ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

เรื่อง Hello Strangers

ของ

นายปวีณวิทย์	พุฒสง่า	60130010317
นางสาวบุณยวีร์	ประสิทธิ์สัมฤทธิ์	60130010350
นางสาววรางค์ศิริ	ธนจรัสวรภัทร์	60130010324
นางสาววรนิษฐา	วรรณโกวัฒน์	60130010472
นายวีรวิท	เมลืองนนท์	60130010473
นางสาวชนากานต์	อ่อนศรี	60130010352
นางสาวศิริรัตน์	อัครสกุลวงศ์	60130010147
นายอมร	เจาลา	60130010333

หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

เรื่อง Hello Strangers

ของ

นายปวีณวิทย์	พุฒสง่า	60130010317
นางสาวบุณยวีร์	ประสิทธิ์สัมฤทธิ์	60130010350
นางสาววรางค์ศิริ	ธนจรัสวรภัทร์	60130010324
นางสาววรนิษฐา	วรรณโกวัฒน์	60130010472
นายวีรวิท	เมลืองนนท์	60130010473
นางสาวชนากานต์	อ่อนศรี	60130010352
นางสาวศิริรัตน์	อัครสกุลวงศ์	60130010147
นายอมร	เจาลา	60130010333

หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

เรื่อง Hello Strangers

ของ

นายปวีณวิทย์	พุฒสง่า	60130010317
นางสาวบุณยวีร์	ประสิทธิ์สัมฤทธิ์	60130010350
นางสาววรางค์ศิริ	ธนจรัสวรภัทร์	60130010324
นางสาววรนิษฐา	วรรณโกวัฒน์	60130010472
นายวีรวิท	เมลืองนนท์	60130010473
นางสาวชนากานต์	อ่อนศรี	60130010352
นางสาวศิริรัตน์	อัครสกุลวงศ์	60130010147
นายอมร	เจาลา	60130010333

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

_____ ประธานที่ปรึกษา

(ผศ.ดร.ปรวัน แพทยานนท์)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2563

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

เรื่อง Hello Strangers

ของ

นายปวีณวิทย์	พุฒสง่า	60130010317
นางสาวบุณยวีร์	ประสิทธิ์สัมฤทธิ์	60130010350
นางสาววรางค์ศิริ	ธนจรัสวรภัทร์	60130010324
นางสาววรนิษฐา	วรรณโกวัฒน์	60130010472
นายวีรวิท	เมลืองนนท์	60130010473
นางสาวชนากานต์	อ่อนศรี	60130010352
นางสาวศิริรัตน์	อัครสกุลวงศ์	60130010147
นายอมร	เจาลา	60130010333

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

_____ ประธานที่ปรึกษา

(ผศ.ดร.ปรวัน แพทยานนท์)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2563

บทคัดย่อ

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย เรื่อง Hello Strangers มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อให้คนในสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของเยาวชน 2. เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงผลกระทบของการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเยาวชน 3. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ โดยผู้ศึกษาใช้เวลา 9 เดือน โดยแบ่งเป็นกระบวนการศึกษา ดังนี้ 1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ 2. ขั้นตอนกระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production) 3. ขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานผลิต (Production) 4. กระบวนการหลังงานผลิต (Post-Production) เพื่อทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสมบูรณ์แบบที่สุด และพร้อมที่จะนำไปฉายให้ผู้ชมได้รับชม

ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์
เรื่อง Hello Strangers

สารบัญ

บทที่ **หน้า**

สารบัญ.....B
บัญชีตาราง.....C
บัญชีภาพประกอบ.....D
บทนำ.....1
ที่มาและความสำคัญ.....1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....2
ขอบเขตงานวิจัยและการสร้างสรรค์.....2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....3
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....4
แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ.....4
ข้อมูลที่เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว.....5
ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กในยุคSocial media.....8
ข้อมูลที่เกี่ยวกับบุคคลดัง.....12
การผลักดันเยาวชนให้กลายเป็นบุคคลสาธารณะ.....14
บทที่ 3 การวิเคราะห์.....22
Theme.....22
Plot.....22
Character Analysis.....22
บทที่ 4 กระบวนการสร้างสรรค์.....42
แรงบันดาลใจการสร้างสรรค์.....42
แนวคิดในการสร้างสรรค์.....43
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....44
ผลงานการสร้างสรรค์.....197
สรุปและอภิปรายผลการสร้างสรรค์.....205
ภาคผนวก
ภาคผนวก ก
ภาคผนวก ข
ภาคผนวก ค
ภาคผนวก ง
บรรณานุกรม

บัญชีตาราง

ตารางที่ **หน้า**

ตารางแสดงกิจกรรม Workshop.....65
ตารางแสดงกิจกรรมหลัง Workshop.....67
ตารางการประเมินงบประมาณ.....99
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนกันยายน.....101
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนตุลาคม.....101
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนพฤศจิกายน.....102
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนธันวาคม.....102
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนมกราคม.....103
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนกุมภาพันธ์.....103
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนมีนาคม.....104
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนเมษายน.....104
ตารางการวางแผนการทำงานเดือนพฤษภาคม.....105
ตารางการถ่ายทำ Q1.....106
ตารางการถ่ายทำ Q2.....109
ตารางการถ่ายทำ Q3.....113
ตารางเวลานัดทำ Scene Test.....263

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบที่ **หน้า**

ภาพประกอบลักษณะการใช้งานบน YouTube....15
ภาพประกอบสถิติการใช้งานบน YouTube....15
ภาพประกอบจำนวน Active Users ของ YouTube....16
ภาพประกอบการวิเคราะห์ตัวละคร บทคอปเตอร์....22
ภาพประกอบการวิเคราะห์ตัวละคร บทคูเปอร์....24
ภาพประกอบการวิเคราะห์ตัวละคร บทพลอย....26
ภาพประกอบการวิเคราะห์ตัวละคร บทพ่อ....28
ภาพประกอบการวิเคราะห์ตัวละคร บทแม่....29
ภาพประกอบแผนผังความสัมพันธ์ของตัวละคร....32
ภาพประกอบการหานักแสดงตามโมเดลลิ่งหรือโรงเรียนสอนการแสดง....33
ภาพประกอบการหานักแสดงจากบุคคลใกล้ชิด....34
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่1 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....34
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่2 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....35
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่3 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....35
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่4 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....36
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่5 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....36
ภาพประกอบบุคคลตัวอย่างคนที่6 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด....37
ภาพประกอบการหานักแสดงตามสถานที่ Scout....37
ภาพประกอบการหานักแสดงจากบริเวณ Check In ในสื่อ Social media....38
ภาพประกอบ Casting call ที่ใช้สำหรับโพสต์ลงสื่อ Social media....38
ภาพประกอบการโพสต์ลงสื่อ Social media โดยใช้ Casting call....39
ภาพประกอบ Concept Box และคำอธิบาย....43
ภาพประกอบ Mood board....44
ภาพประกอบผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทคอปเตอร์....47
ภาพประกอบผู้ที่มารับบทคอปเตอร์....49
ภาพประกอบผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทคูเปอร์....51
ภาพประกอบผู้ที่มารับบทคูเปอร์....54
ภาพประกอบผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทพลอย....55
ภาพประกอบผู้ที่มารับบทพลอย....56

ภาพประกอบผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทพ่อ.....57
ภาพประกอบผู้ที่มารับบทพ่อ.....60
ภาพประกอบผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทแม่.....61
ภาพประกอบผู้ที่มารับบทแม่.....63
ภาพประกอบการทำการบ้าน Acting ของนักแสดง.....65
ภาพประกอบ Storyboard Scene1.....76
ภาพประกอบ Storyboard Scene2.....77
ภาพประกอบ Storyboard Scene3.....78
ภาพประกอบ Storyboard Scene4.....79
ภาพประกอบ Storyboard Scene5.....79
ภาพประกอบ Storyboard Scene6.....80
ภาพประกอบ Storyboard Scene7.....81
ภาพประกอบ Storyboard Scene8.....83
ภาพประกอบ Storyboard Scene9.....84
ภาพประกอบ Storyboard Scene10.....84
ภาพประกอบ Storyboard Scene11.....87
ภาพประกอบ Mood and Tone.....88
ภาพประกอบการใช้ภาพขนาดกว้างในภาพยนตร์.....89
ภาพประกอบการใช้ภาพขนาดกลางในภาพยนตร์.....89
ภาพประกอบการใช้ภาพขนาดแคบในภาพยนตร์.....89
ภาพประกอบการเคลื่อนกล้องแบบ Dolly ในภาพยนตร์.....90
ภาพประกอบการเคลื่อนกล้องแบบ Tilt ในภาพยนตร์.....90
ภาพประกอบการเคลื่อนกล้องแบบ Trucking ในภาพยนตร์.....91
ภาพประกอบการเคลื่อนกล้องแบบ Hand-held ในภาพยนตร์.....91
ภาพประกอบการเคลื่อนกล้องแบบ Rack Focus ในภาพยนตร์.....91
ภาพประกอบการจัดแสงแบบ High-Contrast ในภาพยนตร์.....92
ภาพประกอบการจัดแสงแบบใช้ Color Gel ในภาพยนตร์.....92
ภาพประกอบการใช้โทนสีเหลืองในภาพยนตร์จาก Forgotten.....95
ภาพประกอบการใช้โทนสีขาวหม่นในภาพยนตร์จาก Homestay.....96
ภาพประกอบการใช้โทนสีฟ้าในภาพยนตร์จาก Homestay.....96
ภาพประกอบการใช้โทนสีแดงในภาพยนตร์จาก Only God Forgives.....97
ภาพประกอบแผนที่ราชพฤกษ์.....119
ภาพประกอบ Reference บ้าน.....120
ภาพประกอบ Reference ห้องโถง.....120

ภาพประกอบ Reference ห้องนอน....121
ภาพประกอบ Reference สถานที่ทำงานของนักข่าว....122
ภาพประกอบ Reference ทะเล....122
ภาพประกอบ Reference โรงแรม....123
ภาพประกอบ Sketching ตัวบ้าน....123
ภาพประกอบ Sketching ห้องนอนคอปเตอร์....124
ภาพประกอบ Sketching ห้องทำงานพลอย....125
ภาพประกอบ Sketching ทะเล....126
ภาพประกอบ Sketching ห้องพักโรงแรม....126
ภาพประกอบอุปกรณ์ประกอบฉากในบ้าน....129
ภาพประกอบอุปกรณ์ประกอบฉากในห้องคอปเตอร์....130
ภาพประกอบอุปกรณ์ประกอบฉากที่ทำงานของพลอย....131
ภาพประกอบอุปกรณ์ประกอบฉากอื่นๆ....131
ภาพประกอบ Location ห้องนั่งเล่นและโซนทานอาหาร....132
ภาพประกอบ Location ห้องนอนคอปเตอร์....133
ภาพประกอบ Location ที่ทำงานพลอย....134
ภาพประกอบ Reference การแต่งกายคอปเตอร์....135
ภาพประกอบ Reference การแต่งกายคูเปอร์....136
ภาพประกอบ Reference การแต่งกายพลอย....137
ภาพประกอบ Reference การแต่งกายแม่....138
ภาพประกอบ Reference การแต่งกายพ่อ....139
ภาพประกอบการเลือกใช้โทนสีภายในภาพยนตร์....140
ภาพประกอบ Sketch คอปเตอร์ชุดนอน....141
ภาพประกอบ Sketch คอปเตอร์ชุดรับของปริศนาจาก Delivery....143
ภาพประกอบ Sketch คอปเตอร์ชุดแกะของขวัญจากแฟนคลับ....144
ภาพประกอบ Sketch คูเปอร์ชุดนอน....145
ภาพประกอบ Sketch คูเปอร์ชุดกลับจากโรงเรียน....146
ภาพประกอบ Sketch คูเปอร์ชุดทานข้าวกับครอบครัววันเกิดคอปเตอร์....147
ภาพประกอบ Sketch คูเปอร์ชุด Scene ฆาตกรรม....148
ภาพประกอบ Sketch พลอย....149
ภาพประกอบ Sketch แม่ชุดนอน....150
ภาพประกอบ Sketch แม่ชุดทานข้าววันเกิดคอปเตอร์....151
ภาพประกอบ Sketch แม่ชุด Scene ฆาตกรรม....152
ภาพประกอบ Sketch พ่อชุดนอน....153

ภาพประกอบ Sketch พ่อชุดทานข้าววันเกิดคอปเตอร์.....154
ภาพประกอบ Sketch พ่อชุด Scene ฆาตกรรม.....155
ภาพประกอบการออกแบบเสื้อผ้าที่ปรากฏในภาพยนตร์.....156
ภาพประกอบ Fitting ตัวละครคอปเตอร์.....158
ภาพประกอบ Fitting ตัวละครคูเปอร์ ‘น้องอู๋’.....164
ภาพประกอบ Fitting ตัวละครพลอย.....170
ภาพประกอบ Fitting ตัวละครแม่.....172
ภาพประกอบ Fitting ตัวละครคูเปอร์ ‘น้องเอตั้น’.....178
ภาพประกอบ Makeup & Hair ตัวละครคอปเตอร์.....183
ภาพประกอบ Makeup & Hair ตัวละครคูเปอร์.....185
ภาพประกอบ Makeup & Hair ตัวละครพลอย.....187
ภาพประกอบ Makeup & Hair ตัวละครแม่.....189
ภาพประกอบ Makeup & Hair ตัวละครพ่อ.....192
ภาพประกอบ Special Effect Makeup.....194
ภาพประกอบโปสเตอร์ภาพยนตร์.....203
ภาพประกอบ Standee ภาพยนตร์.....204

บทที่1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

Youtuber เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่คนในสังคมให้ความสนใจอย่างมากเรียกได้ว่ากลายเป็นอีกสื่อที่สามารถส่งต่อข้อมูลข่าวสารได้ไม่ต่างจากโทรทัศน์ (globalwebindex. 2020) แต่แตกต่างในด้านของ Youtuber นั้นทำสื่อออกมาช่องทางของYoutube ที่ไม่ว่าใครก็สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อได้ และสามารถนำเสนอเนื้อหาอะไรก็ได้ที่ตัวผู้สร้างต้องการซึ่งในบางกรณีผู้ทำสื่อได้ทำนั้นไม่สนความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของตัวผู้ทำสื่อเอง จนทำให้ในบางครั้งมีกรณีที่ผู้ชมที่ชื่นชอบในตัวYoutuberตามไปถึงที่อยู่หรือเข้าถึงเนื้อถึงตัวได้ ผู้สร้างสรรค์จึงรู้สึกถึงความอันตรายหรือผลลัพธ์ในแง่ร้ายที่สุดที่เกิดขึ้นในสังคม อย่างเช่นการฆาตกรรมหรือการลักพาตัว จึงมีความประสงค์ที่จะสร้างงานภาพยนตร์แนว ‘ระทึกขวัญ' หรือ 'Suspense' ที่จะนำเสนอเหตุการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดของการผลิตสื่อที่ลืมคำนึงถึงความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว

เมื่อนึกถึง Youtuber เราจะนึกถึงContentที่พาชมบ้าน หรือContentที่ให้เห็นการใช้ชีวิตของผู้ผลิตสื่อเองหรือContentลูกของเหล่าดาราที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้ผลิตสื่อกลายเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตสื่อออนไลน์ไม่ให้ความสนใจ และกรณีเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากจากผู้คนที่เล่นโซเชียลมีเดีย ซึ่งพบว่าคนไทยมีความใส่ใจเรื่องการถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ ผิดสูงถึง59% (analytist. 2020) แต่พวกเขาหวังเพียงยอดคนดูและสปอนเซอร์ที่จะเข้ามาจากกระแสที่เกิดจากคลิปที่พวกเขาผลิตและนำเสนอออกไป มันอาจเป็นความต้องการของผู้ผลิตสื่อที่ได้รับความนิยมจากสังคมและยังได้เงินจากการทำดังกล่าว แต่มันเหมือนกับการขายความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของตัวเองออกไปให้สังคมได้รับรู้ หากเป็นตัวของผู้ใหญ่เองยังได้รับความยินยอมจากการคิดของตัวเองที่ยินยอมเสียส่วนนั้นไป แต่แตกต่างกันกับตัวเด็กที่ถูกนำเสนอออกมาได้ในคลิป ในตัวเด็กเองนั้นยังไม่สามารถนึกคิดได้ว่าเขาจะยอมเสียส่วนนั้นของตัวเองไปหรือไม่ และในที่สุดเมื่อเขาโตมาก็ได้เสียความเป็นส่วนตัวของตัวเองไปและยังกลายเป็นบุคคลสาธารณะไปโดยปริยาย

ความเป็นส่วนตัวของเยาวชนที่เป็นบุคคลสาธารณะจึงสำคัญมาก เพราะเมื่อเด็กกลายเป็นที่รู้จัก เวลาไปไหนมาไหนก็จะมีคนเข้ามาหาอยู่ตลอด ทำให้เด็กเติบโตมาในสังคมที่ไม่เหมาะกับสิ่งที่ตัวเด็กเองสมควรจะได้รับ และในกรณีที่เขาเติบโตมาแล้วไม่อยากเป็นคนมีชื่อเสียง อยากมีพื้นที่ส่วนตัว มันก็ไม่ทันเสียแล้ว เพราะสิ่งเหล่านั้นถูกผู้ปกครองของตัวเองที่เป็นคนสร้างสื่อขายมันไปแลกกับความนิยม ชื่อเสียงและเงินทองที่ตัวเยาวชนเองไม่ได้เป็นคนเลือก แต่กลับต้องได้รับผลของการกระทำ ซึ่งเป็นเรื่องที่ร้ายแรงต่อเยาวชนคนคนหนึ่งเป็นอย่างมาก

จากสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้กล่าวไปจึงอยากพูดถึงสังคมในปัจจุบันที่ Youtuber มีคนเข้ามาทำเป็นอาชีพจำนวนมาก และยังเป็นอาชีพที่ตัวเด็กเองให้ความสนใจเป็นอย่างมากในปี 2563 (Adecco Children Survey. 2020) และมีYoutuberที่เป็นเด็กเองอีกด้วย มันจึงเป็นสิ่งที่ถูกส่งต่อมาจากผู้ใหญ่ถึงเด็กต่อลงมาเรื่อยๆว่าการกระทำที่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเป็นจำนวนมากบนสื่อ Social media เป็นเรื่องที่ถูกและไม่มีผลเสียกับตัวของตัวเอง แต่ที่จริงแล้วนั้นผลลัพธ์ที่ตามมาอาจเกิดขึ้นโดยที่ไม่รู้ตัว ซึ่งผู้เขียนอยากเล่าเรื่องความอันตรายหรือผลลัพธ์ในแง่ร้ายที่สุดที่เกิดขึ้นในสังคมที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวลง Social media ที่มากเกินไป ดังนั้นภาพยนตร์ที่จะเหมาะจะสร้างสรรค์ขึ้นจึงควรเป็นภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ ทีมผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษาจึงร่วมกันคิดและค้นคว้าประเด็นหลักของภาพยนตร์จนกระทั่งได้คำว่า 'มนุษย์ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหาผลประโยชน์เพื่อชื่อเสียงและเงินทอง' ซึ่งทำให้ทีมผู้

สร้างสรรค์สามารถเข้าใจปัญหาและทำงานกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพื่อส่งสารถึงผู้ชมต่อไปให้เข้าใจถึงปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นผ่านตัวละครที่ทำอาชีพ Youtuber ทั้งหมดนี้จึงกลายเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง 'Hello Strangers'

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อให้สังคมไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของเยาวชน

2.เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญประเด็นความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

3.เพื่อสร้างภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยและการสร้างสรรค์

1.ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.ศึกษาภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

3.วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาบทภาพยนตร์

4.เตรียมการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้น

5.สร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญที่มีเนื้อเกี่ยวกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

6.นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้น อภิปราย สรุปผลและข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ

ขอบเขตการวิจัยและการสร้างสรรค์

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1.ศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เพื่อใช้ถ่ายทอดเหตุการณ์และนำเสนอประเด็นในภาพยนตร์ที่ผู้สร้างสรรค์จะนำเสนอเกี่ยวกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

2.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

3.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพสื่อออนไลน์

ขอบเขตของการออกแบบสร้างสรรค์

นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย โดยแบ่งการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ดังนี้

1. นางสาวบุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์ ทำหน้าที่ ผู้อำนวยการสร้าง
2. นายปวีณวิทย์ พุฒสง่า ทำหน้าที่ ผู้กำกับภาพยนตร์ / เขียนบทภาพยนตร์
3. นางสาววรนิษฐา วรรณโกวัฒน์ ทำหน้าที่ ผู้กำกับภาพ
4. นายวีรวิท เมลืองนนท์ ทำหน้าที่ ผู้ช่วยผู้กำกับ

5. นางสาววรางค์ศิริ ธนจรัสวรภัทร์ ทำหน้าที่ ผู้จัดหานักแสดง

6. นางสาวชนากานต์ อ่อนศรี ทำหน้าที่ ผู้กำกับศิลป์ / ออกแบบงานสร้าง

7. นางสาวศิริรัตน์ อัครสกุลวงศ์ ทำหน้าที่ ผู้กำกับศิลป์ / ออกแบบเครื่องแต่งกาย

8. นายอมร เจาลา ทำหน้าที่ ผู้เขียนบทภาพยนตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

2.สามารถสะท้อนปัญหาและผลลัพธ์ด้านแย่ของการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะที่เป็นเยาวชนในสังคมไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษา และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ (Suspense Film)

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กในยุคSocial media

2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับบุคคลดัง

2.5 การผลักดันเยาวชนให้กลายเป็นบุคคลสาธารณะ

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ (Suspense Film)

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์ 'แนวระทึกขวัญ'

ภาพยนตร์แนว 'ระทึกขวัญ' หรือ 'Suspense' เป็นแนวภาพยนตร์ที่แตกแยกออกมาจากแนว สยองขวัญ ซึ่งจะให้ความรู้สึกที่น่าสนใจและคอยลุ้นระทึกว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไปบ้าง และทำให้ผู้ชมคอยตกหลุมพรางของนักแสดงหลัก รวมถึงยังสามารถทำให้ผู้ชมนั้นคอยนึกถึงภาพยนตร์ที่ได้รับชมไป ถึงแม้ว่าจะจบไปแล้วก็ตาม

ในขั้นตอนของการสร้างผลงาน ผู้สร้างจะใช้ส่วนผสมทั้ง Convention และ Invention มิติด้าน Convention จะทำให้เกิดแบบแผนที่ซ้ำๆกันบางชุด (Repetitve Compulsion) เช่นหนังบู๊ไทยจะต้องมีฉากถีบลงเขา เผากระท่อม เพื่อช่วยให้ผู้ชมสามารถช่วยติดตามได้ และมีส่วนที่เป็น Invention เพื่อสร้างความแปลกใหม่ให้เกิดความตื่นเต้นและเป็นบ่อเกิดของความสนุกสนาน การวิจัยในแง่นี้คือการวิเคราะห์ผู้ชมว่าสามารถรับรู้ Convention และ Invention ได้จริงหรือไม่อย่างไร (กาญจนา แก้วเทพ, 2552, น. 134-156)

ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญมักจะให้โอกาสของผู้ชมให้เข้าใกล้กับโลกของการหลอกลวง การประพฤติที่ผิด และพฤติกรรมที่เสแสร้ง ในภาพยนตร์แนวดังกล่าวยังมักจะมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของตัวละครในทางที่ตรงข้ามกับตอนแรก และมักจะท้าทายความรู้สึกและจิตใจของผู้ชม ให้จินตนาการต่อเนื่องให้กับสิ่งที่ไม่มีทางหาคำตอบได้

ฉะนั้น ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญจึงเป็นภาพยนตร์ที่ผู้สร้างต้องการให้ผู้รับชมติดตามและมีอารมณ์ร่วมลุ้นไปในทุกๆเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีความวิตกกังวลและมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ทำให้ผู้ชมเอาใจช่วยว่าตัวละครจะทำสำเร็จหรือไม่ในเป้าหมายที่เจ้าตัวต้องการ และตระหนักรู้ถึงเหตุการณ์ที่จะตามมาอยู่เสมอ เลยเป็นเหตุผลที่ผู้ชมมักจะถูกครอบงำไปพร้อมกับภาพยนตร์แนวนี้ (Admin. 2015: Online)

ในงานเขียนของ Bartsch และ Viehoff (2010: 2247) ความปรารถนา จะได้รับการปลุกปั่นทางอารมณ์แบบต่างๆขับดันให้ผู้บริโภคเข้าหาสื่อบันเทิงไม่ว่า รวมถึง ภาพยนตร์ นอกจากนั้น แล้วยัง ค้นพบว่าความต้องการสภาวะบันเทิงมา จากความปรารถนาสภาวะทางใจ 7 อย่าง ได้แก่
(1) ความสนุกสนาน (2) ความตื่นเต้นตกใจ (3) แรงกระตุ้นทางความคิด (4) ความอ่อนไหว (5) จินตนาการเป็นตัวละครในเรื่อง (6) การแบ่งปันความรู้สึกกับสังคม หรือ คนรอบข้าง และ (7) การได้ระบายอารมณ์ที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตประจำวัน (Bartsch&Viehoff, 2010: 2252)

เมื่อทฤษฎีแห่งความบันเทิงพัฒนามาในรูปนี้ก็สรุปได้ว่า ความบันเทิงในโลกของสื่อจะเกิดขึ้น เมื่อปัจจัยสองอย่างมาบรรจบกันเท่านั้น คือ ผู้ชมและสื่อ ทันทีที่ผู้ชมมีความปรารถนา เช่น อยากหลีกเร้นจากสังคม อาจจะด้วยประสบกับปัญหามากเกินไปจนต้องการกดทับปัญหานั้นชั่วขณะ หรือ อยากแสวงหาการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์เพราะรู้สึกเบื่อ หรือใคร่จะสัมผัส กับประสบการณ์ที่เร้าใจเพื่อให้ตนเองตื่นตัว ก็จะเข้าหาสื่อบันเทิง ในขณะที่สื่อเองสามารถตอบสนองความปรารถนาทางอารมณ์ของผู้ชม ในส่วนของภาพยนตร์เรื่องนี้ก็เช่นกัน การเป็นภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ ย่อมเกิดมาเพื่อตอบสนองต่อความปรารถนาของผู้ชมที่ต้องการแสวงหาความตื่นตกใจและได้ระบายอารมณ์ที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตประจำวัน ให้สามารถรู้สึกได้และทำได้เมื่อรับชมภาพยนตร์เรื่องนี้

นอกจากนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้มีการศึกษาแนวทางการนำเสนอเรื่องราวและนำมาประยุกต์ใช้ โดยกำหนดขึ้นตามมาตรฐานความนิยมแบบภาพยนตร์กลุ่ม Mainstream film โดยการเล่าเรื่องผ่านตัวละครหลักและมีโครงสร้างการเล่าแบบสามองก์ ได้แก่ การปูพื้นปัญหา ขมวดปมปัญหา และคลายปัญหา (Hayward. 2006: 108-109) ซึ่งเป็นแนวทางทางสากลที่นิบมใช้กันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด (Hollywood)

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

2.2.1 นิยามของ ความเป็นส่วนตัว (Privacy meaning)

ในบรรดาสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนทั้งหมด 'ความเป็นส่วนตัว' นับเป็น 'สิทธิ' ลักษณะหนึ่งที่ยากที่สุดในการบัญญัติความหมาย เพราะต้องพิจารณาเนื้อหา สภาพสังคม วัฒนธรรม และพฤติการณ์แวดล้อมประกอบด้วย คำว่า 'ความเป็นส่วนตัว' จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างเพราะความเป็นส่วนตัวนั้นสามารถที่จะหมายรวมครอบคลุมไปถึงสิทธิต่าง ๆ ได้หลายประการ
แต่แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวที่ได้รับการยอมรับและมีการอ้างอิงถึงอย่างแพร่หลาย คือ แนวคิดความเป็นส่วนตัวของ Samuel D. Warren และ Louis D. Brandeis ในปี ค.ศ. 1890 ซึ่งได้อธิบายว่า 'ความเป็นส่วนตัว' หมายถึง 'สิทธิที่จะอยู่โดยลำพัง' (the right to be let alone) โดยถือเป็นแนวคิดในเชิงกฎหมายในช่วงเริ่มแรก แต่ในปัจจุบัน เมื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้ามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย ทำให้แนวคิดที่ว่า 'ความเป็นส่วนตัว' หมายถึง 'สิทธิที่จะอยู่โดยลำพัง' (the right to be let alone) นั้นไม่เพียงพอ เพราะการละเมิดความเป็นส่วนตัวสามารถทำได้โดยง่าย (Unknown. 2013: Online)

ดังนั้น จึงได้มีการบัญญัติความหมายของคำว่า 'ความเป็นส่วนตัว' ให้สอดคล้องกับสังคมยุคใหม่ โดย Alan F. Westin ซึ่งเป็นนิยามที่ยอมรับกันแพร่หลาย ซึ่ง Westin ได้ให้ความหมายของคำว่า 'ความเป็นส่วนตัว' ไว้ในหนังสือ 'Privacy and Freedom' โดยหมายถึง 'สิทธิของแต่ละบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรในการตัดสินใจว่า ข้อมูลข่าวสารของตนเองนั้นจะถูกเปิดเผยต่อบุคคลอื่น เมื่อใด อย่างไร และมีขอบเขตมากน้อยเพียงใด' (the claim of

individuals, groups and institutions to determine for themselves, when, how and to what extent information about them is communicated to others) (Information Technology For Education. n.d.: online)

2.2.2 ประเภทของ ความเป็นส่วนตัว (Privacy)

2.2.2.1 ความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูล (Information Privacy) ได้รับความคุ้มครองตาม มาตรา 32 รัฐธรรมนูญ ปี 2560

เป็นการให้ความคุ้มครอง 'ข้อมูลส่วนบุคคล' โดยการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมและการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล

2.2.2.2 ความเป็นส่วนตัวในชีวิตร่างกาย (Bodily Privacy) ได้รับความคุ้มครองตาม มาตรา 28 รัฐธรรมนูญ ปี 2560

เป็นการให้ความคุ้มครองใน 'ชีวิตร่างกายของบุคคลในทางกายภาพ' ที่จะไม่ถูกดำเนินการใด ๆ อันละเมิดความเป็นส่วนตัว

2.2.2.3 ความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy) ได้รับความคุ้มครองตาม มาตรา 36 รัฐธรรมนูญ ปี 2560

เป็นการให้ความคุ้มครองในความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวใน 'การติดต่อสื่อสาร' ทางจดหมาย โทรศัพท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการติดต่อสื่อสารอื่นใด ที่ผู้อื่นจะล่วงรู้มิได้

2.2.2.4 ความเป็นส่วนตัวในเคหสถาน (Territorial Privacy) ได้รับความคุ้มครองตาม มาตรา 33 รัฐธรรมนูญ ปี 2560

เป็นการกำหนดขอบเขตหรือข้อจำกัดที่บุคคลอื่นจะบุกรุกเข้าไปใน 'สถานที่ส่วนตัว' มิได้ ทั้งนี้ รวมทั้งการติดกล้องวิดีโอ และการตรวจสอบรหัสประจำตัวบุคคล (ID checks) (Unknown. 2013: Online)

2.2.3 เทคโนโลยี กับ ความเป็นส่วนตัว (Technology vs Privacy)

ด้วยเหตุที่ เทคโนโลยีสารสนเทศ เข้าไปมีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนในหลายมิติ ส่งผลให้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดความเป็นส่วนตัวที่เกิดจากเทคโนโลยี มีลักษณะแตกต่างกันออกไปหลากหลายรูปแบบ

ในเบื้องต้น สามารถจำแนกตามรูปแบบของปัญหาออกเป็น 4 แบบ ได้แก่

2.2.3.1 การละเมิดความเป็นส่วนตัวของธุรกิจเอกชน ซึ่งโดยมากจะเป็นการส่งต่อข้อมูลให้กับบุคคลที่สาม

2.2.3.2 การละเมิดความเป็นส่วนตัวจากหน่วยงานรัฐ คือ หน่วยงานรัฐในหลายครั้งที่ไม่มีมาตรการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่ปลอดภัยมากพอ

2.2.3.3 การละเมิดความเป็นส่วนตัวจากสื่อมวลชน คือ สื่อมวลชนขาดความระมัดระวังในการนำเสนอข่าว

2.2.3.4 การละเมิดความเป็นส่วนตัวระหว่างผู้ใช้บริการออนไลน์ด้วยกันเอง

ในกรณีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในสังคมไทยหลายๆ กรณีนั้น มีลักษณะร่วมกัน คือ อินเทอร์เน็ตและการบริการออนไลน์ต่าง ๆ เข้ามามีส่วนในการรุกล้ำข้อมูลส่วนบุคคล จนทำให้พื้นที่ความเป็นส่วนตัวที่แบ่งกั้นจากโลกภายนอกเริ่มลดน้อยลง ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลกลายเป็น 'ข้อมูลสาธารณะ' ไปในที่สุด ซึ่งมันส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลได้เป็นอย่างมาก เนื่องจาก ผู้คนส่วนใหญ่มองว่าข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในปัจจุบัน พวกเขารู้สึกว่ามันสามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตได้หลายด้าน ตั้งแต่สร้างความรำคาญใจไปจนถึงการสูญเสียทรัพย์สิน อินเทอร์เน็ตนั้นเอื้อต่อการเก็บรวบรวม และแพร่กระจายข้อมูลส่วนบุคคลให้ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องยากที่จะหาข้อสรุปร่วมกันถึงความหมายของความเป็นส่วนตัวหรือการตระหนักว่าการกระทำใดถือเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัว เพราะปัจเจกบุคคลมีระดับของการรู้สึกถึงการถูกคุกคามความเป็นส่วนตัวต่างกัน

นอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศยังสามารถก่อให้เกิดปัญหาใหม่ๆได้ ตัวอย่างปัญหาอาชญากรรมบนเครือข่าย เช่น

- การขโมยข้อมูลหรือสารสนเทศในขณะที่ส่งผ่านไปบนระบบเครือข่าย
- การแอบใช้รหัสผ่านของผู้มีอำนาจเพื่อเข้าถึงและเรียกใช้ข้อมูลที่เป็นความลับ
- การให้บริการสารสนเทศที่มีการหลอกลวง
- การบ่อนทำลายข้อมูลที่มีอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ต่างๆ ในระบบเครือข่าย เช่น ไวรัสเครือข่ายการแพร่ข้อมูลที่เป็นเท็จ ก่อให้เกิดการหลอกลวงและมีผลเสียติดตามมา

โดยลักษณะของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากฝีมือมนุษย์ที่รู้จักกันดีนั้น ได้แก่ แฮกเกอร์ (Hacker) และแครกเกอร์ (Cracker)

แฮกเกอร์ คือ ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเครือข่าย สามารถเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานสำคัญๆ โดยเจาะผ่านระบบรักษาความปลอดภัย แต่ไม่ทำลายข้อมูล หรือหาประโยชน์จากการบุกรุกคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น (Unknown. 2013: Online)

แครกเกอร์ คือ ผู้ซึ่งกระทำการถอดรหัสผ่านข้อมูลต่างๆ เพื่อให้สามารถนำเอาโปรแกรม หรือข้อมูลต่างๆ มาใช้ใหม่ได้ เป็นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นการลักลอบหรือเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง (Unknown. 2013: Online)

สรุป ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและสารสนเทศ เป็นสิทธิที่เจ้าของสามารถที่จะควบคุมข้อมูลของตนในการเปิดเผยให้กับผู้อื่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไม่มีขีดจำกัดย่อมส่งผลต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การนำเอาข้อมูลบางอย่างที่เกี่ยวกับบุคคลออกเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งข้อมูลบางอย่างอาจไม่เป็นจริงหรือยังไม่ได้พิสูจน์ความถูกต้องออกสู่สาธารณชน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลโดยไม่สามารถป้องกันตนเองได้ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเช่นนี้ต้องมีกฎหมายออกมาให้ความคุ้มครองเพื่อให้นำข้อมูลต่างๆ มาใช้ใน

ทางที่ถูกต้อง และเพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนบุคคลของข้อมูลและสารสนเทศ จึงควรจะต้องระวังการให้ข้อมูลโดยเฉพาะการใช้อินเทอร์เน็ต

2.2.4 เยาวชน กับ ความเป็นส่วนตัว (Teenagers and Privacy)

เยาวชน

ความหมายตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และไม่ใช่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วจากการจดทะเบียนสมรส ในทางกฎหมายก็ถือว่าบุคคลที่มีอายุระหว่างนี้เป็นเยาวชนและหากต้องระวางโทษก็จะพิจารณาโทษแตกต่างจากผู้ใหญ่

ส่วนความหมายในระดับสากล โดย สหประชาชาติ ได้มีการขยายความเพิ่มเติม ระบุว่า เยาวชน หมายถึง คนในวัยหนุ่มสาว คือ ผู้มีอายุระหว่าง 14 - 24 ปี หรือเป็นช่วงวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการเป็นเด็กและผู้ใหญ่ เป็นช่วงที่กังวลเกี่ยวกับรูปลักษณ์และสิ่งรอบตัวมากเป็นพิเศษ (สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2019: ออนไลน์)

2.2.4.1 เยาวชน กับ ความเป็นส่วนตัว

เยาวชนในปัจจุบัน (บุคคลที่เกิดในช่วงตั้งแต่ GenerationY ลงมา) เป็นกลุ่มบุคคลที่เกิดในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากมายในชีวิตประจำวัน เยาวชนไทยใช้เวลาคลุกคลีกับคอมพิวเตอร์มากกว่าหนังสือ และใช้เวลากับการออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตมากเกินเกณฑ์มาตรฐาน คือ 3 ชม. ต่อวัน หรือ 35 ชม./สัปดาห์ บนทุก Platform ซึ่งตามเกณฑ์ปกติ คือ ห้ามใช้เกิน 16 ชม./สัปดาห์ ซึ่งเรียกปรากฏการณ์นี้ได้ว่า มันคือการใช้ชีวิตอยู่ในยุค 'วัฒนธรรมหน้าจอ' (Screenagers) (Springnews. 2019: Online)

เยาวชนเป็น 'วัยแห่งการแสวงหา' อีกทั้งยังเป็นวัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนที่มีต่อสังคมภายนอก เยาวชนจึงรู้สึกใส่ใจกับการมีอยู่ของตนเองในโลกออนไลน์ค่อนข้างมาก ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อสิ่งยั่วยุในโลกออนไลน์ ถึงแม้เทคโนโลยีจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน แต่ก็เปรียบเสมือนดาบสองคม หากจัดการทิศทางของการเรียนรู้ไม่ถูกต้อง จะทำให้เทคโนโลยีเป็นเครื่องทำลายเยาวชนโดยไม่รู้ตัว ฉะนั้น จึงจำเป็นที่ผู้ปกครองจะต้องให้ความสำคัญ ดูแลเอาใจใส่กับเยาวชนให้มากขึ้น โดยจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้

เยาวชนใช้ชีวิตอยู่กับการตอบสนองที่รวดเร็วของเทคโนโลยี จนละเลยความสำคัญของการเก็บข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนแบบค่อยเป็นค่อยไปในการตัดสินใจจะทำการใดๆ เนื่องจากยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะแยกแยะเหตุผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ เยาวชนจึงจะอยู่ใต้อิทธิพลของสื่อออนไลน์และ Social Media ต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มันจึงเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้เยาวชนสูญเสียความเป็นส่วนตัวของพวกเขาไปโดยไม่รู้ตัว แต่การใช้ชีวิตที่ผูกติดอยู่กับเทคโนโลยีมากเกินไป มันส่งผลให้เยาวชนแทบจะไม่สามารถแยก 'การใช้ชีวิตส่วนตัว' กับ 'การใช้ชีวิตในโลกสาธารณะ' ให้ออกจากกันได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น การเล่น Social Media โพสต์รูปภาพของตัวเอง ภาพการใช้ชีวิตส่วนตัว โพสต์ข้อมูลส่วนตัว แชร์ตำแหน่งที่อยู่ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ เยาวชนจึงมักตกเป็นเป้าหมายของมิจฉาชีพและผู้ไม่หวังดีในการก่ออาชญากรรมออนไลน์ หรือแม้กระทั่งรุนแรงถึงขั้นเข้ามาคุกคามในชีวิตจริง (วรพงษ์ กาแก้ว. 2546: ออนไลน์)

2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กในยุค Social media

2.3.1 สิทธิของเด็ก ในยุค Social media

พ่อแม่ส่วนใหญ่ชอบโพสต์เรื่องลูก โดยความเชื่อที่ว่าตัวเองมีสิทธิอย่างเต็มที่ในตัวลูก การที่พ่อแม่นำภาพของลูกไปเผยแพร่โดยลืมนึกถึง ปัญหาความขัดแย้งระหว่างสิทธิของพ่อแม่ในการแบ่งปันประสบการณ์ตัวเองกับลูกกับ สิทธิในความเป็นส่วนตัวของเด็กนั้น มีนักวิจัยของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน และมหาวิทยาลัยมิชิแกนของสหรัฐอเมริกา ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการโพสต์รูปลูกลงโซเชียล กับเด็กที่เติบโตมาพร้อมกับเฟซบุ๊กเมื่อ 12 ปีก่อน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กกับผู้ใหญ่จำนวน 249 คน ทำการสอบถามกับเด็กที่มีอายุระหว่าง 10-17 ปี การศึกษาครั้งนี้ได้รับการเผยแพร่จากหนังสือพิมพ์ New York Times ผลการศึกษาพบว่า เด็กยุคใหม่ที่โตมาพร้อมกับ Social media ต้องการที่จะ ควบคุมภาพลักษณ์และอัตลักษณ์ของตัวเองมากขึ้น

ทางด้านพ่อแม่ที่โพสต์เรื่องราวและรูปภาพของลูก ในการโพสต์แต่ละครั้งต้องหาจุดสมดุลระหว่างความเป็นส่วนตัวของลูกและสิทธิในการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ รวมถึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของลูกมากเกินไปบนสื่อออนไลน์ เพราะอาจจะถูกค้นเจอโดยคนที่ไม่รู้จัก หรือคนที่ไม่ประสงค์ดีบนโลกโซเชียลได้ ข้อมูลที่โพสต์ลงบนโซเชียลถือเป็น Digital Footprint ที่ยังคงสืบค้นหาร่องรอยส่วนบุคคลของคนนั้นได้ตลอด (ไทยโพสต์. 2562: ออนไลน์)

2.3.2 สิทธิเด็กโลกออนไลน์

'สิทธิขั้นพื้นฐาน' ที่สำคัญซึ่งมีในรัฐธรรมนูญทุกฉบับนั้น มีหลักการที่สำคัญว่า มนุษย์ทุกคนจะมีสิทธิในชีวิตร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน ฯลฯ และกฎหมายให้ความสำคัญกับ 'การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล' รวมถึงการให้ข้อมูลส่วนบุคคลด้วย สิทธิส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญต่อเด็กเพราะช่วยในการควบคุมการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาตามธรรมชาติของเด็ก เนื่องจากความเป็นส่วนตัวถูกนำมาเชื่อมโยงกับ การสร้างอัตลักษณ์และความสามารถที่จะเข้าไปในความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัชชภร มหาแถลง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม บอกว่า เด็กที่อายุยังน้อย ไม่สามารถใช้ Social media ได้ด้วยตัวเอง ดังนั้น ความเคลื่อนไหวต่างๆของเด็กที่เห็นบนโลกออนไลน์ จึงเป็นการโพสต์โดยพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งการแชร์รูปหรือวิดิโอของเด็กนั้น อาจมีบุคคลเข้ามาชื่นชม แชร์รูปหรือคลิปดังกล่าวในความน่ารักและความไร้เดียงสาของเด็ก แต่ในขณะเดียวกันอีกแง่มุมหนึ่งนั้น อาจเป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวในแง่ของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นชื่อ อายุ เพศ ที่อยู่ ฯลฯ มันอาจถูกนำไปใช้ในการทำการตลาดบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นการนำภัยมาสู่เด็กโดยไม่รู้ตัว หากนำไปใช้ในทางที่ผิด เช่น กระทำการแสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์จากเด็ก การล่อลวงเด็ก ซึ่งสาเหตุที่สำคัญของปัญหาเหล่านี้ เกิดจากการละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็กโดยการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กโดยไม่ได้รับอนุญาต

กฎหมายไทย มีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 27 'ห้ามโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง หรือเกียรติคุณ หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตัวเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ' ซึ่งในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กนั้นครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่นั้น ยังไม่มีตัวบทกฎหมายระบุไปอย่างชัดเจน (สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2019: ออนไลน์)

เหตุผลที่ต้องคุ้มครองสิทธิเด็กนั้น เนื่องจากเด็กไม่รู้และไม่สามารถใช้สิทธิได้ด้วยตัวเอง ประเทศในสหภาพยุโรป เช่น ฝรั่งเศส เยอรมนี กฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวของเด็กเข้มงวดมาก โดยเฉพาะการลงรูปภาพหรือวิดิโอของเด็กบนสื่อออนไลน์ พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กอาจถูกเด็กฟ้องในอนาคตได้ เนื่องจากการโพสต์ภาพของพวกเขาตอนยังไม่บรรลุนิติภาวะ พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กอาจถูกตัดสินให้จำคุกได้จากการละเมิดความเป็นส่วนตัวดังกล่าว

นอกจากนี้ การโพสต์รูปหรือวิดิโอของเด็กบนสื่อออนไลน์ ยังสามารถทำให้ **กลุ่มคนที่มีรสนิยมชอบร่วมเพศกับเด็ก (Paedophiles)** ใช้ประโยชน์จากภาพหรือวิดิโอของเด็กบนสื่อออนไลน์ ซึ่งจะนำอันตรายมาสู่เด็กในชีวิตจริงได้อีกด้วย

ประเทศเยอรมนี กำหนดอายุของเด็กคือบุคคลที่อายุต่ำกว่า 14 ปี ห้ามพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กเช็กอิน (check in) ว่าเด็กอยู่ที่ใดบนสื่อออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Instagram แม้เด็กจะอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองก็ตาม

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กบนโลกออนไลน์ (CHILDREN'S ONLINE Privacy PROTECTION ACT 1998) โดยกำหนดอายุของเด็กคือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปีนั้น ไม่ควรอยู่ในสื่อสังคมออนไลน์อย่างเช่น Facebook

FACEBOOK ก็มีนโยบายห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี มีบัญชี (account) Facebook เป็นของตนเอง สำหรับกรณีพ่อแม่หรือผู้ปกครองโพสต์รูปภาพหรือวีดิโอของเด็กนั้น ทาง Facebook ได้พิจารณาเรื่องการสร้างระบบเพื่อแจ้งเตือนผู้ปกครองที่เอารูปลูกหลานขึ้นออนไลน์โดยไม่ได้ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวไว้ ซึ่งทาง Facebook ได้เตือนเรื่องนี้ในออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกาเช่นกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนระหว่างความเป็น 'สาธารณะ (public)' และ 'ความเป็นส่วนบุคคล (private)'

INSTAGRAM ก็ได้ออกนโยบายให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กบนโลกออนไลน์เช่นกัน กำหนดว่าบุคคลที่มีบัญชีกับอินสตาแกรมได้จะต้องมีอายุ 13 ปีขึ้นไป หรือในบางกรณีที่มีคำสั่งศาล หรือกฎหมายควบคุม อาจบังคับให้เจ้าของบัญชีต้องมีอายุมากกว่านั้น (ไทยรัฐออนไลน์. 2559: ออนไลน์)

2.3.3 ดาบสองคม Social media กับสิทธิเด็กในภาพถ่ายและเคลื่อนไหว

อัญญาอร พานิชพึ่งรัถ ประธานเครือข่ายครอบครัวเฝ้าระวังและสร้างสรรค์สื่อ กล่าวว่า จากปรากฏการณ์ถ่ายคลิปเด็ก โพสต์และแชร์ในโลกออนไลน์ที่นิยมทำกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นคนใกล้ตัว ผู้ปกครอง

ญาติ เพื่อน แม้จะมองเป็นเรื่องขำขัน ตลก น่ารัก แต่ลืมไปหรือไม่ว่าจะกลายเป็นดาบสองคม ส่งผลร้ายแรงต่อเด็ก เพราะไม่ต่างอะไรกับการประจานเด็ก สำหรับภาพถ่ายของเด็กที่ไม่ควรโพสต์ลง Social media ให้ถูกแชร์ออกไปในเครือข่ายออนไลน์เหล่านี้ หลักๆ เช่น

ภาพถ่ายร่วมกับเด็กคนอื่น เพราะจะเป็นการล่วงละเมิดสิทธิเด็กคนอื่นที่อยู่ในภาพ

ภาพถ่ายโรงเรียนของเด็ก เพราะ อาจจะมีมิจฉาชีพหรือบุคคลไม่หวังดีกำลังแอบดูความคืบหน้าของเด็ก ที่สำคัญห้ามแชร์ Location เป็นอันขาด เด็กอาจกำลังตกอยู่ในอันตรายได้โดยที่ไม่รู้ตัว เพราะมันคือการเปิดโอกาสให้มิจฉาชีพรู้พิกัดที่อยู่ของเด็ก

ภาพถ่ายเด็กตอนอาบน้ำ อาจจะเป็นภาพที่ดูน่ารักน่าชัง แต่อาจจะมีกลุ่มผู้ไม่หวังดีหรือคนโรคจิตบางคนคิดไม่ดีกับเด็ก

ภาพถ่ายที่เด็กไม่อยากให้แชร์ เพราะ ละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็ก อาจทำให้รู้สึกอับอายและเสียใจได้

ภาพถ่ายที่ดูแล้วทำให้รู้สึกว่าเด็กกำลังไม่ปลอดภัย เช่น ภาพถ่ายที่ให้ลูกนั่งตักในขณะที่พ่อหรือแม่กำลังขับรถอยู่ สะท้อนว่าพ่อแม่กำลังประมาท (โพสต์ทูเดย์. ม.ป.: ออนไลน์)

ณัฐวุฒิ บัวประทุม หัวหน้างานกฎหมาย มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก กล่าวว่า **ประเทศไทยเป็นหนึ่งภาคี ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก** เน้นปกป้องคุ้มครองและเคารพสิทธิของเด็กอย่างรอบด้าน ทั้งดูแลให้เติบโตตามพัฒนาการ ปกป้องคุ้มครองเด็กจากภาวะต่างๆ ทั้งจากการถูกทำร้าย การละเมิดในทุกรูปแบบ อีกทั้งการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ต้องรับฟังเสียงของเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ 'ประเทศไทย มีกฎหมายตาม พ.ร.บ.ที่เกี่ยวข้องกับเด็กมากกว่า 200 ฉบับ แต่ที่**สำคัญที่สุด คือ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546** ที่ใช้มามากกว่า 10 ปี และนำหลักตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมาบัญญัติไว้ใน กฎหมาย เช่น

มาตรา 22 การคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก

มาตรา 23 ที่บัญญัติถึงบทบาทของผู้ดูแลเด็กในการพัฒนาและการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ

มาตรา 26 ที่บัญญัติถึงการห้ามมิให้บุคคลต่างๆ กระทำต่อเด็ก ทั้งการทำร้ายร่างกาย การไม่ดูแลจนเด็กมีความประพฤติไม่เหมาะสม ฝ่าฝืนถือเป็นความผิดที่มีโทษ

มาตรา 27 ที่มีโทษทางอาญา หากเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กจนส่งผลกระทบต่อเด็ก นอกจากนี้ยังเป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อีกด้วย (สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2019: ออนไลน์)

ดังนั้น กฎหมายถือว่าบัญญัติไว้ครอบคลุม แต่ยังขาดการบังคับใช้ที่เป็นรูปธรรมหรือกระบวนการต่างๆ ยังมีความล่าช้า

พญ.จิราภรณ์ อรุณากูร กุมารแพทย์เวชศาสตร์วัยรุ่น โรงพยาบาลรามาธิบดี (2557: 2) กล่าวว่า ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ผู้ใหญ่ควรเข้าใจสิทธิเคารพในตัวตนของเด็ก ไม่ทำร้ายเด็ก อย่ามองว่าเด็กคือคนที่มีอำนาจต่ำกว่า

จะทำอย่างไรก็ได้ ในความเป็นจริง **เด็กทุกคนมีสิทธิของตัวเอง ไม่ใช่ตัวตลก** หรือของสร้างความบันเทิงให้กับผู้ใหญ่ จนผู้ใหญ่กลายเป็นรังแกเด็กในโลก ออนไลน์ ซึ่งการนำภาพหรือคลิปการกระทำในทางไม่ดีไป เปิดเผย จะส่งผล ทำให้เกิดความเครียด อับอาย รู้สึกไม่ดีกับตัวเอง ความนับถือในตัวเองลดลง ส่งผลต่อสภาพจิตใจ เกิดความรู้สึกแย่ ถูกล้อเลียนจากกลุ่มเพื่อน ถูกมองเป็นเรื่องตลกขำขัน ต้องกลายเป็นคนที่รู้จักของสังคมทั้งที่ไม่เต็มใจ เสียความเป็นส่วนตัวไป นอกจากนี้ คลิปที่เป็นการโพสต์ประจานการกระทำของลูกหลานจะส่งผลลบต่อความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวได้ด้วย การนำเข้าภาพ/คลิปถือว่าเป็นข้อมูลส่วนตัวของเด็กอยู่แล้ว ซึ่งจะผิดกฎหมายคุ้มครองเด็กที่ป้องกันไม่ให้มีการเผยแพร่ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงตัวเด็กได้ และการนำภาพ/คลิปของเด็กไปลง โดยไม่ได้ขออนุญาตเด็กก็ถือว่าขัดต่อหลักสิทธิเด็ก ขณะเดียวกันแม้จะขออนุญาตเด็กแล้วก็ตาม แต่ในความเป็นจริง เด็กก็อาจจะยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะเข้าใจและรู้ทันถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

2.3.4 สิทธิเด็ก: คิดก่อนโพสต์เพื่อความเป็นส่วนตัวของลูก

เมื่อ Parenting กลายเป็น Sharenting

Sharenting คือ พฤติกรรมของพ่อแม่ที่โพสต์รูปลูกลง Social media ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวอย่างของพฤติกรรมใหม่ของพ่อแม่ในยุคสมัยนี้ แน่นอนว่าการลงโพสต์รูปของลูกที่ยังเป็นทารก หรือ ยังเป็นเด็กเล็กอยู่ เป็นสิทธิ์ของพ่อแม่สามารถทำได้ แต่เมื่อลูกเริ่มมีพัฒนาการด้านตัวตน มีความรู้สึกนึกคิดที่ชัดเจน สามารถบอกความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นได้ (ประมาณ 3 ขวบเป็นต้นไป) ก่อนลงรูป พ่อแม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากลูกก่อน สิทธิในการถูกคุ้มครองถือเป็นหนึ่งในสิทธิขั้นพื้นฐานที่เด็กจะต้องได้รับจากผู้เลี้ยงดู หากการโพสต์รูปเขาลง social media นำพาให้เกิดเรื่องไม่ดีขึ้น พ่อแม่จะเข้าข่ายละเมิดสิทธิเด็กได้อีกด้วย (คมชัดลึก. 2561: ออนไลน์)

ภาพธรรมดาๆของลูก อาจถูกคนร้ายเซฟไปอ้างว่าเป็นลูกตัวเอง

ถึงแม้จะไม่ได้ลงรูปลูกพร้อมแชร์ Location บ่อยนัก แต่การลงรูปธรรมดาทั่วไปของเด็กมากจนเกินควร คนร้ายก็อาจนำไปใช้เพื่อประโยชน์ตัวเองได้ เช่น หากมีครูหรือพลเมืองดีมาเห็นคนร้ายกำลังพาลูกออกไปจากโรงเรียน เขาอาจจะเห็นว่าลูกมีท่าทีขัดขืนหรือร้องไห้จึงเข้าไปขัดไว้ แต่คนร้ายรู้รายละเอียดของลูกเราหมด ทั้งชื่อ ทั้งชั้นเรียน แถมยังแอบเซฟรูปลูกไว้ในหลากหลายอิริยาบถ ถ้าครูหรือพลเมืองดีเหล่านั้นไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ที่แท้จริงของเด็กมาก่อน เขาจะเอาอะไรไปคัดค้านคนร้าย เขาก็จำต้องปล่อยคนร้ายไป ในเมื่อคนร้ายมีหลักฐานพร้อม (Minnie C. 2557: Online)

5 สิ่งเกี่ยวกับลูกที่ไม่ควรโพสต์ลงโซเชียลฯ

1. ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร หรือสถานที่ท่องเที่ยวอื่นที่พ่อแม่พาลูกไป การลงรูปพร้อมแชร์ Location จะทำให้คนร้ายติดตามตำแหน่งของเด็กได้ถูก เพื่อป้องกันปัญหานี้ไม่ควรลงภาพพร้อมกับการแชร์ Location หรือบรรยายถึงสถานที่ที่ไป
2. เช่น ชื่อและนามสกุล ที่อยู่ โรงเรียน รูปของบัตรนักเรียนหรือหนังสือเดินทาง รวมทั้งข้อมูลเบอร์โทรของพ่อแม่ด้วย เพราะทั้งหมดนี้คือแหล่งข้อมูลชั้นดีที่มิจฉาชีพจะนำไปใช้งานได้

3. ไม่ว่าจะเป็นของเล่น อาหารที่ลูกชอบกิน แม้แต่รูปรถของพ่อแม่ที่เห็นป้ายทะเบียนรถ เพราะคนร้ายจะสามารถใช้ของชอบของลูกมาหลอกล่อลูกได้ โดยเฉพาะหากรู้ทะเบียนรถก็ยิ่งสามารถตามมาถึงบ้านได้อย่างง่ายดาย

4. พวกที่ใคร่เด็กมีอยู่จริง คนพวกนี้จะมีอารมณ์กับภาพเด็กที่ใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้น แม้ว่าเด็กเหล่านั้นจะยังเป็นเด็กในวัยทารกที่สื่อสารไม่ได้ก็ตาม รวมทั้งรูปภาพที่ลูกทำกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวหรือน่าอาย เช่น ตอนนั่งกระโถน หรือตอนทำอะไรเลอะเทอะ เมื่อเขาโตขึ้นอาจจะโดนล้อได้

5. ถึงแม้ลูกจะยินยอมให้พ่อแม่ลงรูป แต่ก็ต้องเคารพความเป็นส่วนตัวของเพื่อนๆของลูกด้วยเช่นกัน เพราะไม่ใช่แต่ลูกของตัวเองที่จะเป็นอันตราย แต่เพื่อนๆของลูกก็อาจได้รับอันตรายที่ไม่ต่างกัน

2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับบุคคลดัง

การเปลี่ยนตัวเองจาก 'ดารา' มาเป็น 'Youtuber'
ในความเป็นจริงแล้วเรื่องราวในชีวิตของเราทุกคน ก็สามารถนำมาเป็น คอนเทนท์ ได้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าดาราจะได้เปรียบในเรื่องความคุ้นหน้า ความนิยม น้ำเสียง จังหวะการพูด การแสดง และการเล่าเรื่องต่างๆ

ดารา > YouTuber

1. ดารา น่าดึงดูด เพราะมีทักษะการรออกกล้องที่สูงอยู่แล้ว
2. ดารา มีชื่อเสียงอยู่แล้ว
3. YouTube เป็นอีกช่องทางที่จะได้โชว์ผลงาน โชว์ตัวตน อีกด้านหนึ่งของตัวดาราเอง เช่นนักร้อง นอกจากช่องของค่ายเพลง ก็ยังมีช่องส่วนตัวที่เอาไว้ลงเพลง cover

ดาราหลายๆคนพอมีครอบครัว งานแสดงก็อาจจะน้อยลง แต่ก็จะมีดาราที่ยังชอบทำงานหน้ากล้อง เพื่อจะให้เกิดความสมดุลในครอบครัว ก็จะเลือกเปิดช่องที่มี Content แนวครอบครัว Content ยอดฮิต : Vlogพาเด็กเที่ยว ทำกิจกรรม แถมยังสอดแทรกวิธีการ ประสบการณ์การเลี้ยงเด็กไปด้วยในเวลาเดียวกัน (Arisa. 2019.: Online)
ตัวอย่างครอบครัวที่ผันตัวมาเป็น Youtuber

1. Ple Nakorn Channel
2. Guy Haru Channel
3. MumMe Chidjun
4. Daboyway

ทำไมดาราถึงเลือกมาเป็นสาย YouTuber

1. ดารามีพื้นฐานด้านการแสดง ชื่อเสียง หน้าตาเป็นอาวุธอยู่แล้ว ส่วนใหญ่มักจะนำเอาเรื่องตัวเองมานำเสนอ ตัวอย่างเช่น Dj Phetjah Channel นำเสนอ รถสปอร์ต / Luxury Life / Street Fashion / รองเท้า ล้วนแต่เป็นตัวตนและสิ่งที่ตนชอบอยู่แล้ว และมีเรื่องครอบครัวเข้ามาเพิ่มในตอนหลัง
2. เพื่อให้ตนอยู่ในกระแสตลอดเวลา

2.1 การใช้สื่อยุคใหม่อย่าง YouTube เพื่อให้ตนเองอยู่ในกระแสตลอดเวลา ถือเป็นวิธีที่ดีมาก

2.2 ความถี่ในการลงคลิปมากกว่า เพียงแค่ ถ่ายคลิป ตัดต่อ Upload รวดเร็วกว่า คนสามารถได้รับชมตลอดเวลา

2.3 ทันกระแสทันที นำเสนอเรื่องที่คนกำลังสนใจได้เลย

ตัวอย่างเช่น Work with Mario นำเสนอเรื่อง Vlog / อัปเดทชีวิตประจำวัน / เดินทางท่องเที่ยว / เบื้องหลังการทำงาน

3. Present Character ได้ชัดเจน YouTube เป็นพื้นที่ในการนำเสนอบทบาท ของคนทำช่องให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นช่องทางในการนำเสนอความสามารถ / ความชอบ เช่น ทำอาการ,ออกกำลังกาย โดยที่สิ่งข้างต้นจะส่งผลต่องาน และสปอนเซอร์ ตัวอย่างเช่น BEBE FIT ROUTINE ดาราที่หันมารักสุขภาพ นำเสนอ สุขภาพ / เคล็ดลับการดูแลสุขภาพ

4. เทคโนโลยีเอื้อเฟื้อ ทุกอย่างง่ายกว่าเดิม ในปัจจุบันทุกคนก็สามารถถ่ายทำ VDO ลง YouTube ได้เพียงแค่มีกล้อง + ทักษะการตัดต่อ

ตัวอย่างเช่น Dj Poom / Mindset TV ** เพิ่มช่องทางในการหา 'รายได้' จาก Sponsor Viewer Like Subscribe จาก YouTube ** (Admin P. 2019: Online)

2.4.1 การโดนรุกล้ำความเป็นส่วนตัวของบุคคลสาธารณะ

บุคคลสาธารณะ - YouTuber / ดารา / Influencer

2.4.1.1สื่อมวลชนรุกล้ำสิทธิของบุคคลสาธารณะ

2.4.1.1.1 การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (Privacy Rights)

2.4.1.1.1.1 การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน (Public of Private Facts) ตัวอย่างเช่น ข้อมูลรักษาพยาบาล การสมรส ความขัดแย้งทางครอบครัว

2.4.1.1.1.2 การรุกล้ำความเป็นอยู่ส่วนตัว (Intrusion) ตัวอย่างเช่น การบุกรุกบ้านเรือน การลอบหรือแอบมองโดยกล้องส่องทางไกล การลอบบันทึกเทปหรือภาพ การดักฟังการสนทนา โดยไม่ได้รับการยินยอม

2.4.1.1.1.3 การแสวงหาประโยชน์จากเรื่องส่วนตัว (Appropriatation) การใช้ชื่อภาพ ของบุคคลสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการค้า ตัวอย่างเช่น การโฆษณา บริการต่างๆ โดยไม่ได้รับการยินยอม

2.4.1.1.1.4 การเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวอันเป็นเท็จต่อสาธารณะ (False Light)

คือ การที่สื่อมวลชนพยายามกลั่นเรื่องราว ชื่อ ภาพของบุคคล หรือข่าวลือ ที่เป็นเรื่องส่วนตัวมาเผยแพร่ โดยที่ยังไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ทำให้ข่าวสารผิดจากความเป็นจริง

2.4.2 ประเด็นที่สื่อมวลชนรุกล้ำสิทธิ คือ สื่อมวลชนทำให้บุคคลสาธารณะเสื่อมเสีย

2.4.2.1. โป๊ เปลือย หวิว

สื่อมวลชนนำเสนอเรื่องราวพฤติกรรมส่วนตัวต่างๆ ตัวอย่างเช่น พฤติกรรมส่วนตัววาบหวิวในสาธารณะ นางแบบ นายแบบ แสดงวาบหวิวไม่เหมาะสม

2.4.2.2. ชู้สาว ตัวอย่างเช่น การแอบแต่งงาน แอบหมั้น แอบจดทะเบียนสมรส พฤติกรรมร่วมเพศ พฤติกรรมเจ้าชู้

2.4.3 สื่อมวลชนไม่รุกล้ำสิทธิของบุคคลสาธารณะ

2.4.3.1 บุคคลสาธารณะเกี่ยวกับคดีสาธารณะ

ตัวอย่างเช่น บุคคลสาธารณะ ถูกดำเนินคดียาเสพติด หรือ ดำเนินคดีกับคู่กรณี ที่นำชื่อหรือรูปของตนไปแอบอ้าง

2.4.3.2 บุคคลสาธารณะจงใจเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ

ตัวอย่างเช่น ภาพเปลือยของนางแบบ นายแบบ ระหว่างเดินแบบ หรือ ระหว่างการแสดงละคร (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2554: ออนไลน์)

2.5 การผลักดันเยาวชนให้กลายเป็นบุคคลสาธารณะ

ช่องทางในการผลักดันที่เห็นเด่นชัด Youtube / Facebook / Instagram / TikTok

Platform ที่เป็นช่องทางผลักดันได้ง่ายที่สุด ผู้คนเข้าถึงได้มากที่สุดและประสบความสำเร็จได้ง่ายสุด นั่นก็คือ Youtube

(ภาพประกอบ: ลักษณะการใช้งานบน Youtube)

ที่มา : https://www.thumbsup.in.th/youtube-stats-2019

เนื่องจาก Youtube เป็นPlatformที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายมาก มากกว่า 95% ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต สามารถเข้าถึง Youtube ได้ ต่างจาก Platform อื่นตรงที่ Youtube สามารถเข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัย มีผู้ใช้ทั้งคนกรุงเทพและต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่เด็กเล็ก จนถึงผู้สูงอายุ อีกทั้งยังเป็น Platform ที่มีการแชร์ข้ามไปยัง Social media อื่น ๆ ได้ด้วย

(ภาพประกอบ: สถิติการใช้งานบน Youtube)

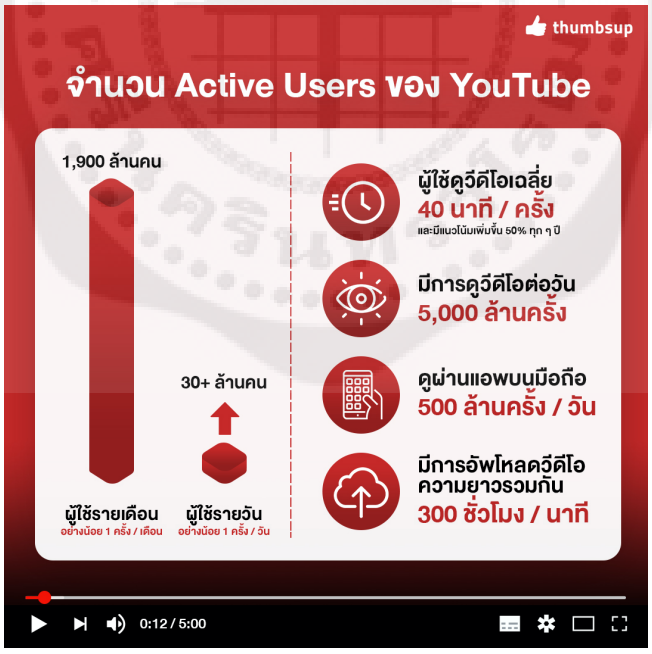
ที่มา : https://www.thumbsup.in.th/youtube-stats-2019

ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ว่าทำไมคนถึงนิยมหันมาเป็น Youtuber ใช้ช่องทางนี้ในการผลักดันให้กลายเป็นบุคคลสาธารณะ

เหตุผลหลักของการผันตัวมาเป็น Youtuber

นั่นก็คือความชอบส่วนบุคคล ได้ทำสิ่งที่ชอบ แถมมีรายได้ จึงศึกษาและเห็นโอกาส มีอีกมุมมองหนึ่ง บอกว่าการเป็นYoutuberนั้น เป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับคนที่อยากเป็นดารา อยากมีพื้นที่ อยากมีชื่อเสียง คล้ายกับการเป็นดารา ตรงที่ทำให้เรามีพื้นที่สื่อ แต่กว่าจะได้เป็นดารานักแสดงมันยากมาก ต้องแข่งขันคนอื่นหลายร้อยคนกว่าจะได้เล่นสักเรื่อง และก็ไม่การันตีว่าเล่นแล้วจะได้เงินดี จะดัง เพราะหมู่นี้ค่าตัวก็ลดลงจากอดีตมาก แต่การเป็นYoutuberคือเราสามารถสร้างช่องเอง เล่นเอง ทำคลิปเองหมดเลย ใครอยากทำอะไรก็สามารถทำได้ แถมหาคนดูเองได้ด้วย ทุกคนมีโอกาสโด่งดังหมด อีกทั้งเรายังสามารถเป็นคนกำหนดเม็ดเงินเองได้ด้วย มันง่ายมาก เพียงแค่เรามีกล้องหรือมีมือถือเครื่องเดียวก็ทำได้ และสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งYoutubeสามารถเปลี่ยนให้ Nobody กลายเป็น Someone ขึ้นมาได้ โดยบางครั้งไม่ต้องพึ่งโชค เพราะมีอีกสารพัดวิธีผลักดันผลงานให้เปรี้ยง ด้วยคอนเทนต์

จากสถิติผลสำรวจของ Thumpsup กล่าวว่ามีการ Upload วิดีโอบนYoutubeมากกว่า 1 ล้านชั่วโมงต่อวัน, มีการ Upload วิดีโอความยาวรวมกัน 300 ชม./นาที มีผู้ใช้รายเดือน 1,900 ล้านคน, มีผู้ใช้รายวันมากกว่า 30 ล้านคนต่อวัน (Wittawin K. 2019: Online)

(ภาพประกอบ: จำนวน Active Users ของ Youtube)

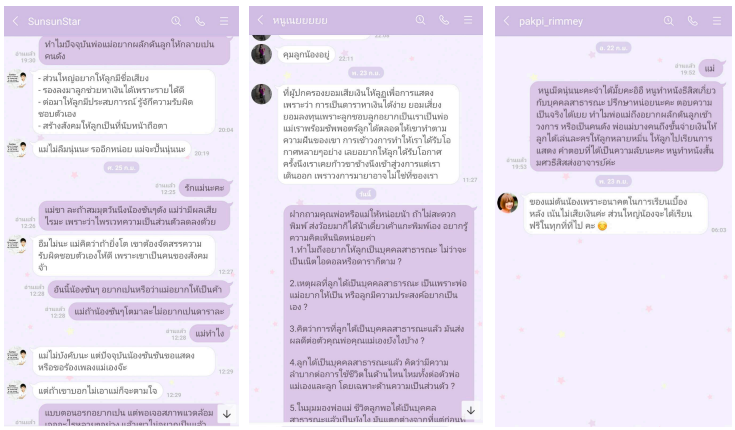
ที่มา : https://www.thumbsup.in.th/youtube-stats-2019

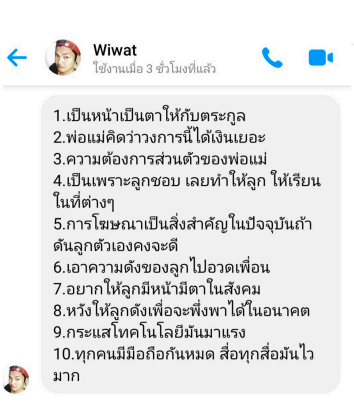
จากการศึกษางานวิจัยของ ศตพล จันทร์ณรงค์ (2558 อ้างใน อิศราวุฒิ กิจเจริญ, 2560) ที่ กล่าวว่า ยูทูป (YouTube) คือ เว็บไซต์โซเชียลมีเดีย (Social Media) ที่เป็นวิดีโอ ซึ่งมีเนื้อหาที่มี ความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นวิดีโอโฆษณา มิวสิควิดีโอ รายการโทรทัศน์ย้อนหลัง และคลิปวิดีโอจาก บุคคลทั่วไป โดยคลิปวิดีโอที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ยูทูป (YouTube) ส่วนมากจะเป็นคลิปวิดีโอที่ถ่ายทำ โดยประชาชนทั่วไป และอัปโหลดโดยมีการแบ่งประเภทและจัดอันดับคลิปโดยง่าย อุไรพร ชลสิริรุ่งสกุล (2555) กล่าวไว้ในหนังสือ Digital Commerce: Turn Buyers to Buyers: Turn Browsers to Buyers ว่า ‘Youtube’ ถือเป็นเสิร์ชเอนจินที่มีผู้ใช้งานจานวนมาก และ Youtube ได้เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถสร้าง Youtube ชาแนลได้ พร้อมทั้งสามารถหารายได้จากวิดีโอที่ผลิต ก่อให้เกิดความหลากหลายในเนื้อหาที่ช่วยตอบโจทย์ของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ใช้เวลาอยู่กับโซเชียลมีเดีย ค่อนข้างมาก และดูวิดีโอออนไลน์มากกว่าทีวี ทาให้ Youtube กลายเป็น The “Third Wave of Media” ต่อจากทีวี เน็ตเวิร์ค และเคเบิลเน็ตเวิร์คแล้ว

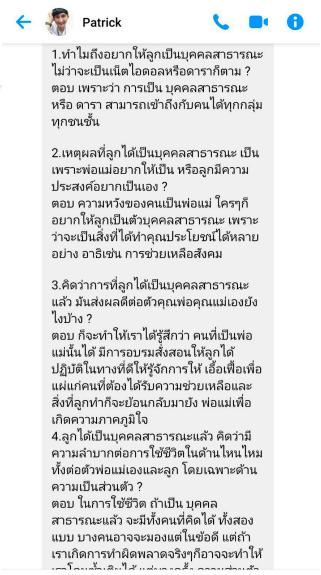
หัวข้อ การผลักดันเยาวชนคนสาธารณะ ในปัจจุบันพ่อแม่อยากผลักดันลูกให้กลายเป็นคนดัง ซึ่งทุกคนที่ถูกสัมภาษณ์ เป็นส่วนหนึ่งในวงการบันเทิง โดยการแทบทุกสาย อาทิ เน็ตไอดอล นางงาม ดารานักแสดง จนได้ทราบถึง

กลุ่มที่ 1 พ่อแม่ที่ต้องการอยากผลักดันลูกตัวเองให้กลายเป็นคนสาธารณะ หรือเข้าวงการบันเทิง ยังอยู่ในระหว่างการผลักดัน ลูกยังไม่ได้เป็นบุคคลสาธารณะ ซึ่งสัมภาษณ์จากพ่อแม่ที่อยู่ในกลุ่มนักแสดงที่ส่งงานให้ลูกตัวเองและคนรู้จัก โดยมีผู้คนที่ได้สัมภาษณ์มา รวมทั้งสิ้น 6 คน ได้แก่

1. คุณนภัสวรรณ จันทร์คณา (เปิ้ล) คุณแม่ของน้องซันซัน ส่งลูกเรียนการแสดง เต้น ร้องเพลง จนสร้างช่องYoutubeให้ลูกตัวเอง เสียเงินจ้างนักข่าวมาทำข่าว จัดประกวดเวทีเด็กเพื่อส่งลูกตัวเอง ดันลูกตัวเองให้มีความกล้าแสดงออก รวมไปถึงหาส่งงานโฆษณาให้ลูก
2. คุณดวงมณี พุ่มเกิด (น้อย) คุณแม่ของน้อยเนย ส่งลูกเรียนการแสดงหลายหมื่น โดนหลอกว่าจะให้ลูกตัวเองเล่นหนังใน Line TV
3. คุณปารัตวดี รักถิ่นไทย (นัท) คุณแม่ของน้องริมเมย หางานในวงการให้ลูกCastเสมอ ส่งงานทุกวัน วันหนึ่งขั้นต่ำ6งาน แต่ไม่ค่อยได้งาน
4. คุณวิวัฒน์ โพธิ์สง่า (วัฒน์) ผู้กำกับช่องมากสีที่กำกับดาราคนอื่นดัง อยากผลักดันให้ลูกเป็นดารา พิธีกร จึงให้ลูกตัวเองลองทำYoutuber แต่ยังไม่ค่อยมีคนติดตาม
5. แม่หวุ่นวุ้น
6. ภัทรกฤต ขุนตรี (ไอซ์) เป็น LGBTQ ที่รับหลานตัวเองมาเป็นบุตรบุญธรรม

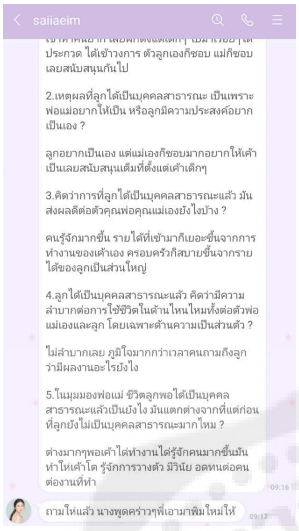

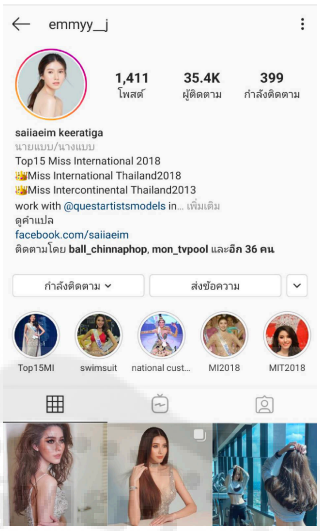

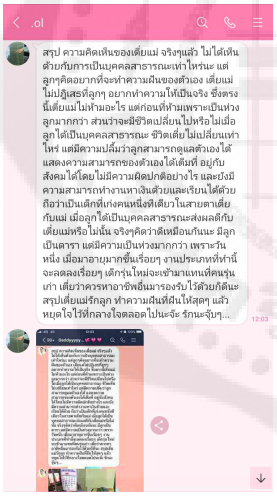
กลุ่มที่ 2 พ่อแม่ที่สนับสนุน ผลักดันลูกให้เป็นบุคคลสาธารณะหรือเข้าวงการบันเทิง จนลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะหรือเข้าวงการจนมีชื่อเสียงเรียบร้อยแล้ว โดยมีผู้คนที่ได้สัมภาษณ์ รวมทั้งสิ้น 9 คน

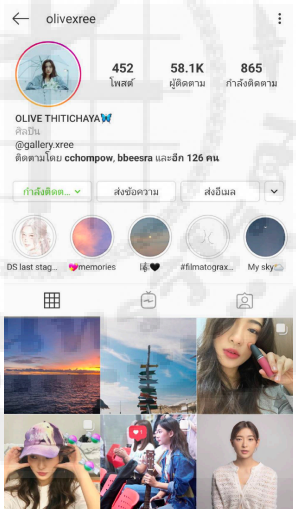
1.คุณแม่ของกีรติกา จารุรัตน์จามร (สายเอี๊ยม Miss International Thailand 2018)

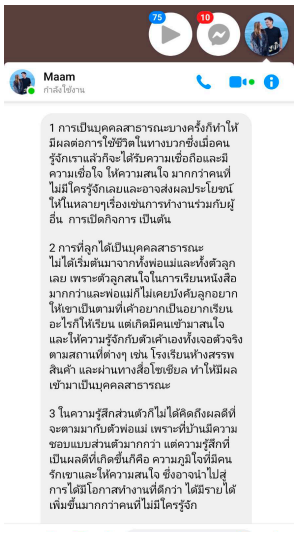

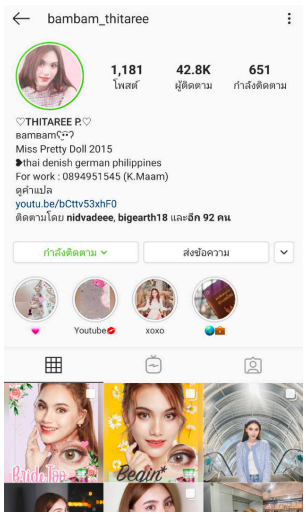
2.คุณพ่อของฐิติชญา ชิวปรีชา (โอลีฟ เน็ตไอดอล)

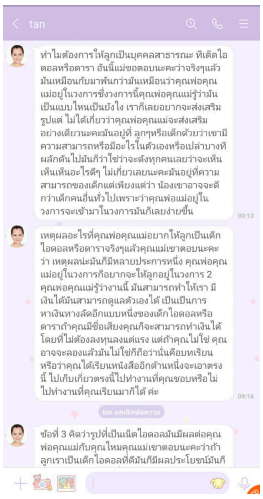

3.คุณแม่ของฐิตารีย์ ภัคศิริชยานนท์ (แบมแบม เน็ตไอดอล)

4.แม่แตน ราตรี วิทวัส แม่ของนีน่า กชามาศ วิทวัส

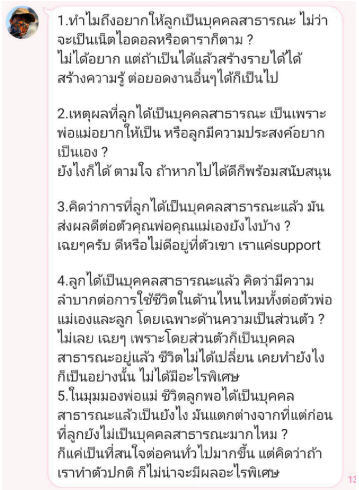

5.คุณแม่ของปารมีย์ สิริทรัพย์ทวี (นก เน็ตไอดอล)

6.คุณพ่อของตาธาร มาร์ (ตาตั้น นักแสดงอิสระ)

Questions

1.ทำไมถึงอยากให้ลูกเป็นบุคคลสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นเน็ตไอดอล หรือดาราก็ตาม ?

2.เหตุผลที่ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะ เป็นเพราะพ่อแม่อยากให้เป็น หรือลูกมีความประสงค์อยากเป็นเอง ?

3.คิดว่าการที่ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะแล้ว ส่งผลดีต่อตัวคุณพ่อคุณแม่เองยังไงบ้าง ?

4.ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะแล้ว คิดว่ามีความลำบาก หรือผลเสียต่อการใช้ชีวิตในด้านไหนไหมทั้งต่อตัวพ่อแม่เองและลูก โดยเฉพาะด้านความเป็นส่วนตัว ?

Q&A 1.ทำไมถึงอยากให้ลูกเป็นบุคคลสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นเน็ตไอดอล หรือดาราก็ตาม ? แบ่งเป็น2กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 --> ทุกคนพูดไปในเสียงเดียวกันหมด อยากให้ลูกเป็นบุคคลสาธารณะเข้าวงการ ก็เพราะอยากให้ลูกมีชื่อเสียง ถ้าลูกเป็นสามารถเป็นหน้าเป็นตาให้กับครอบครัวได้อีกด้วย คงต่อยอดได้หลายอย่างในอนาคต คิดว่าถ้าเป็นจะหาเงินง่ายได้เงินมาก **(กลุ่มนี้เน้นเรื่องเงิน ชื่อเสียง)**

กลุ่มที่ 2 --> การเป็นบุคคลสาธารณะ มีผลต่อการใช้ชีวิตในทางบวก เมื่อคนรู้จักเราเยอะเราได้รับโอกาสต่างๆมากมาย ได้รับความเชื่อใจ ได้รับความสนใจ ยิ่งถ้าเราได้รับความสนใจที่มากเราจะได้รับผลประโยชน์หลายๆเรื่อง เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเปิดกิจการ รวมไปถึงการเป็นพรีเซนเตอร์ การได้ผลิตภัณฑ์แบรนด์ชั้นนำใช้ฟรี ยิ่งถ้าเราสนับสนุนตั้งแต่เด็กๆ จะเห็นผลชัดเจนมาก ลูกจะเป็นคนกล้าแสดงออก จากคนเขินอายพูดน้อย ทำให้มีบุคลิกดีขึ้น กลายเป็นคนที่เข้ากับคนง่าย มีเพื่อนเยอะ **(กลุ่มนี้เน้นเรื่องประโยชน์ที่ลูกจะได้รับที่มากกว่าเงินชื่อเสียง หาโอกาสในหน้าที่การงาน)**

Q&A 2. เหตุผลที่ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะ เป็นเพราะพ่อแม่อยากให้เป็น หรือลูกมีความประสงค์อยากเป็นเอง ?

กลุ่มที่ 1 --> พ่อแม่อยากให้เป็น และลูกก็อยากเป็นด้วย ยอมลงทุน ยอมเสี่ยงเพื่อเปิดโอกาสให้ลูก

กลุ่มที่ 2 --> อยากส่งเสริมลูก แต่อยู่ที่ความสามารถตัวเด็กเองด้วยผลักดันไปใช่ว่าจะดังทุกคน

พ่อแม่หลายคนเห็นด้วยอยากให้ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะ เปิดโอกาสให้ลูกได้ลอง ได้หาเงินด้วยตัวเอง ถือเป็นการเรียนหนังสืออย่างหนึ่ง แต่อันนี้คือเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตัวเอง

ที่ไม่เห็นด้วยเพราะเป็นห่วง ลูกยังดูแลตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าลูกอยากทำตามฝันให้เป็นจริงเลยไม่ว่าอะไร

Q&A 3. คิดว่าการที่ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะแล้ว มันส่งผลดีต่อตัวคุณพ่อคุณแม่เองยังไงบ้าง ?

ลูกประสบความสำเร็จ ในหัวอกแม่มีความสุข

ถ้าลูกได้เป็น แสดงว่าลูกประสบความสำเร็จ ในหัวอกพ่อแม่ย่อมมีความสุข และภูมิใจในตัวลูกที่สามารถเป็นที่รักของทุกคน ส่วนชื่อเสียงของตระกูลคือสิ่งที่ตามมา

และเขาคงภูมิใจที่สามารถหาเงินได้ แม่เองก็ภูมิใจ

พอคนรู้จักมากขึ้น รายได้ก็มากยิ่งขึ้น ทำให้ครอบครัวยิ่งมีรายได้เข้าหลายทาง

Q&A 4.ลูกได้เป็นบุคคลสาธารณะแล้ว คิดว่ามีความลำบาก หรือผลเสียต่อการใช้ชีวิตในด้านไหนไหมทั้งต่อตัวพ่อแม่เองและลูก โดยเฉพาะด้านความเป็นส่วนตัว ?

ลูกใช้ชีวิตห่างพ่อแม่ คุยกันน้อยลง

ต้องห่างกัน คุยกันน้อยลงแน่นอน เพราะว่าลูกคงต้องงานเข้าเยอะ ต้องทำภาระหน้าที่งานตัวเอง แต่แม่ก็เข้าใจและยอมรับได้ คิดว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิต ส่วนการใช้ชีวิตส่วนตัวของลูก แม่คงไม่ได้ก้าวก่ายมากเพราะเป็นหน้าที่การงานลูก และแฟนคลับควรเข้าใจ

และ ถ้าเราทำอะไรผิดพลาด อาจโดนด่ามากกว่าเดิม

ดังนั้นก่อนที่ทำอะไรต้องรอบคอบ ระมัดระวังมากกว่าเดิม ความเป็นส่วนตัวมีน้อยลงมาก เพราะคนจับจ้อง ถ้าวันไหนเราทำผิดพลาดแค่นิดเดียว โอกาสคนซ้ำเติมและคนด่าจะมีมากกว่าเดิม เราต้องยอมรับให้ได้

บทที่ 3
การวิเคราะห์

1. Theme

มนุษย์ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหาผลประโยชน์ เพื่อชื่อเสียง และเงินทอง

2. Plot

คอปเตอร์ และคูเปอร์ ลูกชายของ Youtuber ชื่อดัง คอปเตอร์ไม่ชอบชื่อเสียงที่ตัวเองได้รับ เพราะรู้สึกโดนรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวอยู่ตลอดเวลา ทั้งการมีอยู่ของพลอยนักข่าวที่คอยเข้ามาตามเขียนข่าวของครอบครัวตัวเองอยู่ตลอด รวมถึงพ่อแม่ที่คอยแต่พยายามสร้าง Content เกี่ยวกับตัวเขาและน้องชายเสมอ จนการทำ Youtube กลายเป็นช่องทางการหาเงินหลักของครอบครัวเขาไปแล้ว อยู่ๆเทรนด์ทวิตเตอร์ที่กล่าวถึงครอบครัวเขาก็ติดอันดับหนึ่ง เกิดกระแสวิจารณ์อย่างรุนแรง โดนกล่าวหาว่าจริงๆแล้วเขาเป็นลูกบุญธรรม และพ่อแม่เป็นฆาตกรที่ฆ่าพ่อแม่แท้จริงของเขา ทำให้พวกเขาทะเลาะกันอย่างหนัก คอปเตอร์เริ่มมีท่าทีสงสัยพ่อแม่ตัวเอง เชื่อมโยงกับหลักฐานที่ตัวเองได้รับจากบุคคลปริศนามาโดยตลอด ในขณะที่พ่อแม่ออกไปข้างนอก พลอยเห็นช่องทางโหว่จากที่ลูกทะเลาะกับพ่อแม่ พลอยแฉเรื่องพ่อแม่ของเขาทุกอย่างและกำลังจะพาทั้งสองหนี แต่ไม่ทันไร พ่อแม่ของพวกเขากลับมาพอดี และฆ่าพลอยทิ้ง คอปเตอร์และคูเปอร์ ต้องกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิมเหมือนเป็นตัวหาเงินของพ่อแม่ต่อไป

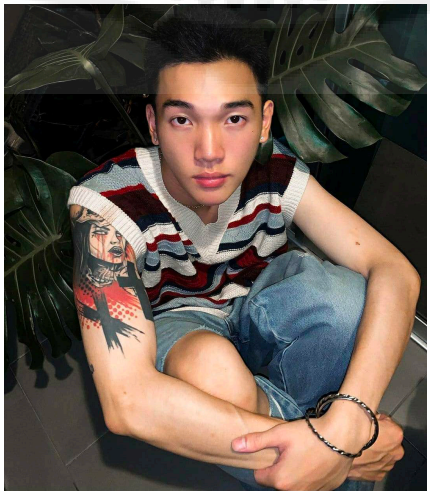
3. Character analysis

ในเรื่องนี้จะมีนักแสดงหลัก 5 คน ประกอบไปด้วย คอปเตอร์ (พี่ชาย), คูเปอร์ (น้องชาย), พ่อ, แม่, พลอย (นักเขียนข่าวออนไลน์ที่ถูกพ่อแม่จ้าง)

3.1 การวิเคราะห์ตัวละครคอปเตอร์

Keyword : หล่อตี๋มี Character , มีชื่อเสียงแบบไม่ต้องการ, ไม่เปิดใจ

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร บทคอปเตอร์)

ความต้องการสูงสุดในชีวิต : ต้องการใช้ชีวิตด้วยความอิสระกับสิ่งที่ตัวเองชอบ

ความต้องการสูงสุดในเรื่อง : ต้องการรู้ความจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวกับพ่อแม่ตนเอง

3.1.1 ข้อมูลทางกายภาพ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 วัยมหาวิทยาลัย อายุประมาณ 20-21 ปี

3.1.1.3 ผิวขาวเหลือง

3.1.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.1.1.5 หล่อตี๋แบบมี Character เป็นของตัวเอง มีเสน่ห์ ดูนิ่งๆ เป็นคนทันสมัย แต่งตัวดี มีรอยสักบริเวณแขน (ผู้คนที่มีรอยสัก อาจถูกมองว่าเป็นคนเลวแต่นัยอีกอย่างหนึ่ง คือเขาเป็นคนที่ปกปิดอะไรบางอย่าง ปกปิดตัวเอง การมีรอยสักยิ่งทำให้รู้ว่าเขามีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีทางเลือกที่ชัดเจน)

3.1.2 ข้อมูลทางสังคม

3.1.2.1 ชนชั้นกลาง

3.1.2.2 เป็นนิสิต

3.1.2.3 การศึกษาอยู่ปีสอง

3.1.2.4 สภาพครอบครัว : อยู่ในครอบครัวสมบูรณ์ เป็นครอบครัวเดี่ยว เป็นลูกคนโต เติบโตมาในครอบครัวที่คิดว่าการมีชื่อเสียง คือสิ่งที่สำคัญในชีวิต คิดว่าการมีชื่อเสียงมันจะเป็นหน้าเป็นตาให้กับครอบครัวได้ โดนพ่อแม่ตีกรอบชี้แนะอยู่ตลอดเวลา โดยถูกพ่อแม่คอยถ่ายรูปตัวเองลงโซเชียลบ่อยๆจนดัง พาไปออกรายงานตั้งแต่เด็ก รวมถึงประกวดเวทีต่างๆ ทั้งๆที่ตนไม่อยากทำ แต่พอโตมายิ่งเริ่มรู้ว่าสิ่งที่ตัวเองชอบไม่ตรงกับสิ่งที่พ่อแม่อยากให้เป็น มีทางเลือกเป็นของตัวเอง จึงเริ่มไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่พ่อแม่ให้ทำ นั่นก็คือการให้ถ่ายคลิปครอบครัวลง โซเชียลบ่อยๆ หรือการถูกพ่อแม่ถ่ายรูปลงตลอด ปฏิเสธบ้างยินยอมบ้าง แต่ที่ยังต้องยอมเป็นเพราะตัวเองยังไม่มีงานทำ ไม่สามารถเลี้ยงชีพตัวเองได้ ยังต้องขอเงินจากเขา

3.1.2.5 ไทยเชื้อสายจีน

3.1.2.6 สถานภาพในชุมชน : เป็นคนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม มีแฟนคลับมาก มีแฟนคลับคอยตามติดและคอยซื้อของส่งให้เสมอ (ที่มีชื่อเสียงเพราะว่าพ่อแม่ทำให้มี ไม่ได้มีด้วยการดันตัวเอง)

3.1.2.7 งานอดิเรกและการพักผ่อน : ฟังดนตรี เขียนเพลงกับกลุ่มเพื่อน

3.1.3 ข้อมูลทางจิตวิทยา

3.1.3.1 พฤติกรรมทางเพศปกติ

3.1.3.2 ลักษณะภายในจิตใจ : เป็นคนดื้อเงียบ ต้องการมีอิสระในชีวิต ต้องฝืนทำในสิ่งที่ตนไม่ชอบ ชอบความเป็นส่วนตัว ไม่ชอบการโดนบังคับ เป็นคนขี้สงสัย ช่างสังเกต ชอบปะติดปะต่อเรื่อง อยากรู้อะไรต้องรู้ทันที ไม่ชอบการมีชื่อเสียง แต่ถ้าวันหนึ่งเกิดอยากดังขึ้นมาก็อยากดังด้วยตัวเอง ไม่อยากทำตามที่พ่อแม่สร้างไว้ให้ เป็นคนไม่ชอบการโกหก เชื่อคนยาก

3.1.3.3 ภาวะทางอารมณ์ : ปกติ

3.2 วิเคราะห์ตัวละครคูเปอร์

Keyword : น่ารักตาเล็ก ยิ้มสดใส เข้ากับคนง่าย

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละครบทคูเปอร์)

ความต้องการสูงสุดในชีวิต : ต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม

ความต้องการสูงสุดในเรื่อง : ต้องการให้พ่อแม่บอกความจริง

3.2.1 ข้อมูลทางกายภาพ

3.2.1.1 เพศชาย

3.2.1.2 วัยมัธยม อายุประมาณ 14-16 ปี

3.2.1.3 ผิวขาวเหลือง

3.2.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.2.1.5 ผมดำรองทรงสูง

3.2.1.6 เป็นคนน่ารักตาเล็ก แบบพิมพ์นิยม เป็นคนร่าเริง ยิ้มง่าย มีเสน่ห์น่าเข้าหา ท่าทางกระฉับกระเฉง มั่นใจในตัวเอง เฟรนลี่เข้าถึงง่าย พูดเก่ง ขี้เล่น ชวนคุยเก่ง แต่งตัวดี ทันสมัย

3.2.2 ข้อมูลทางสังคม

3.2.2.1 ชนชั้นกลาง

3.2.2.2 นักเรียน

3.2.2.3 มัธยมปลายโรงเรียนชายล้วนชื่อดัง

3.2.2.4 สภาพครอบครัว : ครอบครัวสมบูรณ์ เป็นลูกคนเล็ก เกิดมาในชีวิตที่ไม่มี Privacy อยู่ในครอบครัวที่มีชื่อเสียง ไม่รู้จักคำว่า Privacy คืออะไรและไม่รู้ว่าตนกำลังถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว ดังนั้นพ่อแม่บอกให้ทำอะไรจะทำทุกอย่าง ด้วยความที่ตัวเองยังไม่รู้ว่าชอบอะไร ในชีวิตยังไม่มีสิ่งที่ชอบ จึงทำตามพ่อแม่ไปเรื่อยๆ เพราะเห็นว่ามันไม่ได้มีเสียอะไรต่อตัวเองและยังทำให้ตัวเองมีคนรู้จักเยอะอีกด้วย แม้ว่าจะถูกพ่อแม่ถ่ายรูปตลอดเวลาก็ตาม เป็นคนถูกพ่อแม่ปลูกฝังให้โตมาเป็นบุคคลสาธารณะและตั้งความหวังไว้มาก เพราะเป็นลูกคนเล็กที่เห็นพ้องตามไปหมดนึกว่าสิ่งนี้คงเป็นสิ่งที่ตัวคูเปอร์ก็ชอบด้วย

3.2.2.5 ไทยเชื้อสายจีน

3.2.2.6 สถานภาพทางชุมชน : เป็นคนมีหน้ามีตาในสังคม มีชื่อเสียง

3.2.3 ข้อมูลทางจิตวิทยา

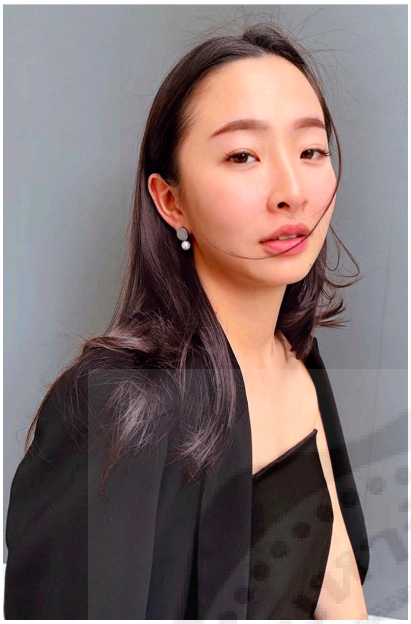
3.2.3.1 พฤติกรรมทางเพศปกติ

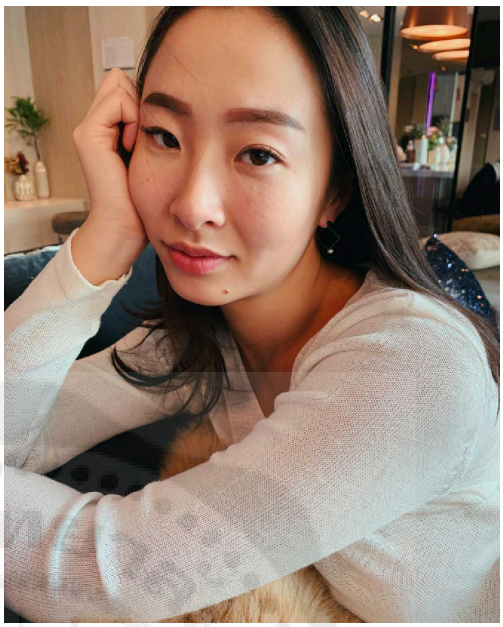
3.2.3.2 ลักษณะภายในจิตใจ : เป็นคนเข้ากับคนง่าย ยิ้มเก่ง เชื่อคนง่าย ชอบการมีชื่อเสียงมีหน้ามีตาในสังคม หลงใหลในชื่อเสียง มีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองทำอยู่เสมอ ทำอะไรไม่คิดรอบคอบ คิดว่าสิ่งที่พ่อแม่ให้ทำนั้นดี รักพ่อแม่เชื่อและทำตามที่พ่อแม่บอกทุกอย่าง คิดว่าที่พ่อแม่ทำทั้งหมดเป็นเพราะรักลูกอยากให้เรามีอนาคตที่ดี

3.2.3.3 ภาวะทางอารมณ์ : แปรปรวน

3.3 วิเคราะห์ตัวละครพลอย

Key word : หมวยเก๋, โตมาตัวคนเดียว, เก็บความรู้สึกเก่งจอมวางแผน

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละครบทพลอย)

ความต้องการสูงสุดในชีวิต : ต้องการใช้ชีวิตมีความสุข

ความต้องการสูงสุดในเรื่อง : ต้องการให้คนที่เรารักเชื่อในสิ่งที่พูด

3.3.1 ข้อมูลทางกายภาพ

3.3.1.1 เพศหญิง

3.3.1.2 วัยทำงาน อายุประมาณ 27-30 ปี

3.3.1.3 ผิวขาวเหลือง

3.3.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.3.1.5 หมวย หน้าเก๋ เป็นคนดูดีไม่ถึงขั้นสวย มีเสน่ห์ ภายนอกดูเป็นคนไว้ใจได้ ดูใสๆไม่มีพิษภัย เป็นคนทันสมัย ดูน่าเชื่อถือ ฉลาด พูดเก่ง

3.3.2 ข้อมูลทางสังคม

3.3.2.1 ฐานะปานกลาง

3.3.2.2 นักเขียนข่าวออนไลน์เกี่ยวกับวงการบันเทิง (พนักงานบริษัทหนึ่งที่มีชื่อเสียง คนติดตามบริษัทนี้เป็นจำนวนมาก)

3.3.2.3 การศึกษาจบปริญญาตรีวารสาร

3.3.2.4 สภาพครอบครัว : เติบโตด้วยตัวคนเดียว พ่อแม่เสียชีวิตตั้งแต่ตัวเองยังเด็ก ทำให้ขาดความรัก จึงต้องการความรักจากคนอื่น ส่งผลให้มีการกระทำและความคิดแปลกๆ มาสมัครงานบริษัททำคอนเทนต์ในสื่อ Social media เป็นนักเขียนข่าวออนไลน์จะได้ทำงานตรงสายที่เรียน เพราะด้วยความที่เป็นคนชื่นชอบเกี่ยวกับข่าววงการบันเทิง และชอบเขียนกระทู้ตามออนไลน์ (พอถูกครอบครัวคอปเตอร์จ้างมาทำข่าวเป็นเวลาหลายปี ด้วยความสนิทสนมและตัวเองไม่เคยได้รับความรักและการกระทำแบบนี้มาก่อน ทั้งการชวนรับประทานอาหารร่วมกัน ได้ดูแลคูเปอร์จนทำเหมือนตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวนี้)

3.3.2.5 ศาสนาพุทธ

3.3.2.6 ไทยเชื้อสายจีน

3.3.2.7 สถานภาพทางชุมชน : ตัวตนจริงๆไม่ค่อยมีชื่อเสียงโด่งดัง คนจะรู้จักตัวตนของเขาในนามแฝง แต่บริษัทที่เขาทำอยู่มีชื่อเสียง เนื่องจากเขียนข่าวสนุก เป็นคอนเทนต์ใหม่ ดึงดูดคนอ่านได้เป็นอย่างดี เป็นคนหัวดีคิดคอนเทนต์ใหม่ที่น่าสนใจเสมอจึงทำให้ทุกข่าวที่เขาเขียนได้รับความสนใจ จนมีคนรู้จักเขาในนามปากกา

3.3.2.8 งานอดิเรกและการพักผ่อน : ชอบอ่านหนังสือ (ทำให้เขาเป็นคนที่ชอบเพ้อฝัน แต่งเรื่อง)

3.3.3 ข้อมูลทางจิตวิทยา

3.3.3.1 พฤติกรรมทางเพศปกติ

3.3.3.2 ลักษณะภายในจิตใจ : ทำงานเก่ง ชอบเพ้อฝัน เก็บความรู้สึกเก่ง ทั้งอารมณ์และสีหน้า เดาความคิดยาก ชอบใครจะหลงใหลจนกระทั่งแต่งเรื่องยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ตัวเขามา รักแต่ตัวเองไม่สนใจความรู้สึกคนอื่น เป็นคนวางแผนเก่ง (จากการส่งหลักฐานต่างๆ รวมถึงการที่พลอยรู้ที่อยู่เพื่อนสนิทคอปเตอร์ ส่งของมาให้คอปเตอร์โดยใช้ที่อยู่เพื่อน) มีความพยายาม โน้มน้าวใจพูดจนกว่าคนจะเชื่อ จิตผิดปกติควบคุมสติและอารมณ์ตัวเองไม่ได้ รู้สึกลนลาน อินกับเรื่องที่ตัวเองแต่ง ไม่ซื่อสัตย์ไว้ใจไม่ได้ มีเล่ห์เหลี่ยม ชอบใครจะไม่บอกว่าชอบตรงๆแต่จะแสดงออกทางการกระทำโดยที่พยายามทำให้เจ้าตัวไม่รู้ (ทั้งการซื้อขนมให้, บุกเข้าห้องนอนคอปเตอร์โดยที่ไม่บอก, ตีสนิทกับเพื่อนคอปเตอร์และอื่นๆ)

3.3.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : แปรปรวน ไม่มั่นคง

3.4 วิเคราะห์ตัวละครพ่อพัฒน์ (พิพัฒน์)

Keyword : อายุเยอะแต่ดูดี อบอุ่น ใจเย็น

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละครบทพ่อ)

ความต้องการสูงสุดในชีวิต : ต้องการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขด้วยการมีชื่อเสียงและเงินทอง

ความต้องการสูงสุดในเรื่อง : ต้องการให้ครอบครัวมีชื่อเสียงกว่าเดิม

3.4.1 ข้อมูลทางกายภาพ

3.4.1.1 เพศชาย

3.4.1.2 อายุประมาณ 45-50 ปี

3.4.1.3 รูปร่างสมส่วน

3.4.1.4 เป็นคนพูดเก่ง ภายนอกดูเป็นคน ใจเย็น ใจดี เป็นผู้ที่มีบุคลิกแสนอบอุ่นในสายตาของคนอื่น แสดงอาการรักลูกต่อหน้าทั้งลูกและคนอื่น

3.4.2 ข้อมูลทางสังคม

3.4.2.1 ฐานะชนชั้นกลาง

3.4.2.2 Youtuber (ตอนแรกทำงานประจำ เริ่มทำYoutubeเปอร์ เมื่ออายุ 45 ปี ทำมา 3-5 ปีแล้ว ดัง เพราะทำContentเกี่ยวกับลูก)

3.4.2.3 การศึกษา : จบปริญญาตรีการบัญชี

3.4.2.4 สภาพครอบครัว : อยู่ในครอบครัวที่สมบูรณ์ มีลูกสองคน ชื่อคอปเตอร์และคูเปอร์ ตัวคอปเตอร์ดื้อ พ่อแม่ให้ทำอะไรก็ไม่ทำตาม เช่น ถ่ายรูปก็ไม่ชอบ ไม่ให้ถ่าย คิดว่าถ้าลูกคนโตไม่ให้ความร่วมมือ จากนั้นจึงตัดสินใจคุยกับภรรยาตกลงปลงใจมีลูกอีกคน เพื่อผลักลูกให้มีชื่อเสียง

3.4.2.5 สถานภาพทางชุมชน : เป็นคนที่มีคนติดตามเยอะ เนื่องจากเป็นYoutuberที่มีชื่อเสียง

3.4.3 ข้อมูลทางจิตวิทยา

3.4.3.1 พฤติกรรมทางเพศปกติ

3.4.3.2 เป็นคนโลภ ไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็น อยากมีชื่อเสียงมากจนคิดว่าการมีชื่อเสียงมันทำให้มีทุกอย่างใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สนใจชื่อเสียงมากกว่าความรู้สึกลูกตัวเอง ไม่มีจุดยืน ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง คล้อยตามภรรยาเสมอ เป็นคนขี้กังวล เวลาโกรธมากจะเผลอพลั้งทำสิ่งที่ไม่ทันได้คิด ควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้

3.4.3.3 แปรปรวน

3.5 วิเคราะห์ตัวละครแม่ (ธนญา แปลว่า ผู้ต้องการทรัพย์ เป็นผู้มั่งมี)

Keyword : สวยผู้นำทันสมัย พูดเก่ง ชอบบงการ

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละครบทแม่)

ความต้องการสูงสุดในชีวิต : ต้องการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขด้วยการมีชื่อเสียงและเงินทอง

ความต้องการสูงสุดในเรื่อง : ต้องการให้ครอบครัวมีชื่อเสียงกว่าเดิม

3.5.1 ข้อมูลทางกายภาพ

3.5.1.1 เพศหญิง

3.5.1.2 อายุ 40-45 ปี

3.5.1.3 ผิวขาวเหลือง

3.5.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.5.1.5 หน้าตาสวยดูดี เป็นคนชอบดูแลตัวเองจะได้ดูดีในสังคม เป็นผู้นำบงการ แต่งตัวทันสมัย เป็นคนพูดเก่ง ท่าทางกระฉับกระเฉง ดูมีความรู้ ฉลาด เก่ง

3.5.2 ข้อมูลทางสังคม

3.5.2.1 ฐานะชนชั้นกลาง

3.5.2.2 อาชีพ Youtuber

3.5.2.3 การศึกษา : จบปริญญาตรี สาขาบัญชี

3.5.2.4 สภาพครอบครัว : เป็นครอบครัวเดี่ยว อาศัยอยู่กับสามีและลูกสองคน (มีลูกคนแรกตอนอายุ 25) ตั้งแต่มีลูก ตนคอยถ่ายรูปลงสื่อโซเชียลเสมอ คนแรกชื่อคอปเตอร์ คนเล็กชื่อคูเปอร์ มันทำให้มีคนกล่าวถึงเป็นจำนวนมาก ทำให้เขามีความสุขทุกครั้งที่มีคนพูดถึงลูกตัวเอง เพราะคนเหล่านั้นก็จะชมพ่อแม่ด้วย (จริงๆก็รักลูก ตอนแรกอยากให้ชื่อเสียงมันเป็นผลดีต่อลูกด้วย แต่พอยิ่งลงสื่อเกี่ยวกับลูกได้ผลตอบรับที่ดี คนยิ่งเข้ามาชม ความโลภยิ่งมา ยิ่งทำให้เขาลงบ่อยมากขึ้นไม่ว่าลูกเขาจะทำอะไรที่ไหน คือขับเคลื่อนความต้องการตัวละคร) ตั้งแต่คอปเตอร์เด็ก แม่พาไปออกรายการบ่อย เพราะคิดว่าตอนนั้นรายการในทีวีเป็นช่องทางเดียวที่สามารถทำให้ผู้คนได้เห็นและจดจำลูกได้ อีกทั้งยังได้เงินที่มาก ได้ทั้งเงินทั้งของรางวัล โตมาอยากให้ลูกเป็นบุคคลสาธารณะ เป็นหน้าตาให้ครอบครัว มันคงทำให้ลูกมีช่องทางหารายได้ที่หลากหลาย อีกทั้งเขาเห็นคนที่ประสบความสำเร็จใช้ชีวิตอย่างมีความสุขหลังจากที่มีชื่อเสียง แม่จึงทุ่มเทให้ทุกอย่างเพื่อให้อยากลูกมีชื่อเสียงจนกว่าจะประสบความสำเร็จ แต่พอคอปเตอร์ยิ่งโตขึ้นเรื่อยๆกลับไม่ชอบในสายนี้ ตนจึงคิดว่าปูทางให้ขนาดนี้แล้วยังไม่สนใจ และรู้ว่ายังไงคอปเตอร์ก็ไม่มีทางมาทำในสิ่งที่พ่อแม่อยากให้ทำ มันเป็นความล้มเหลว เพราะเขามีท่าทีต่อต้านและดื้อ ปฏิเสธมาตั้งแต่เด็ก จึงคิดว่าถ้าทุ่มเทในลูกคนโตก็จะไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เลยตกลงกับสามีให้มีลูกด้วยกันอีกคนหนึ่งเพื่อจะที่จะดันลูก เพราะมันเป็นสิ่งที่เขาใฝ่ฝันอยากเป็นอยากมีชื่อเสียงตั้งแต่เด็ก คิดว่าถ้าลูกมีชื่อเสียงก็จะยิ่งทำให้เขามีเงินที่มาก เพราะใครมีชื่อเสียงล้วนมีโอกาสในสังคม จึงไปคาดหวังกับลูกชายคนเล็กแทน (เป็นการหาที่พึ่งอีกคน) คิดว่าลูกชายคนเล็กคงชอบเพราะเขาไม่มีท่าทีที่จะปฏิเสธเลย พอวันหนึ่งชีวิตครอบครัวเขากลับได้รับความสนใจเป็นอย่างมากหลังจากที่เขาได้ถ่ายรูปคอปเตอร์คู่เปอร์ลงคู่กันในสื่อ พี่น้องหน้าตาดีทั้งคู่ (ขายคู่แล้วเวิร์ค) แล้วมียอดแชร์ล้นหลาม ยอดผู้ติดตามพุ่งกระฉูด ลูกเขาทั้งสองได้ติด

ทุกเพจสมาคมหน้าตาดีใน Facebook เขาเห็นช่องทางในการหาเงิน จึงรีบเก็บเกี่ยวโอกาส ผันตัวมาเป็น Youtuber อย่างจริงจังเป็นอาชีพหลักเพื่อที่จะทำคอนเทนต์เกี่ยวกับครอบครัว

3.5.2.5 เป็นคนมีชื่อเสียง หลายคนรู้จักเขา เนื่องจากเขามีลูกชายหน้าตาดี

Note : (ปกติลงรูปลูกใน Facebook --> ถ่ายคลิปลง Youtube ตั้งแต่ลูกยังเด็ก --> เป็น Youtuber ตอนลูกเริ่มโต แต่คนติดตามน้อยมากแทบไม่ค่อยมีตัวตนไม่ค่อยมีใครรู้จัก --> ลูกเริ่มมีคนรู้จักเยอะ --> เป็น Youtuber จริงจัง) โดยใช้ลูกทั้งสองเป็นเสมือนสิ่งดึงดูดให้คนยิ่งติดตาม Channel (Keyword คือเขาวาง Personal Branding ให้ลูกแต่ตัวคอปเตอร์ไม่ชอบ)

3.5.2.6 งานอดิเรกและการพักผ่อน : ถ่ายคลิปลงYoutube เล่นโซเชียล ชอบถ่ายรูป

3.5.3 ข้อมูลทางจิตวิทยา

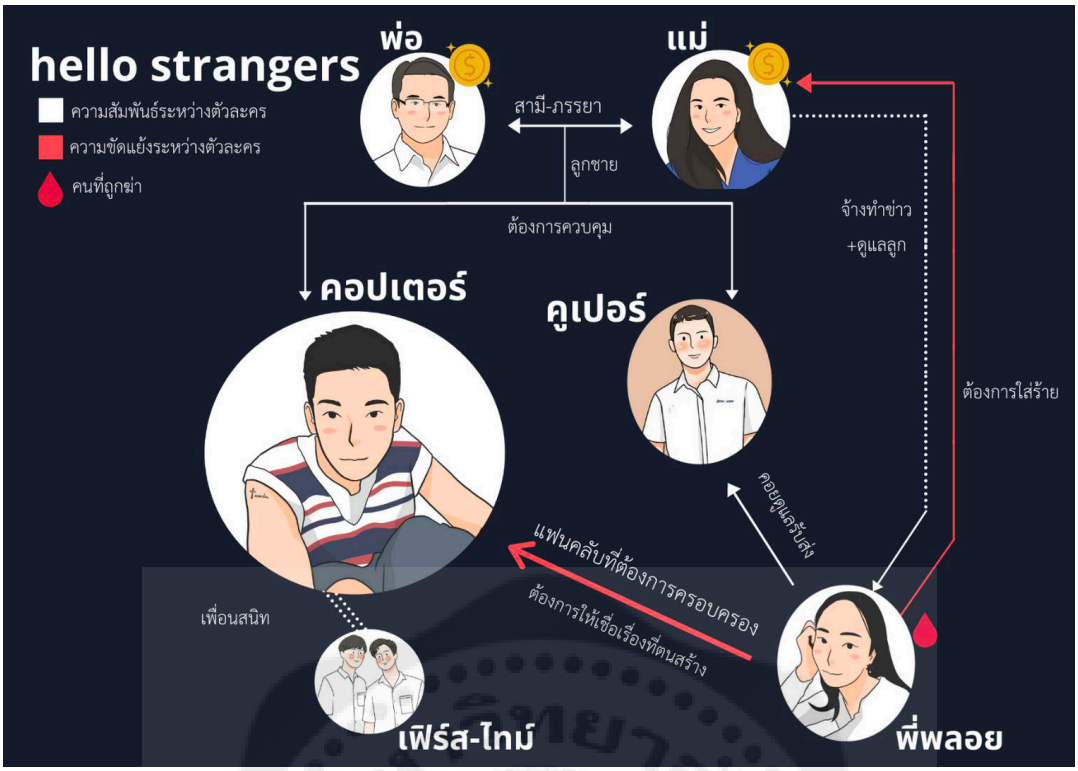
3.5.3.1 พฤติกรรมทางเพศปกติ

3.5.3.2 เป็นคนเห็นแก่ตัว ต้องการมีหน้ามีตาในสังคม หลงใหลในชื่อเสียง โลภ ชอบให้คนพูดถึง เนื่องจากคิดว่าถ้าเรามีชื่อเสียงทุกอย่างก็จะตามมาเอง คิดว่าเงินและชื่อเสียงคือสิ่งที่สำคัญในชีวิต เป็นคนจอมวางแผนเก่ง ชอบบงการชีวิตคนอื่น ไม่สนใจความรู้สึกของลูก สนใจแต่ตัวเองและแฟนคลับ รู้จักการวางตัวในสังคม ชอบวาง Prosonal Branding ให้กับลูก อยากให้ลูกมีชื่อเสียงเพราะตนจะได้มีชื่อเสียงด้วย (ถึงขั้นจ้างนักข่าวให้มาทำข่าวเขียนคอนเทนต์เกี่ยวกับลูกตัวเอง) เวลาโกรธจะควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้ ยอมทำทุกอย่างเพื่อเป้าหมายและความต้องการของตัวเอง เป็นคนเลือดเย็น กล้าได้กล้าเสีย

3.5.3.3 ภาวะทางอารมณ์แปรปรวน

3.6 ความสัมพันธ์ของตัวละคร

ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ ประกอบไปด้วยพ่อแม่และลูกชายสองคน นั่นก็คือ คอปเตอร์ ผู้ซึ่งต้องการอิสระ อยากมีชีวิตเป็นของตัวเอง และคูเปอร์ ผู้ที่ยังไม่มีวุฒิภาวะมากพอที่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ตัวเองชอบ ซึ่งพ่อแม่จะเป็นคนที่คอยควบคุมการกระทำของลูกทั้งสองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง (ต้องการหาเงินจากลูก) โดยพ่อแม่ได้จ้างพลอย ซึ่งเป็นนักเขียนข่าวออนไลน์ ให้มาทำข่าวเกี่ยวกับครอบครัวตัวเองและคอยให้ช่วยดูแลรับส่งคูเปอร์ แต่กลับโดนพลอยหักหลัง ใส่ร้ายกล่าวหาพ่อแม่ สร้างเรื่องให้คนที่ตัวเองชอบเชื่อและหนีไปกับตน โดยพลอยเป็นแฟนคลับที่แอบชอบคอปเตอร์ ต้องการครอบครอง ส่วนเฟิร์สและไทม์คือเพื่อนสนิทในกลุ่มมหาวิทยาลัยของคอปเตอร์

(ภาพประกอบ : แผนผังความสัมพันธ์ตัวละคร)

3.7 กระบวนการคัดเลือกนักแสดง

3.7.1 แหล่งที่มาและวิธีการหานักแสดง

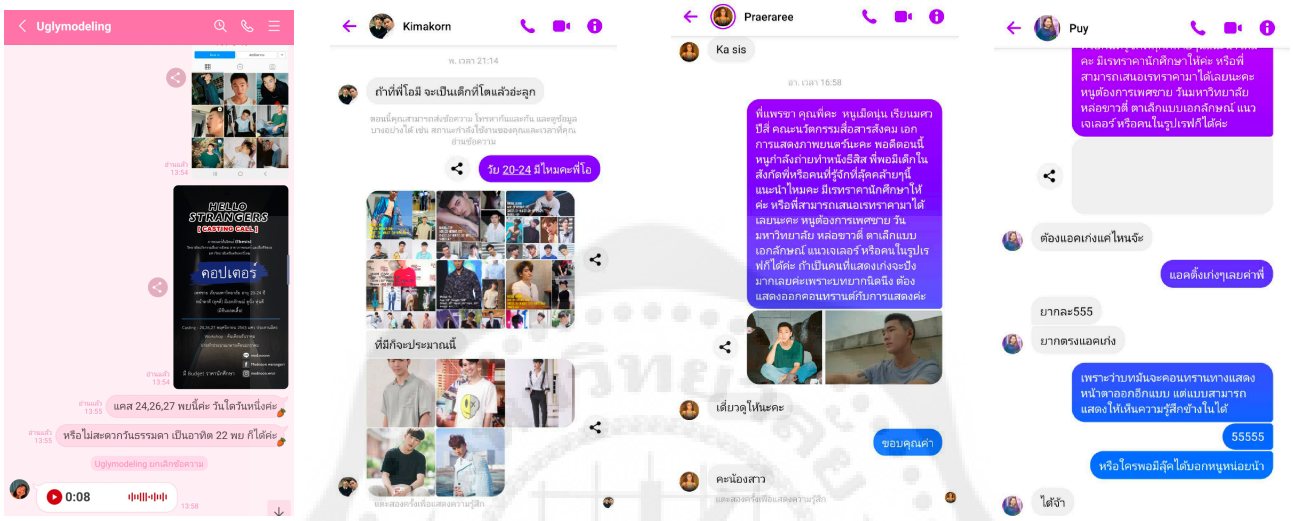
3.7.1.1 ติดต่อจากบริษัทจัดหานักแสดงหรือโมเดลลิ่งต่างๆ และโรงเรียนสอนการแสดง โดยทำการส่ง Casting call ประกาศหาตัวแสดงทั้งหมดที่เราต้องการหา ข้อดีคือเราสามารถมั่นใจได้ว่านักแสดงที่ได้จากโมเดลลิ่งหรือโรงเรียนสอนการแสดง เขาจะสามารถแสดงได้ ผ่านการฝึกทักษะการแสดงมาแล้ว อีกทั้งนักแสดงที่เราต้องการอย่างตัวคอปเตอร์ตัวเอกของเรื่อง มีลักษณะที่ specific หายาก เป็นเน็ตไอดอลหล่อแบบมี Character จัดๆ อีกทั้งยังต้องทำงานแข่งกับเวลา เรามีเวลาจำกัดในกระบวนการทำ เขาจะสามารถส่งตัวละครที่เขามีให้เราอย่างรวดเร็ว ได้แก่ Ugly modeling , Actlab , Nana modeling, Asia modeling , Vit modeling ฯลฯ

ทั้งหมดที่ส่งมา = 21 คน

ตรงตาม Character ที่ต้องการและถูกใจ = 6 คน

ซึ่งมาจาก Ugly 2 คน , Actlab 1 คน , Nana modeling 1 คน , Vit modeling 1 คน และ พี่โอมี่ โมเดลลิ่ง 1 คน

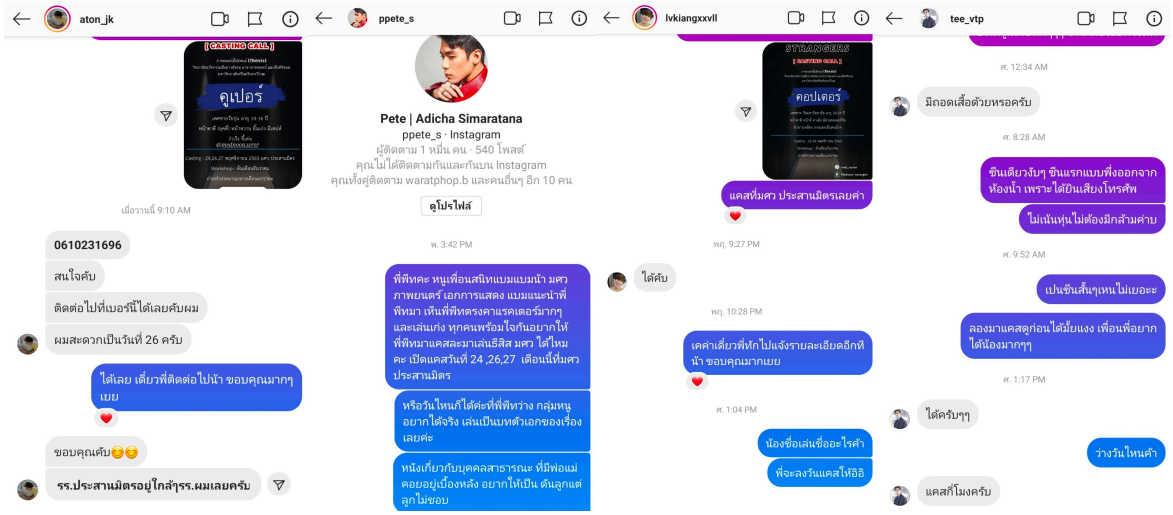

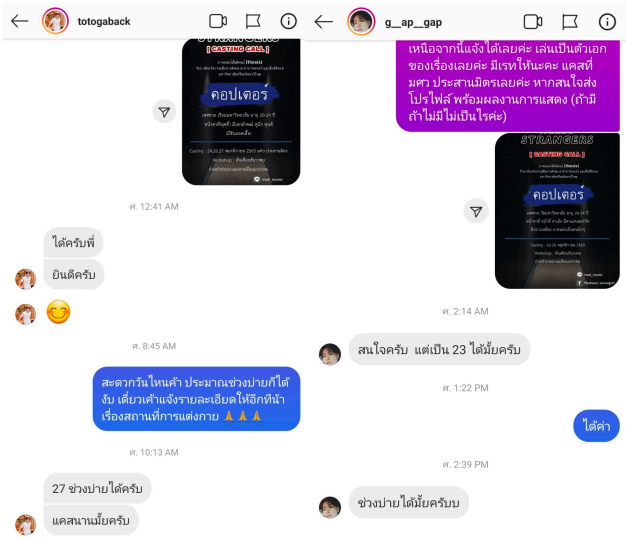

(ภาพประกอบ : การหานักแสดงตามโมเดลลิ่งหรือโรงเรียนสอนการแสดง)

3.7.1.2 หาจากบุคคลใกล้ชิด ทั้งคนที่ตนรู้จักส่วนตัว หรือเห็นจากรูปภาพไอจีและสื่อ Social mediaที่ Character ตรงตามที่เราต้องการ รวมไปถึงเพื่อนหรือคนรู้จักได้แนะนำนักแสดง

ทั้ง 5 ตัวละคร ทั้งหมด = 34 คน

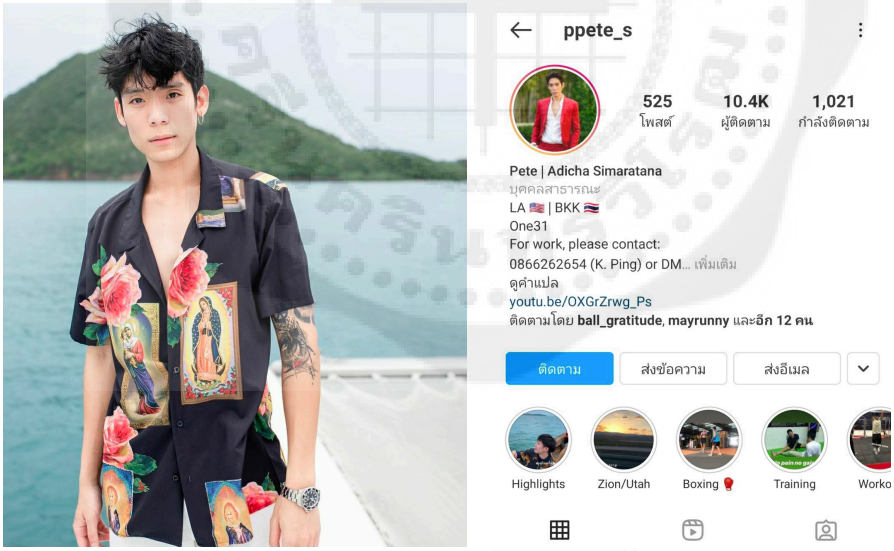

(ภาพประกอบ : การหานักแสดงจากบุคคลใกล้ชิด)

ภาพบุคคลตัวอย่างบุคคลที่ได้ทักไป แล้วสามารถมาCastให้กับทางเราได้

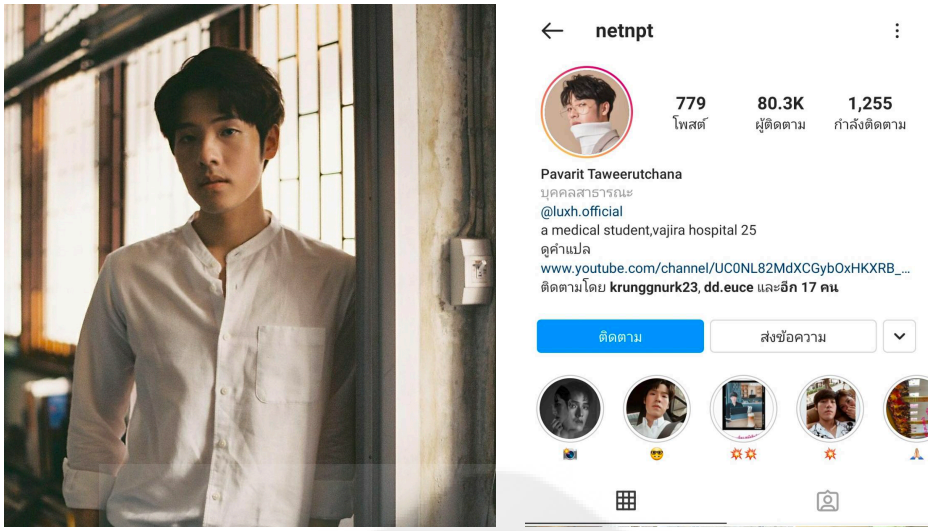
'บทคอปเตอร์'

คนที่ 1 พีท (สังกัด Actlab)

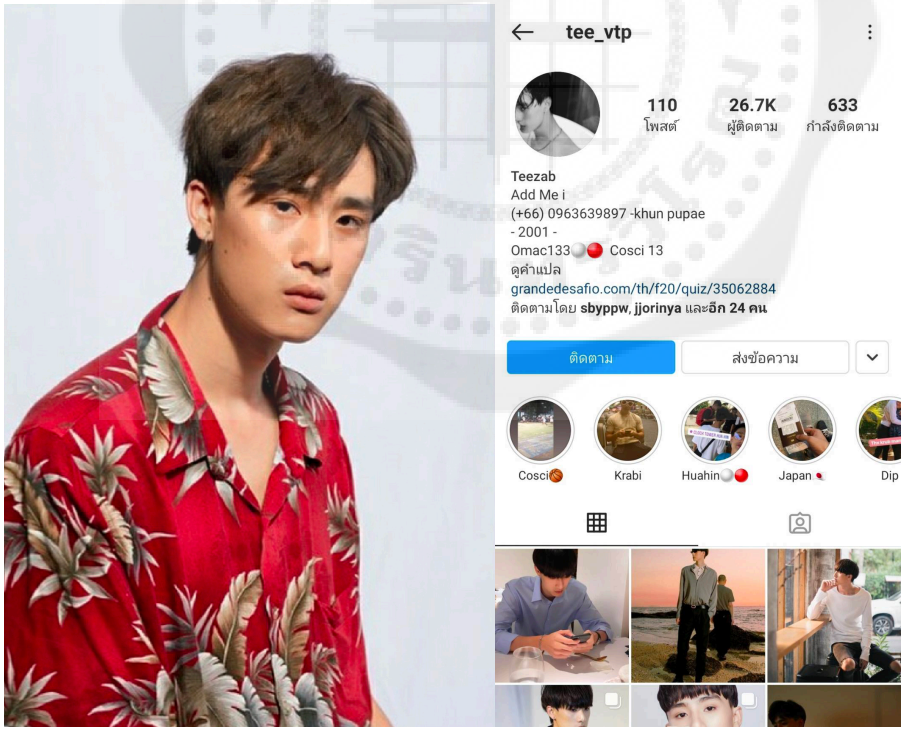
(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 1 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

คนที่ 2 เน็ต เรียนคณะแพทยศาสตร์

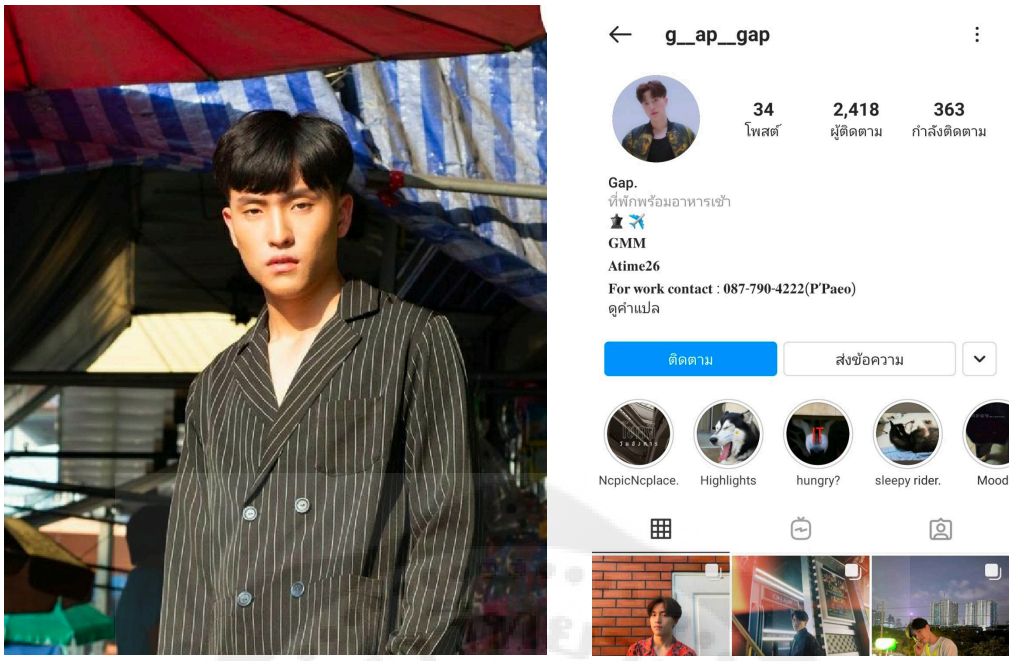
(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 2 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

คนที่ 3 ที รุ่นน้องมศว คณะนวัตกรรมสื่อสารสังคม

(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 3 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

คนที่ 4 แก็บ นักแสดงสังกัด GMM

(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 4 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

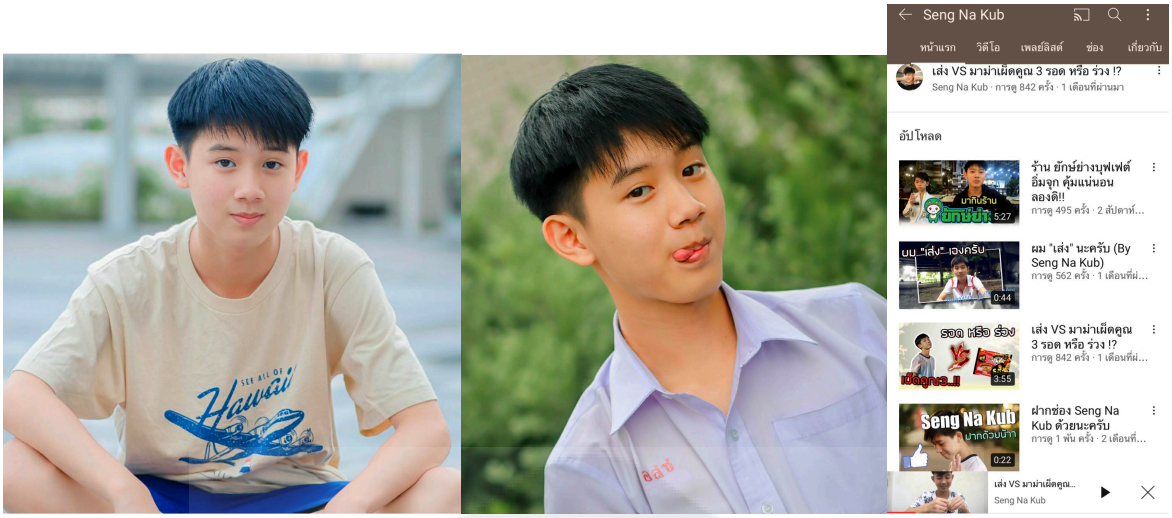
'บทคูเปอร์'

คนที่ 1 น้องเอตั้น

(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 5 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

คนที่ 2 น้องเส่ง

(ภาพประกอบ : บุคคลตัวอย่างคนที่ 6 ที่ได้ทักจากบุคคลใกล้ชิด)

3.7.1.3 หาจากประวัตินักแสดงที่เคยเก็บไว้โดยไล่ดูคลังประวัติการทำงานเก่าๆ เช่น assignment , babythesis และ เรียกนักแสดงที่มี Character ตามที่ต้องการกลับมาทำการ Screen test

ได้มาทั้งหมด = 1 คน (บทพลอย) ได้จาก Baby Thesis เรื่อง รปภ.

3.7.1.4 Scout จากสถานที่จริง เช่น คูเปอร์วัยมัธยมปลาย หานักแสดงจากโรงเรียนมัธยมชายล้วน ได้แก่ เซนต์ดอมินิกและจากสยาม เนื่องจากเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นที่ดูดีเดิน รวมถึงยังมีผู้คนวัยทำงานที่แต่งตัวดี หน้าตาดี ดูมีฐานะ เดินมากกว่าที่อื่นๆอีกด้วย

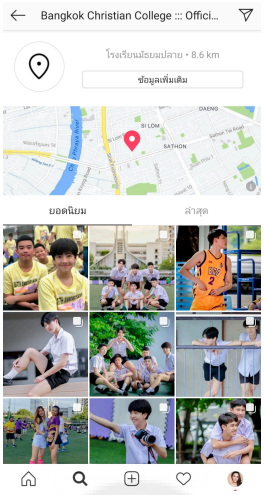
โดยติดต่อไปทั้งหมด 8 คน

จากเซนต์ดอมินิก 2 คน และสยามอีก 6 คน (คอปเตอร์ 3 คน, คูเปอร์ 1 คน, แม่ 1 คน, พลอย 1 คน)

(ภาพประกอบ : การหานักแสดงตามสถานที่ Scout)

รวมไปถึงค้นหานักแสดงจากการ Check In ตามสถานที่ต่างๆในสื่อ Social media เช่น คูเปอร์ ค้นหาจากสถานที่ที่ Check In ตามโรงเรียนมัธยม

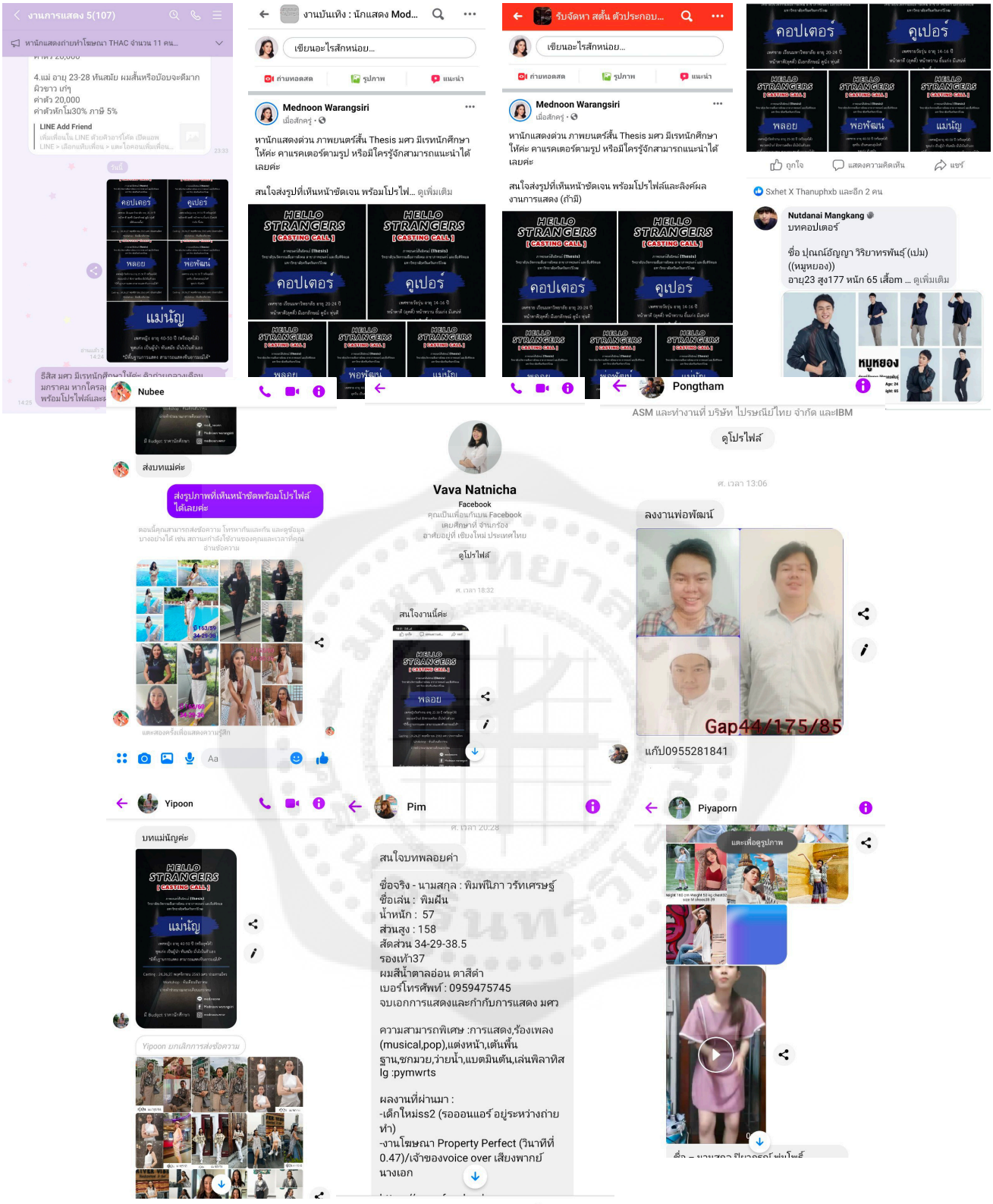
(ภาพประกอบ : การหานักแสดงจากบริเวณ Check In ในสื่อ Social media)

3.7.1.5 นักแสดงเข้ามาคัดเลือกเอง จากการโพสต์ลงกลุ่มนักแสดงที่สนใจข้อมูลประกาศหานักแสดงของเรา และติดต่อเข้ามาผ่านช่องทางต่างๆ เช่น Facebook ทั้งใน Facebook ส่วนตัว และตามกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น กลุ่มรักการแสดง กลุ่มหางานแสดง Extra รวมไปถึงกลุ่มบอร์ดงานการแสดงในไลน์กลุ่ม และ Instagram ส่วนตัว

โดยมีทั้งหมด 29 คน

(ภาพประกอบ : Casting Call ที่ใช้สำหรับโพสต์ลงสื่อ Social media)

(ภาพประกอบ : การโพสต์ลงสื่อโซเชียล โดยใช้ Casting Call)

3.8 เตรียมทำ Scene Test

ตกลงวันที่จะจัดทำ Scene Test ครั้งที่ 1 ในวันที่ 24,26,27 พฤศจิกายน 2563 ตลอดทั้งวัน เป็นเวลา 3 วัน และมีการ Scene Test ย่อย สำหรับนักแสดงที่สนใจมากๆ แต่ไม่สามารถมาร่วมทำ Scene Test ในระยะเวลาที่กำหนด ได้ และครั้งที่ 2 ในวันที่ 5 และ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2563 สำหรับบทที่ยังไม่เจอนักแสดงที่ตรง ตาม Character ที่เราวางไว้

3.8.1 เตรียมแผนการทำ Scene Test และอุปกรณ์ให้พร้อม

บทที่ใช้ในการทำ Scene Test ตัวละครแต่ละตัว โดยบทที่ใช้คัดเลือกนักแสดงนั้น อ้างอิงมาจากโครงเรื่องของภาพยนตร์สั้นของเราเอง ที่แสดงความเป็นตัวละครมากที่สุด รวมถึง Scene อารมณ์ที่ยากที่สุดของแต่ละตัวละคร ในเรื่องคือSceneที่คอปเตอร์ไม่พอใจแม่และSceneที่แม่ฆ่าพลอย โดยมีทั้งการสัมภาษณ์ถามตอบ เพื่อให้เห็นถึงทัศนคติของนักแสดงที่เกี่ยวข้องกับตัวละครในบท รวมทั้งให้แสดงแบบกำหนดบทให้ ปล่อยให้มีการ Improvise ช่วงท้าย โดย Scene Test ทุกบทเราจะให้สถานการณ์ พร้อมทั้งความต้องการของตัวละครในSceneๆ นั้น โดยเราจะแจ้งแค่ความต้องการของคู่สนทนาคืออะไร เพื่อให้นักแสดงได้ตีความหมายและได้แสดงออกมาจากจินตนาการจากความเข้าใจตัวเอง ทำให้เห็นชัดว่านักแสดงคนนี้มีแนวโน้มที่จะสามารถเล่นบทนี้ได้ไหม มีปัญหาการแสดงอะไรสามารถปรับแก้ยากไหม อีกทั้งยังได้เห็นว่าสิ่งที่นักแสดงคิดและที่เราคิด มีความสอดคล้องเหมือนกันไหม จะได้รู้ว่านักแสดงมีความเข้าใจในตัวละครมากน้อยเพียงใด โดยเราจะมีทั้ง Casting นักแสดงแบบแยกบท บทใครบทมัน ซึ่งทางทีมงาน Casting จะเป็นฝ่ายต่อบทให้ รวมถึงเรายังมีCastคู่ ซึ่งเราจะจับนักแสดงมาเล่นCast ด้วยกัน อย่างตัวคอปเตอร์และคูเปอร์ โดยเราใช้วิธีที่ว่าใครมีแววว่าหน้าตาคล้ายคลึงกันพอที่จะเล่นเป็นพี่น้องกันได้ เพื่อดูถึงเคมีความเป็นพี่ชายน้องชาย ว่าตอนเล่นสามารถเข้ากันได้ทำให้คนดูเชื่อได้ไหมว่าเป็นพี่ชายน้องชายกันจริง ซึ่งสำคัญมาก บางคนเล่นเดี่ยวดีมาก แต่พอให้มาเล่นคู่กันกลับมีกำแพงกั้นไม่เข้ากันดูเกร็งๆ (อาการเกร็งสามารถแก้ไขในการ workshop การแสดงได้ แต่เรามีเวลาจำกัดมีการWorkshopไม่กี่วัน อีกทั้งนักแสดงยังมีอายุที่ต่างกัน ไม่ได้เป็นวัยเดียวกันที่จะสนิทกันได้เร็วกว่า) ในวันนั้นยังมีการเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เช่น กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว กล้องภาพนิ่ง อุปกรณ์พร็อบประกอบที่ต้องใช้ใน Scene รวมถึงการ์ดเก็บความจำ แบตเตอรี่ที่จะใช้งานหลัก และสำรองให้พร้อม รวมถึงใบกรอกประวัตินักแสดง และสายวัดตัวนักแสดง ในกรณีที่นักแสดงไม่ทราบถึงสัดส่วนตัวเอง เพื่อที่จะเตรียมพร้อมเพื่อให้วัน Fitting สามารถหาชุดแต่งกายที่ขนาดเหมาะสมกับนักแสดงนั้นๆ

3.8.2 การทำ Scene Test โดยประกอบด้วยขั้นตอนเหล่านี้

3.8.2.1 กรอกข้อมูลพื้นฐานที่ทางฝ่ายคัดเลือกนักแสดงจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับนักแสดง เช่น ชื่อสกุล น้ำหนัก ส่วนสูง สัญชาติ เบอร์ติดต่อกลับ ค่าตัวพื้นฐาน คิวการถ่ายทำทั้งหมดเบื้องต้น รวม ถึงผลงานการทำงานเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่านักแสดงไม่มีสัญญา หรือรับงานประเภทใกล้เคียงที่กระทบต่อการถ่ายทำนี้

3.8.2.2 ปรับลุคโดยเริ่มจากการนำนักแสดงไปทำการวัดตัวกับฝ่ายเสื้อผ้า เพื่อทำการวัดสัดส่วนให้ถูกต้อง สอบถามเรื่องขนาดเสื้อผ้าให้แน่ชัด ก่อนจะทำการเปลี่ยนชุด แต่งหน้า ทำผม เพื่อให้ เข้ากับบทบาทที่เราต้องการจะให้นักแสดงถ่ายทอดมาให้มาก ที่สุด

3.8.2.3 ถ่ายภาพนิ่ง อันประกอบด้วยภาพนิ่งพร้อมป้ายชื่อนักแสดง ภาพถ่ายตามอัตราส่วนต่างๆ เพื่อเก็บภาพรายละเอียดของนักแสดง ทั้งมุมหน้า ข้าง และ เต็มตัว

3.8.2.4 ทำการ Scene Test โดยเริ่มจากการถ่ายคลิปแนะนำตัว แนะนำตัวเอง ตามด้วยการทำ Scene Test ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เราต้องการจะดูว่านักแสดงมีความขึ้นกล้องมากน้อยแค่ไหน มีทักษะการและสามารถเข้าถึงบทบาทได้เพียงใด

3.8.2.5 การจัดเก็บและจัดเตรียมข้อมูลนักแสดง ที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับแต่ละตัวละคร เพื่อนำเสนอแก่ผู้กำกับในขั้นตอนสุดท้าย โดยไม่ทำการทิ้งนักแสดงที่ไม่ผ่านเข้ารอบไปเลย แต่ทำการเก็บประวัติรูปถ่ายไว้ตามหมวดหมู่การค้นหาเพื่อเก็บเป็นประวัติที่จะสามารถเรียกใช้งานได้ในงานต่อไป

บทที่ 4
กระบวนการสร้างสรรค์

4.1 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เรื่องนี้เกิดจากการที่ผู้เขียนได้เห็นว่าอาชีพ Youtuber กำลังเป็นกระแสกับผู้คนในปัจจุบันและเป็นอาชีพที่สามารถทำเงินให้ได้ง่าย ทำให้ Youtube กลายเป็นอีกสื่อหนึ่งที่มีผลต่อคนจำนวนมาก และยังกลายเป็นสื่อที่ไม่ผ่านการตรวจสอบอีกด้วย ทำให้มีเนื้อหาที่ออกมามีหลากหลายและบางเนื้อหากลายเป็นสิ่งที่ไม่ถูกการ กลั่นกรองแล้วผลิตออกมามันจึงส่งผลแย่ต่อผู้รับชมสื่อนั้นหรือบางเนื้อหากลับกลายเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของผู้ผลิตสื่อมากเกินไป และเนื่องด้วย Youtuber เป็นอาชีพที่เด็กในปัจจุบันให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และเด็กก็สามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างรวดเร็วอีกด้วยจึงทำให้บางครั้งเด็กจึงถูกปลูกฝังการกระทำผิดๆจากสื่อเหล่านั้น

เด็กกลายเป็นผู้ชมกลุ่มใหญ่ของ Youtube ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าช่อง Youtube ที่ทำมาเพื่อเด็กนั้นจะมียอดผู้ชมที่สูง ซึ่งส่งผลให้เกิดการผลิตเนื้อหาหรือ Content ที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนออกมาเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะทำให้ยอดคนดูและยอดผู้ติดตามที่สูงขึ้น ทำให้ Youtuber บางคนผลิตเนื้อหาที่ไปละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็กและส่งผลให้ผู้ผลิตสื่อต่อยอดไปทางสื่อ Social media ต่างๆ อาจมีการทำFacebook Page, Instagram ต่างๆออกมา เพื่อเรียกยอดผู้ติดตามต่อ ทำให้กลายเป็น Influencer กลายเป็นอาชีพที่ใช้ในการหาผลประโยชน์ต่อไป ซึ่งเนื้อหาที่ถูกถ่ายทอดลง Social media ต่างๆ กลายเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็กหรือเยาวชน และสิ่งที่ผู้ปกครองที่เป็นผู้ผลิตสื่อทำจึงส่งผลต่อตัวเด็กที่เติบโตมาอยู่ในสังคมโดยตรง ซึ่งเมื่อเติบโตมาในสังคมเด็กเหล่านั้นก็จะได้รู้จักกับคนแปลกหน้าที่รู้จักชีวิตพวกเขาเป็นอย่างดี แต่กลับกันเขาไม่รู้เลยว่าทำไมชีวิตส่วนตัวของเขากลายเป็นเรื่องสาธารณะที่คนในสังคมรับรู้ และการที่ทุกคนรู้เรื่องส่วนตัวของชีวิตพวกเขากลายเป็นสิ่งที่น่ากลัวและส่งผลเสียต่อการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก

จากประเด็นที่กล่าวไปคือทำให้ตัวเด็กหรือเยาวชนเองกลายเป็นบุคคลสาธารณะไปโดยไม่ยินยอม และมีผู้คนมากมายรู้ถึงข้อมูลส่วนตัวและสามารถเข้ามายังพื้นที่ส่วนตัวได้อย่างง่ายดายเพียงเพราะผู้ปกครองต้องการจะมียอดคนดู ยอดผู้ติดตามจากการกระทำเหล่านั้น และในปัจจุบันก็ยังเห็นการกระทำแบบนี้อยู่เป็นจำนวนมาก มันจึงเป็นเรื่องที่น่ากลัวต่อเด็กรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นอย่างมาก ผู้เขียนบทจึงเล็งเห็นปัญหาตรงนี้ที่ผู้ผลิตสื่อผลิตเนื้อหาที่ไปละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็ก ซึ่งผู้เขียนจึงอยากเล่าผลลัพธ์ในทางลบที่ร้ายแรงที่สุดที่จะเกิดกับตัวเด็กคนนั้นผ่านภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ หรือ Suspense ทีมผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษาจึงร่วมกันคิดและค้นหาหัวใจหลักของภาพยนตร์จนกระทั่งได้ คำว่า 'มนุษย์ทำทุกอย่างเพื่อชื่อเสียงและเงินทอง' ซึ่งทำให้ทีมผู้สร้างสรรค์สามารถเข้าใจปัญหาและทำงานกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพื่อส่งสารถึงผู้ชมต่อไปให้เข้าใจถึงปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นผ่านเด็กหรือเยาวชนที่เติบโตในการเป็นบุคคลสาธารณะ ทั้งหมดนี้จึงกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง 'Hello Strangers'

4.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

4.2.1 การกำหนด Concept Image

Concept Image

จากตีม 'มนุษย์ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อชื่อเสียงและเงินทอง' ได้นำมาสู่การใช้คำว่า ‘Controlled’ เป็น Design Concept เนื่องจากคำว่าถูกใช้นั้นให้ความรู้สึกเหมือนการที่มีเบื้องหลังคอยควบคุมการกระทำของสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเพื่อให้เป็นแบบที่ตนต้องการจึงนำมาสู่การที่ได้ทำ Concept Box นี้ออกมา

(ภาพประกอบ: Concept Box และคำอธิบาย)

จาก Concept Box ข้างต้นได้จำลองเวทีขนาดย่อมที่อยู่ในกล่อง โดยตัวหน้ากล่องมีม่านที่สามารถเปิดปิดได้ โดยม่านจะถูกเปิดอยู่ตลอดเวลาเพื่อแสดงถึงการที่ต้องแสดงอยู่ตลอดเวลา โดยด้านในจะมีหุ่นอยู่ด้านในที่ถูกโซ่ตรึงและมีไฟส่องลงมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดที่ทุกคนสนใจ ส่วนโซ่ที่พันธนาการไว้ที่เป็นเหมือนตัวชักใยแสดงถึงการควบคุมและภาพที่เห็นจะเห็นเป็นภาพที่หุ่นกำลังโดนเชิดอยู่ เพื่อตอกย้ำกับคำว่าควบคุม ตรงพื้นจะมีดอกกุหลาบซึ่งในเชิงของการแสดงจะเปรียบเสมือนกับการที่ผู้ชมชื่นชอบการแสดงและจะเปรียบเสมือนชื่อเสียงซึ่งในที่นี้ก็จะเปรียบเสมือนชื่อเสียงที่คนที่ควบคุมนั้นต้องการพื้นหลังของตัวกล่องจะเป็นสี เขียว ม่วง เทา ดำ ซึ่งเป็นสีที่แสดงถึงจิตใจอันขุ่นมัวของผู้ที่อยู่เบื้องหลัง

4.2.2 ความสัมพันธ์ของงานวิจัยกับแก่นของเรื่องที่นำไปสู่การออกแบบ

4.2.2.1 การทำ Mood Board

Mood Board

(ภาพประกอบ: Mood Board)

จาก Theme และ Design Concept ข้างต้นที่ได้กล่าวมาทำให้ฝ่ายศิลป์ทั้งหมดได้ระดมความคิดเพื่อสร้างตัว Mood Board ออกมาเพื่อที่จะช่วยสโคปงานดีไซน์ให้ง่ายขึ้น โดย Mood Board ข้างต้นอย่างแรกที่เราได้กำหนดขึ้นมาคือรูปทรงที่เราจะใช้ในงานออกแบบซึ่งก็คือรูปทรงที่ปิดทุกด้านเพื่อแสดงถึงกรอบที่ตัวละครต้องอยู่และแสดงให้เห็นถึงการควบคุม แสดงถึงสีที่จะไปโทนตุ่นเพื่อแสดงให้เห็นถึงจิตใจที่ขุ่นมัวของผู้ที่อยู่เบื้องหลังที่กำลังควบคุมตัวละครอยู่ แสดงถึงTexture ความตึงเพื่อแสดงถึงการถูกควบคุมถูกบังคับจนไม่สามารถขยับไปทางไหนได้เพื่อควบคุมไม่ให้มันขาด แสดงให้เห็นถึงการมัดการรัดที่สามารถเอาไปใส่ในการดีไซน์เพื่อแสดงให้เห็นถึงการควบคุมเช่นเดียวกัน เฉกเช่นความรู้สึกของตัวละครหลักซึ่งก็คือคอปเตอร์ ที่ถูกครอบครัวและสังคมรอบด้านที่ควบคุมตัวเองอยู่

4.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

4.3.1กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้กำกับภาพยนตร์

4.3.1.1 เส้นเรื่อง โครงสร้างการเล่าเรื่อง

จากสิ่งที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะนำเสนอที่พูดถึงผลลัพธ์ที่รุนแรงที่สุดของปัญหาการปล่อยข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนลงไปบนSocial mediaมากเกินไป ทางทีมผู้สร้างสรรค์จึงได้พัฒนาโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เป็นเส้นตรงเพื่อให้เห็นที่มาของปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่าเกิดอะไรขึ้น และพัฒนาต่อไปยังผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในทางที่ดี และไปจนถึงผลลัพธ์ที่แย่ที่สุดของการกระทำดังกล่าว และเนื่องจากการนำเสนอเรื่องราวในภาพยนตร์สั้นมีเวลาจำกัด จึงไม่สามารถมีเวลาในการเล่าที่มาของปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากเท่าที่ควร ทางผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงเน้นเส้นเรื่องสิ่งที่ตัวละครกำลังจะได้ผลลัพธ์ที่แย่ที่สุดของตัวละคร และความต้องการที่เกิดขึ้นกับตัวละครในเชิงลึกในตอนจบของภาพยนตร์

4.3.2 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ฝึกสอนการแสดง

4.3.2.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ การแสดงในรูปแบบ Realistic

รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ เราจะใช้การแสดงแบบ Realistic ทั้งเรื่อง โดยเราจะดึงการใช้ทฤษฎีของ Michael Chekov และ Meisner มาใช้ ซึ่งมันจะโฟกัสไปที่ Character ให้ตัวละครตีความว่าเป็นยังไง ตัวละครมีปัญหาภายในอะไร คิดก่อน แล้วจึงถ่ายทอดออกมาผ่านการเคลื่อนไหว (กล่าวง่ายๆ ก็คือมันเน้นความ Real ที่เป็นมนุษย์จริง ต้องมีจิตก่อน ร่างกายถึงทำงาน) เนื่องจากในเรื่องราวภาพยนตร์นี้มันยากที่จะใช้อารมณ์ร่วมหรือ ดึงเอาความทรงจำ ประสบการณ์จากในอดีตมาใช้ เพราะบางคนไม่เคยมีประสบการณ์ที่คล้ายๆกับเรื่องราวนี้ ทฤษฎีนี้จะเน้นการฝึกฝนทางด้านร่างกาย โดยขีดจำกัดทางจินตนาการถูกขยายออกให้เกินจากความเป็นจริงที่พบได้ในชีวิตประจำวัน เขาใช้คำว่าภาพแทนที่จินตนาการ นักแสดงต้องเริ่มต้นด้วยการจับภาพๆแรกที่ผ่านเข้ามาให้หัว (หลังจากอ่านบทหรือฟังเรื่องราว) เพื่อเพิ่มแรงผลักดันให้ตัวละคร ซึ่งชื่อว่า Psychological gestures จากนั้นให้ลองเรียนรู้และติดตามชีวิตของตัวละครตัวนั้น นักแสดงสามารถแทรกซึมเข้าไปในชีวิตของเขาเพื่อค้นหาความเป็นไปได้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเขา ในขณะเดียวกันคือต้องตีความสิ่งที่ตัวละครต้องการหรือลักษณะนิสัยของตัวละครออกมาเป็นท่าทางให้ได้ เช่น การสงสัยช่วงต้นเรื่อง มันสงสัย เพราะมีคนมาเมนท์กล่าวหาว่าพ่อแม่เป็นฆาตกร ตีความด้วยภาพในหัวว่าสงสัยยังไงค่อยแสดง point of view ต้องออกถึงส่งผลต่อฟอร์ม Movement หรือแม้กระทั่งตอนที่ climax ตอนแม่ฆ่าคนเพราะพลอยแต่งเรื่อง ใส่ร้ายตัวเอง มันต้องตีภาพออกมาง่ายๆโดยไม่อาศัยความทรงจำอะไรเลย ฯลฯ ซึ่งเขาจะเน้นให้นักแสดงทำท่าเหล่านั้นซ้ำๆกัน จนกระทั่งนักแสดงสามารถเข้าถึงความรู้สึกและความต้องการภายในของตัวละครแล้วจริงๆ ท่าทางต่างๆเหล่านั้นก็จะถูกลดทอนลงมา หรือตัดออกไปเลยก็ได้ ซึ่ง Michael Chekov เชื่อว่าแม้นักแสดงจะไม่ได้ทำท่าต่างๆนั้นแล้ว แต่ผู้ชมก็จะสามารถรับรู้ถึงภาพในหัวของนักแสดงได้ สามารถใช้ทฤษฎีนี้ในการ Workshop นักแสดงอีกด้วย

รวมถึงมีการใช้ทฤษฎีของ Meisner เข้ามาร่วมกัน ซึ่งเขาบอกไว้ว่า ให้นักแสดงตัดทุกอย่าง ตัดจินตนาการ ตัดอารมณ์ร่วม ให้โฟกัสที่ปัจจุบัน เขาบอกไว้ว่าง การแสดงคือการที่ทำให้นักแสดงแสดงจริงภายใต้เหตุการณ์ที่สมมุติอย่าง Scene Climax เรื่อง ที่แม่ฆ่าพลอย ตัวละครก็แค่พยายามหาความจริงให้กับการกระทำ และแสดงออกมาให้จริงที่สุด สามารถนำมาใช้ตอน Workshop ได้ มันเหมือนเป็นการ Outside In ที่รับ React ตอบโต้ไปมา เพราะ Scene นั้นเป็นSceneที่เจอทุกตัวละครอยู่ในนั้น มันจะตอบโต้อารมณ์กัน

ดังนั้นการแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีความเป็นธรรมชาติทั้งทางแสดงออกทางการเคลื่อนไหวร่างกายและทางอวัจนภาษาที่มีความลงตัวสมดุล เหมือนชีวิตจริงที่พบเห็นทั่วไป เช่น การเดิน การยืน การนั่ง เป็นแบบปกติไม่เป็นที่ผิดสังเกตจากตัวละครอื่นๆหรือคนในชีวิตจริงที่มันเกิดจากการตีภาพในหัวของนักแสดง จะได้ยิ่งแสดงออกมาอย่างธรรมชาติมากขึ้นเสมือนเป็นทั้งตัวเขาและตัวละครพร้อมกัน รวมถึงการใช้เสียง ทางอารมณ์ความรู้สึก หรือแม้แต่การสร้างตัวละครบทบาทของตัวละครก็จะมีความพอดี มีความน่าเชื่อถือ เป็นตามสิ่งที่ตัวละครรู้สึกจริงๆ เสมือนชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นชีวิตจริงที่สามารถจับต้องได้

ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับนักแสดงที่เราเลือกมา ว่าเขามีปัญหาทางการแสดงในด้านไหน เราจะได้เอาทฤษฎีการแสดงนั้นๆมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับปัญหาการแสดงของนักแสดง

4.3.2.2 แผนการทำงานกับนักแสดง

4.3.2.2.1 ทำความรู้จักกับนักแสดงและการละลายพฤติกรรมสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักแสดงและทีมงาน เนื่องจากนักแสดง มีทุกช่วงอายุ ทั้งเด็กอายุ 14-16 ปีอย่างบทคูเปอร์ , วัยรุ่นอย่างบทคอปเตอร์, วัยทำงานบทพลอย อีกทั้งวัยผู้ใหญ่อย่างบทพ่อและแม่ ซึ่งความต่างของช่วงอายุนี้ อาจทำให้มีการแสดงออกที่สนิทไม่ได้มากเท่าที่ควรไม่เหมือนเป็นวัยเดียวกัน จึงต้องหากิจกรรมมาละลายพฤติกรรมร่วมกัน รวมทั้งพยายามหาจุดเด่นจุดด้อยของตัวนักแสดงแต่ละคน พยายามเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุด โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่คิดมา เพื่อพัฒนาทักษะของนักแสดง ให้แสดงออกมาได้สมบูรณ์แบบ ไม่ว่าจะเป็นการพูด บางคนอาจพูดไม่ชัด เสียงอยู่ในลำคอ , movement ให้เป็นธรรมชาติ , Eye line เวลาแสดง, ฝึกไหวพริบในการต่อบท แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า บางทีนักแสดงอาจจำบทไม่ได้ และที่สำคัญที่สุดคือการฝึกสมาธิ ฟังคู่สนทนา

4.3.2.2.2 Script & Character Analysis อ่านบทร่วมกัน ทั้งนักแสดงและทีมงาน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ไม่มีใครผิดหรือถูก จะได้มองตัวละครและการกระทำไปในทางเดียวกัน ซึ่งวิเคราะห์ไปพร้อมกันจากบทภาพยนตร์ ทั้งวิเคราะห์ตัวละครแต่คนตัว ทุกคนมีความเห็นอย่างไร คิดว่าตัวละครตัวนี้มีลักษณะภายนอก ภายใน ความคิด ภูมิหลังตัวละครอย่างไร มีเหตุผลอะไรที่ตัวละครตัวนี้ต้องกระทำแบบนี้ พยายามหาเหตุและผล เพื่อให้เข้าใจตัวละครมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวละครในแต่ละตัว

4.3.2.2.3 Improvisation ลองให้นักแสดงเล่นบทตามที่ตนเองเข้าใจและตีความได้จากบท โดยเราจะมีการยกสถานการณ์บางเหตุการณ์ในบทมาให้เล่นร่วมกัน อาจมีการเล่นจับเป็นคู่ๆ หรือแสดงบทบาทสมมุติรวมกันของทุกตัวละคร รวมถึงยังมีสถานการณ์อื่นที่นอกเหนือจากในบท แต่ยังคง Character นั้นๆของตัวละคร เพื่อดูศักยภาพของนักแสดง ดูไหวพริบ และการตีความของนักแสดงออกมา และหาข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน จะได้หาวิธีทางในการแก้ปัญหานั้นๆให้ตรงจุด

4.3.2.3 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

4.3.2.3.1 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท 'คอปเตอร์'

โดย มีผู้สมัครบทคอปเตอร์ จำนวนทั้งหมด 32 คน

โดยมีการคัดเลือกจากทั้งหมด ให้มา Casting รอบถัดไปในวันทำ Scene Test (คัดเลือกจากลักษณะภายนอกที่ตรงตาม Character และผู้มีผลงานการแสดง รวมถึงเป็นผู้ที่มีวันว่างในช่วงเวลาที่เราถ่ายทำ หรือ Workshop และวันทำ Scene Test เองด้วย) จำนวน 6 คน ดังนี้

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทคอปเตอร์)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้ว บุคคลภายในกลุ่ม ได้พูดคุยพิจารณา พบทั้งข้อดีและข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน เพื่อประกอบพิจารณาคัดเลือกนักแสดง (เรียงจากบนลงล่าง และซ้ายไปขวา)

คนที่ 1 พีท (ผู้ที่มีรอยสักที่แขน)

ข้อดี

- มีพื้นฐานการแสดงที่ดี เล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ
- มีไหวพริบ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี รับส่งอารมณ์ดี มีการรับฟังคู่สนทนาระหว่างเล่น

ข้อเสีย

- พูดภาษาไทยไม่ค่อยชัด เนื่องจากกลับมาจากต่างประเทศได้ไม่นาน
- ภายนอกดูเกินกว่าวัยที่ต้องการ
- มีรอยสักเป็นบริเวณกว้าง แต่สามารถแก้ไขได้โดยการMake up

คนที่ 2 ที (เสื้อดำรูปเทา ผู้ที่มีความสูงถึง 190 ซม.)

ข้อดี

- Character ในชีวิตจริงกับตัวละครเชื่อมโยงกัน ที่เป็นคนนิ่งๆ ตอนสัมภาษณ์คือเหมือนถอดแบบจากตัวละครคอปเตอร์เลย

- มีการImproviseที่ดี

ข้อเสีย

- ไม่มีอินเนอร์ในการเล่น กังวลกับบทมากเกินไป
- มนุษยสัมพันธ์ไม่ค่อยดีกับทีมงาน มีผมปริมาณน้อย ทำผมได้แค่ทรงเดียว และปากล่างเบี้ยวไปทางซ้ายเห็นได้ชัด หากในเรื่องมีการซูม close up คงเห็นชัดมาก

คนที่ 3 เคี้ยง (เสื้อขาว กางเกงครีม)

ข้อดี

- เป็นคนอัธยาศัยที่ดีมากกับทีมงาน
- เป็นคนรับฟังคู่สนทนา ต่อบทได้ดี แต่การแสดงอาจมีคำพูดที่ไปไกลจากบทพอสมควร ทำให้หาจุดจบบทไม่ค่อยได้

ข้อเสีย

- ลักษณะภายนอกยังไม่ตรงกับบทที่ต้องการ
- ยังขาดอินเนอร์ในแสดง

คนที่ 4 ออฟโรด (เสื้อขาว)

ข้อดี

- การแสดงธรรมชาติ เล่นกำลังดีเหมาะกับเล่นภาพยนตร์
- มีจังหวะในการพูดดี
- มีพื้นฐานการแสดง เล่นด้วยความเข้าใจ เข้าใจในตัวละคร มีสมาธิ น้ำเสียงดี
- มีการฟังคู่สนทนาแล้วจึงพูด รู้จักการ take time
- เป็นนักแสดงคนแรกที่แบบคอยโทรหาทีมงานตลอด โทรทั้งวัน คอยสอบถามว่าตัวละครเรื่องนี้เป็นอย่างไร มีภูมิหลังอย่างไรบ้าง เนื่องจากเขาจะทำการบ้านก่อนไปCastในวัน Scene Test
- ไม่กังวลกับบทCast ขึ้นกล้องเป็นตัวของตัวเอง
- มีการรับฟังทีมงาน เราให้ปรับการแสดงอะไร เขาก็สามารถปรับได้ มนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับทีมงาน ฝ่ายออกแบบบอกว่ารู้สึกอยากทำงานด้วย เรทค่าตัวเขาไม่เกี่ยงเลย คุยง่ายมาก มีเวลาว่างที่มาก สามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆได้

ข้อเสีย

- Character หน้าดูเด็กและหวานกว่า Character ที่คิดเล็กน้อย
- มีความสูง 177 ซม. (หากบทน้องที่จะเล่นด้วย ต้องหาที่มีรูปร่างเล็กๆ ห้ามสูงพอๆกัน หากเลือกนักแสดงบทคูเปอร์ที่มีความโตหน่อย จะคล้ายๆเป็นหนัง LGBTQ ไม่ก็เป็นเพื่อนสนิทกันทันที ตอนทำ Scene Test เคยจับคู่ออฟโรดคู่กับน้องมีน ที่มีความสูงใกล้เคียงกัน โดยวันนั้นมีการแบ่งตามวันที่แต่ละคนว่างก่อน ละค่อยจับคู่ที่หน้าตาพอไปกันได้ แต่บทน้องเขาสูง 178 ซม.เล่นทีคือเป็นเพื่อนเลย แต่เคมีคือเข้ากันมากๆ) เลยเปลี่ยนการจับคู่ แต่ลักษณะภายนอกออฟโรด สามารถแก้ไขได้ ขาดอินเนอร์ไปบ้าง แต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการ Workshop การแสดง
- การพูดน้ำเสียงดี แต่อาจมีพูดไม่ค่อยชัดบ้าง บางประโยคพูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง เนื่องจากเคยจัดฟันมาก่อน

คนที่ 5 แก็ป (เสื้อแจ็คเก็ตหนังสีดำ)

ข้อดี

- ลุคภายนอกตรงตาม Character มี Character เป็นของตัวเองชัดเจน
- กรอบหน้าชัด ขึ้นกล้อง

ข้อเสีย

- พูดเน้นคำ กระแทก เว้นวรรคแอบผิดจังหวะ ไม่ค่อยมีอินเนอร์ในการเล่น
- ไม่ค่อยฟังคู่สนทนา กังวลกับบทที่ต้องเล่น พยักหน้าบ่อยครั้งเกิน ถ้าจะเอาคนนี้คือต้องให้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการพูดมากๆ

คนที่ 6 ละเมอ

ข้อดี

- เนื่องจากเป็นรุ่นน้องที่มหาวิทยาลัย ดังนั้นเจรจาค่าตัวได้ง่าย ไม่คิดเรทที่มาก
- อัธยาศัยดี มีการชวนทีมงานคุยด้วย มีความเป็นตัวของตัวเอง

ข้อเสีย

- ลักษณะภายนอกยังไม่ตรงกับ Character ในเรื่อง
- ยังเล่นไม่ธรรมชาติเท่าที่ควร มีความติดเล่น
- ขาดสมาธิ

หลังจากที่ชมคลิปCastการแสดงผ่านหน้าจอทีวีจอใหญ่ร่วมกับเพื่อน เพื่อให้เห็นเด่นชัด รวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มและปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้ สรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท คอปเตอร์ คือ

'ออฟโรด'

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทคอปเตอร์)

ผู้ที่มารับบทคอปเตอร์ : นายกันตภณ จินดาทวีผล อายุ 20 ปี

น้ำหนัก 63 กก. ส่วนสูง 177 ซม.

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด รวมถึงปรับลุคได้ง่ายสุด

2. มีพื้นฐานในการแสดง ผ่านการเรียนการแสดงจากสถาบันการแสดงมาก่อน มีความเข้าใจความคิดและทัศนคติภายในของตัวละครมากที่สุด

3. เวลาแสดง ใส่ใจกับคู่สนทนา มีไหวพริบที่ดีไม่กังวลกับบทที่แสดง

4. ถ่ายทอดความเป็นตัวละครได้ออกมาเป็นธรรมชาติ สามารถเข้าถึงSceneอารมณ์ได้ดี เข้าถึงบท มีน้ำเสียงที่น่าฟัง มีการแสดงออกทางแวว ตาที่ชัดเจน รวมถึงสามารถเข้าใจบทได้ อย่างรวดเร็ว

5. มีใบหน้าคล้ายคลึงกันกับนักแสดงพ่อ แม่และน้อง ดูแล้วเชื่อว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน

6. สามารถถ่ายคิวกลางคืนได้

ปัญหา

จากการพูดที่ฟังดูไม่ชัดเท่าที่ควร บางประโยคอาจฟังไม่รู้เรื่อง

การทำ Workshop ต้องทำการฝึกวอร์มปาก วอร์มลิ้น ฝึกการพูดให้ชัดเจนมากขึ้น และมีการให้แบบฝึกหัดในด้านฝึกพูด เนื่องจากการระบาดของโควิด เราคงให้นักแสดงอัดคลิปวิดีโอพูดแล้วส่งมา โดยจะมีผู้เชี่ยวชาญในด้านการพูดคอมเมนท์ทุกครั้ง รวมถึงสร้างความเข้าใจและความเป็นตัวละครให้กับผู้แสดงที่มากขึ้น ทำการสร้างความคุ้นชิน กับนักแสดงกับบทน้อง ที่ต้องเล่นคู่กัน สนิทกันพอสมควร เพื่อลดความตึงเครียด และอาจมีการนัดแนะ ซ้อมมุมกล้องร่วมด้วย ส่วนปัญหาในด้านลุคที่อาจดูหน้าเด็กไป สามารถปรับลุค เพียงแค่เซตผมด้านหน้าขึ้น หน้าเขาก็จะเปลี่ยนเป็นลุคที่โตขึ้นได้

4.3.2.3.2 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท 'คูเปอร์'

โดยมีผู้สมัครคัดเลือกนักแสดงบทคูเปอร์ เป็นจำนวนทั้งหมด 33 คน

โดยมีการคัดเลือกจากทั้งหมด ให้มาCastingรอบถัดไปในวันทำ Scene Test (คัดเลือกจากลักษณะภายนอกที่ตรงตาม Character และผู้มีผลงานการแสดง รวมถึงเป็นผู้ที่มีวันว่างในช่วงเวลาที่เราถ่ายทำ หรือ Workshop และวันทำ Scene Test เองด้วย) จำนวน 7 คน ดังนี้

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทคูเปอร์)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้ว บุคคลภายในกลุ่ม ได้พูดคุยพิจารณา พบทั้งข้อดีและข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน เพื่อประกอบพิจารณาคัดเลือกนักแสดง
(เรียงจากบนลงล่าง และซ้ายไปขวา)

คนที่ 1 เอตั้น (เสื้อสีขาว ด้านบน)

ข้อดี

- ในบรรดาที่ทำการ Casting มา ตัวจริงคือหน้าตาดีสุด หน้าตาเหมาะกับ Character ในเรื่อง ดูแล้วเชื่อว่ามีแฟนคลับที่มาก ด้วยความชีวิตจริงน้องเป็นเน็ตไอดอลเป็นทุนเดิมอยู่แล้วด้วย
- Improvise ดี เป็นคนขี้นกล้อง
- มีความพร้อมที่จะแสดง มีพื้นฐานการแสดง มีความตั้งใจมาก เขาเขียนทีละประโยคเลยว่านัยคืออะไร และปรับแก้คำพูดให้เข้าปากเขา อายุน้อยเพียง13แต่ลุคความสูงดูโต เหมาะกับอายุในเรื่องได้

ข้อเสีย

- การแสดงและการตีความของนักแสดงในความคิดน้อง ยังไม่ตรงกับทางที่เราอยากได้ เราอยากได้ความร่าเริงสดใส Brief แล้วแต่น้องยังไม่สามารถแสดงออกมาได้
- พูด ร เรือไม่ได้ คำพูดบางประโยคไม่ค่อยชัด

- ยังมีความไม่เป็นตัวของตัวเอง เหมือนตื่นเต้นและเกร็งๆเวลาคุยกับทีมงาน แต่สามารถปรับได้ในวัน Workshop การแสดง

คนที่ 2 อู๋ (เสื้อสีม่วง)

ข้อดี

- เป็นคนมีพื้นฐานการแสดงที่ดี สามารถเล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ แววตาสื่ออารมณ์ได้เป็นอย่างดี
- ลักษณะภายนอกมีความคล้ายคลึงกับ Character มีความทะเล้น
- ถึงแม้จัดฟัน แต่คำพูดก็พูดชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ

ข้อเสีย

- ด้วยความที่จัดฟัน เวลาพูดอาจทำให้คนชมไปโฟกัสที่รูปปากของนักแสดง เป็นคนที่มีรูปปากที่ชัดเจนมาก
- ด้วยลักษณะนิสัยของนักแสดง ที่อาจดื้อๆตามประสาวัย อยู่ไม่ค่อยนิ่ง ทำให้เพื่อนฝ่ายอื่นในกลุ่มทีมงาน รู้สึกไม่พึงพอใจ และเดือดร้อนในการทำหน้าที่ต่างๆ โดยเฉพาะกับฝ่ายออกแบบและผลิต
- ไม่สามารถมาถ่ายทำให้ได้ เนื่องจากวันถ่ายทำตรงกับวันที่นักแสดงสอบเลื่อนเข้ามัธยมปลาย

คนที่ 3 เบสท์ (เสื้อสีแดง)

ข้อดี

- อัธยาศัยดีกับทีมงาน
- รับฟังคู่สนทนา

ข้อเสีย

- เป็นคนอยู่ไม่นิ่ง ขยับตลอดเวลา เวลาการแสดงยิ่งชอบขยับตัว ไม่สามารถแสดงอยู่นิ่งๆได้
- สายตาวอกแวก มองกล้องบ้างไม่มองบ้าง เป็นคนไม่มีพื้นฐานในการแสดง

คนที่ 4 น้องเส่ง (ผู้ที่แลบลิ้น ภายนอกคล้ายกับน้องอู๋)

ข้อดี

- ภายนอกตรงกับ Character ที่ต้องการ

ข้อเสีย

- เป็นคนไม่กล้าแสดงออก ยิ่งเวลาให้แสดงคู่กับนักแสดงบทพี่ชาย ในบทCastคู่ จะเขินไม่กล้าเล่น
- มีความกังวลในตัวบทที่มากเกินไป ภายหลังทราบมาว่า ในวันนั้นมีความขัดแย้งกับคุณแม่และผู้จัดการ จึงไม่มีอารมณ์ในการแสดง และไม่มีสมาธิในการแสดงเท่าที่ควร
- การแสดงยังไม่อินเนอร์ แววตายังไม่สามารถส่งอารมณ์ให้กับคู่สนทนาได้

คนที่ 5 มีน (เสื้อสีเขียว สูงถึง 178 ซม.)

ข้อดี

- เป็นคนมีทักษะการแสดง และมีประสบการณ์ในด้านแสดงมาก่อน จึงสามารถทำให้เล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ เล่นบทดราม่าได้ อินกับบทบาทที่ให้เล่น
- มีจังหวะในการเล่นดี Improvise ดี
- ทั้งในชีวิตจริงและตัวละคร มีความเชื่อมโยงกัน คำพูดที่เขาพูดดูเป็นอายุตามในบท มีเอนเนอร์จี้มากจะเล่นกี่เทคการแสดงก็ไม่แผ่วเลย

ข้อเสีย

- ลุคไม่ตรงกับ Character ที่ต้องการ ลุคดูโตกว่าในเรื่อง
- ด้วยความสูงที่สูงถึง 178 ซม. ทำให้เวลาแสดงคู่กับบทพี่ชาย อาจทำให้ดูเป็นเหมือนเพื่อนกันมากกว่าพี่น้อง

คนที่ 6 ตงตง

ข้อดี

- เป็นคน Improvise ดี
- มีอินเนอร์ในการเล่น อินกับบทบาทที่ให้

ข้อเสีย

- หางเสียงชอบพูดอ่าลงท้ายแทบทุกประโยค มีการให้ปรับแก้แต่ไม่สามารถปรับได้ ด้วยความที่น้องเป็น LGBTQ จึงมีการเล่นใหญ่ ไม่สามารถ keep อารมณ์ไม่ได้
- Character ไปทาง LGBTQ ลุคไม่เหมาะกับอายุ 16 17 ในกล้องตาไม่เห็นแววตาในการแสดงมากเท่าที่ควร

คนที่ 7 มีโอ (ล่างขวา)

ข้อดี

- เป็นคนอัธยาศัยดี สนุกกับกิจกรรมที่ทำอยู่ ไม่มีอารมณ์ตึงเครียดหรือตื่นเต้นแม้แต่น้อย

ข้อเสีย

- เป็นคนยังไม่มีพื้นฐานในการแสดง อาจจะติดเล่นบ้าง ด้วยความใช้ตัวตนในชีวิตจริงผสมผสานกับบทบาทในเรื่อง จึงทำให้การตีความและการแสดงยังไม่ตรงกับทางที่เราต้องการ
- ภายนอกยังไม่ตรงกับ Character ที่ต้องการ

หลังจากที่ชมคลิปCastการแสดงผ่านหน้าจอทีวีจอใหญ่ร่วมกับเพื่อน เพื่อให้เห็นเด่นชัด รวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มและปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้ สรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท คูเปอร์ คือ **'เอตั้น'**

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทคูเปอร์)
ผู้ที่มารับบทคูเปอร์ : นายธนกร เตชะวิชาญ
น้ำหนัก 54 กก. ส่วนสูง 165 ซม.

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกที่ใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีพื้นฐานด้านการแสดงที่ดี
3. นักแสดงมีภูมิหลังชีวิตที่คล้ายคลึงกับตัวละครมากด้านชีวิตส่วนตัว (ครอบครัวผลักดันให้เข้าสู่วงการบันเทิง)
4. มีน้ำเสียงที่น่าฟัง
5. มีใบหน้าคล้ายคลึงกันกับนักแสดงพี่ พ่อแม่และพี่ ดูแล้วเชื่อว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน ถ่ายคิวกลางคืนได้

ปัญหา

จากการที่นักแสดงมีปัญหาในด้านการพูด ในวัน Workshop สามารถแก้ไขโดยการใช้แบบฝึกหัดการพูด รวมถึง การที่เกร็งๆกับทีมงาน เล่นไม่สุด ในวัน Workshop สามารถใช้กิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม สนิทสนมกับทีมงานและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

4.3.2.3.3 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท 'พลอย'

โดยมีผู้สมัครคัดเลือกนักแสดงบทพลอย เป็นจำนวนทั้งหมด 32 คน ดังรูปภาพประกอบ

โดยมีการคัดเลือกจากทั้งหมด ให้มา Casting รอบถัดไปในวันทำ Scene Test (คัดเลือกจากลักษณะภายนอกที่ตรงตาม Character และผู้มีผลงานการแสดง รวมถึงเป็นผู้ที่มีวันว่างในช่วงเวลาที่เราถ่ายทำ หรือ Workshop และวันทำ Scene Test เองด้วย) จำนวน 3 คน ดังนี้

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทพลอย)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้ว บุคคลภายในกลุ่ม ได้พูดคุยพิจารณา พบทั้งข้อดีและข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน เพื่อประกอบพิจารณาคัดเลือกนักแสดง
(เรียงจากบนลงล่าง และซ้ายไปขวา)

คนที่ 1 แนนซี่

ข้อดี

- มีพื้นฐานการแสดง และมีประสบการณ์ในการแสดงที่ค่อนข้างมาก มีความตีความจากบทที่ตรงกัน ทำให้สามารถแสดงในแบบที่ผู้กำกับอยากได้ แสดงแล้วเชื่อว่ามีอาการผิดปกติ
- มีอินเนอร์ในการเล่น
- มีไหวพริบ ใส่ใจคู่สนทนา

ข้อเสีย

- อาจจะติดพูดเร็วไป แต่ก็สามารถปรับได้
- ไม่ว่าง ณ วันถ่ายทำดังกล่าว (เพิ่งไม่ว่าง เนื่องจากระหว่างรอฟังผลการคัดเลือกนักแสดง)

คนที่ 2 แคนดี้

ข้อดี

- ลักษณะภายนอกตรงตาม Character ที่ต้องการมาก หมวย เก๋ ซึ่งเป็นคนเดียวกับ Ref. ที่ขายเลย
- การแสดงธรรมชาติ สื่อสารแววตาออกมาได้ดี ปรับแก้ไขตามที่ Brief
- ด้วยความที่ใบหน้ามีความเล่ห์เหลี่ยม ดูเป็นคนมีอะไรหัวตลอดเวลา
- มีจังหวะในการเล่นดี น้ำเสียงชัดเจน น่าฟัง

ข้อเสีย

- มีความกังวลกับบทเล็กน้อย กลัวพูดไม่ตรงตามบท โดยความเป็นจริงสามารถปรับให้เข้าตามประโยคที่เราคุ้นเคยได้ แต่ยังคงเนื้อความเดิม อีกทั้งการแสดงแบน ดูแล้วสามารถรู้เลยว่าคนเป็นร้าย ใครเป็นคนโรคจิต

คนที่ 3 ตุ๊กตา

ข้อดี

- มีพื้นฐานการแสดง เล่นธรรมชาติ สื่อแววตาออกมาได้เป็นอย่างดี มีประสบการณ์การแสดงมาก

ข้อเสีย

- ลุคภายนอกดูเด็กกว่า Character ที่ต้องการมากๆ
- น้ำเสียงแหลม ยิ่งทำให้ดูเด็กกว่า Character

หลังจากที่ชมคลิปCastการแสดงผ่านหน้าจอทีวีจอใหญ่ร่วมกับเพื่อน เพื่อให้เห็นเด่นชัด รวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มและปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้ สรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท พลอย คือ

'แคนดี้'

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทพลอย)

ผู้ที่มารับบทพลอย : นางสาวณัฐกฤตา เตชวิทูล อายุ 26 ปี

น้ำหนัก 56 กก. ส่วนสูง 164 ซม.

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1 .มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด

2. มีความคิดทัศนคติภายในมีความใกล้เคียง และเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด

3. มีทักษะด้านการแสดงเนื่องจากเป็นนักแสดงและเป็นนักแสดงอิสระเป็นทุนเดิม

4. สามารถถ่ายคิวกลางคืนได้

ปัญหา

จากการที่เป็นคนกังวลกับบท แก้ไขโดยการในวัน Workshop จะพูดคุยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครร่วมกับนักแสดงที่ลงลึกละเอียด เพื่อสร้างความเข้าใจถึง Character บทนี้มากยิ่งขึ้น และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดกัน ถึงเหตุและผลของการกระทำตัวละคร จากนั้นนักแสดงจะสามารถรู้ได้เองว่า text และ sub text ที่เราต้องการสื่อคืออะไร และให้อ่านบทคร่าวๆ และลองปรับคำพูดเป็นภาษานักแสดงเอง แต่ยังคงเนื้อความเดิมการ Work shop จะให้กิจกรรม จำลองสถานการณ์ในบท มาให้เล่นร่วมด้วย

4.3.2.3.4 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท 'พ่อ'

โดยมีผู้สมัครคัดเลือกนักแสดงบทพ่อ เป็นจำนวนทั้งหมด 25 คน

โดยมีการคัดเลือกจากทั้งหมด ให้มา Casting รอบถัดไปในวันทำ Scene Test (คัดเลือกจากลักษณะภายนอกที่ตรงตาม Character และผู้มีผลงานการแสดง รวมถึงเป็นผู้ที่มีวันว่างในช่วงเวลาที่เราถ่ายทำ หรือ Workshop และวันทำ Scene Test เองด้วย) จำนวน 6 คน ดังนี้

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทพ่อ)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้ว บุคคลภายในกลุ่ม ได้พูดคุยพิจารณา พบทั้งข้อดีและข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน เพื่อประกอบพิจารณาคัดเลือกนักแสดง
(เรียงจากบนลงล่าง และซ้ายไปขวา)

คนที่ 1 เล็ก

ข้อดี

- บอกให้ปรับการแสดงตรงไหน เขาสามารถปรับให้ได้
- เป็นคนรู้ทักษะการใช้ eye line ที่ดี รู้ว่าประโยคไหนต้องมองหน้าหรือทำยังไง
- เป็นคนที่ Improvise ดีที่สุด

ข้อเสีย

- ลุคภายนอกดูเป็นคนโหดมากกว่าใจดี ไม่ตรงกับ Character ที่ต้องการ
- มีการใช้ body language ส่วนมือที่มากเกินไปทำให้คนดูไปโฟกัสที่มือมากกว่าการแสดงได้ มีการบอกให้ปรับแล้วแต่ก็ยังคงทำอยู่
- มีความเล่นใหญ่ ตอนตกใจก็ตกใจเกิน
- เวลาพูด ชอบเค้น เน้นคำ ชอบซี๊ด
- การแสดง เวลาเล่นแบบทำให้คนดูไม่เชื่อว่าเขาคนเป็นใจเย็น คนดูกลับเชื่อว่าเขานักเลงฆ่าคนได้จริงๆตามในบท

คนที่ 2 โอ๋

ข้อดี

- เขาสามารถปรับการแสดงตามที่เราบอกได้อย่างเห็นได้ชัด
- การแสดง พูดและเล่น รู้จังหวะการเล่นดี น้ำเสียงดีน่าฟัง ลุคดีที่สุด

ข้อเสีย

- Appearance ยังไม่ตรงตามต้องการ ลุคใจดียังไม่ค่อยออก (จริงๆอยากได้พ่อที่หน้าตาดีเลย) ผิวคล้ำ (กรณีที่เราเอาคนนี้ มีกรณีเดียวคือตัวแม่ต้องผิวขาว)
- ติดเล่นใหญ่ บางที เพราะเขาเคยเป็นนักแสดงละครเวที แอบมีจริต LGBTQ เวลาเล่นดูไม่เป็น.ธรรมชาติ

คนที่ 3 คุณฮิม

ข้อดี

- มีพื้นฐานการแสดง มีประสบการณ์ละครจำนวนมาก
- รู้จังหวะในการเล่นดี
- ภายนอกตรงตาม Character ที่ต้องการ มีความใจเย็น อ่อนโยน ทั้งตอนแสดง และชีวิตจริง มีความเชื่อมโยงกัน

ข้อเสีย

- เสียงอยู่ในลำคอ เสียงไม่พุ่งออกมา บางประโยคฟังแล้วไม่รู้เรื่อง รวมถึงเสียงแหลมและเสียงเบา

คนที่ 4 คุณแทม

ข้อดี

- รู้จังหวะในการเล่นดี

ข้อเสีย

- น้ำเสียงยังไม่มั่นใจ เสียงเบา
- การแสดงก็เบาไป อินเนอร์ยังส่งออกมาเท่าที่ควร, Eye line วอกแวก
- ลักษณะภายนอกยังไม่ตรงตามที่ต้องการ ตัวจริงตัวเล็กมาก ไม่สามารถเชื่อได้ว่าจะมีลูกที่สูงทั้งสองคนได้ เนื่องจากทางแม่ก็มีแต่คนตัวเล็กทั้งนั้น

คนที่ 5 คุณเพชร

ข้อดี

- มีพื้นฐานในการแสดงที่ดี มีประสบการณ์ในการแสดง จึงสามารถเล่นออกมาได้เป็นธรรมชาติ มีสายตาที่ไม่วอกแวก
- มีสมาธิในการเล่นที่ดี ให้ปรับแก้การแสดงตรงไหน สามารถแก้ออกมาได้อย่างตรงจุด มีแววตาสื่อสารอารมณ์ออกมาได้เป็นอย่างดี

ข้อเสีย

- เนื่องจากทั้งการแสดงและในชีวิตจริง เป็นเพศทางเลือก LGBTQ การแสดงออกมาจึงรู้ได้อย่างเด่นชัด ทำให้ Character ไม่ตรงตามที่ต้องการ

คนที่ 6 คุณสุธี

ข้อดี

- ลักษณะนิสัยในชีวิตจริงกับตัวละครมีความเชื่อมโยงกัน ทั้งลักษณะนิสัยและคำพูด ดูใจดี ใจเย็น
- การแสดง แสดงอย่างเป็นธรรมชาติสุดในบรรดาพ่อที่มา Casting เล่นแล้วสามารถทำให้คนดูเชื่อว่าจริงๆเขาไม่ได้ฆ่าคน มีอินเนอร์ในการแสดง เสียงเพราะ มีจังหวะในการเล่น ทุกอย่างดีหมดยกเว้นหน้าตา

ข้อเสีย

- ลักษณะภายนอกในด้านหน้าตา ยังไม่ตรงตาม Character ที่ต้องการ (ยังหน้าตาดีไม่มาก หน้าตาออกทางเป็นชาวบ้านท้องถิ่นไปหน่อย ยังไม่ตรงกับบทบาทYoutuberที่มีคนติดตาม)
- ยังคงมีความกังวลกับบทเล็กน้อย จึงทำให้เวลาพูดมีการแบ่งวรรคไม่ค่อยดีเท่าที่ควร

หลังจากที่ชมคลิปCastการแสดงผ่านหน้าจอทีวีจอใหญ่ร่วมกับเพื่อน เพื่อให้เห็นเด่นชัด รวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มและปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้ สรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท พ่อ คือ 'คุณฮิม'

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทพ่อ)
ผู้ที่มารับบทพ่อ : นายวิวรรธน์ ไม้จันทร์ อายุ 37 ปี
น้ำหนัก 67 กก. ส่วนสูง 178 ซม.

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกที่ใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีพื้นฐานด้านการแสดงที่ดี สามารถ Improvise ถ่ายทอดได้อย่างเป็นธรรมชาติ แนบเนียนกับมุมกล้อง ไม่เขิน
3. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละครดี
4. มีลักษณะภายนอกที่ใกล้เคียงกับบทลูก สามารถทำให้คนดูเชื่อได้ว่าเป็นพ่อลูกกัน
5. สามารถถ่ายคิวกลางคืนได้

ปัญหา

ผู้รับบทตัวละคร พ่อ นั้นมีการใช้การแสดงในแบบ Outside in มากจนเกินไป สำหรับการแสดงSceneอารมณ์คลุ้มคลั่ง (ตบพลอย) การทำ Workshop สำหรับการ Workshop ต้องปรับการแสดงให้มาจากภายในก่อนที่จะดีเพรสออกข้างนอก แต่โดยพื้นฐานนักแสดงผ่านประสบการณ์การแสดงมาอยู่แล้ว น่าจะไม่ยากเท่าที่ควร เพียงสร้างจุด ความเข้าใจเกี่ยวกับสไตล์การแสดงที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ก็จะทำให้นักแสดงถ่ายทอดความเป็นตัวละครบนเส้นเรื่องออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ อีกทั้งนักแสดงท่านนี้มีปัญหาในด้านการออกเสียงซะส่วนใหญ่ บางประโยคพูดไม่รู้เรื่อง เสียงเบา ในวัน Workshop จะมีทักษะการออกเสียงให้โดยเฉพาะ และมีกิจกรรมเล่นเกมที่ส่งเสริมทักษะดังกล่าวได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีผู้เชี่ยวชาญระดับอาจารย์มาให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขให้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันก่อนถ่ายทำ จะให้นักแสดงมีการส่งการบ้าน โดยการอัดคลิปวิดีโอฝึกพูด อ้าปากให้มากที่สุด ตามประโยคที่กำหนดให้ และในส่วนของตัวบทเองด้วย เพื่อแสดงความคุ้นชินกับบท และมีน้ำเสียงที่ดี

4.3.2.3.5 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท 'แม่'

โดยมีผู้สมัครคัดเลือกนักแสดงบทแม่เป็นจำนวนทั้งหมด 26 คน

โดยมีการคัดเลือกจากทั้งหมด ให้มา Casting รอบถัดไปในวันทำ Scene Test (คัดเลือกจากลักษณะภายนอกที่ตรงตาม Character และผู้มีผลงานการแสดง รวมถึงเป็นผู้ที่มีวันว่างในช่วงเวลาที่เราถ่ายทำ หรือ Workshop และวันทำ Scene Test เองด้วย) จำนวน 5 คน ดังนี้

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบทแม่)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้ว บุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณา พบทั้งข้อดีและข้อเสียของนักแสดงแต่ละคน เพื่อประกอบพิจารณาคัดเลือกนักแสดง (เรียงจากบนลงล่าง และซ้ายไปขวา)

คนที่ 1 คุณเชอรี่

ข้อดี

- ลุคภายนอกตรงตาม Character ที่ต้องการมาก อยากได้แม่ที่ดูสวย ทันสมัย ผู้นำ ดูแลตัวเอง ตรงกับบทบาทYoutuber
- Eye line ดี เสียงมีเสน่ห์ เป็นคนมีเสน่ห์มาก

ข้อเสีย

- การแสดงเขาดูไม่มีอินเนอร์จากข้างใน การแสดงดูมีพลังเบาไป สามารถเห็นชัดได้ว่าเล่นแบบ Outside In

คนที่ 2 คุณดา

ข้อดี

- มีน้ำเสียงน่าฟัง
- ยังพอมีพื้นฐานในการแสดง แต่ไม่มากเท่าที่ควร

ข้อเสีย

- ลักษณะภายนอกยังไม่ตรงกับ Character ที่ต้องการ
- ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ทั้งชีวิตจริงและขณะแสดง
- มีพลังในการแสดงที่ค่อนข้างน้อย
- มีปัญหาในด้านการใช้ Eye line ไม่โฟกัส สายตาวอกแวก

คนที่ 3 คุณสุ่ย

ข้อดี

- ตัวละครและชีวิตจริงมีความเชื่อมโยงกัน ในด้านการใช้ชีวิตและการผลักดันลูกให้เข้าสู่วงการบันเทิง

ข้อเสีย

- ยังไม่มีไหวพริบในการแสดงและยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะทางได้ เล่นบทก่อนฝ่ายตรงข้าม ไม่รับฟังคู่สนทนา
- ยังไม่รู้จังหวะในการเล่น
- มีพลังในการแสดงที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับนักแสดงที่มา Cast ท่านอื่น
- ไม่มีสมาธิการแสดง จำบทไม่ค่อยได้ กังวลกับบท และผิดบล็อคกิ้งบ่อยครั้ง ทำให้เวลาถ่ายทำไม่สามารถมองเห็นสีหน้าแววตาได้

คนที่ 4 คุณญี่ปุ่น

ข้อดี

- แสดงดีมาก มีอินเนอร์จากข้างใน สามารถถ่ายทอดอารมณ์ออกมาเห็นได้ชัด
- สามารถปรับการแสดงตามที่เราต้องการ
- รับส่งบทดี มีไหวพริบในการต่อบท เป็นคนที่มี Improvise ดีมากๆ
- ไม่ถือตัว เป็นกันเอง เข้ากับทีมงานง่าย มีมารยาท เล่นทุกครั้งจะต้องขอโทษทุกครั้ง

ข้อเสีย

- แสดงจริงจัง อาจมีอินเนอร์และพลังในการเล่นที่มากเกินไป ตอนแสดงเหมือนอินกับบทบาทจนควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยอยู่ มีการบีบคอผู้ต่อบทจริงและรุนแรง แต่วันถ่ายทำสามารถเซฟนักแสดงได้ หากเป็น Scene ฆ่า อาจใช้อุปกรณ์เสริมช่วย

คนที่ 5 คุณกุ๊กกิ๊ก

ข้อดี

- มีความเป็นกันเอง
- แสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีพื้นฐานในการแสดง

ข้อเสีย

- ลักษณะภายนอกไม่ตรงตามที่ต้องการ ดูโหดเกินไป และหน้าตายังไม่ตรงกับบทYoutuber

หลังจากที่ชมคลิป Cast การแสดงผ่านหน้าจอทีวีจอใหญ่ร่วมกับเพื่อน เพื่อให้เห็นเด่นชัด รวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มและปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้ สรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท แม่ คือ 'คุณญี่ปุ่น'

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบทแม่)

ผู้ที่มารับบทแม่ : นางพิมพ์อิษฎา จงเกษมกิจ อายุ 44 ปี

น้ำหนัก 65 กก. ส่วนสูง 165 ซม.

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกที่ใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีพื้นฐานด้านการแสดงที่ดี สามารถ Improvise ถ่ายทอดได้อย่างเป็นธรรมชาติ แนบเนียนกับมุมกล้อง ไม่เขิน รู้จังหวะในการเล่น

3. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละครดี

4. มีลักษณะภายนอกที่ใกล้เคียงกับบทลูก สามารถทำให้คนดูเชื่อได้ว่าเป็นแม่ลูกกัน

5. สามารถถ่ายคิวกลางคืนได้

ปัญหา

ตัวละครแม่นัญ นั้นมีจุดอ่อนในเรื่องพลังในการแสดงที่มีมากไป แต่ไม่จัดเป็นปัญหาใหญ่อะไรเพราะว่าส่วนตัวเขาเป็นคนมีพื้นฐานการแสดง มีประสบการณ์ อาจต้องใช้เวลา สำหรับการ Workshop อาจจะสร้างความเข้าใจและความเป็นตัวละครให้กับผู้แสดงที่มากขึ้น รวมถึงอาจจะต้องช่วยทำการเรียนรู้เทคนิคในการกะระดับพลังการแสดง ระดับการพูด (อาจจะให้ลองเล่นแบบไล่levelอารมณ์) และอย่างใน Scene เข้าถึงอารมณ์อย่าง Scene Climax นี้ด้วยความที่นักแสดงมีพลังมาก ต้องระมัดระวังให้มากที่สุด อาจจะยับยั้งอารมณ์ไม่ได้ (ต้องมีการเซฟนักแสดงท่านอื่นและใช้อุปกรณ์เสริมช่วย) รวมถึง ซ้อมมุมกล้องจังหวะ Action เช่น ตอนฆ่า ช่วงบีบคอหรือทุบด้วยโล่รางวัล ให้เป็นธรรมชาติแม้จะใช้มุมกล้องช่วยเข้าก็ตาม เพื่อความสมจริงในการแสดง และถ่ายทอดความเป็น ตัวละครบนเส้นเรื่องออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ

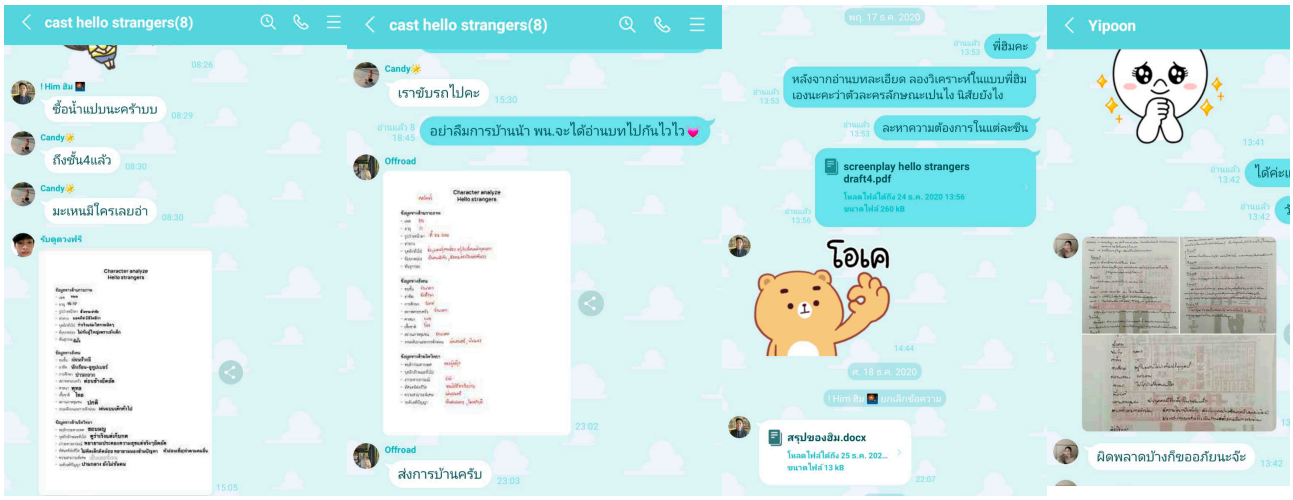
4.3.2.4 แผนการก่อนซ้อมการแสดง

ในวัน Fitting 13 ธันวาคม 63 ก่อน Workshop (ในตอนแรกจะให้ทั้งวัน Fitting และ Workshop เป็นวันเดียวกัน แต่นักแสดงว่างไม่ตรงกันเลย) เราได้ทำการแจกบท ให้นักแสดงได้อ่าน และได้ให้นักแสดงได้ทำการบ้าน แล้วส่งการบ้านมาให้ผ่านออนไลน์

1. ลองวิเคราะห์ตัวละคร เรามีฟอร์มให้ โดยวิเคราะห์จากบท วิเคราะห์สั้นๆ (ตามฟอร์มที่เรียนกับครูป่าน) เพื่อให้นักแสดงลองจินตนาการตัวละคร ได้เข้าใจตัวละครในแบบฉบับตัวเอง อีกทั้งลองคิดด้วยว่าตัวละครอื่นเกี่ยวข้องยังไงกับเรา

2. หาความต้องการแต่ละสถานการณ์ดูว่า ความต้องการคืออะไร จะได้แสดงออกมาได้ชัดเจน

3. หลังจากการ Workshop เราจะมีแจกการบ้านอีกอย่างหนึ่ง โดยให้นักแสดงส่งคลิปวิดีโอเห็นหน้าตัวเองชัดเจน พูดแบบฝึกหัดพูดทุกคน โดยอ้าปากกว้างที่สุด เพื่อแก้ไขนักแสดงบางคนพูดไม่ชัด เสียงไม่พุ่ง รวมทั้งให้ใช้อุปกรณ์เสริมอย่าง 'จุกไวน์' ที่จะแจกให้ในวัน Workshop ให้นักแสดงคาบ พร้อมกับการอ่านบทที่ต้องตัวเองเล่นให้ฟัง ซึ่งให้ส่งสัปดาห์ละหนึ่งวัน ระหว่างก่อนถ่ายทำ ซึ่งเราจะมีผู้เชี่ยวชาญอย่างอาจารย์ 'น้ำนุ่น' คอยคอมเมนท์และแนะนำเทคนิคดีๆ ช่วยแก้ไขปัญหาของนักแสดงทุกคน

(ภาพประกอบ: การทำการบ้าน Acting ของนักแสดง)

4.3.2.5 การซ้อมการแสดง (Acting Workshop)

จากปัญหาของนักแสดงที่เจอ ได้แก่ คอปเตอร์ และพ่อ มีปัญหาในด้านการพูดและการใช้เสียง อย่างคอปเตอร์ พูดไม่ชัด และพ่อพูดไม่อ้าปาก เสียงอยู่ในลำคอ แก้ด้วยการฝึก exercise พูดมากๆ, คูเปอร์ ตื่นเต้น แก้ไขโดยการละลายพฤติกรรมทำลายกำแพง, แม่ มีพลังเล่นที่มากไป ให้ลด level การแสดงลงมา ใช้กิจกรรมการแสดงการไล่อารมณ์, หรือพลอยที่กังวลกับบทมากเกินไป ใช้ทฤษฎี Meisner ในส่วนของ Improvise โดยทุกกิจกรรมใน Workshop จะเป็นกิจกรรมที่นักแสดงทำร่วมกับทีมงานหมดทุกกิจกรรม ซึ่งเรามีกิจกรรมแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันเสาร์ ที่ 19 ธ.ค 63 เวลา 08.00 - 18.45 น. , ครั้งที่ 2 วันพฤหัส ที่ 25 ก.พ.64 เวลา 16.00 - 20.00 น.

ครั้ง	เวลา	กิจกรรม	นักแสดง
1	08.00- 08.10	Awareness Opening Body - Relaxation วอร์ม / Opening the body ทำความรู้จักกับร่างกายตัวเอง	คอปเตอร์, คูเปอร์ (เดิม),
	08.10 - 08.20	พูดคุยเกี่ยวกับตัวเอง คนละ 1 นาที	
	08.20 - 08.30	แนะนำตัวตัวด้วยท่าแปลก โดยห้ามคิด สามารถละลายพฤติกรรมได้	
	08.30 - 08.45	เล่นActingแบบไล่ระดับ เรียงคน (โกรธ/ ร้องไห้/ ตกใจ)	
	08.45 - 08.55	เกม Zip zap zap เน้นฟังและสังเกตคู่ตรงข้าม	
	08.55 - 09.05	เดินอย่างมีโฟกัส ทำให้สายตาไม่วอกแวก มีสมาธิ	
	09.05 - 09.15	Mirror	

ครั้ง	เวลา	กิจกรรม	นักแสดง
	09.15 - 10.15	Improvisation ยกสถานการณ์ เล่นเป็นคู่ จับคู่ ยึดตามบทที่มีการเข้าเล่นด้วยกันบ่อย (พลอย+แม่, พ่อ+คอปเตอร์, คอปเตอร์+คูเปอร์+พ่อ+แม่)	พ่อ, แม่, พลอย
	10.15 - 12.15	Develop ด้านเสียง โดยวิทยากร อ.น้ำนุ่น (อ่านตามแบบฝึกหัด และ ใช้จุกไวน์ในการแสดงสถานการณ์ตามกำหนด)	
	13.15 - 13.30	เกมใบ้ประโยค ห้ามออกเสียง ใช้เพียงแค่รูปปาก	
	13.30 - 13.50	กระจกสี่ด้าน 4th Wall (ดีใจ,กลัว,ตกใจ,เสียใจ) ทำให้ Acting Coach สามารถรู้เรื่องราวที่ผ่านมาของนักแสดงได้ เวลาถ่ายทำตอนโค้ชจะได้ดึงอารมณ์โดยใช้เรื่องราวเหล่านี้ร่วม	
	13.50 - 14.05	Repetition Exercise การทำซ้ำ ให้ทั้งสองคนยืนหันหน้าเข้าหากัน แล้วพูดวลี คำอะไรออกมา ห้ามคิดก่อนพูด ให้พูดถึงคุณลักษณะของอีกฝ่าย	
	14.05 - 14.20	เกมไล่level โดยเราจะให้คนหนึ่ง ถือลูกบอลโยนไปมา ในขณะเดียวกัน ต้องฟังคู่สนทนาแล้วพูดด้วย	คอปเตอร์, คูเปอร์ (เดิม), พ่อ, แม่, พลอย
	14.20 - 18.45	Analysis & Coaching โดยการ Read Through อ่านบทพร้อมกัน พูดถึงความต้องการในทางที่ผู้กำกับต้องการ และแลกเปลี่ยนความคิดกัน รวมถึงซ้อมการแสดง Scene ที่ยาก เช่น Climax เป็นต้น	
มีการเปลี่ยนตัวนักแสดงบทคูเปอร์			
2	16.00 - 16.10	วอร์มก่อนเริ่มกิจกรรม	คูเปอร์ (น้องเอตั้น)
	16.00 - 16.10	แนะนำตัวโดยใช้ท่า Acting แปลกๆ ห้ามคิด	
	16.10 - 16. 15	พูดเกี่ยวกับตัวเอง 1 นาที	
	16.15 - 16.20	Mirror	
	16.20 - 16.50	4th Wall กระจกสี่ด้าน	

ครั้ง	เวลา	กิจกรรม	นักแสดง
	16.50 - 17.30	ยกตัวอย่างสถานการณ์ เล่นกับ Acting Coach	
	17.30 - 20.00	Read Through อ่านบทและวิเคราะห์ตัวละครด้วยกัน พร้อมโค้ชถึงการแสดงที่ผู้กำกับต้องการ	

(ตาราง: กิจกรรม Workshop)

การบ้านต่อเนื่องนักแสดง หลังกิจกรรมWorkshop

มีการให้นักแสดง อัดคลิปตัวเอง อ่านแบบฝึกหัดออกเสียงที่แจกให้ เพื่อแก้ปัญหาด้านการพูด รวมถึงอ่านบทโดยใช้จุกไวน์ สร้างความคุ้นชิน สแกนเพื่อดูตัวอย่างเบื้องต้นได้เลย

SCAN ME ออฟโรด นักแสดงคอปเตอร์ ทำกิจกรรมฝึกการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง

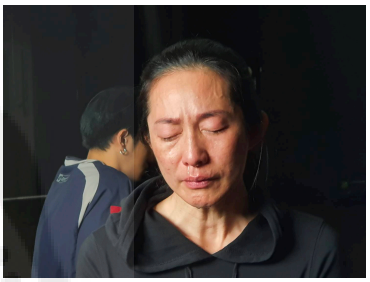
เอตั้น นักแสดงคูเปอร์ ทำกิจกรรมฝึกการอ่านออกเสียง SCAN ME

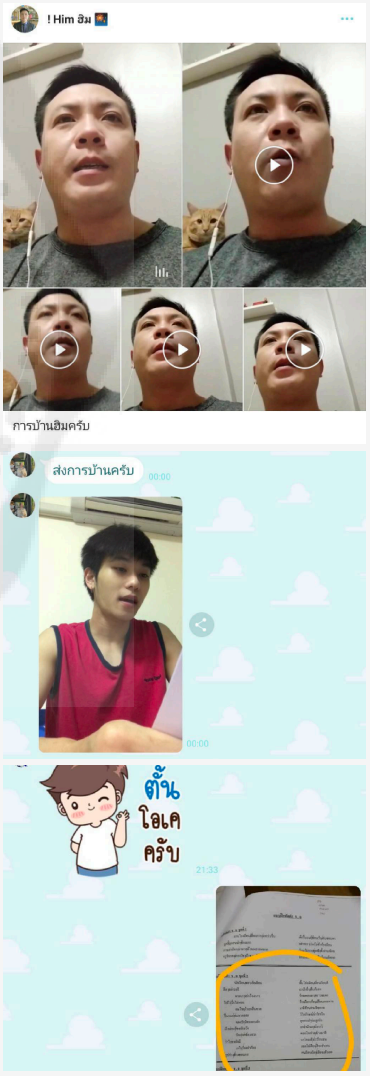
SCAN ME คุณฮิม นักแสดงบทพ่อ ทำกิจกรรมฝึกการอ่านออกเสียง

4.3.2.5 การพัฒนาการของนักแสดง

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
19 / 12 / 63	Workshop 1	คอปเตอร์	- นักแสดงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการแสดง เพราะ เคยผ่านการแสดงและเรียนการแสดงที่แกรมมี่มาแล้ว แต่จะมีปัญหาในด้านการพูด การออกเสียง ยิ่งพยัญชนะที่ขึ้นต้นด้วย 'ส' และพูดยังไม่ชัด	- ใช้แบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงให้พูดทีละคำ และให้ผู้เชี่ยวชาญ อ.น้ำนุ่น มาชี้แนะการแก้ไขอย่างตรงจุด

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
		พลอย	- ด้วยความที่ในบทมีคำพูดค่อนข้างยาวและมีการImproviseเป็นหลัก ทำให้บางทีการจำบทอาจมีหลงลืมไปบ้าง แต่การแสดงแทบไม่ต้องปรับ เพราะเป็นคนมีพื้นฐานการแสดง รู้จังหวะการแสดงดี น้ำเสียงดี พูดชัด	- ให้ทำการ Improvise การแสดงออกมาว่าจะพูดประมาณไหน เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างนักแสดงกับทีมงาน แล้วจะยกสถานการณ์ที่คล้ายๆ กับเรื่อง มาให้ Improvise ปรับให้เข้ากับเรื่องมากที่สุด
		พ่อ	- ด้วยความที่ต้องแสดงเข้าบทกับทุกคน จึงมีความเกร็งๆ ถ้าให้เล่นตามบทจะเล่นไม่ค่อยธรรมชาติ แต่พอมีสถานการณ์มาให้แสดงเองกลับแสดงเป็นธรรมชาติมาก และมีปัญหาด้านการพูดมากๆ เสียงอยู่ในลำคอ เสียงไม่พุ่ง เสียงเบา บางประโยคพูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง หากให้แสดงตามบทจะพบว่าการพูดดูไม่ค่อยเป็นธรรมชาติบ้าง	- มีการใช้อุปกรณ์เสริม 'จุกไวน์' ช่วย โดยการคาบแล้วให้แสดงไปด้วย โดยมีสถานการณ์มาให้ที่นอกเหนือจากบท ทำอย่างไรก็ได้ ให้คู่แสดงฟังรู้เรื่องแล้วสามารถต่อบทกันได้ รวมถึงมีการยกสถานการณ์การแสดงในบทมาร่วมด้วย เพื่อดูจุดอ่อนจุดแข็งของนักแสดง และมีการปรับคำพูดให้ชินปาก และอัดคลิปส่งมา อ่านบทให้ฟังบ่อยๆ
				

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
		แม่	- การแสดงอาจมีพลังที่น้อยดรอปลงต่างจาก Scene Test แต่เป็นคนที่มากความสามารถในด้านแสดง มีพื้นฐานการแสดงเพราะเป็นนักแสดงอิสระทุนเดิมอยู่แล้ว ในชีวิตจริงกับตัวละคร อาจแตกต่างกันบ้าง พอมีสถานการณ์ยกมาให้แสดง จริงๆเป็นคนที่ใจดีกับลูกมาก แม้จะเป็นบทที่ให้ดุลูกก็ตามก็ยังดุได้ไม่สุด แต่พอให้แสดงตามบทบาทในเรื่อง ตอนแรกห่วงว่าจะไม่สามารถแสดงแบบมีอำนาจให้ลูกๆได้ แต่ความเป็นจริงก็สามารถแสดงได้	- มีการปรับอินเนอร์ที่มาจากภายใน พยายามหาจุดเชื่อมโยงระหว่างชีวิตจริงกับตัวละคร และมีกิจกรรมให้ทำเกี่ยวกับการไล่ระดับการแสดง นักแสดงจะได้สามารถรู้ได้ว่าระดับไหนที่ควรแสดงเหตุการณ์นี้ ต้องปรับขึ้นหรือลงอย่างไร
25 / 2 / 64	Workshop 2	คูเปอร์	- ช่วงแรกที่เจอ จะมีการอาการเกร็งๆกับทีมงาน แสดงออกมาไม่เต็มที่ ทั้งการพูดที่ไม่ค่อยกล้าเล่นหรือกวนๆที่เป็นลักษณะเดิมของน้อง เวลาแสดง จึงอาจแสดงออกมาได้ไม่สุด แต่ดีที่เป็นคนมีพื้นฐานการแสดง และผ่านการแสดงซีรีส์มาก่อน จึงสามารถปรับได้ไม่ยาก รวมถึงการพูด น้ำเสียงน่าฟังแล้ว แต่บางประโยคอาจพูดเร็วไปนิดด้วยความที่ออกเสียงไม่ชัด แต่แก้ไขได้ ไม่ใช่ปัญหาที่ร้ายแรง	- มีการให้ทำกิจกรรม ร่วมกับทีมงาน เพื่อเป็นการละลายพฤติกรรมให้มีความสนิทกับทีมงานมากยิ่งขึ้น ซึ่งเห็นผลชัดเจนมากตั้งแต่วันนั้นเลย น้องเป็นตัวของตัวเอง กล้าพูด กล้ากวน กล้าเล่นกับทีมงานทุกคน ยิ้มเก่งจากเดิมเป็นคนเงียบพูดน้อยเหมือนเรียบร้อย กลายเป็นคนพูดเก่ง และกล้าแสดงออกทันที ส่วนทักษะการพูดไม่ใช่ปัญหา น้องมีน้ำเสียงน่าฟังอยู่แล้ว มีการให้อ่านแบบฝึกหัด และสอนการออกเสียง

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
				
26 / 2 / 64	การบ้านออนไลน์	พ่อคูเปอร์คอปเตอร์	สำหรับคนที่มีปัญหาในด้านการพูดจะมีการให้ส่งการบ้านผ่านออนไลน์โดยการอัดคลิป หลังจากดูพัฒนาการในด้านการพูดของนักแสดงแต่ละคนจะเห็นได้อย่างชัดว่า มีการพูดในเชิงที่ดีขึ้น จากเดิมที่พ่อพูดเสียงเบา เสียงอยู่ในลำคอ มีการอ้าปากที่เล็กน้อยเวลาพูด หลังจากให้แบบฝึกหัดการอ้าปากให้กว้าง ทำให้นักแสดงบทพ่อสามารถพูดโดยการอ้าปาก และทำให้เสียงพุ่งได้ และผู้ฟังสามารถฟังรู้เรื่อง หรืออย่างคอปเตอร์เองที่เวลาพูดชอบมีอักษรตัว 'ส' เสมอ บางครั้งอาจทำให้รำคาญได้และพูดไม่ชัดบ้าง ก็สามารถแก้ไขได้อย่างเห็นได้ชัด คูเปอร์เองที่เวลาออกเสียง เป็นเสียงธรรมดาหมดในด้านพยัญชนะ ร ล ว บางทีอาจทำให้ความหมายผิดได้ ดังนั้นการออกเสียงที่ถูกต้องและอยู่ในระดับที่พอดี ก็จะสามารถยิ่งส่งเสริมการแสดงได้เป็นอย่างดี	

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
27 / 2 / 64	การบ้านออนไลน์	พ่อคูเปอร์คอปเตอร์	- พัฒนาการการใช้เสียงดีขึ้นมากๆ สำหรับนักแสดงทุกคน เหลือเพียงแต่การแสดงของนักแสดงบทพ่อ ที่มีการให้แบบฝึกหัดโดยการอ่านตามบทเรื่องที่ต้องแสดง ยังมีติดขัดบ้าง ไม่เป็นธรรมชาติเท่าที่ควร	- ปรับคำพูดจนกว่าจะชินปาก โดยเนื้อความต้องห้ามเปลี่ยน และให้มีการพูดประโยคนั้นบ่อยๆ จนชิน

(ตาราง: กิจกรรมหลัง Workshop)

4.3.3 การผลิตภาพยนตร์

4.3.3.1 แผนการทำงานกับฝ่ายต่างๆ

ฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์ (Producer) ได้ดำเนินการประสานงานกับฝ่ายต่างๆตลอดการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ตั้งแต่ขั้นตอน Pre-Production, Production จนถึง Post-Production โดยแบ่งตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายดังนี้

4.3.3.1.1 การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์

ขั้นตอน Pre-Production เริ่มต้นด้วยการปรึกษาหารือและกำหนดทิศทางของภาพยนตร์ ให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องและจุดประสงค์ของผลงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการทำงานในขั้นตอนถัดๆไป แต่ทุกคนในทีมนั้นล้วนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ในขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ จึงทำให้ผู้กำกับเลือกที่จะเขียนบทด้วยตนเอง และยึดแนวทางของตนเองเป็นหลัก รวมถึงขั้นตอนของการคัดเลือกนักแสดง ตัวผู้กำกับและทีมงานคนอื่นๆนั้นมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่ผู้กำกับนั้นก็ยังคงยืนยันในแนวทางของตนเอง และเป็นหนึ่งในเหตุผลของการเลื่อนการถ่ายทำออกไปจนถึงเดือนมีนาคม เนื่องด้วยปัญหาส่วนตัวของตัวนักแสดง เรื่องคิวต่างๆและสัญญาของทางสังกัดนักแสดง จึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแผนการทำงาน และมีการเพิ่มเติมบทภาพยนตร์ให้ตรงตามเงื่อนไขของนักแสดงที่เกิดขึ้น เมื่อทุกคนในกลุ่มเข้าใจรายละเอียดตรงกันแล้วจึงเริ่มวางแผนการทำงานและรายละเอียดต่างๆที่ต้องทำ ได้แก่ ตารางการทำงานตั้งแต่ต้นจนจบ กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทำงานในขั้นตอนต่างๆและการถ่ายทำ การจัดตารางการถ่ายทำ รวมไปถึงการเตรียมเอกสารที่จำเป็นต่อการถ่ายทำ มีการติดต่อไปที่สถานที่ต่างๆที่จะใช้ในการถ่ายทำ วางแผนเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้สะดวกต่อการถ่ายทำมากที่สุด และระหว่างการวางแผนก็มีการเปลี่ยนแปลง Location และบทภาพยนตร์ เนื่องด้วยสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นจึงทำให้ไม่สามารถเดินทางไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดตามที่คาดหวังเอาไว้ได้ ผู้กำกับที่เป็นผู้เขียนบทด้วยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนบทให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และมีการจัดการการวางแผนใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและออกมาสมบูรณ์แบบที่สุดในสถานการณ์ดังกล่าว

ขั้นตอน Production เนื่องด้วยตัวผู้กำกับเป็นผู้เขียนบท แต่เมื่อถึงการทำงานจริงนั้นเจ้าตัวมักจะจำบทภาพยนตร์ไม่ได้ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดทางการสื่อสารอยู่หลายครั้ง ทำให้ทีมงานในส่วนอื่นมีการทำงานที่ล่าช้าหรือผิดพลาด เนื่องจากความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน และยังมองข้ามรายละเอียดเล็กๆน้อยๆในบางจุดระหว่างการถ่ายทำ มีการ Brief Acting Coach ผิดพลาด จนทำให้เกิดความล่าช้าระหว่างการถ่ายทำอยู่บ่อยครั้ง รวมถึงมีการวิจารณ์นักแสดงด้วยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมอยู่หลายครั้ง จนทำให้ต้องมีการตักเตือนอยู่เสมอ แต่ภายหลังก็มักจะฟังคำตักเตือนของผู้กำกับภาพอยู่บ้าง จึงทำให้การทำงานสามารถดำเนินต่อไปได้คล่องตัวยิ่งขึ้น

ขั้นตอน Post-Production มีการคอยดูและตรวจสอบผลงานอยู่บ้าง

4.3.3.1.2 การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพ

ขั้นตอน Pre-Production หลังจากที่ประชุมจนเข้าใจตรงกันแล้ว จึงมีการพูดคุยกับผู้กำกับภาพถึงลิมิตที่สามารถถ่ายทำได้ในเงื่อนไขต่างๆ วางแผนการจัดสรรงบประมาณในส่วนของการถ่ายทำ อุปกรณ์และวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆ มีการวางแผนการจัดหาอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ และจัดหาทีมงานสำหรับการถ่ายทำ

ขั้นตอน Production มีการประสานงานเรื่องทีมงานสำหรับการถ่ายทำและอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ มีการอำนวยความสะดวกของผู้กำกับภาพ เพื่อให้ผู้กำกับภาพสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพ และคอยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการถ่ายทำ เนื่องด้วยขั้นตอนการถ่ายทำมีการล่าช้าไปในบางส่วนด้วยเหตุผลที่หลากหลาย จึงทำให้ผู้กำกับภาพต้องมีการแก้ไขงานตลอดเวลา ซึ่งสามารถทำออกมาได้เป็นอย่างดี มีการแก้ไขปัญหาหน้างานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอน Post-Production ผู้กำกับภาพจะเป็นบุคคลที่คอยเช็คความคืบหน้าและแก้ไขให้ผลงานออกมาตรงตามที่วางแผนเอาไว้ในตอนแรกให้ได้มากที่สุด

4.3.3.1.3 การทำงานร่วมกับฝ่ายศิลป์

ฝ่ายศิลป์ประกอบไปด้วย Art Director ควบทั้งสองคน และแยกเป็น Set & Props /Costume & Make up ผู้อำนวยการสร้างและฝ่ายศิลป์ได้มีการทำความเข้าใจถึงเรื่องงบประมาณในแต่ละส่วน ซึ่งทั้งสองคนก็สามารถบริหารออกมาได้อยู่ในงบประมาณที่วางเอาไว้ในตอนแรก มีการวางแผนการทำงานของทั้งคู่ และทีมของเรายังได้รับการสนับสนุนจากแบรนด์เสื้อผ้าและเครื่องสำอางจำนวนหนึ่ง จึงทำให้มีการลดงบประมาณที่วางเอาไว้ในตอนแรกได้บ้างจำนวนหนึ่ง และทำให้การทำงานของฝ่ายเสื้อผ้าและMake upทำงานได้สะดวกมากยิ่งขึ้น แต่ด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหน้ากองมีการผิดพลาดอยู่บ้าง จากความเข้าใจผิดของหลายฝ่ายจึงทำให้บางครั้งการเซตฉากหรือพร็อพมีการล่าช้าและผิดพลาด จึงอาจจะมีการเสียเวลาบางส่วนในจุดดังกล่าว

4.3.3.1.4 การทำงานร่วมกับผู้คัดเลือกนักแสดง

ขั้นตอน Pre-Production มีการประชุมและวางแผนการทำงาน โดยเริ่มจากการประกาศหานักแสดง และคัดเลือกนักแสดง ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก รวมถึงมีหลายบุคคลที่ตรงกับบทบาทที่ตนจะได้รับ และเหมาะสมกับการเป็นนักแสดงให้กับภาพยนตร์ของเรา หลังจากนั้นจึงมีการจัด Workshop เพื่อฝึกซ้อมและเตรียมพร้อมกับบทบาทที่ตนเองได้รับ รวมถึงเพื่อให้ทำความรู้จักกับทีมงานก่อนการถ่ายทำจริง

ขั้นตอน Production มีการรีเช็คนักแสดงแต่ละคนอยู่ตลอดเวลา รวมถึงดูแลนักแสดงอยู่อย่างต่อเนื่อง เข้าใจนักแสดงและเป็นมิตรกับทุกๆคน เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้กำกับภาพ ผู้กำกับ และนักแสดง รวมถึงตัวผู้อำนวยการสร้างและนักแสดงด้วยเช่นเดียวกันในหลายๆสถานการณ์

4.3.3.2 การวางแผนการถ่ายทำ

ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์นิพนธ์ ได้แบ่งออกเป็น 3ขั้นตอน คือ

1. Pre-Production
2. Production
3. Post-Production

โดยในแต่ละขั้นตอน ได้แบ่งการทำงานในหน้าที่ของแต่ละฝ่ายดังนี้

4.3.3.2.1 ขั้นตอน Pre-Production (ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ)

มีการพูดคุยวางแผนการทำงานของสมาชิกในทีม ช่วยเหลือกันในขั้นตอนของการมองภาพของภาพยนตร์ออกมาให้ตรงกันที่สุด เข้าใจถึงจุดประสงค์และทิศทางของภาพยนตร์ที่เราต้องการจะสื่อออกมา รวมถึงประเด็นสำคัญที่ต้องการจะแสดงให้เห็นในภาพยนตร์ เมื่อทีมได้แนวทางที่ชัดเจนแล้ว จึงเริ่มดำเนินขั้นตอนการศึกษาในขั้นตอนต่อๆไป เพื่อมาใช้สนับสนุนในการพัฒนาองค์ประกอบของภาพยนตร์โดยรวม ผู้กำกับได้เริ่มเขียนบทภาพยนตร์หลังจากที่มองเห็นแนวทางของงาน มีการแก้ไขและพัฒนาบทภาพยนตร์ให้ออกมาตรงตามที่คิดเอาไว้ในตอนแรกให้ได้มากที่สุด

ฝ่ายศิลป์ได้นำ Theme ของภาพยนตร์มาเพื่อกำหนด Mood and Tone ของภาพยนตร์ ได้ดึงออกมาเป็น Concept Image เพื่อช่วยในการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ มีการศึกษาหา Reference ทั้งในส่วนของ Setting เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และพร็อพต่างๆที่อยู่ในภาพยนตร์ และมีการอัปเดท ปรึกษากับอาจารย์และทีมงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ภาพออกมาเป็นไปตามที่ทุกคนในกลุ่มพอใจแล้ว จึงเริ่มดำเนินการต่างๆ ทั้งหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า รูปแบบของการแต่งหน้าต่างๆ ด้วยความที่ทีมเราได้รับการสนับสนุนจากแบรนด์สินค้าหลากหลายแบรนด์ จึงทำให้มีการปรับเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับแบรนด์สินค้าและเรื่องราวของภาพยนตร์เรา มีการจัดสถานที่การถ่ายทำจริง และมีการลองเสื้อผ้ากับตัวนักแสดงเพื่อให้พร้อมในขั้นตอนของการถ่ายทำ

ฝ่ายการผลิตภาพยนตร์ ทั้งผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพต้องมีการวางแผนร่วมกัน ในเรื่องของการถ่ายทำต่างๆ ทั้งมุมกล้อง การจัดไฟ รวมไปถึงเทคนิคต่างๆที่จะต้องใช้ในการถ่ายทำ และการจัดหาทีมงานในส่วนต่างๆ ผู้อำนวยการสร้างมีการติดต่อไปยังส่วนต่างๆทั้งสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ และมีการเตรียมเอกสารต่างๆเพื่อให้พร้อมสู่การถ่ายทำจริง

ฝ่ายคัดเลือกนักแสดง มีการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละคร หาreferenceในการค้นหาและคัดเลือกนักแสดงนำเสนอต่อสมาชิกในกลุ่มแล้วจึงประกาศหานักแสดงที่ตรงตามตัวละครที่เราต้องการ โดยมีการประกาศผ่านทาง Social mediaต่างๆ มีติดต่อไปตาม Modeling ให้มาทำการ Casting แล้วจึงคัดเลือกผู้ที่มีความเหมาะสมกับตัวละครของภาพยนตร์ รวมถึงมีการจัด Workshop ให้กับนักแสดงเพื่อสร้างความคุ้นเคยในบทบาทของแต่ละตัวละครและทีมงานที่จะร่วมงานด้วย เพื่อเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำ แต่ด้วยการที่ทีมงานของเรามีการพักงานไปเป็นจำนวน1เดือน เนื่องด้วยจากสถานการณ์โควิดจึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนตัวนักแสดงและมีการจัด Workshop ใหม่ให้กับนักแสดงที่ได้เปลี่ยนแปลงมา หลังจากนั้นทีมเราก็มีการประชุมเพื่อหาทีมงานเพิ่มเติมในส่วนที่จะมาช่วยเหลือ ดูแลในหน้าที่ส่วนต่างๆ มีการประชุมเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน รวมถึงมีการคาดเดาปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการถ่ายทำและวิธีแก้ไขรับมือ เพื่อให้ขั้นตอนของการถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่นที่สุด

4.3.3.2.2 ขั้นตอน Production (ขั้นตอนการถ่ายทำ)

ฝ่ายผู้อำนวยการสร้างได้จัดวางการถ่ายทำเป็นเวลา 3 วัน เนื่องด้วยจากเงื่อนไขจำกัดต่างๆที่เรามี โดยการถ่ายทำทั้งสามวันเกิดขึ้นในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 5 มีนาคม และ 6 มีนาคม ซึ่งทั้งสามคิวนั้นเราได้ถ่ายทำกันในสถานที่เดียวกันทั้งหมด นั่นก็คือบ้านของเพื่อนในรุ่น ย่านพระราม2 ซึ่งการถ่ายทำไม่ได้มีปัญหาจากภายนอกเนื่องจากเราถ่ายกันในสถานที่ปิดและเป็นส่วนตัว แต่เนื่องด้วยจากสถานที่ถ่ายทำมีการกำหนดจำนวนคน จึงทำให้เราไม่สามารถมีทีมงานที่มากกว่า20คนได้ หลายๆคนจึงต้องมีความจำเป็นที่จะต้องควบในหลายๆตำแหน่ง ซึ่งทำให้ในบางจุดก็จะมีความผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาเนื่องด้วยเวลาที่จำกัดในแต่ละช่วงการถ่ายทำ มีการประสานงานที่คลาดเคลื่อนทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานในอีกหลายฝ่าย ผู้ฝึกสอนการแสดงได้มีการ Brief นักแสดงที่ค่อนข้างนาน จนทำให้เสียเวลาในการถ่ายทำไปในหลายครั้ง หรือความไม่พร้อมของฝ่ายศิลป์ในบางครั้งที่ทำให้การถ่ายทำมีความล่าช้าไปตามลำดับ แต่การถ่ายทำของทีมเรานั้นไม่ได้มีการล่วงเวลาเกิดขึ้น เพราะทุกฝ่ายสามารถแก้ไขปัญหาในระหว่างการถ่ายทำได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องด้วยการถ่ายทำที่ค่อนข้างเร่งจึงทำให้การพักระหว่างการถ่ายทำค่อนข้างน้อย และเวลาพักที่ไม่เพียงพอก็ทำให้ทีมงานหลายๆคนไม่ได้ทานข้าวและพักผ่อนตามที่วางแพลนเอาไว้ในตอนแรก

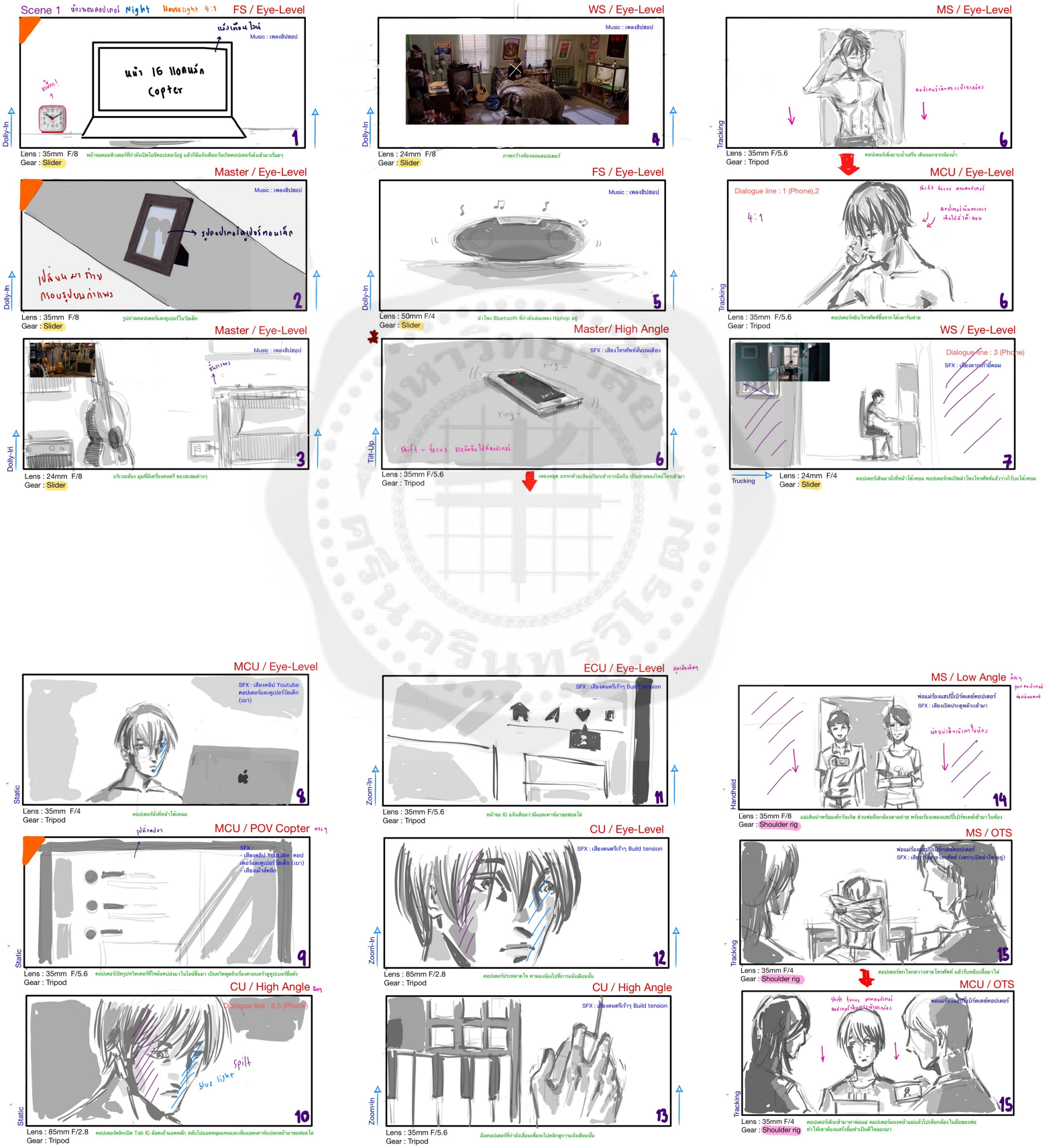
4.3.3.2.3 ขั้นตอน Post-Production (ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ)

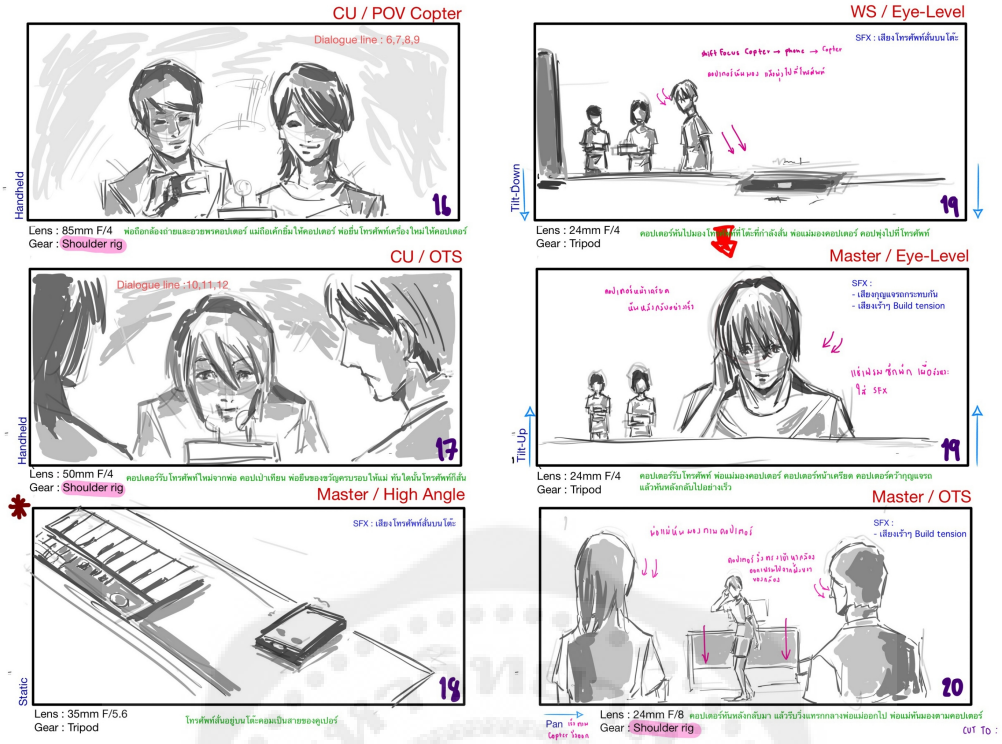
ขั้นตอนนี้เราได้มีการส่งไฟล์งานทั้งหมดไปให้คนตัดได้ตัดให้ออกมาเป็นตาม StoryBoard ที่ได้วางเอาไว้ในตอนแรก มีการอัปเดทและแก้ไขงานอยู่ตลอดเวลากับฝ่ายของทีมงานเรา มีการปรับแก้จังหวะการตัดต่อให้ลุ้นระทึกน่าสนใจ และยังคงไว้ซึ่งความตั้งใจแรกของผู้กำกับภาพ มีการส่งให้คนเกรดสีได้ทดลองใส่สีตามที่เราได้วางแผนเอาไว้ มีการปรับแก้ให้ตรงตาม Mood and Tone ของภาพยนตร์ที่ได้ระบุเอาไว้ในตอนต้น ทีมเราได้มีการนัดอัดเสียงในบางจุดเพิ่มเติม เช่นเสียงของตัวละครที่เป็นเสียงจากโทรศัพท์ในSceneต่างๆ หลังจากที่ได้ทำการบันทึกเสียงเรียบร้อยแล้วจึงได้มีการส่งไปให้ฝ่ายเสียงได้มีการจัดการและแก้ไขให้เหมาะสมกับภาพยนตร์ และมีการใส่เสียงเพิ่มเติมในส่วนของเสียงประกอบภาพยนตร์ต่างๆ และมีการนำไฟล์ภาพยนตร์ที่สำเร็จมาใส่ Subtitle เพื่อให้ได้ออกมาเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ ซึ่งในทุกๆขั้นตอนจะมีการอัปเดทให้กับสมาชิกทีมอยู่สม่ำเสมอ และรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับใช้กับภาพยนตร์ให้ออกมาได้สมบูรณ์แบบที่สุดก่อนจะนำส่งอาจารย์ตามกำหนดระยะเวลาเพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดเป็นผลงานที่สำเร็จตามที่ได้วางแผนเอาไว้

ฝ่ายศิลป์ได้มีการออกแบบและจัดทำ Poster ภาพยนตร์ที่ใช้ในการโปรโมทภาพยนตร์สั้นของเรา และมีการจัดเตรียมงานออกแบบสำหรับบูทงานนิทรรศการจัดแสดงภาพยนตร์นิพนธ์

4.3.3.3 Storyboard

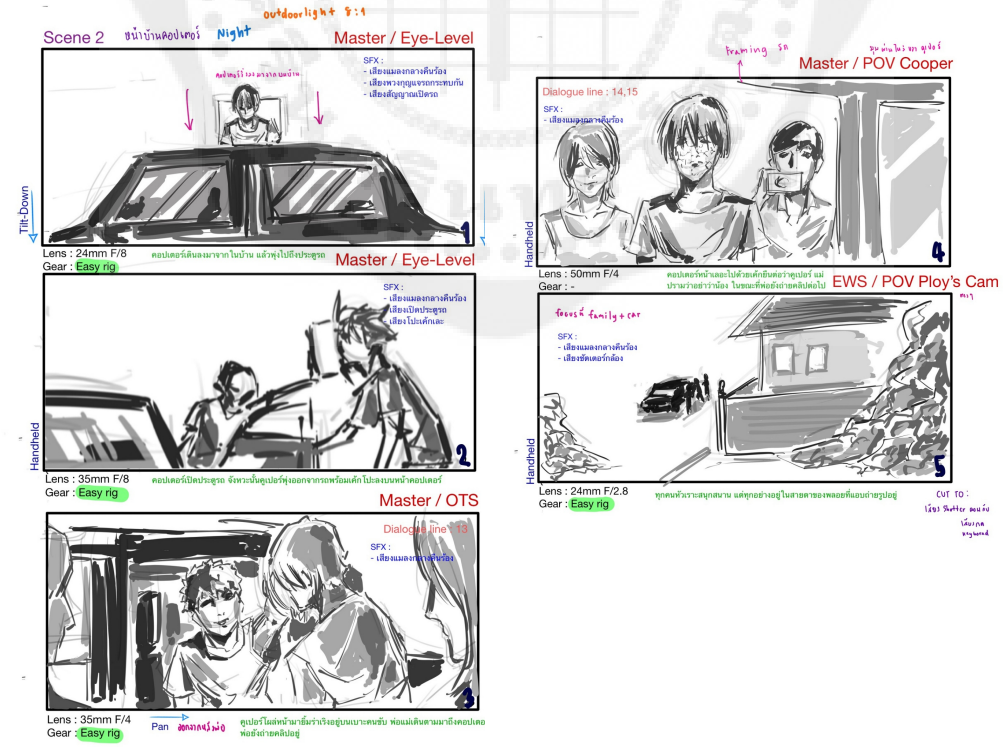
Scene 1

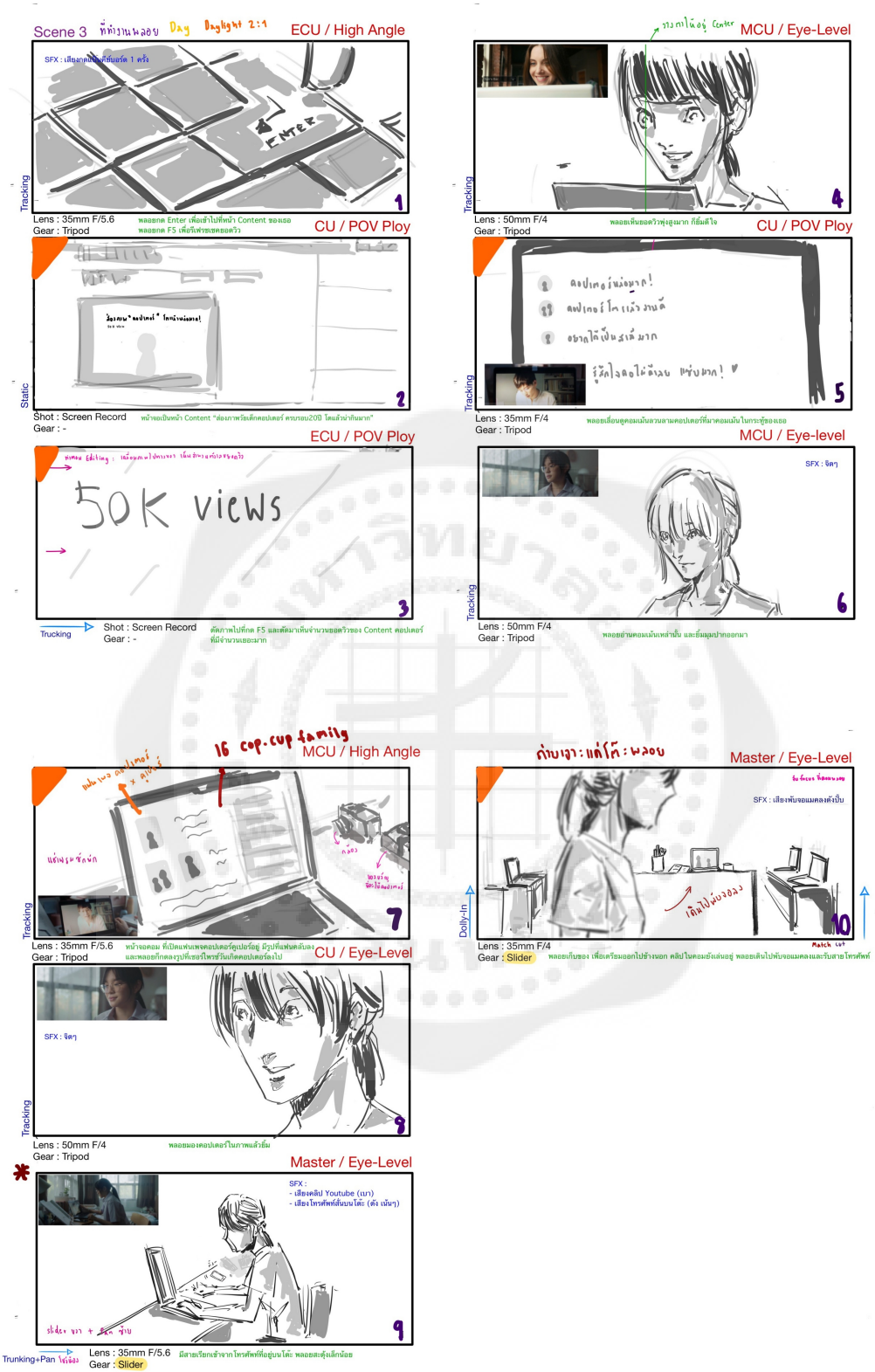
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 1)

Scene 2

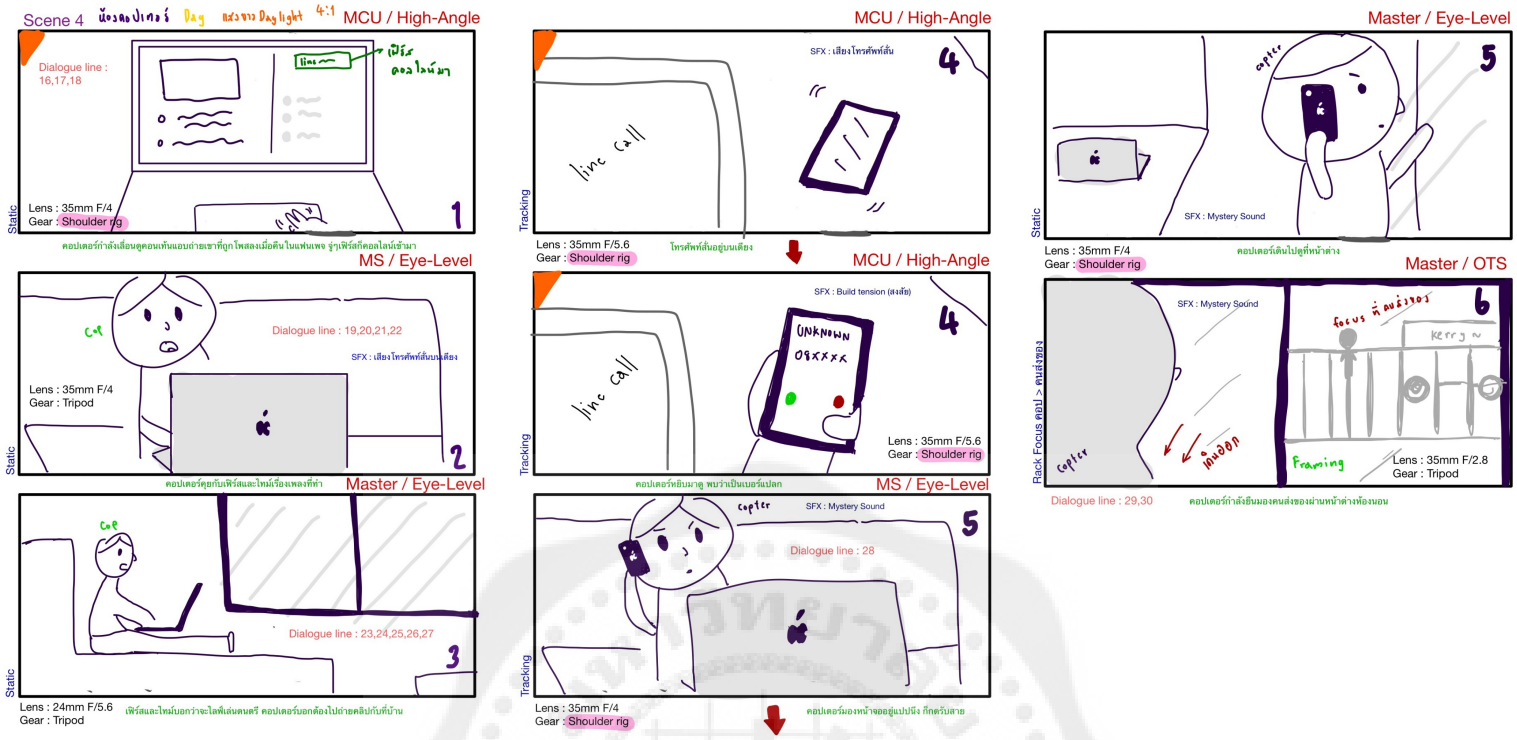
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 2)

Scene 3

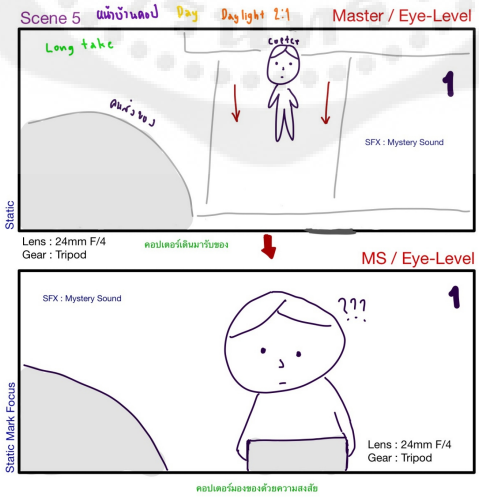
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 3)

Scene 4

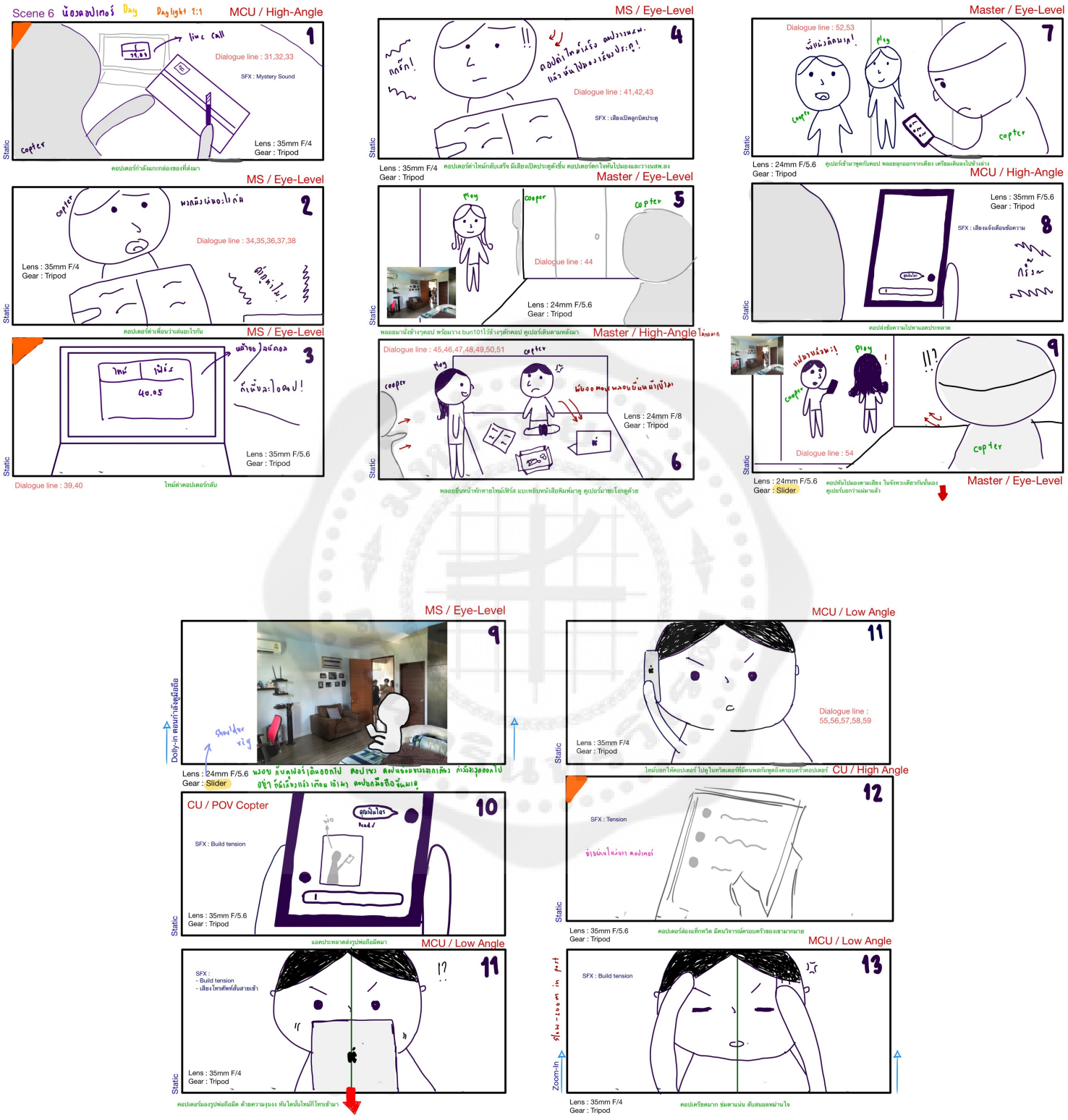
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 4)

Scene 5

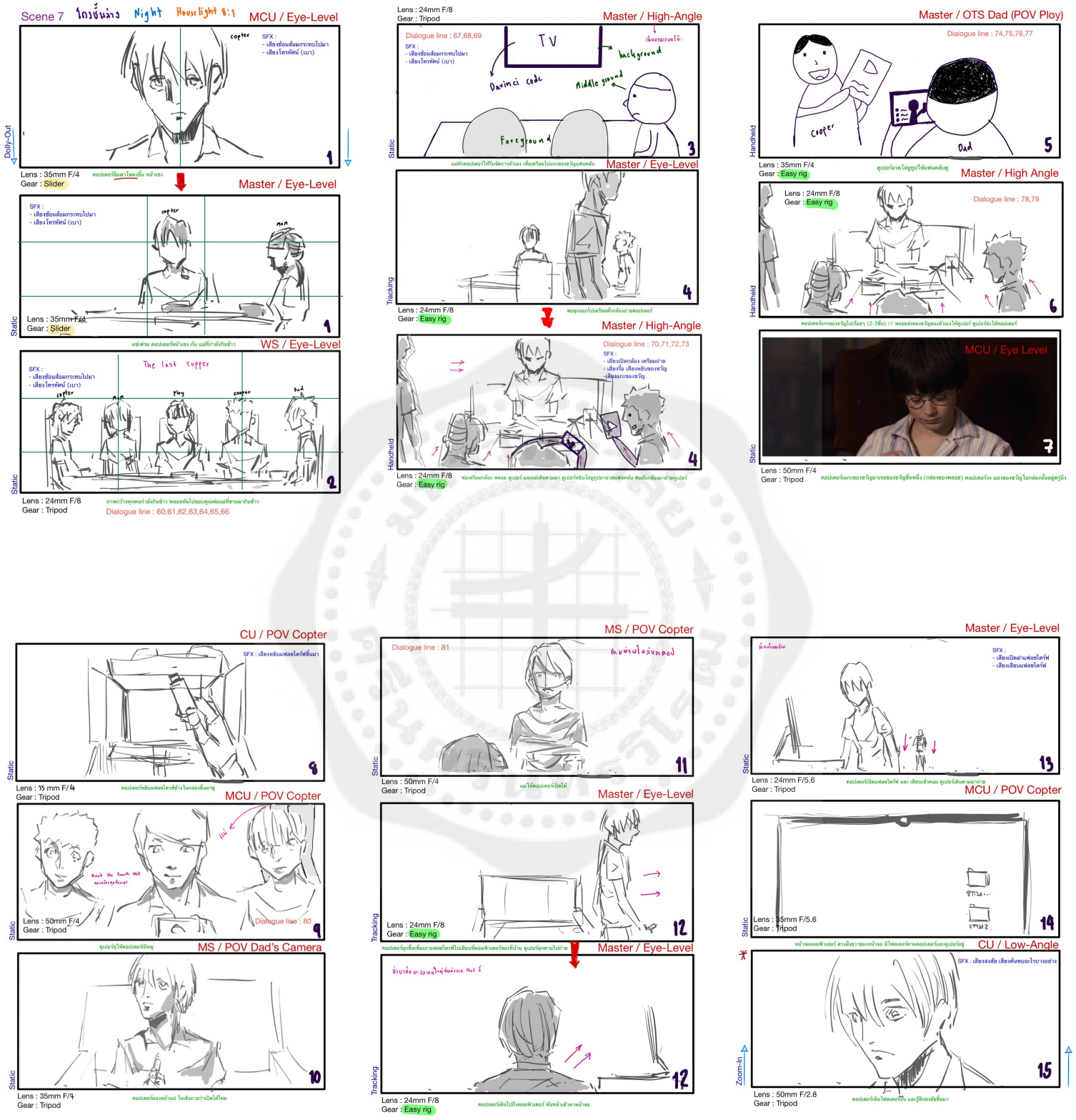
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 5)

Scene 6

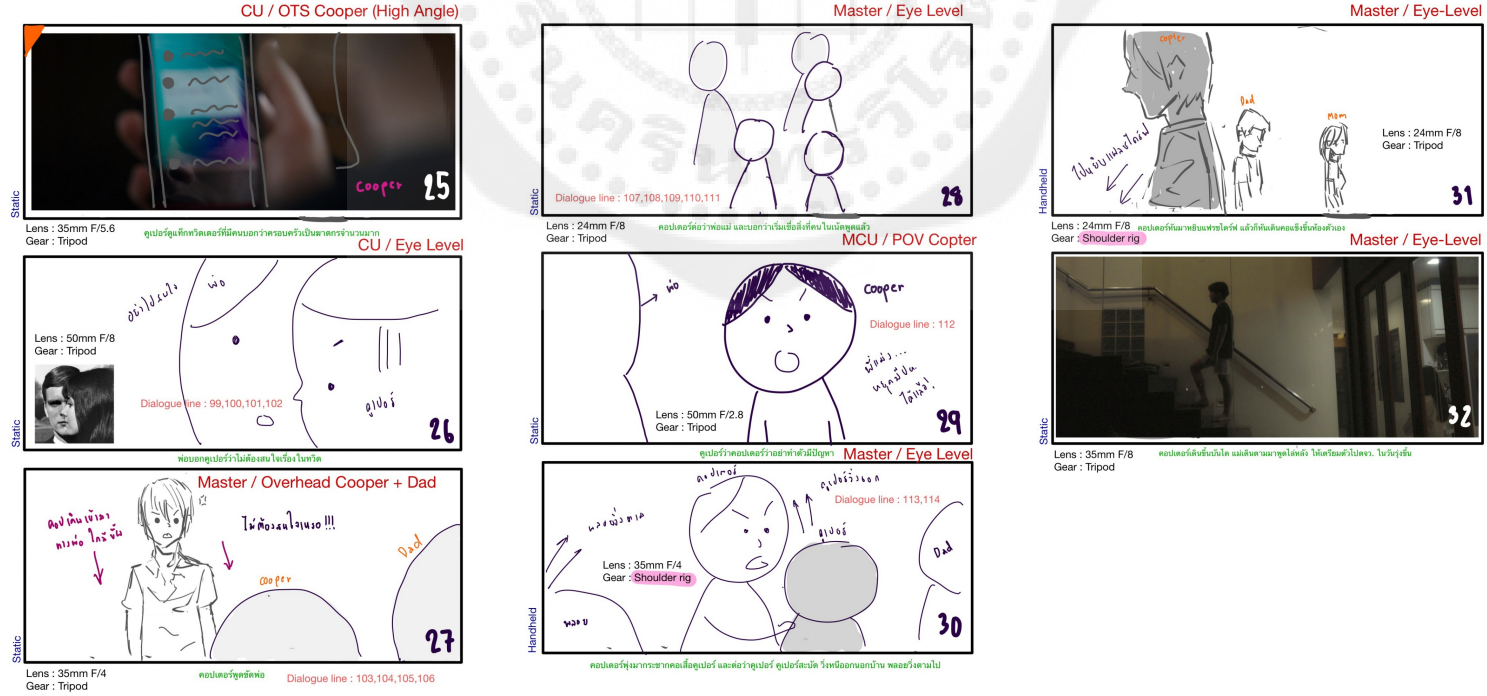

(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 6)

Scene 7

Scene 7 ใกล้ขึ้นม่าง Night Houselight 8:1
MCU / Eye-Level
Dolly-Out
Lens : 35mm F/4
Gear : Slider
Master / Eye-Level
Static
Lens : 35mm F/4
Gear : Slider
WS / Eye-Level
The last supper
Lens : 24mm F/8
Gear : Tripod
Dialogue line : 60,61,62,63,64,65,66
Lens : 24mm F/8
Gear : Tripod
Master / High-Angle
Dialogue line : 67,68,69
TV
Davinci code
background
Middle ground
Foreground
Static
Master / Eye-Level
Tracking
Lens : 24mm F/8
Gear : Easy rig
Master / High-Angle
Handheld
Lens : 24mm F/8
Gear : Easy rig
Master / OTS Dad (POV Ploy)
Dialogue line : 74,75,76,77
Handheld
Lens : 35mm F/4
Gear : Easy rig
Master / High Angle
Lens : 24mm F/8
Gear : Easy rig
Dialogue line : 78,79
Handheld
MCU / Eye Level
Static
Lens : 50mm F/4
Gear : Tripod
CU / POV Copter
Static
Lens : 35 mm F/4
Gear : Tripod
MCU / POV Copter
Dialogue line : 80
Static
Lens : 50mm F/4
Gear : Tripod
MS / POV Dad's Camera
Static
Lens : 35mm F/4
Gear : Tripod
MS / POV Copter
Dialogue line : 81
Static
Lens : 50mm F/4
Gear : Tripod
Master / Eye-Level
Tracking
Lens : 24mm F/8
Gear : Easy rig
Master / Eye-Level
Tracking
Lens : 24mm F/8
Gear : Easy rig
Master / Eye-Level
Static
Lens : 24mm F/5.6
Gear : Tripod
MCU / POV Copter
Static
Lens : 35mm F/5.6
Gear : Tripod
CU / Low-Angle
Zoom-In
Lens : 50mm F/2.8
Gear : Tripod

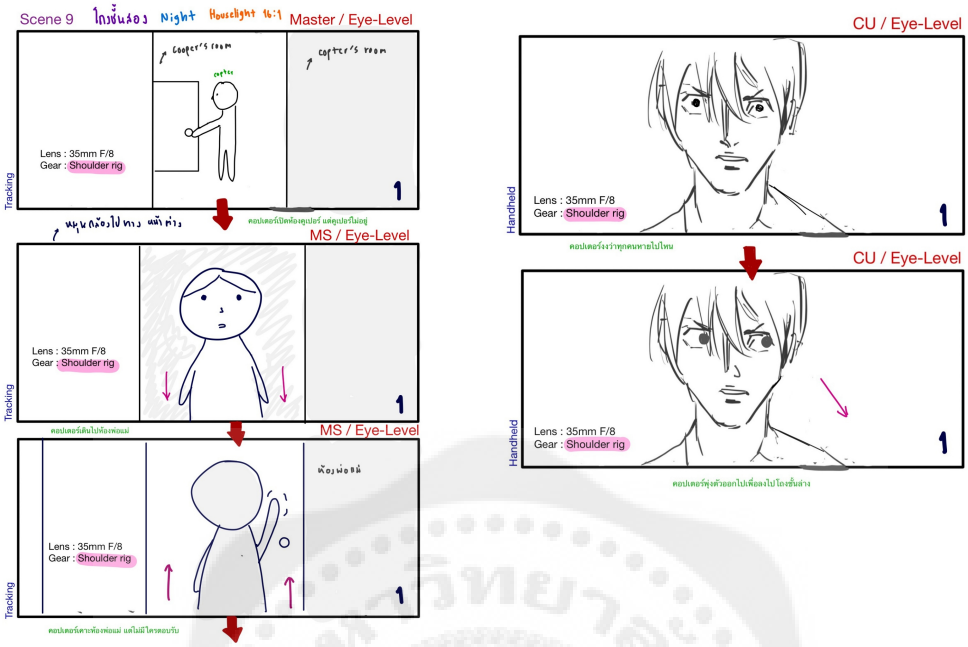
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 7)

Scene 8

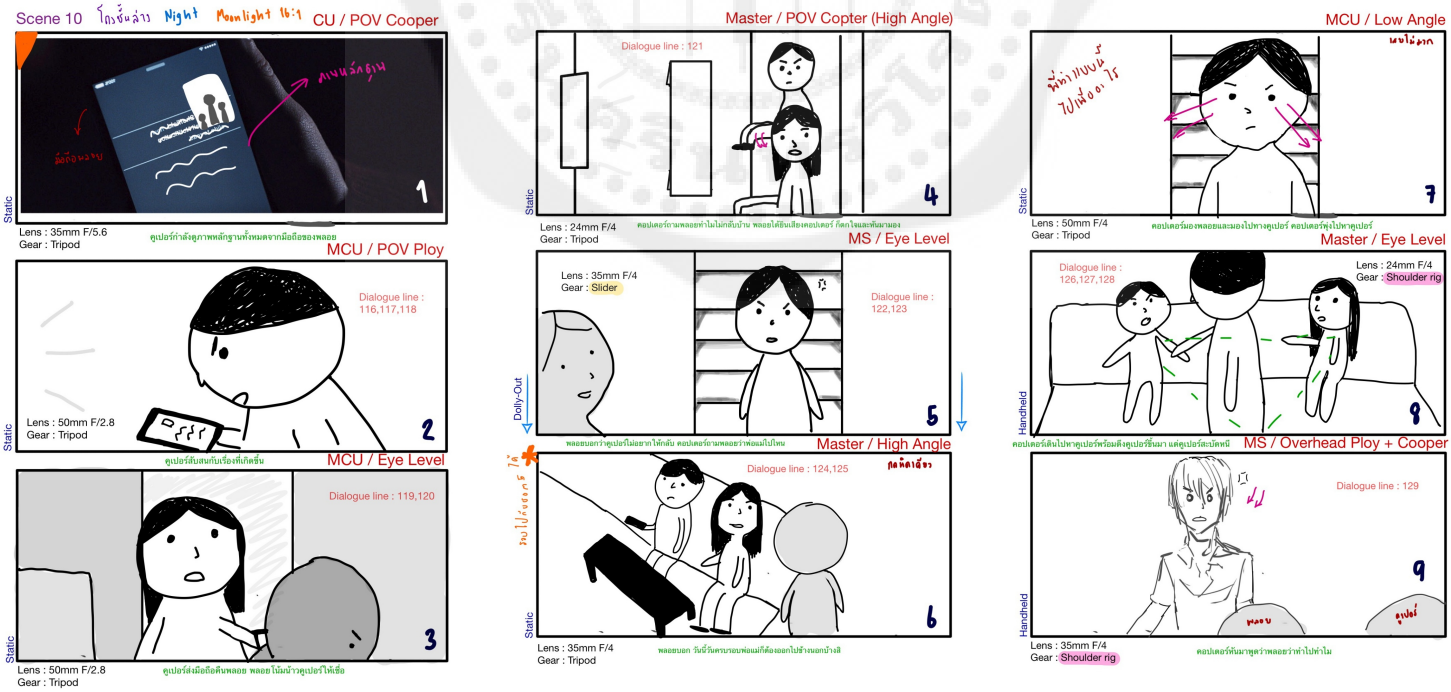
(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 8)

Scene 9

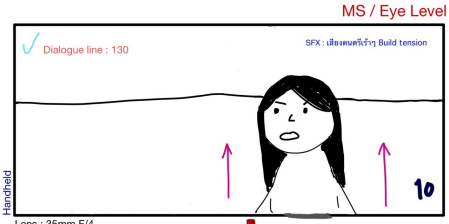

(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 9)

Scene 10

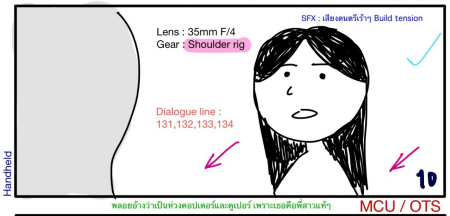

MS / Eye Level

Lens : 35mm F/4
Gear : Shoulder rig

MCU / OTS

พลอยอ้างว่าเป็นห่วงคอปเตอร์และคูเปอร์ เพราะเธอคือพี่สาวเค้าๆ

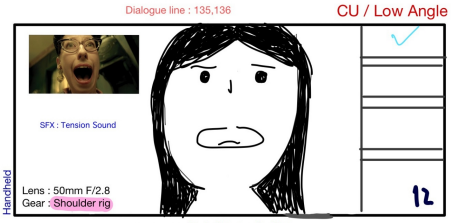
MCU / OTS

คอปเตอร์พยายามนึกแต่ท่าอะไรไม่ได้เลย

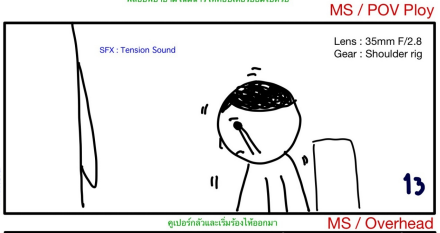
Dialogue line : 135,136

CU / Low Angle

พลอยพยายามโน้มน้าวให้คอปเตอร์ยอมไปด้วย

MS / POV Ploy

คูเปอร์กลัวและเริ่มร้องไห้ออกมา

MS / Overhead

Lens : 35mm F/2.8
Gear : Shoulder rig

พลอยหันไปชูดโน้มน้าวคูเปอร์อีกครั้ง

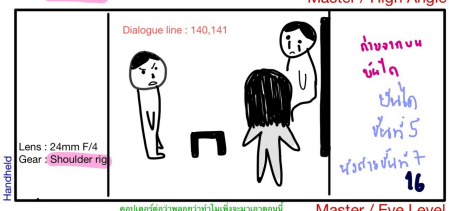
MCU / High Angle

Lens : 35mm F/2.8
Gear : Shoulder rig

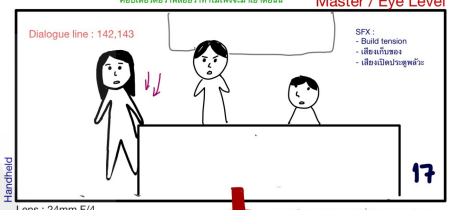
คูเปอร์บอกพลอยว่าเขามีความสุขดี

Master / High Angle

คอปเตอร์ตะว่าพลอยว่าทำไมเพิ่งจะมาเอาตอนนี้

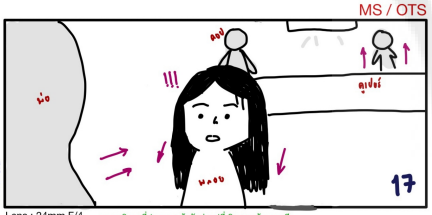
Master / Eye Level

Lens : 24mm F/4
Gear : Shoulder rig

พลอยเก็บของเตรียมพา 2 พี่น้องออกจากบ้าน

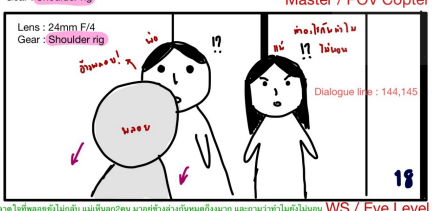
MS / OTS

Lens : 24mm F/4
Gear : Shoulder rig

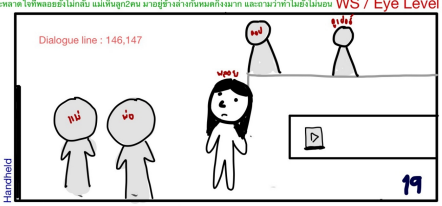
พลอยเดินมาที่ประตูเจอเข้ากับพ่อแม่ที่เดินสวนเข้ามาพอดี

Master / POV Copter

พ่อประหลาดใจที่พลอยยังไม่กลับ แม่เห็นลูกวิ่งมา มายชู้ร้องสวนกันหมดคร้งมาก และถามว่าทำไมยังไม่นอน

WS / Eye Level

Lens : 24mm F/5.6
Gear : Shoulder rig

แม่ถามพลอยว่าพูดอะไรกับลูก คอปเตอร์ถามแม่ว่าเรื่องที่พลอยบอกเป็นเรื่องจริงไหม

MS / POV Copter

Lens : 35mm F/4
Gear : Shoulder rig

แม่เอ็อคอปเตอร์ว่าอย่าไปเชื่อ

MS / POV Mom

คอปเตอร์เดินออกมาจากโรงโรงทำ เพื่อเข้ามาใกล้พ่อแม่มากขึ้น พลอยว่ารู้ความจริงหมดแล้ว

MS / POV Mom

Lens : 85mm F/4
Gear : Shoulder rig

คูเปอร์ร้องตามคอปเตอร์ออกมายืนดู

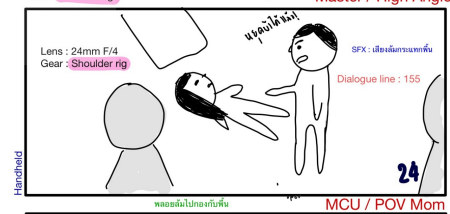
Master / High Angle

Lens : 24mm F/4
Gear : Shoulder rig

พ่อว้างมือตบพลอยเต็มแรง

Master / High Angle

พลอยล้มไปกองกับพื้น

MCU / POV Mom

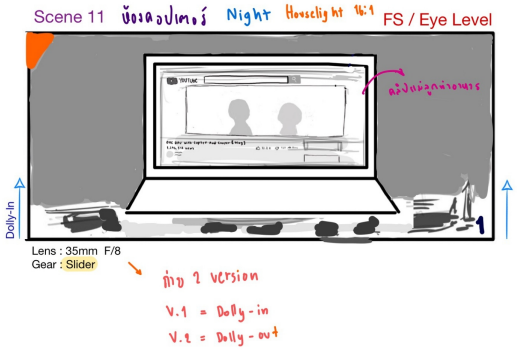
Lens : 15 mm F/4
Gear : Shoulder rig

คอปเตอร์มองหน้าพลอสลับกับพลอย รู้สึกตกใจกับสิ่งที่เห็น คูเปอร์ก็ตกใจมากกับวิ่งมาอยู่ข้างคอปเตอร์และมองไปที่พลอย

(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 10)

Scene 11

(ภาพประกอบ: Storyboard Scene 11)

4.3.3.4 การถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากบทภาพยนตร์เสร็จ ก็เข้าสู่ขั้นตอนตีความบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ ผู้กำกับภาพได้มีการปรึกษากับผู้กำกับถึงอารมณ์และสารที่ต้องการสื่อสารในแต่ละ Scene เพื่อให้สามารถถ่ายทอดออกมาได้ตามที่ผู้กำกับต้องการมากที่สุด โดยสิ่งที่ผู้กำกับภาพจำเป็นที่ต้องคำนึงถึง คือ ภาษาภาพ ซึ่งได้แก่ การจัดองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนกล้อง แสงและสี นอกจากนี้ยังต้อง เลือกใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับภาพยนตร์ เพื่อก่อให้เกิดความ สะดวกและได้ประโยชน์สูงสุด ในแง่ของการส่งเสริมเนื้อหาภาพยนตร์

4.3.3.4.1 Mood and Tone

(ภาพประกอบ: Mood and Tone)

การกำหนด Mood and Tone ของภาพยนตร์เรื่องนี้ เน้นใช้สีที่สามารถเกิดขึ้นได้ตาม Character ของแสงในธรรมชาติและแสงจากวัตถุให้แสงภายในที่พักอาศัย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนว Realism โดยประกอบด้วย 4 สีเป็นหลัก คือ เหลือง ที่เป็นสีของแสงแดดตอนบ่าย และ หลอดไฟ Tungsten ภายในบ้าน ขาวหม่น คือ แสงแดดตอนกลางวัน ฟ้า คือ แสงจันทร์ตอนกลางคืน และ สีแดง โดยสีแดงจะถูกใช้แค่ Scene สุดท้ายของเรื่องเพียง Scene เดียวเท่านั้น และเป็นเพียงสีเดียวที่หลุดออกจากความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากผู้กำกับภาพต้องการจะสื่อสารความรู้สึกของตัวละครที่เกิดความหวาดกลัวจากเหตุการณ์ร้ายจนจิตใจตกอยู่ในภวังค์ให้ออกมาสู่คนดู ซึ่งสีแดงเป็นสีที่สื่อถึงความตายและความอันตราย จึงตอบโจทย์กับสิ่งที่ผู้กำกับภาพต้องการจะสื่อสารใน Scene นี้มากที่สุด นอกจากนี้ สีเขียว เป็นอีก 1 สี ที่เข้ามาเป็นส่วนผสมสำคัญ ที่ใช้เจือเข้าไปในโทนสีหลัก 2 สีคือ สีเหลืองและสีฟ้า เพื่อเพิ่มความรู้สึกน่าพิศวง ความน่ากลัว จาก Character ของสีเขียวเอง อีกทั้งทุกโทนสีในภาพยนตร์จะมีความหม่นเพราะ ผู้กำกับภาพต้องการที่จะสื่อสารความหมองเศร้าและความอึดอัดในชีวิตของตัวละครออกไปถึงคนดูผ่านโทนสีของภาพยนตร์เรื่องนี้

4.3.3.4.2 การจัดองค์ประกอบภาพ ทางผู้กำกับภาพได้วางขนาดภาพให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการจะเล่า ใน Cut นั้นๆ ขนาดภาพที่เลือกมาใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้แก่ ภาพขนาดกว้าง ที่ครอบคลุมตั้งแต่ตัวละครจนถึงพื้นที่โดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นสภาพแวดล้อมและสถานที่ไปจนถึงความสัมพันธ์ของตัวละครกับพื้นที่นั้นๆ ภาพขนาดกลาง ที่สามารถเห็นตัวละครหนึ่งตัวหรือมากกว่า เพื่อแสดงให้เห็นการตอบโต้และการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรือการแสดงพฤติกรรมและอารมณ์ของตัวละคร ภาพขนาดใกล้ เพื่อเน้นย้ำจุดที่ต้องการให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เช่น สีหน้าที่บ่งบอกอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร มือของตัวละครที่สัมผัสไปตามที่ต่างๆ หรือสิ่งของที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นเบาะแสสำคัญของเรื่อง

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดกว้างในภาพยนตร์)

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดกลางในภาพยนตร์)

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดแคบในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3 การเคลื่อนกล้อง เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ (Suspense) การเคลื่อนกล้องจึงเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนอารมณ์ของภาพยนตร์ การเคลื่อนไหวกล้องในเรื่องมีด้วยกัน 6 วิธี คือ การเลี้ยงเฟรมภาพบนขาตั้งกล้อง การเคลื่อนกล้องแบบ Dolly การเคลื่อนกล้องแบบ Tilt การเคลื่อนกล้องแบบ Trucking การเคลื่อนกล้องแบบ Hand-held และการ Rack focus

4.3.3.4.3.1 การเลี้ยงเฟรมบนขาตั้งกล้อง เป็นลักษณะที่ใช้มากที่สุดของเรื่อง ภาพที่ออกมาจะค่อนข้างนิ่ง และจะค่อยๆขยับตามตัวละครทีละนิด โดยจะใช้ใน Shot เล่าเรื่องปกติที่ไม่เน้นความหวือหวา หรือไม่ต้องการเร้าอารมณ์มาก

4.3.3.4.3.2 การเคลื่อนกล้องแบบ Dolly ในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการใช้ทั้งการ Dolly-in และ Dolly-out ซึ่งเป็นลักษณะของการเคลื่อนกล้องเข้าหาและเคลื่อนออกจากตัวละครหรือวัตถุ โดยใช้เพื่อช่วย Draw Attention ให้กับคนดู ทำให้เกิดจุดโฟกัส เน้นให้ตัวละครหรือวัตถุที่ต้องการนำเสนอมีความน่าสนใจมากขึ้น

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Dolly ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3.3 การเคลื่อนกล้องแบบ Tilt ในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการใช้ทั้งการ Tilt-up และ Tilt-down โดยเป็นการเคลื่อนกล้องตามแนวดิ่ง จากบนลงล่าง จากล่างขึ้นบน โดยใช้เพื่อตาม Action ตัวละครที่กำลังการเคลื่อนไหวจากในลักษณะแนวดิ่ง เช่น การนั่งลง การยืนขึ้น เป็นต้น

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Tilt ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3.4 การเคลื่อนกล้องแบบ Trucking เป็นการเคลื่อนกล้องขนานกับวัตถุ จากซ้ายไปขวา หรือขวาไปซ้าย โดยใช้เพื่อโชว์ Action ของตัวละคร หรือโชว์พื้นที่ที่ตัวละครอยู่

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Trucking ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3.5 การเคลื่อนกล้องแบบ Hand-held เป็นการเคลื่อนกล้องที่มีความ Unstable ใช้เพื่อตามการเคลื่อนที่ของตัวละคร ทำให้เกิดความรู้สึกลุ้นระทึก เหมือนพาคนดูเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นๆด้วย

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Hand-held ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3.6 การเคลื่อนกล้องแบบ Rack Focus เป็นการเคลื่อนกล้องที่จะใช้ก็ต่อเมื่อต้องการจะบอกเล่าเรื่องโดยไม่อาศัยบทสนทนาช่วย เช่น การ Rack Focus จากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง เพื่อแสดงถึงการมาถึงหรือมีอยู่ของอีกคน โดยไม่ต้องอาศัยคำพูดใดๆ

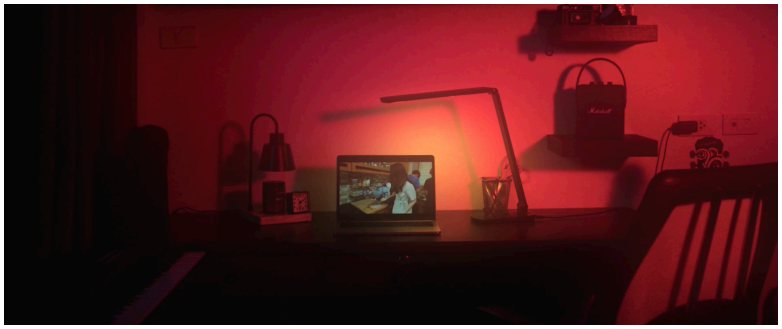
(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Rack Focus ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.4 การจัดแสง จุดเด่นในการจัดแสงของภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ การจัดแสงแบบ High-Contrast ซึ่งจะมีเงาที่เข้ม ที่มาพาดผ่านใบหน้าหรือร่างกายของตัวละครอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นในช่วงครึ่งแรกของเรื่องที่ครอบครัวในสายตาของตัวละครหลักนั้น ยังเป็นที่ปลอดภัยและอบอุ่น แต่โดยนัยนั้น ก็มีความอึดอัดและการถูกบงการซ่อนอยู่ และในครึ่งหลังของเรื่องที่มีการฆาตกรรม ซึ่งเป็นการฆาตกรรมกลางดึกที่ต้องมีความน่ากลัวน่าสยดสยอง เหล่านี้ผู้กำกับจึงต้องการให้ภาพที่ออกมา สามารถส่งให้คนดูเกิดความรู้สึกตึงเครียด กดดัน และกลัว เพื่อแทนสถานการณ์ที่อึมครึมทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลัก และในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกลึกลับของการค้นพบเบาะแสของตัวละครหลัก ผู้กำกับภาพจึงเกิดการ ตีความและต่อยอด โดยในครึ่งเรื่องแรกของภาพยนตร์ ใน Scene ส่วนใหญ่จะมี Light source จาก House light เป็นหลัก ผู้กำกับภาพจึงเลือกใช้ไฟที่มีกำลังสูงที่ให้แสงสีส้ม เพื่อให้เกิดอุณหภูมิแสงที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงออกให้เห็นถึง ความลึกลับ น่ากลัว ด้านมืดในจิตใจ โดยจะใช้แสงที่มีลักษณะแข็ง (Hard light) ตั้งอยู่ในทิศทางที่สามารถสร้างเงาให้เกิดขึ้นในภาพ และในครึ่งเรื่องหลัง ซึ่งคือ Scene ฆาตกรรมกลางดึก ซึ่ง Light source เป็น Moonlight ผู้กำกับภาพเลือกใช้ไฟที่ให้แสงสีขาวที่มีกำลังไฟสูง เพื่อให้แสงมีความแข็ง และติดเงาชัดเจนเช่นกัน

(ภาพประกอบ: การจัดแสงแบบ High-Contrast ในภาพยนตร์)

นอกจากนั้นยังมีการจัดแสงให้เกิดสีที่ผิดจากความเป็นจริงใน Scene สุดท้าย ผู้กำกับต้องการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของอารมณ์ความรู้สึกของช่วงต้นกับช่วงท้ายของภาพยนตร์ ซึ่งเกิดจากสถานการณ์เลวร้ายที่ตัวละครหลักได้พบ จนทำให้ตัวละครเข้าสู่ช่วงดำดิ่งของสภาวะจิตใจ ผู้กำกับภาพจึงได้ตีความออกมาในแง่ของสี ดังนั้นผู้กำกับภาพจึงเลือกสีแดงที่สื่อถึงความชั่วร้ายและความอันตรายมาใช้ โดยเลือกให้ Motivation ของแสงมาจาก House light ใช้การจัดแสงที่มีลักษณะแข็ง (Hard light) และทำการย้อมสีของแสงให้ได้สีแดง โดยใช้ Color Gel สีแดง

(ภาพประกอบ: การจัดแสงแบบใช้ Color Gel ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.5 อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เลือกใช้กล้อง Sony PXW-FS7 และชุดเลนส์ Samyang ซึ่งเป็นของวิทยาลัย และ กล้อง Osmo Pocket ของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ช่วยประหยัดงบประมาณไปได้เยอะ ผู้กำกับภาพได้มีการประเมินเนื้องานและได้ทดลองทำ Looks ของภาพที่จะได้ออกมาจาก Profile สีของกล้อง Sony โดยการทำ Scene Test ซึ่งเลือกเอา Scene ที่มีความยากและเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ซึ่งก็คือ Scene ฆาตกรรมตอนกลางคืนที่ต้องใช้ความละเอียดในการถ่ายทำ และต้องการคุณภาพที่ดีเพื่อช่วยให้ช่วง Post-Production ทำงานได้อย่างที่ต้องการ ซึ่งจากการทดลองถ่ายทำและลองนำมาทำ Color Grading ดูแล้วนั้น ผู้กำกับภาพพบว่า เราสามารถที่จะดึงประสิทธิภาพของกล้อง Sony PXW-FS7 และเลนส์ Samyang ออกมาใช้งานได้อย่างเต็มที่แน่นอน ถึงแม้ว่าจะเป็น Scene กลางคืนที่มีแสงน้อย ก็สามารถควบคุมได้ โดยเราสามารถใช้การจัดแสงมาช่วยเสริมการทำงานของกล้องให้ภาพออกมาได้ตามที่ต้องการ ในส่วนของการจัดแสง ผู้กำกับภาพเลือกใช้ชนิดของไฟที่ให้แสงสีที่เหมาะสมสำหรับแต่ละ Sequence ของเรื่อง ใน Sequence ที่เป็นสีเหลือง เลือกใช้ ไฟที่ให้แสงสีเหลือง ประกอบด้วย 2 Kw. JamBall (Tungsten), 1Kw Arri Junior Plus, 650W Arri Junior Plus, 300W Arri Junior Plus, ส่วน Sequence ที่มีสีขาวและสีฟ้า เลือกใช้ไฟที่ให้แสงสีขาว ประกอบด้วย 1.2Kw Hmi Arri Compact, 575W Hmi Arri Compact, Kino Flo 2 Foot 4 Bank (2’x4), Bi-Flex 50 Kit (1x1’) 12V. 50W. 50 Kit ส่วน Sequence ที่เป็นสีแดงก็ใช้ไฟที่ให้แสงสีขาวเช่นกัน แต่เพิ่ม Color Gel สีแดง เพื่อให้เกิดแสงสีแดงตามต้องการ

4.3.3.4.6 การตัดต่อภาพยนตร์

ในส่วนการตัดต่อ ผู้กำกับภาพได้มีการวางแผนการทำงานและปรึกษากับผู้กำกับตั้งแต่เริ่มเขียนบทว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้เล่าเรื่องแบบไหน มีการเคลื่อนกล้องตอนถ่ายทำอย่างไร ภาพยนตร์จะมีสัดส่วนเท่าไหร่ และจะใช้เทคนิคการตัดต่อมาช่วยเล่าเรื่องราวได้อย่างไรบ้าง เพื่อเป็นการวางแผนการทำงานล่วงหน้า เพราะเวลาในการทำ Post-Production มีน้อยมาก ผู้กำกับภาพและผู้กำกับจึงพยายามที่จะคิดวางแผนให้จบตั้งแต่ใน ขั้นตอน Pre-Production เพื่อให้การทำงานเป็นไปได้อย่างราบรื่นและทันเวลา แต่ยังให้เนื้องานมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของทีมงานผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์

ในช่วงเริ่มต้นผู้กำกับภาพ มีการทำ Storyboard เพื่อช่วยในการเรียบเรียง Shot ไว้ก่อนเพื่อให้เห็นภาพรวมโครงสร้างของการเล่าเรื่อง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่องตามลำดับเวลา โดย Shot ใน Storyboard ผู้กำกับภาพจะวาดเหมือนกับ Cut ที่จะใช้ในภาพยนตร์ทุก Shot ซึ่งทีมผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทำตาม Storyboard และตัดต่อตาม Storyboard โดยมีการแก้ไขและลำดับต่างออกไปเพียงส่วนน้อย ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขส่วนที่ผิดพลาด จากการถ่ายทำ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการ Acting และ เรื่องความ Continue เราใช้การตัดต่อเพื่อช่วยทำให้การเล่าเรื่องราบรื่นและผู้ชมเห็นโครงสร้างการเล่าเรื่องได้ชัดเจนขึ้น

ในขั้นตอนการตัดต่อนั้น ใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC ในการตัดต่อเพราะสามารถมองเป็น Timeline ได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถจัดการฟุตเทจได้อย่างเป็นระบบและทางผู้ตัดมีความชำนาญ โดยภาพยนตร์เรื่องนี้มีหลากหลายอารมณ์ในแต่ละ Sequence แต่ละ Scene ถูกขับเคลื่อนด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกันเรื่องราวไปข้าง

การตัดต่อจึงต้องใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละ Scene เพื่อช่วยเรื่องการขับเน้นอารมณ์ในแต่ละเรื่องราวที่ขับเคลื่อนไปข้างหน้า และที่สำคัญคือ เพื่อช่วยในการสร้างความตื่นเต้น ระทึกขวัญ ในตอนที่ตัวละครค้นพบเบาะแสอะไรบางอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งที่พบบ่อยในภาพยนตร์เรื่องนี้ นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคการตัดต่ออื่นๆ มาช่วยให้การลำดับภาพมีความราบรื่นยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน

ในส่วนของการตัดต่อภาพยนตร์ ผู้ตัดต่อเลือกที่จะเน้นการตัดต่อดังต่อไปนี้

4.3.3.4.6.1 L Cut และ J Cut

เป็นการตัดต่อโดยใช้เสียงมาก่อนภาพ และ ภาพมาก่อนเสียง โดยมากใช้ในการเล่าเรื่อง ใน Scene ที่มีบทสนทนา เพื่อให้ ระหว่างการสนทนามีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการใช้ร่วมกับ เพลงประกอบ เสียง Effect และเสียง Ambient ระหว่าง Scene ด้วยเช่นกัน เพื่อช่วยให้การตัดต่อ มีความรู้สึกที่ราบรื่นและต่อเนื่องยิ่งขึ้น

4.3.3.4.6.2 Hard Cut

เทคนิคนี้ถูกใช้เป็นหลักในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งเป็นการตัดต่อแบบCutชนCut โดยไม่ใช้ Transition Effect ใดๆ ซึ่งมันเทคนิคนี้ช่วยให้การเล่าเรื่องมีความต่อเนื่อง กระชับ และลื่นไหล มีความสมจริงตามรูปแบบที่ต้องการจะนำเสนอเรื่องที่มีความเป็นจริงของสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องราว

4.3.3.4.6.3 Cutting on Action

เป็นเทคนิคการตัดต่อที่ใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ระหว่าง Shot และการกระทำของตัวละครใน Shot ที่มีความกลมกลืนต่อเนื่องกัน โดยใช้เพื่อขับเคลื่อนความรู้สึก การกระทำ หรือแรงจูงใจของตัวละครให้โดดเด่นขึ้น

4.3.3.4.6.4 Match Cut

เทคนิค Match Cut ก็มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงถึงรูปแบบการเชื่อมต่อ Shot ที่ให้ความรู้สึกกลมกลืนอย่างรูปธรรม นั่นคือ มีความคล้ายกันของ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ สี การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้น ภาพใน Shot ไปจนถึง การจัดองค์ประกอบภาพ เมื่อนำ Shot มาต่อกันนั้นจะได้ความแนบเนียนและราบรื่น และยังสามารถให้ความหมาย ในทางสัญญะได้ เช่น ในภาพยนตร์จะมีการใช้คอมพิวเตอร์บ่อยครั้ง อย่างการที่ตัวละคร พลอยกำลังชื่นชมคอปเตอร์ผ่านคอมพิวเตอร์ของเธอ และใน Scene ต่อมา คอปเตอร์ก็กำลังคุยกับเพื่อนโดยใช้คอมพิวเตอร์เช่นกัน ซึ่งในสถานการณ์นี้เราสามารถใช้เทคนิค Match Cut ในการเชื่อม Shot และ Scene ได้ และยังคงให้ความหมายได้อย่างดี

4.3.3.4.6.5 Dynamic Cut

เป็นเทคนิคการตัดต่อจาก Shot หนึ่งไปยังอีก Shot หนึ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อเปลี่ยนการกระทำ เปลี่ยนความต่อเนื่อง และกระชากอารมณ์ของผู้ชม โดยมักยังคงความต่อเนื่องของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ไว้ได้ในระดับหนึ่ง แต่มักจะมีการข้ามเวลาและพื้นที่อย่างทันทีทันใด ซึ่งมันสามารถช่วยเพิ่มระดับความสนใจ และความรู้สึก มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ของผู้ชม เช่น ใน Scene ที่คอปเตอร์กำลังตามหาคูเปอร์ และ Scene ฆาตกรรม Dynamic Cut สามารถใช้เพื่อช่วยส่งอารมณ์ไปยัง Scene ต่อไป ช่วยให้เห็นการเน้นย้ำของเรื่องราวมากขึ้น

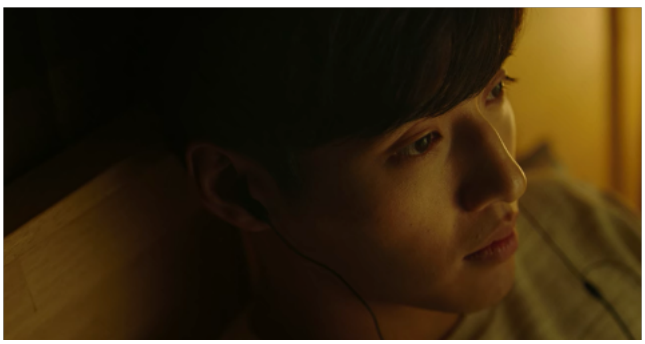
4.3.3.4.7 การย้อมสีภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการถ่ายทำในสถานที่เดียว ซึ่งเป็นบ้าน การทำสีจึงมีความสำคัญ เพราะสามารถใช้เพื่อช่วยในการบ่งบอกและสภาพแวดล้อมของบ้านได้ ภาพยนตร์เรื่องนี้เรื่องนี้ใช้เล่าเรื่องด้วยสไตล์ Realism เป็นส่วนใหญ่ การใช้สีในเรื่องนี้จึงค่อนข้างที่จะมีความดิบไม่ได้ใช้การเกรดสีให้มี Looks ที่ดูเกินจากความเป็นจริงไปมากนัก เพื่อที่จะทำให้คนดู เมื่อดูแล้วจะสามารถเชื่อได้สนิทใจและติดตามเรื่องไปได้จนจบ โดยการออกแบบสีภาพยนตร์จะเริ่มตั้งแต่ การเขียนบท โดยจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้กำกับภาพและฝ่ายศิลป์ เพื่อให้ได้ Mood and Tone สีที่วางแผนไว้ โดยจะใช้การจัดแสงเข้ามาช่วยตั้งแต่ในช่วง Production โดยจัดแสงตามอารมณ์ของเรื่องในช่วงต่างๆ เพื่อลดการทำสี ของภาพ โดยใช้โปรแกรมในระบบดิจิตอลในขั้นตอน Post-Production ให้น้อยที่สุด เพราะมันเป็นวิธีที่ดั้งเดิมและยัง ให้ความรู้สึกที่มีความสมจริง ซึ่งเข้ากับบริบทแวดล้อม ภายในภาพยนตร์

โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้กำกับภาพได้มีการกำหนดโทนสีไว้ได้ 4 สี คือ เหลือง ขาวหม่น ฟ้า และ แดง ผู้กำกับภาพไม่ต้องการให้สีมันเยอะหรือฉูดฉาดจนเกินไป เนื่องจากหนังเรื่องนี้ยึดหลัก Realistic จึงทำให้เราเลือกใช้สีตาม Character ของแสงที่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติในแต่ละ Scene ในเรื่อง เพราะถ้าหากว่าสีมันล้นจนเกินไป มันจะทำให้เกิดความเกินจริงและไม่น่าเชื่อถือได้ และสีทุกสีที่คนดูจะมองเห็นในหนังเรื่องนี้ จะมีความหม่น สีจะไม่แน่นหรือสดจนเกินไป เพราะ ต้องการให้สัมพันธ์กับอารมณ์ของตัวละครในเรื่องนี้ ซึ่งมันก็ไม่ได้มีความสุขสดใสอะไรเลย

โดยสีเหลืองนั้น ได้เลือกใช้ในส่วนของครอบครัวของคอปเตอร์เป็นหลัก เพราะตาม Character ของสีเหลือง คือ ช่วยให้ความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย แต่ในบริบทนี้ สีเหลืองจะไม่ถูกใช้เพื่อสร้าง Look ที่ดูอบอุ่นแบบหนังครอบครัวทั่วไป เพราะ ครอบครัวนี้ความน่ากลัวที่แอบแฝงอยู่ภายใต้ภาพความอบอุ่นที่สร้างขึ้นมา จึงมีการใส่สีเขียวเจือเข้าไปให้มันเป็นสีเหลืองที่มีความอมเขียวจางๆ เพราะ สีเขียวนั้นมีความหมายแฝงด้านลบที่สื่อถึง เงิน ความโลภ ความทะเยอทะยาน ความชั่วร้าย ปริศนา และความน่าสงสัย และสีเขียวที่เจือเข้าไปนี้มันจะเห็นชัดขึ้นๆ ตามการเข้าใกล้เหตุการณ์ร้ายมากขึ้นเรื่อยๆของตัวละคร แต่ทั้งนี้คนดูอาจจะไม่ได้สังเกตถึงเรื่องนี้เลยก็ได้ ซึ่งมันเป็นอีกหนึ่งในลูกเล่นที่ถูกวางไว้หลอกคนดู กล่าวคือ เราใส่สีเขียวเข้าไปเพื่อบอกใบ้ว่าครอบครัวนี้ไม่ได้ดีแล้วก็จริง แต่ตามหลักจิตวิทยานั้นคนเรามักจะโฟกัสอะไรที่มันมีมากกว่า ซึ่งก็คือสีเหลืองซึ่งมันเห็นชัดกว่า ซึ่งมันทำให้คนดูอาจคิดว่าครอบครัวนี้ คือความอบอุ่นและปลอดภัย

(ภาพประกอบ: การใช้โทนสีเหลืองในภาพยนตร์จาก Forgotten)

ในขณะที่ตัวละครพลอยซึ่งเป็นแพะรับบาปของเรื่อง ผู้กำกับภาพเลือกใช้สีขาวเทา ซึ่งเป็นสีที่นิ่งๆ กลางๆ ดูไร้อารมณ์ ซึ่งใช้แทนอารมณ์และความรู้สึกในโลกของพลอย ซึ่งมีความหม่นหมอง ดูล่องลอย เหมือนจะเศร้าแต่ก็ไม่เชิง เหมือนจะเหงาก็ไม่เชิง เราต้องการทำให้มันดูไม่มีหลักยึดอะไรเลยสักอย่าง คนดูก็จะรู้สึกด้านๆลอยๆ เดาไม่ขาดว่าคนๆนี้รู้สึกอะไร คิดอะไรอยู่ เป็นคนยังไงกันแน่ กล่าวคือ จะไม่มีปรักปรำตัวละครตัวนี้เลยผ่านโทนสีของภาพ ทำให้คนดูสับสนว่าจะตัดสินตัวละครตัวนี้ยังไงดี นอกจากนี้ โทนสีนี้ยังสามารถช่วยเป็นตัวแทนความรู้สึกของทั้งคอปเตอร์และพลอยเวลาสองตัวละครนี้ได้อยู่ด้วยกัน คือ ฝั่งคอปเตอร์ที่ไม่ได้รู้สึกยินดียินร้ายกับพลอย และ พลอยที่รู้สึกหม่นหมองและหัวใจแห้งแล้ง เมื่อคนที่เธอรู้สึกดีด้วยนั้นไม่ใยดีเธอเลย

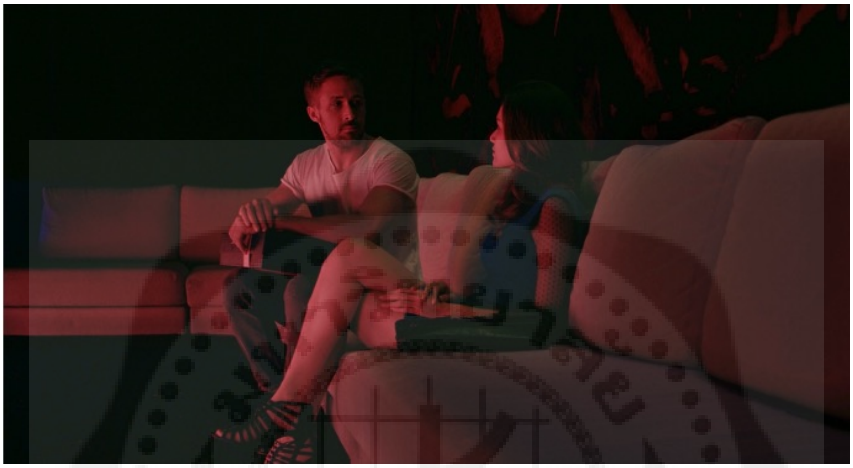
(ภาพประกอบ: การใช้โทนสีขาวหม่นในภาพยนตร์จาก Homestay)

ส่วนสีฟ้านั้น ถูกใช้ในส่วนของคืนฆาตกรรม ซึ่งภาพที่ต้องการ คือ โถงมืดที่ไม่มีแสงอะไรนอกจากแสงจันทร์ยามค่ำคืน กับแสงสีฟ้าจางๆ จากโทรทัศน์ที่ถูกเปิดอยู่ ซึ่งสีฟ้านั้น เป็นสีของเวลากลางคืนโดยปกติอยู่แล้วไม่ได้บิดเพี้ยนไปจากแสงสีธรรมชาติ แต่เราที่การใส่สีเขียวเจือเข้าไปด้วยเหตุผลเดียวกับโทนสีเหลืองที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อขับเน้นความชั่วร้ายของเหตุการณ์ฆาตกรรมให้ดูโหดร้ายทารุณและเลือดเย็นมากขึ้น และใน Scene นี้ เป็นการฆาตกรรมซึ่งมีเลือดจำนวนมากจึงทำให้เกิดสีแดงขึ้นมา นอกจากนี้ยังมีเสื้อผ้าของตัวละครที่เป็นโทนสีแดงเช่นกัน และด้วยความที่เป็นสีในโทนตรงข้ามจึงทำให้มาตัดกับบรรยากาศสีฟ้าได้เป็นอย่างดี มันทำให้เกิดความรู้สึกน่ากลัวและขนลุกขนพองมากยิ่งขึ้น

(ภาพประกอบ: การใช้โทนสีฟ้าในภาพยนตร์จาก Homestay)

สีแดงในตอนจบของเรื่อง สีแดงที่เราสร้างขึ้นมาใน Scene นี้ มี Motivation มาจาก House light การย้อมสีของไฟให้เป็นสีแดง เนื่องจากผู้กำกับภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงออกถึงความตระหนกจนสติหลุดออกจากโลกความจริงของตัวละครหลักหลังผ่านเหตุการณ์ฆาตกรรม โดยทางผู้กำกับจะใช้วิธีการเล่าเรื่องใน Scene นี้แบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้คนดูได้จินตนาการถึงความเป็นไปของตัวละครได้หลากมุมมอง คนดูอาจคิดได้ว่าภาพที่เห็นเป็นความจริงที่เกิดกับตัวละคร หรืออีกนัยหนึ่งก็คนดูสามารถตีความไปได้ว่าภาพที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความฝันของตัวละคร โดยการเลือกใช้สีแดงใน Scene นี้ เพราะ สีแดงสื่อถึงความอันตราย ความไม่ปลอดภัย จากเหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้นก่อนหน้า

(ภาพประกอบ: การใช้โทนสีแดงในภาพยนตร์จาก Only God Forgives)

4.3.3.4.8 เสียงในภาพยนตร์

4.3.3.4.8.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เนื่องจากสถานที่ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เป็นบ้านคนอยู่อาศัย เสียงบรรยากาศในภาพยนตร์จึงประกอบไปด้วยเสียงลมพัด เสียงนกร้อง หรือจิ้งหรีดร้องในตอนกลางคืน ซึ่งก็เป็นเสียงบรรยากาศธรรมชาติรอบบ้านที่เกิดขึ้น ตามเวลากลางวันและกลางคืนปกติทั่วไป นอกจากนี้ก็จะมี เสียงโทรทัศน์ เสียงเพลงที่ถูกเปิดในห้อง ซึ่งเป็นเสียงบรรยากาศของกิจวัตรประจำวันที่เกิดขึ้นของตัวละครในเรื่อง

4.3.3.4.8.2 เสียงประกอบฉาก (Foley)

เสียงแจ้งเตือนมือถือ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ เสียงประกอบฉากที่จะเกิดขึ้นคือ เสียงสั่นจากสายเรียกเข้า เสียงแจ้งเตือน Line เสียงแจ้งเตือนข้อความจาก Instagram
เสียงทุบ เป็นเหตุการณ์ใน Scene ฆาตกรรม ที่แม่ทำการฆ่าพลอย ด้วยการใช้โล่แก้วทุบเข้าไปที่ใบหน้าพลอยแบบไม่ยั้ง เสียงที่จะเกิดขึ้น คือ เสียงโล่แก้วกระทบกับใบหน้า ซึ่งมันจะประกอบกับเสียงเลือดที่พุ่งออกมาจากหน้าพลอยคลอไปด้วย

เสียงชำแหละศพ เป็นเหตุการณ์ใน Scene สุดท้ายของเรื่อง ซึ่งก็คือ หลังจากที่แม่ฆ่าพลอยตายแล้ว และได้ทำการชำแหละศพพลอยเพื่อทำลายหลักฐาน เสียงที่จะเกิดขึ้นคือ เสียงตัด เสียงหั่น เสียงทุบ เสียงหักกระดูก เสียงลากศพ เสียงเลือดพุ่ง

4.3.3.4.8.3 เพลงประกอบภาพยนตร์ (Song)

ในตอนต้นเรื่องภาพยนตร์เรื่องนี้มีการให้ข้อมูลกับคนดูว่าตัวละครหลัก ชื่นชอบดนตรี ซึ่งสังเกตเห็นได้จาก Props ในห้องนอนใน Scene แรก โดยการใส่เพลงประกอบภาพยนตร์ที่เป็นแนว Pop-rock เข้าไปนั้น เพื่อช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับคนดู ให้สามารถอนุมานได้ว่าตัวละครชอบเพลงแนวนี้ อีกทั้งเพื่อให้สัมพันธ์กับ Props เครื่องดนตรีที่วางอยู่ และในตอนท้ายเรื่องที่มีการใช้ เพลงแนว R&B ร่วมสมัย ที่มี Beat ลุ่มลึกแต่ให้ความรู้สึกกระแทกกระทั้น ซึ่งมีอารมณ์เพลงที่ตรงข้ามกับเพลงแนว Pop-rock ในตอนแรกโดยสิ้นเชิง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่ดำดิ่งสลับพลุ่งพล่านที่ตีกันอยู่ภายในใจของตัวละครหลัก หลังผ่านเหตุการณ์ฆาตกรรมมา

4.3.3.4.8.4 เสียงเปียโน (Piano)

เป็นเสียงที่ถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยขับเคลื่อนความรู้สึกของตัวละครใน Scene ที่คอปเตอร์ตามหาคูเปอร์ ยาวไปจนถึงSceneฆาตกรรม ซึ่งเสียงนี้จะให้ความรู้สึกหลอนประสาท และมีความน่ากลัวแบบลุ่มลึก โดยเรานำเสียงเปียโนมาใช้ผ่านการเป็นเสียงประกอบ Performance Art ในโทรทัศน์ที่ถูกเปิดอยู่ที่โถงชั้นล่างภายในบ้านของตัวละคร

4.3.3.4.8.5 ดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Score)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการใช้ดนตรีประกอบ ที่มีโทนที่ค่อนข้างทุ้มต่ำ ซึ่งทำให้รู้สึกดำดิ่ง รู้สึกสับสนภายในใจ มักถูกใช้ในเวลาที่ตัวละครกำลังพบกับความเศร้า กดดัน สับสน และมีการใช้ดนตรีที่มีจังหวะที่ค่อนข้างเร้าให้คนดูรู้สึกลุ้นระทึก ซึ่งมักจะถูกใช้ในตอนที่ตัวละครกำลังเผชิญกับปัญหา กำลังค้นพบเบาะแสที่น่าสงสัยไปเรื่อยๆดนตรีในแต่ละช่วงจึงมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละ Sequence

4.3.3.5 งบประมาณ

4.3.3.5.1 การประเมินงบประมาณ

จากการวางแผนการทำงาน ทำให้สามารถประเมินค่าใช้จ่ายโดยคร่าวได้ดังนี้

รายละเอียด	จำนวนเงิน (บาท)
Pre - Production	10,000
อุปกรณ์ประกอบฉาก	3,000
เสื้อผ้านักแสดง และ เครื่องสำอาง	7,000
การเดินทาง	6,000
สวัสดิการ	5,000
อุปกรณ์การถ่ายทำ	40,000
ค่าตัวนักแสดง	30,000
Post - Production	20,000
ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	15,000
รวม	136,000

(ตาราง: การประเมินงบประมาณ)

4.3.3.5.2 การขอรับการสนับสนุน

ในขั้นตอนของการทำงานได้มีการขอรับการสนับสนุนต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.3.3.5.2.1 บริษัท เมคอัพ เทคนิค อินเตอร์เนชั่นแนล
สนับสนุนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางมูลค่า 10,000 บาท

4.3.3.5.2.2 แบรนด์สินค้า PAINKILLER Atelier
สนับสนุนเสื้อผ้าในการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4.3.3.5.2.3 แบรนด์สินค้า Pomelo Fashion
สนับสนุนเสื้อผ้าในการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4.3.3.5.2.4 บริษัท กรีนสปอต จำกัด
สนับสนุนนมไวตามิลค์จำนวน 6 ลัง

4.3.3.5.2.5 ข้าวกล่องอาม่า
เอื้อเฟื้ออาหารสำหรับการถ่ายทำทุกมื้อ

4.3.3.5.2.6 BUN101
เอื้อเฟื้ออาหารและขนมสำหรับการถ่ายทำ 2 วัน

4.3.3.5.2.7 น้ำดื่ม ดีดี
สนับสนุนน้ำดื่มเป็นจำนวน50แพ็ค

4.3.3.5.2.8 บริษัท ดาคาซี่ จำกัด / บริษัท มิกซ์เซี่ยน ฟู้ดส์ จำกัด
สนับสนุนชานมเป็นจำนวน 30 แก้ว

4.3.3.5.2.9 บริษัท ชาไทย อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
สนับสนุนชาตรามือเป็นเวลา 2 วัน

4.3.3.5.2.10 แบรนด์สินค้า PIZZAFORESTA KETOCRUS
สนับสนุนพิซซ่า Home Made เป็นจำนวน 10 ถาด

4.3.3.5.2.11 ขนมไทยบ้านส้มขนมสวย
สนับสนุนขนมไทยเป็นจำนวน 1 ชุด

4.3.3.5.2.12 บริษัทสยามไลท์ ฟิล์ม เซอร์วิส
เอื้อเฟื้ออุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ

4.3.3.5.2.13 บริษัท บ้านฟิล์ม
เอื้อเฟื้ออุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ

4.3.3.5.2.14 คุณมาดามนิกกี้
สนับสนุนเงินสำหรับการถ่ายทำเป็นจำนวน 2,000 บาท

4.3.3.5.3 การบริหารจัดการงบประมาณ

หลังจากการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆแล้ว ทำให้สามารถตัดค่าใช้จ่ายในแต่ละส่วนออกไปได้เป็นจำนวนเงิน 20,000 บาท และมีการเก็บเงินจากสมาชิกอีกคนละ 17,000 บาท จำนวน 8 คน รวมเป็นเงิน 136,000 บาท จึงทำให้มีเงินสำหรับการใช้จ่ายในการถ่ายทำ รวมถึงค่าใช้จ่ายฉุกเฉินต่างๆ จำนวน 136,000 บาท

เมื่อการถ่ายทำสิ้นสุดจึงได้มีการสรุปงบประมาณได้ดังนี้ เงินในแต่ละส่วนเป็นไปตามที่จัดสรรไว้ในการประเมินงบประมาณโดยเฉลี่ยทั่วทุกรายการแล้ว โดยเงินที่เหลือในส่วนต่างๆ ถูกใช้ในการจัดงานฉายภาพยนตร์นิพนธ์ จำนวน 2,000บาท

4.3.3.5.4 ตารางการวางแผนการทำงาน

กันยายน 2563						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14-15-16 นำเสนอชื่อหัวข้อโครงการ เค้าโครงสร้างสรรค์ผลงาน หน้าที่รับผิดชอบหลัก หัวข้อเอกสารที่ต้องการศึกษา			17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28-29-30 นำเสนอ Research นำเสนอแก่นเรื่องและเนื้อเรื่องที่จะเป็นภาพยนตร์					

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนกันยายน)

ตุลาคม 2563						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19-20 นำเสนอ reference วิเคราะห์ตัวละคร concept image แผนการทำงาน		21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนตุลาคม)

พฤศจิกายน 2563						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15-16 scout location		17	18	19	20	21
22 casting	23	24 casting	25	26 casting	27 casting	28
29	30 PrePro 1					

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนพฤศจิกายน)

ธันวาคม 2563						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
		1-2 Pre - Production 1		3	4	5
6	7-8-9 Scout location 2			10	11	12
13 Workshop & Fitting	14	15	16-17 Pre - Production 2		18	19 Workshop & Fitting
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนธันวาคม)

มกราคม 2564						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมกราคม)

*พักการดำเนินงานเนื่องจากสถานการณ์โควิด

กุมภาพันธ์ 2564						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25 Workshop	26	27
28 SHOOT!						

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนกุมภาพันธ์)

มีนาคม 2564						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
	1	2	3	4	5-6 SHOOT!	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Edit 1

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมีนาคม)

เมษายน 2564						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3
4	5	6 ROUGH CUT1	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26 ROUGH CUT2	27	28	29	30	

Edit 2

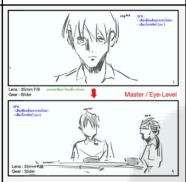
(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนเมษายน)

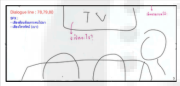
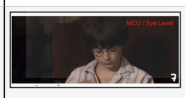
พฤษภาคม 2564						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
						1
2	3	4	5	6	7	8
				Final edit + sound design		
9	10 FINAL	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนพฤษภาคม)

4.3.3.6 ตารางการถ่ายทำ

Breakdown: Hellostranger	Date: 28/02/2563	Q1	On Location : 13.00 ทีมHS 13.30 นักแสดง 16.00 ทีมไฟกล้อง
Director: Ner	Time: (15.00)17.00 - 03.20 10 hr		
Producer: HJ	Location: บ้านตาณ		
Assistant Director: Bank		37 shot	

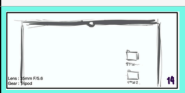
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
		PREP : 16.00-16.55 SHOOT : 17.00 -03.00										
	90m	15.00 - 16.30				INSERT ต่างๆ คลิปทำอาหาร พ่อถือมีด				ทุกคนยกเว้น พลอย		ใช้ OSMO
						พักทานข้าวถึง 16.50						
	8hr	17.00 - 01.00										
1	15		7	2	WS	ภาพกว้างทุกคนกำลังกินข้าว พลอยหันไปขอบคุณพ่อแม่ที่ชวนมากินข้าว		- เสียงช้อนส้อมกระทบไปมา - เสียงโทรทัพท์	60 61 62 63 64 65 66	All	-เก้าอี้ทานข้าวสีดำ -ชุดจานสีดำ -แก้วไวน์	The last supper
2	20		7	1	1.MCU 2.Master	คอปเตอร์ลืมตาโพลงขึ้น หน้าเชง แช่เฟรม คอปเตอร์หน้าเชง กับ แม่ที่กำลังกินข้าว		- เสียงช้อนส้อมกระทบไปมา - เสียงโทรทัพท์		พ่อ/แม่/ คอปเตอร์ /คูเปอร์/ พลอย	-น้ำแอปเปิ้ล -ไวน์บ์ลอม -สเต็ก -ส้อม,มีด 5เซ็ท -หมอนอิง ดำ,แดง -ทีวี -ภาพลูกๆ	

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
3	15		7	3	Master	แม่หักคอปเตอร์ให้รีบจัดการตัวเองเพื่อเตรียมไปแกะของขวัญแฟนคลับ		- เสียงช้อนส้อมกระทบไปมา - เสียงโทรทัพท์	67 68 69		-แจกันดำ ใส่ดอกกุหลาบแห้ง -รางวัลต่างๆ -กล้องเล็กถ่ายทำ	มุมสูง หน่อย ให้เห็นอาหารบนโต๊ะ + เห็นทีวี
4	30		7	4	Master	พ่อลุกออกไปเตรียมตั้งกล้องถ่ายคอปเตอร์ พ่อเตรียมกล้อง พลอย คูเปอร์ และแม่เดินตามมา พลอยและคูเปอร์นั่งลงหยิบของขวัญให้คอปเตอร์ คอปเตอร์แกะของขวัญไปเรื่อยๆ (2-3ชิ้น) // พลอยส่งของขวัญของตัวเองให้คูเปอร์ คูเปอร์ส่งให้คอปเตอร์ คอปเตอร์แกะออกมาแล้วทำหน้างง มองของข้างในอยู่ครู่นึง		- เสียงเปิดกล่องเตรียมถ่าย - เสียงรื้อ / หยิบของขวัญ - เสียงแกะของขวัญ	70 71 72 73		-ขาตั้งกล้อง -กองกล่องของขวัญ -แฟลชไดร์ฟ -กล่องของขวัญของพลอยที่มีภาพผู้หญิง และแฟลชไดร์ฟ	
5	10		7	6	Master	คอปเตอร์แกะของขวัญไปเรื่อยๆ (2-3ชิ้น) พลอยส่งของขวัญของตัวเองให้คูเปอร์ คูเปอร์ส่งให้คอปเตอร์			78 79		-โต๊ะตั้งคอมแบบสูง -Imac 3 เครื่อง -ผ้าม่านแบบบาง	
6	15		7	7	MCU	คอปเตอร์แกะของขวัญมาเจอของขวัญชิ้นหนึ่ง (ของพลอย) คอปเตอร์ง่ง มองของขวัญในกล่องนั้นอยู่ครู่นึง				Copter	-โทรศัพท์ -ไฟล์ฟุตเทจการตามคอปเตอร์ "ฟุตเทจตามคอปเตอร์" -กระจกแบบแขวน	

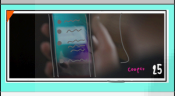
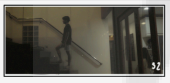
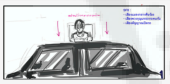
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
7	15		7	10	MS	คอปเตอร์มองหน้าแม่ ในเชิงถามว่าเปิดได้ไหม						
8	15		7	5	Master	คูเปอร์อวดโล่ยูทูปให้แฟนคลับดู			74 75 76 77	Cooper dad		
9	10		7	8	CU	คอปเตอร์หยิบแฟลชไดร์ฟในกล่องขึ้นมาดู						
10	15		7	9	MCU	คูเปอร์ยุให้คอปเตอร์เปิดดู			80			Break the 4th wall
11	15		7	11	MS	แม่ให้คอปเตอร์เปิดได้			81			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคอปเตอร์

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
12	15		7	12	Master	คอปเตอร์ลุกขึ้นเพื่อเอาแฟลชไดรฟ์ไปเสียบที่คอมพิวเตอร์ของที่บ้าน คูเปอร์ลุกตามไปถ่าย คอปเตอร์เดินไปถึงคอมพิวเตอร์ หันหน้าเข้าหาหน้าจอ						
13	15		7	17	Master	คอปเตอร์หันมาถามพ่อกับแม่ว่าตามถ่ายเขาเหรอ?			82		คอปผละออกจากคอม แล้วเดินมาตรงกลางนิดหน่อย	
14	15		7	19	MS	คอปเตอร์คะยั้นคะยอพ่อแม่ให้พูด			83		ถ่ายมุมเหนือไหล่ซ้ายแม่ คอปเตอร์เดินเข้าใกล้ กดดันแม่มากขึ้น	
15	15		7	24	MS	คอปเตอร์หันมาจ้องหน้าคูเปอร์และต่อว่าด้วยความโกรธ			96 97 98	Copter		ถ่ายมุมเหนือไหล่ซ้ายแม่

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
16	15		7	27	Master	คอปเตอร์พูดขัดพ่อ			103 104 105 106	Copter		
17	15		7	30	Master	คอปเตอร์พุ่งมากระชากคอเสื้อคูเปอร์ และต่อว่าคูเปอร์ คูเปอร์สะบัด วิ่งหนีออกนอกบ้าน พลอยวิ่งตามไป			113 114			ถ่ายมุมเหนือไหล่ซ้ายแม่
18	15		7	28	Master	คอปเตอร์ต่อว่าพ่อแม่ และบอกว่าเริ่มเชื่อสิ่งที่คนในเน็ตพูดแล้ว			107 108 109 110 111			
19	15		7	26	CU	พ่อบอกคูเปอร์ว่าไม่ต้องสนใจเรื่องในทวิต			99 100 101 102	Cooper dad		
20	15		7	21	Master	คอปเตอร์ต่อว่าพ่อแม่ คอปเตอร์นิ่งชะงัก			85 86 87 88			

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
21	15		7	22	CU	คอปเตอร์นิ่งสักพัก คอปเตอร์จึงตัดพ้อพ่อแม่ คอปเตอร์ได้ยินพ่อพูดสวนขึ้นมา ก็ชะงักไป			89 90		J-CUT เสียงพ่อพูด “ก็มันเป็นอาชีพของพ่อแม่”ถ่ายเหนือไหล่ซ้ายพ่อ	
22	15		7	13	Master	คอปเตอร์เปิดแฟลชไดรฟ์ และเสียบเข้าคอมคูเปอร์ตามมาถ่าย						ถ่ายให้เห็นบริเวณบ้าน
23	15		7	31	Master	คอปเตอร์หันมาหยิบแฟรชไดร์ฟ แล้วก็หันเดินคอแข็งขึ้นห้องตัวเอง						
24	15		7	15	CU	คอปเตอร์เห็นโฟลเดอร์นั้น และรู้สึกสงสัยขึ้นมา						
25	10		7	14	MCU	หน้าจอคอมพิวเตอร์ ตรงฝั่งขวาของหน้าจอ มีโฟลเดอร์ตามคอปเตอร์และคูเปอร์อยู่						

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
26	10		7	16	ECU	ECU โฟลเตอร์ตามคอปเตอร์						
27	15		7	18	Master	แม่เดินมาหาคูเปอร์พร้อมเอาโทรศัพท์มากดปิดไลฟ์ไปก่อน					ถ่ายเหนือไหล่ขวาคอปเตอร์ คูเปอร์เดินไปหาพ่อ	
28	15		7	20	Master	พ่อพูดแก้ต่าง			84		ถ่ายมุมผ่านไหล่ขวาคอปเตอร์ แม่เดินขึ้นหน้าเล็กน้อยรับ React แม่แปปนึง แล้ว Rack focus ไปที่พ่อ	
29	15		7	23	MS	พ่อและคูเปอร์พยายามพูดให้คอปเตอร์ใจเย็นลง			91 92 93 94 95			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคอป
30	15		7	29	MCU	คูเปอร์ว่าคอปเตอร์ว่าอย่าทำตัวมีปัญหา			112			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคอป

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
31	10		7	25	CU	คูเปอร์ดูแท็กทวิตเตอร์ที่มีคนบอกว่าครอบครัวเป็นฆาตกรจำนวนมาก						ถ่ายมุมเหนือไหล่ข้ายคูเปอร์
32	15		7	32	Master	คอปเตอร์เดินขึ้นบันได แม่เดินตามมาพูดไล่หลัง ให้เตรียมตัวไปตจว. ในวันรุ่งขึ้น			115			
						Break 20min (01.00-01.20)						
		01.20- 03.00										
		จัดไฟ set up อุปกรณ์ก่อนถ่าย 01.20 - 01.50(30min)										
33	14		2	1	Master	คอปเตอร์เดินลงมาจากในบ้าน แล้วพุ่งไปถึงประตูรถ		- เสียงแมลงกลางคืนร้อง - เสียงพวงกุญแจรถกระทบกัน- - เสียงสัญญาณเปิดรถ				คอปวิ่งออกมาจากบ้าน

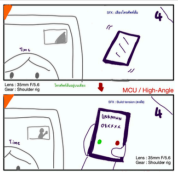
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
34	14		2	2	Master	คอปเตอร์เปิดประตูรถ จังหวะนั้นคูเปอร์พุ่งออกรถพร้อมเด็กโปะลงบนหน้าคอปเตอร์		- เสียงแมลงกลางคืนร้อง - เสียงเปิดประตูรถ - เสียงโปะเด็กเละ				
35	14		2	3	Master	คูเปอร์โผล่หน้ามายิ้มร่าเริงอยู่บนเบาะคนขับ พ่อแม่เดินตามมาถึงคอปเตอร์		เสียงแมลงกลางคืนร้อง	13			Pan ออกจากหลังพ่อ
36	14		2	4	Master	คอปเตอร์หน้าเลอะไปด้วยเด็กยื่นต่อว่าคูเปอร์ แม่ปรามว่าอย่าว่าน้อง ในขณะที่พ่อยังถ่ายคลิปต่อไป		เสียงแมลงกลางคืนร้อง	14,15			- ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคูเปอร์ - Framing รถ
37	14		2	5	EWS	ทุกคนหัวเราะสนุกสนาน แต่ทุกอย่างอยู่ในสายตาของพลอยที่แอบถ่ายรูปอยู่		- เสียงแมลงกลางคืนร้อง - เสียงชัตเตอร์กล้องพลอย				Focus ครอบรัวคอปเตอร์ และรถ
	90m					Cut to					เสียง Shutter เชื่อมกับเสียงกด Keyboard Scene 3	

(ตาราง: การถ่ายทำ Q1)

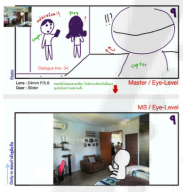
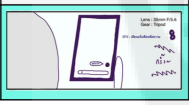
Breakdown: Hellostranger	Date: 5 มีนาคม 2563	Q2	On Lo:7.30 ทีมงาน 7.30 คอปเตอร์ 8.30 ทีม Production 10.30 พลอย คูเปอร์
Director: Ner	Time: 9.30 - 20.30		
Producer: HJ	Location: บ้านตาย		
Assistant Director: Bank		40 shot	

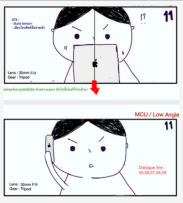
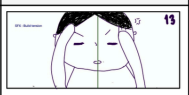
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
		PREP :8.00 - 9.20 SHOOT : 9.30 - 20.30										
		9.30 - 10.00										
1	30m		5	1	Master	คอปเดินออกมารับของที่หน้าบ้านแล้วดูว่ามีใครมาอีกไหม เขารับของและดูว่าส่งจากใครแล้วจึงเดินกลับในบ้าน		Mystery				Longtake
					MS							
		10.20 - 12.00										
		Set up อุปกรณ์ (20 min) 10.20 - 10.40										

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
1	15		4	6	Master	คอปยืนมองGrabผ่านหน้าต่าง		Mystery	29,30			
2	13		4	3	Master	ในระหว่างคุยกับเพื่อน โทรศัพท์เข้าคอปหันไปมอง		โทรศัพท์สั่น	27			
3	8		4	2	MCU	หน้าจอวิดีอ เพื่อน กับกำลังคุยกับคอป			23,24 25,26			
4	20		4	5	Master	คอปมองหน้าจอพักนึงรับสายแล้วเดินไปที่หน้าต่าง		Mystery	28			Longtake

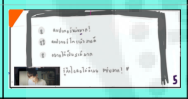
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
5	12		4	1	Master	คอปนั่งกึ่งนอนคุยกับเพื่อน			19,20 21,22	คอปคนเดียว		
6	12		4	4	MCU	โทรศัพท์สั่นอยู่บนเตียง คอปหยิบมาดู		โทรศัพท์สั่น Build tension				Longtake
						กินข้าว 20 นาที 12.00 - 12.20						
		12.20 - 14.20										
		Set up อุปกรณ์ (20 min) 12.20-12.40										
1	7		6	1	MCU	คอปเตอร์กำลังแกะกล่องของที่ส่งมา			31 32 33			มุมเหนือไหล่ขวา

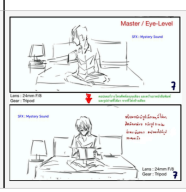
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
2	7		6	3	MS	ไทม์ต่าคอปเตอร์			39 40			
3	7		6	2	MS	คอปเตอร์ต่าเพื่อน			34 35 36 37 38			
4	7		6	4	MS	คอปเตอร์ต่าไทม์กลับเสร็จ มีเสียงเปิดประตูดังขึ้น คอปเตอร์ตกใจหันไปมองและวางนสพ.ลง			41 42 43			
5	7		6	5	Master	พลอยเดินเข้ามาหาคอปเตอร์ คูเปอร์เดินตามหลังมา			44			
6	12		6	7	Master	คูเปอร์แซวคอปเตอร์ พลอยลุกออกจากเตียงเตรียมลงไปข้างล่าง			52 53			

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
7	7		6	9	Master/MS	คอปเตอร์หันไปมองตามเสียง เห็นคูเปอร์ถือโทรศัพท์อยู่พอดี คูเปอร์หันมาบอกเขาว่าแม่มาแล้ว พลอยกับคูเปอร์เดินออกไป คอปเตอร์เซ็ง คอปเตอร์หย่อนขาลงจากเตียง กำลังจะลุกตามออกไป อยู่ๆก็มีเสียงแจ้งเตือนเข้ามา คอปเตอร์ยกมือถือขึ้นมาดู		Mystery	54			คอปเตอร์นั่งหันหลังให้กล้อง Dolly-in ตอนคอปเตอร์ดูโทรศัพท์
8	12		6	6	Master	พลอยเดินเข้ามานั่งที่ริมเตียงคอปเตอร์ และทักทายเฟิร์สไทม์ คอปเตอร์พับจอแมคลงและต่อว่าพลอย พลอยเห็นนสพ.ที่วางอยู่บนเตียง เลยเปลี่ยนเรื่องมาทักเรื่องนสพ.และพูดถึงข่าวนั้น คอปเตอร์ฟังพลอยได้แป๊ปนึงก็เซ็ง เลยหยิบโทรศัพท์มาโอทวิต			45 46 47 48 49 50 51			
9	7		6	8	MCU	คอปเตอร์ส่งข้อความหาแอคประหลาด มีเสียงแจ้งเตือนดังขึ้น						

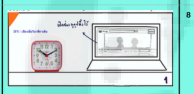
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
10	4		6	10	CU	ข้อความที่คอปเตอร์ส่งไปขึ้นว่าอ่านแต่ไม่ตอบคำถาม แต่แอคประหลาดส่งรูปพ่อถือมีดมาแทน		Build Tension				ถือโทรศัพท์ 2 มือ
11	4		6	12	CU	คอปเตอร์ส่องแท็กทวิต มีคนมาวิจารณ์ครอบครัวเขามากมาย		Build Tension				มุมเหนือไหล่ขวา
12	12		6	11	MCU (center)	คอปเตอร์มองรูปพ่อถือมีดด้วยความงุนงง ทันใดนั้นไทม์กิ๊โทรเข้ามา ไทม์บอกให้คอปเตอร์ ไปดูในทวิตเตอร์ที่มีคนพส์กันพูดถึงครอบครัวคอปเตอร์		Build Tension เสียงโทรศัพท์	55 56 57 58 59			เสียงโทรศัพท์สั้นสายเข้าแทรก เสียง Build tension หยุด
13	7		6	13	MCU	คอปเตอร์เครียดมาก ขมตาแน่น		Build Tension				
						MATCH CUT TO:						

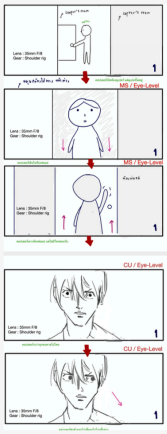
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
		14.30 - 16.30										
		Set up อุปกรณ์ (20 min) 14.30-14.50										
1	24		3	10	CU	พลอยเก็บของ เพื่อเตรียมออกไปข้างนอก คลิปในคอมยังเล่นอยู่					- โน้ตบุ๊คของพลอย - โน้ตบุ๊คของเพื่อนที่ทำงาน -ที่ใส่เครื่องเขียน - โต๊ะทำงานสีดำ -พื้นคะบองเพชรที่มีดอกสีแดง	พลอยเดินผ่านในมุมที่บังกล้องพอดี เพื่อเชื่อมซอตเปิด Scene4
2	20		3	9	Master	โทรศัพท์ที่อยู่บนโต๊ะดังขึ้น พลอยสะดุ้งเล็กน้อย พลอยหันไปอ่านข้อความที่ส่งเข้ามา		- คลิป Youtube - โทรศัพท์สั่นบนโต๊ะ			-กล่องของขวัญที่ยังไม่ห่อ -มือถือของพลอย -กระดาษที่ขมุดทำงาน3-4แผ่น -นิตยสารวัยรุ่นคู่ตัวอย่างคอลัมน์	Slide ขวา + Pan ซ้าย
3	10		3	6	MCU	พลอยจ้องมองภาพของสองพี่น้องไม่วางตาด้วยความหลงใหล		เสียงในคลิป Youtube			-นาฬิกาติดพนังเพดาน -พัดลมโกรกเกาะในร่ม -กล้องDSLR -เลนส์ครอบจักรวาล -ซอฟแท็บเล็ตคอมเตอร์ ที่แสดงภาพในวัยเด็กและ ปัจจุบัน ที่ซอตวิ่งๆ -หน้าYoutube ตอนเห็นในโรงเรียน	Dolly-In ช้าๆ
4	15		3	4	MCU	พลอยเห็นยอดวิวพุ่งสูงมาก ก็ยิ้มดีใจ						

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
5	9		3	8	CU	พลอยมองคอปเตอร์ในคลิปแล้วยิ้ม		- Youtube - SFX เคลิ้ม หลงใหล				Dolly-In ช้าๆ
6	8		3	7	MCU	หน้าจอคอม ที่เปิดคลิปของคอปเตอร์และดูเปอร์อยู่		- เสียงคลิป Youtube - SFX เคลิ้ม หลงใหล			ในคลิปเป็นตอนกำลังนั่งรถไปเรียน ถ่ายเน้น Dolly เข้าทางคอปเตอร์	
7	7		3	5	MCU	พลอยเปลี่ยน Tab ไปเปิดดูคลิปในช่อง Youtube ของครอบครัวคอปเตอร์ เป็นคลิปไปรร.วันแรก		เสียงในคลิป Youtube				
8	7		3	1	ECU	พลอยกด Enter เพื่อ Refresh หน้า Content ของเธอ		เสียงกดแป้นคีย์บอร์ด 1 ครั้ง		พลอย		
9	0		3	2	CU	หน้าจอกระพริบจากการ Refresh ปรากฏเป็นหน้า Content “ส่องภาพวัยเด็กคอปเตอร์ ครบรอบ20ปี โตแล้วน่ากินมาก”					NO Shoot	

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
10	0		3	3	ECU	จำนวนยอดวิวของ Content คอปเตอร์ ที่มีจำนวนเยอะมาก					NO Shoot	
		17.30 - 19.30										
		Set up อุปกรณ์ (30 min) 17.30 - 18.00										
1	10		8	2	Master	คอปเตอร์นั่งหมดอาลัยตายอยากอยู่บนเตียง เสียงแจ้งเตือนโทรศัพท์เข้า คอปเตอร์คว้าโทรศัพท์ มีคนมาอวยพรมากมาย คอปเลื่อนดูไอจีสตอรี่ไปเรื่อยๆ			- เสียงแจ้งเตือนไอจีเข้า - เสียงสตอรี่ไอจีที่เลื่อนไปเรื่อยๆ			
2	10		8	7	Master	คอปเตอร์วางโทรศัพท์ลงบนเตียง และคว้าเอาหนังสือพิมพ์ และรูปถ่ายที่ได้มา จากที่โต๊ะข้างเตียง คอปเตอร์ถือนสพ.ดู จังหวะนึงรูปที่มือจะหล่น พอคอปเตอร์ห้นมอง คอปเตอร์ตกตะลึง		Mystery Sound				

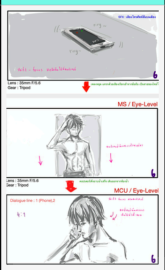
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
3	10		8	4	MCU	คอปเตอร์เห็นสตอรี่ของเฟิร์ส และประหลาดใจ						
4	10		8	6	CU	คอปเตอร์รู้สึกคุ้นหน้าพลอยรูปนี้มาก คอปเตอร์ระลึกได้ว่า หน้าเหมือนกับรูปเด็กที่เขาได้มา		Mystery Sound				
5	10		8	9	MCU	คอปเตอร์เชื่อมโยงเหตุการณ์ได้และรู้ว่าพลอยเป็นคนอันตราย		SFX Mystery ขนลุก ดัง แบบเป็นจังหวะ				
6	10		8	3	MCU	คอปเตอร์เลื่อนมาจนถึงสตอรี่ของเฟิร์ส						สตอรี่เฟิร์สลงเยอะหน่อยเพื่อเทค Time ได้สมูท

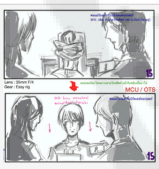
SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
7	10		8	5	CU	คอปเตอร์กดค้างสตอรี่ไอจีของเฟิร์ส และเห็นผู้หญิงคนหนึ่งแต่งตัวคล้ายพลอยกำลังส่งของให้เมสเซนเจอร์ ทันใดนั้น แจ้งเตือนไลน์เด้งขึ้นมา เฟิร์สส่งรูปพลอยวัยเด็กมา						ถ่ายมุมสูงเหนือไหล่ขวาคอปเตอร์ มุมเอียงหน่อย
8	10		8	8	CU	คอปเตอร์เห็นว่ารูปเด็กในภาพถ่ายกับในนสพ.หน้าตาเหมือนกัน และเหมือนกับรูปพลอยในไลน์ด้วย		SFX Mystery ขนลุก ดัง แบบเป็นจังหวะ				
9	10		8	1	FS	Insert นาฬิกาตั้งโต๊ะ หน้าจอ imac		เสียงเข็มวินาฬิกาเดิน				

SHOT	Time	Vision	Sc	CUT	Shot	Description	Sound			Cast	Prop	Note
							Music	SFX	Dial			
		19.30 - 20.00										
1	20		9	1	Master + MS + CU	คอปเดินหาคู่เปอร์		Build Tension				Longtake
				1								
				1								
				1								
				1								

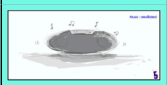
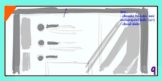
(ตาราง: การถ่ายทำ Q2)

Breakdown: Hellostranger	Date: 6 มีนาคม 2563	Q3	On Lo:14.00 ทีมงาน 14.00 cast 15.00 ทีม Production
Director: Ner	Time: 11 hr 30 min		
Producer: HJ	Location: บ้านตาณ		
Assistant Director: Bank		54 shot	

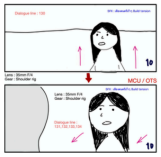
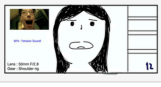
Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
		PREP : 15.20 - 16.00 SHOOT :16.00 - 03.30										
		16.00-18.00										
1	6		1	4	WS	ภาพกว้างห้องนอนคอปเตอร์		-				
2	6		1	6	Master + MS + MCU	Longtake เพลงหยุด แทรกด้วยเสียงเรียกเข้าจากมือถือ เป็นสายของไทม์โทรเข้ามา คอปเตอร์เพิ่งอาบน้ำเสร็จ เดินออกจากห้องน้ำ คอปเตอร์หยิบโทรศัพท์ขึ้นจากเตียงมารับสาย		เสียงโทรศัพท์สั่นบนเตียง	1 (Phone),2			Shift-Focus จากมือถือไปที่คอปเตอร์ + Shift-focus ตามคอปเตอร์ออกจากห้องน้ำ เดินตรงเข้าหากล้อง + คอปเตอร์หันทางขวาเดินไปโต๊ะคอม

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
3	6		1	8	MCU	คอปเตอร์นั่งที่หน้าโต๊ะคอม		เสียงคลิป Youtube คอปเตอร์และคูเปอร์วัยเด็ก				
4	6		1	10	CU	คอปเตอร์คลิกเปิด Tab IG และเห็นแอคเคาท์นั้นมาขอฟอลโล่เขาในแอคส่วนตัว		-	4 5			High Angle ไม่สูงมาก
5	6		1	12	CU	คอปเตอร์ประหลาดใจ ตามองจ้องไปที่การแจ้งเตือนนั้น		Build tension				
6	6		1	15	MS MCU	คอปเตอร์ตกใจกดวางสายโทรศัพท์ แล้วรีบหยิบเสื้อมาใส่ คอปเตอร์เดินเข้ามาหาพ่อแม่ คอปเตอร์มองหน้าแม่แล้วไปเห็นกล้องในมือพ่อ เขาต้องแสร้งยิ้มทำเป็นดีใจออกมา		เสียงวางสายโทรศัพโลน์ (เพราะเปิดลำโพงอยู่)	พ่อแม่ร้องแฮปปี้เบิร์ธเดย์			Shift-focus ตามคอปเตอร์ คอปเตอร์เดินตรงหากล้อง
7	6		1	17	CU	คอปเตอร์รับโทรศัพท์ใหม่จากพ่อ คอปเป่าเทียน พ่อยืนของขวัญครบรอบให้แม่ ทันใดนั้นโทรศัพท์ก็สั่น			10,11, 12			

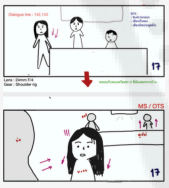
Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
8	6		1	14	MS	แม่เดินนำพร้อมเค้กวันเกิด ส่วนพ่อถือกล้องตามถ่าย พร้อมร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ทเดย์เข้ามาในห้อง		เสียงเปิดประตูพลั่วะเข้ามา	พ่อแม่ร้องแฮปปี้เบิร์ธเดย์			Low Angle ไม่เสยมาก เป็น POV คอป ที่กำลังมองพ่อแม่เดินเข้ามา Break the 4th Wall
9	6		1	16	CU	พ่อถือกล้องถ่ายและอวยพรคอปเตอร์ แม่ถือเค้กยื่นให้คอปเตอร์ พ่อยื่นโทรศัพท์เครื่องใหม่ให้คอปเตอร์			6,7,8, 9			Break the 4th Wall
10	6		1	18	Master	โทรศัพท์สั่นอยู่บนโต๊ะคอมเป็นสายของคูเปอร์		โทรศัพท์สั่นบนโต๊ะ				
11	6		1	19	WS Master	คอปเตอร์หันไปมองโทรศัพท์บนโต๊ะที่กำลังสั่น พ่อแม่มองคอปเตอร์ คอปพุ่งไปที่โทรศัพท์ คอปเตอร์รับโทรศัพท์ คอปเตอร์หน้าเครียด คอปเตอร์คว้ากุญแจรถ แล้วหันหลังกลับไปอย่างเร็ว		- โทรศัพท์สั่นบนโต๊ะ - กุญแจรถกระทบกัน - Build tension				Shift focus Copter > phone >Copter แซ่เฟรมซักพักเผื่อจังหวะใส่ SFX

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
12	6		1	20	Master	คอปเตอร์หันหลังกลับมา แล้วรีบวิ่งแทรกกลางพ่อแม่ออกไป พ่อแม่หันมองตามคอปเตอร์		Build tension				คอปวิ่งแทรกกลางพ่อแม่ออกไปทางขวา กล้อง Pan เร็ว ตามคอปเตอร์
13	6		1	7	WS	คอปเตอร์เดินมานั่งที่หน้าโต๊ะคอม คอปเตอร์กดเปิดลำโพงโทรศัพท์แล้ววางไว้บนโต๊ะคอม		เสียงลากเก้าอี้คอม	3 (Phone)			
14	6		1	2	Master	รูปถ่ายคอปเตอร์และคูเปอร์ในวัยเด็ก		-				ถ่ายเฉียง
15	6		1	3	Master	บริเวณห้อง มุมที่มีเครื่องดนตรี ของสะสมต่างๆ		-				
16	6		1	5	FS	ลำโพง Bluetooth ที่กำลังเล่นเพลง Hiphop อยู่		-				
17	6		1	9	MCU	คอปเตอร์เปิดหน้า Youtube แล้วเปิดหน้าทวิตเตอร์ที่ไทม์ส่งมา เป็นทวิตพูดถึงเรื่องครอบครัวยูทูปเบอร์ชื่อดัง		- เสียงคลิป Youtube คอปเตอร์และคูเปอร์วัยเด็ก - เสียงเม้าส์คลิก				

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
18	6		1	11	ECU	หน้าจอ IG แจ้งเตือนว่ามีแอคเคาท์มาขอฟอลโล่		Build tension				มุมเอียง ถ่ายจากฝั่งขวาของจอ
19	6		1	13	CU	มือคอปเตอร์ที่กำลังเลื่อนเพื่อจะไปคลิกดูการแจ้งเตือนนั้น		Build tension				
20	6		1	1	FS	หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่กำลังเปิดคลิปคอปเตอร์กับคูเปอร์วัยเด็กอยู่ แล้วก็มีแจ้งเตือนวันเกิดคอปเตอร์เด้งเข้ามาเรื่อยๆ		เสียงคลิป Youtube คอปเตอร์และคูเปอร์วัยเด็ก				
1	30		11	1	FS	หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่เปิดคลิปแม่ทำกับข้าวกับคอปเตอร์ คูเปอร์ สภาพข้าวของรอบๆเละเทะ มีเสียงลาก เสียงทั่นศพดังเข้ามาจากนอกซีน		- เสียงคลิปทำอาหารใน Youtube - เสียงจัดการกับศพ (ลาก, หั่น, ทุบ)			ถ่าย 2 VER VER 1 = Dolly-in VER 2 = Dolly-out	
						พัก 20 18.00-18.20						
		18.30 - 03.30										
1	16			4	Master	คอปเตอร์ถามพลอยทำไมไม่กลับบ้าน พลอยได้ยินเสียงคอปเตอร์ ก็ตกใจและหันมามอง		เสียงจากหนังในทีวี (เบาลง)	121			J-CUT คอปเตอร์ "พี่พลอยทำไมยังไม่กลับบ้านอีก" พลอยและคูเปอร์หันมองตามเสียงคอป

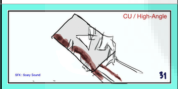
Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
2	16		10	6	Master	พลอยบอก วันนี้วันครบรอบพ่อแม่ก็ต้องออกไปข้างนอกบ้างสิ		เสียงจากหนังในทีวี (เบาลงสุด)	124,125			มุมกดไม่มาก
3	16			8	Master	คอปเตอร์เดินไปหาคูเปอร์พร้อมดึงคูเปอร์ขึ้นมา แต่คูเปอร์สะบัดหนี			126,127,128			
4	16			10	MS + MCU	พลอยอ้างว่าเป็นห่วงคอปเตอร์และคูเปอร์เพราะเธอคือพี่สาวแท้ๆ		Build tension	130,131,132,133,134			
5				3	MCU	คูเปอร์ส่งมือถือคืนพลอย พลอยโน้มน้าวให้คูเปอร์เชื่อ		เสียงจากหนังในทีวี (เบาลง)	119,120			
6	16			14	MS	พลอยหันไปพูดโน้มน้าวคูเปอร์อีกครั้ง		Tension Sound	137,138			
7	16		10	12	CU	พลอยพยายามโน้มน้าวให้คอปเตอร์ยอมไปด้วย		Tension Sound	135,136			

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
8	16			5	MS	พลอยบอกว่าคูเปอร์ไม่อยากให้กลับ คอปเตอร์ถามพลอยว่าพ่อแม่ไปไหน		เสียงจากหนังในทีวี (เบาลง)	122,123			
9	16			7	MCU	คอปเตอร์มองพลอยและมองไปทางคูเปอร์ คอปเตอร์พุ่งไปหาคูเปอร์						มุมเสยไม่มาก
10	16			2	MCU	คูเปอร์สับสนกับเรื่องที่เกิดขึ้น		เสียงจากหนังในทีวี (เบาลง)	116,117, 118			
11	16		10	1	CU	คูเปอร์กำลังดูภาพหลักฐานทั้งหมดจากมือถือของพลอย		เสียงจากหนังในทีวี	-			
12	16			9	MS	คอปเตอร์หันมาว่าพลอยว่าทำไปทำไม			129			
13	16			11	MCU	คอปเตอร์พยายามนึกแต่ทำอะไรไม่ได้เลย		Tension Sound	-			
14	16			13	MS	คูเปอร์กลัวและเริ่มร้องไห้ออกมา		Tension Sound	-			

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
15	16			15	MCU	คูเปอร์บอกพลอยว่าเขามีความสุขดี		-	139			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาพลอย
16	16			16	Master	คอปเตอร์ต่อว่าพลอยว่าทำไมเพิ่งจะมาเอาตอนนี้		-	140,141			ถ่ายจากบนบันได
17	16		10	17	Master + MS	พลอยเก็บของเตรียมพา 2 พี่น้องออกจากบ้าน พลอยเดินมาที่ประตูเจอเข้ากับพ่อแม่ที่เดินสวนเข้ามาพอดี		- Build tension - เสียงเก็บของ - เสียงเปิดประตูพลั๊วะ	142,143			เสียง Build tension หยุดตอนประตูเปิด
18	16			19	WS	แม่ถามพลอยว่าพูดอะไรกับลูก คอปเตอร์ถามแม่ว่าเรื่องที่พลอยบอกเป็นเรื่องจริงไหม		-	146,147			

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
19	16		10	21	MS	คอปเตอร์เดินออกมาจากโซนโซฟา เพื่อเข้ามาใกล้พ่อแม่มากขึ้น และบอกว่ารู้ความจริงหมดแล้ว คูเปอรวิ่งตามคอปเตอร์ออกมายืนดู		-	149			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาแม่ คูเปอร์ยืนเยื้องไปทางข้างหลังมากกว่าคอปเตอร์
20	16			25	MCU	คอปเตอร์มองหน้าพ่อสลับกับพลอย รู้สึกตกใจกับสิ่งที่เห็น คูเปอร์ก็ตกใจมากรีบวิ่งมาอยู่ข้างคอปเตอร์และมองไปที่พลอย		Tension Sound (เป็นจังหวะเดียวหนักๆ)	-			
21	16			18	Master	พ่อประหลาดใจที่พลอยยังไม่กลับ แม่เห็นลูก2คน มาอยู่ข้างล่ากันหมดก็งงมาก และถามว่าทำไมยังไม่นอน		-	144,145			
22	16			20	MS	แม่เอ็ดคอปเตอร์ว่าอย่าไปเชื่อในเน็ต		-	148			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคอป
23	16			22	MS	พ่อพยายามอธิบายให้คอปเตอร์เชื่อพ่อแม่		-	150,151			ถ่ายมุมเหนือไหล่ขวาคอป

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
24	16			23	CU	พลอยหันหน้ามาทางคอปเตอร์ พยายามพูดให้คอปเตอร์เชื่อ เดินไล่บี้เข้าใกล้ขึ้น		Build tension	152,153			Break the 4th wall
25	16		10	24	Master	พ่อพุ่งตัวมาจับพลอย พ่อง้างมือตบเต็มแรง พลอยล้มไปกองกับพื้น		- Build tension - เสียงตบ - เสียงล้มกระแทกพื้น	154,155			
26	16			27	Master	แม่พุ่งเข้าใส่พลอย		Tension Sound (เป็นจังหวะเดียวหนักๆ)	-			แม่พุ่งออกมาจากฝั่งคูเปอร์ (ตัวคูเปอร์จะบังพอดีในมุมนี้)
27	16			26	Master	พลอยพูดท้าทายพ่อ		-	156,157			ถ่ายเหนือไหล่ซ้ายพ่อ

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
28	16			29	CU	พลอยพูดอ้อมโอมโหแม่ พลอยเหลือบไปเห็นแม่คว้าโล่จากบนโต๊ะกินข้าว		- Tension Sound (เป็นจังหวะเดียวหนักๆ) - เสียงโล่กระทบโต๊ะ	160			เสร็จแล้วไปแต่งเละพลอย
29	16		10	28	CU	แม่ค่อมตัวพลอยไว้		Tension Sound (เป็นจังหวะเดียวหนักๆ)	158,159			ถ่ายมุมเหนือไหล่ซ้ายพลอย
30	16			30	CU	แม่ง้างมือทุบโล่ลงไปที่หน้าพลอย 1 ครั้ง		- Tension Sound - เสียงทุบโล่ไปที่หน้า 1 ที	-			
31	16			31	CU	มือแม่ถือโล่เปื้อนเลือด		Scary Sound	-			

Shot	Time	Visual	Sc	Cut	Shot Size	Description	Sound			Casts	Props	Note
							Music	SFX	Dia.			
32	16		10	33	CU	แม่ทุบโล่ลงไปที่หน้าพลอยไม่ยั้งมือ จนเลือดกระเด็นขึ้นมา แม่ปล่อยโล่ลงไปที่พื้น แม่เงยหน้าขึ้นมา โดยที่หน้าเปรอะเลือดเต็มไปหมด		- Scary Sound - เสียงทุบโล่ไปที่หน้า - เสียงเลือดกระเด็น - เสียงโล่กระแทกพื้น	-			
33	16			32	CU	พลอยแสยะยิ้มโรคจิต		Scary Sound	-			
						CUT TO BLACK:						
						03.30 ปิดกอง						

(ตาราง: การถ่ายทำ Q3)

4.3.3.7 แบบบันทึกการประชุม

28 สิงหาคม จับกลุ่มครั้งแรกแบ่งหน้าที่สมาชิกกันคร่าวๆ แลกเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละคน

29 สิงหาคม นัดปรึกษากันในเรื่องปัญหา และประเด็นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

6 กันยายน นัดคุยกันอย่างเป็นทางการ พูดคุยกันเพื่อแบ่งหัวข้อรีเสิร์ช

1.เรื่อง technology & Privacy

2.โรคจิตเวท ต่างๆ

3. เรื่อง เด็ก

4.Case study ข่าวหนัง

5.กระบวนการทางกฎหมาย สืบสวน

6. การรับบุตรบุญธรรม

7. Time skip

10 กันยายน research ในประเด็น ‘พ่อแม่บังคับให้ลูกเป็นดารา’ โดยสัมภาษณ์ บุคคลที่มีประสบการณ์ตรง

12 กันยายน นัดคุยกันเพื่อติดตามความคืบหน้า เกี่ยวกับหัวข้อที่แต่ละคนรับผิดชอบ research ลดลงมาเหลือเพียงสามประเด็นคือ Privacy / Case study / บุคคลสาธารณะ

13 กันยายน ประชุมกันก่อนเริ่มนำเสนอกับอาจารย์ ในหัวข้อ research

14 กันยายน คุยกันหลังจบการนำเสนอครั้งที่หนึ่ง หัวข้อที่พูดคุยคือประเด็นที่ยังมีความไม่สมบูรณ์ research ที่ต้องหาลึกลงไปในประเด็น โรคจิตเวท และ ในเชิงกฎหมาย

22 กันยายน อัปเดท research ที่แต่ละคนได้ไปค้นคว้า

25 กันยายน คุยกันเพื่อคิด แก่นเรื่อง และ เนื้อเรื่องที่ ครั้งแรก หลักๆจะเป็นเรื่องตัวบทที่ยังมีจุดบอด

27กันยายน คุยกันเพื่อคิด แก่นเรื่อง และ เนื้อเรื่องที่ ครั้งที่สอง และ เพื่อเตรียมตัวก่อนนำเสนอครั้งที่สอง

28 กันยายน นำเสนอครั้งที่สอง ในหัวข้อ Plot / Theme ของหนัง หลังจากนำเสนอพบปัญหาเยอะมากที่ต้องแก้ไขกันต่อ เช่นเรื่อง plot ที่มีช่องโหว่มากมาย

29 กันยายน ตกลงกันว่าจำเป็นต้องแก้ไข Plot ใหม่ทั้งหมดเพื่อให้สามารถเล่าได้ตรงประเด็นที่จะสื่อจริงๆ

30 กันยายน วาง Plot ใหม่กันคร่าวๆ และ คิด Theme ของเรื่อง

1 ตุลาคม เข้าไปปรึกษาอาจารย์อุสุมา และ อาจารย์อภิเชษฐ ในส่วนของเนื้อเรื่อง เพิ่มเติมและได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ case study ที่คล้ายคลึงกับประเด็นหนังให้ไปค้นคว้าเพิ่มเติม

5 ตุลาคม คุยเรื่อง Character analyze / acting style / concept image / design concept

7 ตุลาคม คุยเรื่อง reference กับ form การเล่าเรื่อง และ อัปเดทงาน concept image / design concept หลังจากปรึกษากับ อาจารย์ ดร.ปิลันลน์ ปุณญประภา

9 ตุลาคม หลังจากปรึกษากับ อาจารย์ป่าน ได้ข้อสรุปให้แก้ Theme และ Character

17 ตุลาคม นัดทำ Concept Box และ ปรับบทให้ดีขึ้น คุยกันเรื่อง Location เพื่อกำหนดวันไปดูพื้นที่จริง

25 ตุลาคม คุยกันเรื่อง เนื้อเรื่องอีกเพื่อให้บทสมบูรณ์ที่สุด ในงบการเงินที่จ่ายไหว

27 ตุลาคม นัดคุยกันเรื่อง สถานที่ถ่ายทำ เปรียบเทียบราคาของแต่ละที่ คำนวณความคุ้มค่าร่วมกัน

8 พฤษจิกายน ประชุมกันก่อนจะนำเสนอ ตรวจงานที่แต่ละฝ่ายทำ เช่น Storyboard Artwork Ref ภาพ เสียง

9 พฤษจิกายน นำเสนอกับอาจารย์ประจำเอก

15-16 พฤษจิกายน 2020 ไปscout location ที่ garden cliff hotel พัทยา

22 / 24 / 26 / 27 พฤษจิกายน Casting Day

23 พฤษจิกายน รวบรวมงานจากฝ่ายต่างๆ เพื่อเตรียมตัวนำเสนอ เช่น Final Set Props Costume Breakdown / Shot

28 พฤษจิกายน scout location ที่ บ้านจอมทอง 19 หลังจากนั้น สรุปงานก่อน Pre Production 1

30 พฤษจิกายน นำเสนอ Pre Production 1

2 ธันวาคม วางแผนการถ่ายทำ ที่พัทยา

7 ธันวาคม Scout Location 2 หัวหิน

14 ธันวาคม Block shot บ้านจอมทอง 19

15 / 19 ธันวาคม workshop นักแสดง

ตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคมเกิดการระบาดครั้งใหญ่ที่สมุทรสาคร ทำให้กระบวนการทำงานหยุดนิ่งไปสักระยะ มีการคุยกันผ่านช่องทางออนไลน์ อยู่เรื่อยๆ พร้อมกับเฝ้าตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และหลังจากประกาศ Lock down กรุงเทพ และอีกหลายจังหวัด จึงทำให้จำเป็นต้องปรับบทภาพยนตร์

3 มกราคม กลับมาคุยเรื่องบทอีกครั้ง เปลี่ยนรายละเอียดต่างๆ

5 มกราคม ประชุมงานกันออนไลน์ research ใหม่ และ การกำหนด Budget ใหม่ทั้งหมดเพราะเปลี่ยนสถานที่การถ่ายทำ รวมถึงมีประชุมรุ่นกับอาจารย์ถึงแนวทางที่จะดำเนินต่อไปได้

6 มกราคม คุยกันเรื่องการจัดการคน เนื่องจากรัฐบาลประกาศห้ามไม่ให้รวมตัวกันเยอะ จึงทำให้กองถ่าย มีคนได้ไม่เกิน 15 คน จึงจำเป็นที่จะต้องคุยกันให้การบริหารคนเกิดประโยชน์ได้อย่างสูงสุด

9 มกราคม จากการคุยกันวันนี้เราสรุปได้ว่า เราจะเลื่อนการถ่ายทำออกไปก่อนอย่างไม่มีกำหนด ซึ่งระหว่างนี้เราจะมีการปรับบทให้มันสโคปเล็กลง เช่นลด Location ลงต่างๆเป็นต้น

14 มกราคม ประชุมกันเพื่อหาวันถ่ายที่เป็นไปได้มากที่สุด และเกิดปัญหา นักแสดงบท คูเปอร์ มีปัญหาจนต้องเปลี่ยนตัวแสดง และปัญหาเรื่องคิว ก็เกิดขึ้นกับนักแสดงทุกคน เนื่องจากการระบาดของโรค ทำให้การจัดคิวยากมากที่จะให้นักแสดงหลักทั้ง 5 คน ว่างตรงกัน

4 กุมภาพันธ์ แก้บทภาพยนตร์อีกครั้ง ประชุมกันเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุด

16 กุมภาพันธ์ ประชุมกันเพื่อตรวจสอบทุกอย่างให้พร้อม ทั้งด้านงานภาพ และ ศิลป์ รวมถึงวางแผนก่อนถ่าย

20 - 27 กุมภาพันธ์ ประชุมกันผ่าน Zoom ทุกวันเพื่อเตรียมตัวในช่วงสุดท้ายของการเตรียมการถ่ายทำ รวมถึงมีการเข้าไป Block shot ที่ Location

28 กุมภาพันธ์ ถ่ายทำ Q1

5 มีนาคม ถ่ายทำ Q2 และพบว่า จำเป็นต้องแก้ shot จึงประชุมกันครั้งสุดท้ายในคืนหลังถ่าย

6 มีนาคม ถ่ายทำ Q3 ปิดกอง

4.3.4 กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายกำกับศิลป์ในด้านของสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก

ขั้นตอนในการเตรียมการสร้างภาพยนตร์และขั้นตอนการถ่ายทำ ทางฝ่ายศิลป์ได้ดำเนินการดังนี้ จากบทฉบับแรกที่ได้ทำการเขียนขึ้นทางสมาชิกได้ทำการประชุมและได้ข้อสรุปมาว่าต้องการความเป็นครอบครัวที่อบอุ่นของ Youtuber ที่ดังได้เพราะจังหวะและเวลาจึงทำให้เขาได้ไปซื้อบ้านใหม่ ทางฝ่ายศิลป์ก็ได้ไปทำการรีเสิร์ชจากครอบครัวที่เขาทำอาชีพ Youtube เป็นอาชีพหลักผ่านการดู Home Tour ใน Youtube จากหลายๆช่อง และได้ดูไลฟ์สไตล์ของพวกเขาผ่าน Platform ต่างๆที่ถูกเปิดเป็นสาธารณะ เพื่อหาจุดตรงกลางของความเหมือนกันของบ้านในแต่ละหลัง

การออกแบบการสร้างจากบทภาพยนตร์เรื่อง Hello Strangers ที่ได้รับมาโลกของภาพยนตร์จะดำเนินเรื่องภายในบ้านของตัวละคร และสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในบทก็คือทะเล แต่เนื่องจากสถานการณ์ไวรัสโควิดทางทีมงานได้มีการปรับเปลี่ยนบทเพื่ออำนวยความสะดวกและความสบายใจให้กับทีมงานท่านอื่นๆที่มาช่วยเหลือและนักแสดงและได้ตกลงกันที่จะลดสถานที่ถ่ายทำลงเพื่อความปลอดภัยของทีมงานทุกท่านโดยทำการตัด Scene ที่ต้องถ่ายทำที่ทะเลออกไปแล้วทำให้เรื่องราวจบภายในบ้านแทน

โดยสรุปเป็นสถานที่ได้เป็น

1. บ้าน
2. ห้องนอนคอปเตอร์
3. ที่ทำงานของผู้เขียนคอนเทนต์ออนไลน์
4. ทะเล (บทรอบที่1)
5. ห้องพักในรีสอร์ต (บทรอบที่1)

Reference: Location

จากข้อมูลข้างต้นทางฝ่ายศิลป์ก็ได้ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่อยู่อาศัยในช่วงปี 2562 จึงได้คำตอบมาว่าสถานที่ที่ควรจะเป็นที่ๆตัวละครอาศัยอยู่แถวย่าน ราชพฤกษ์ เนื่องจากในช่วงนั้นเป็นช่วงที่เมืองกำลังขยายตัว ราชพฤกษ์จึงเป็นพื้นที่ที่บ้านราคาไม่แพงและพื้นที่ใช้สอยเยอะ ซึ่งจะสามารถมีบ้านหลังใหญ่ และ พื้นที่ใช้สอยจำนวนมากโดยมูลค่าจะต่ำกว่าพื้นที่ในเมือง ในด้านของการเดินทางราชพฤกษ์ก็ตอบโจทย์ของอาชีพที่ตัวละครทำที่จำเป็นจะต้องออกอีเว้นท์ในเมือง ราชพฤกษ์ก็มีทางด่วนตรงเข้าสู่ในเมืองทำให้การเดินทางไม่เป็นที่ลำบาก

(ภาพประกอบ: แผนที่ย่านราชพฤกษ์)

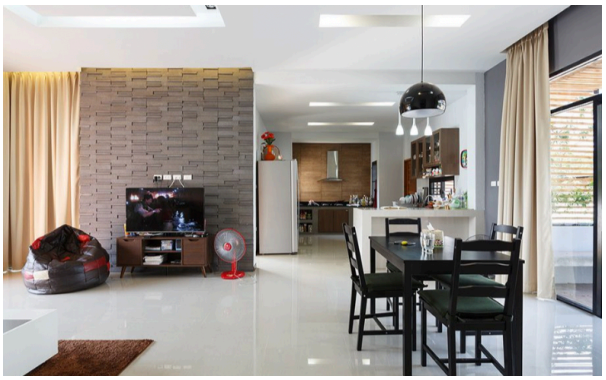
โดยรูปแบบบ้านที่ฝ่ายศิลป์ได้หามาเป็นรูปแบบบ้านเดี่ยวสองชั้น สไตล์โมเดิร์นสองชั้นมีสวนรอบตัวบ้าน เพื่อแสดงถึงเจตนาตามที่ตัวบทได้เขียนไว้คือครอบครัวที่อบอุ่น การที่ใช้บ้านสไตล์โมเดิร์นแบบสองชั้นและมีพื้นที่สวนหน้าบ้านจะสามารถให้ความรู้สึกถึงความเป็นครอบครัวได้เพราะเป็นรูปแบบบ้านในอุดมคติของหลายๆคน

(ภาพประกอบ: Reference บ้าน)

บริเวณโถงนั่งเล่นในบ้านทางฝ่ายศิลป์ได้ไปหาข้อมูลโดยถ่ายห้องนั่งเล่นในบ้านแต่ละหลังและหาส่วนที่มีเหมือนกันคือทุกๆบ้านจะมีโทรทัศน์และโซฟาอยู่ภายในห้องนั่งเล่น เนื่องจากเป็นพื้นที่ส่วนกลางในการใช้ชีวิตกับสมาชิกคนอื่นๆในครอบครัว ซึ่งบางบ้านห้องนั่งเล่นจะอยู่รวมกับที่รับประทานอาหารเพื่อที่จะได้สามารถดูโทรทัศน์เครื่องเดียวกันกับห้องนั่งเล่น

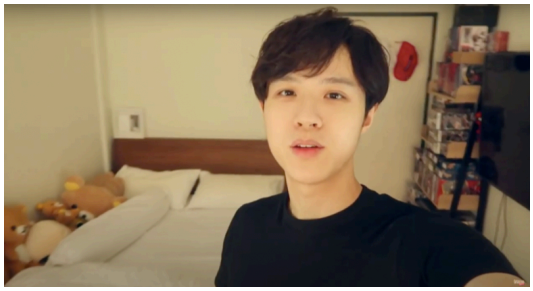

(ภาพประกอบ: Reference ห้องโถง)

ภายในห้องนอนจะเป็นห้องนอนของผู้ชายที่มีงานอดิเรกโดยตัวละครของเราได้วางให้ 'คอปเตอร์' เป็นตัวละครที่ชื่นชอบการทำดนตรีทางฝ่ายศิลป์ก็ได้ไปหารูปแบบของห้องนอนผู้ชายที่มีงานอดิเรกของตนเองว่ามีการจัดวางห้องแบบไหน โทนสีห้องประมาณไหน โดยจากการค้นหาก็ได้ข้อสรุปมาว่าห้องผู้ชายส่วนใหญ่จะไม่มีเฟอร์นิเจอร์มากชิ้นจะมีเพียงแค่สิ่งของจำเป็น เช่น ชั้นวางของที่เก็บของที่เป็นงานอดิเรก โซนทำงานที่ยังคงมีเครื่องดนตรีหากผู้นั้นเล่นเพราะเนื่องจากโซนทำงานภายในห้องก็จะเป็นโซนพักผ่อนเช่นเดียวกัน เตียงจะมีหมอนเพียงไม่กี่ใบ และโดยรวมของห้องสีจะไม่ฉูดฉาด โดยความเป็นระเบียบนั้นจะขึ้นอยู่กับบุคคล

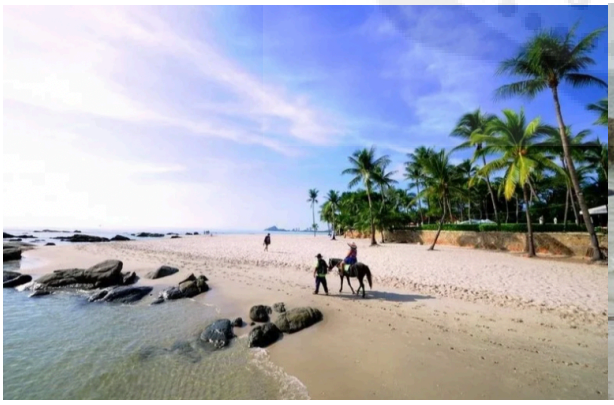
(ภาพประกอบ: Reference ห้องนอน)

ที่ทำงานของนักข่าวออนไลน์คอนเทนต์ฝ่ายศิลป์ได้ไปขอรูปจากรุ่นพี่ที่ปัจจุบันทำงานในอาชีพเดียวกันกับตัวละครเพื่อให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมในความเป็นจริงว่ามีรูปแบบเป็นแบบไหน ซึ่งจากที่วิเคราะห์ได้จากรูปภาพที่ได้มาจะเป็นเพียงแค่โต๊ะตั้งและต่างคนต่างพกโน๊ตบุ๊คของตัวเองมานั่งทำงาน บนโต๊ะก็จะมีเพียงเอกสารสมุด ที่พนักงานพกมาเองในแต่ละวัน บางตำแหน่งจะมีโต๊ะเดี่ยวแต่ก็จะเป็นโต๊ะและเก้าอี้ธรรมดา ไม่ได้เป็นโต๊ะที่แบ่งสัดส่วนชัดเจนเหมือนออฟฟิศในบริษัททั่วไป

(ภาพประกอบ: Reference สถานที่ทำงานของนักข่าว)

จากตัวบททะเลที่ต้องการจะต้องเป็นทะเลที่มีโขดหินตามชายหาดซึ่งทางฝ่ายศิลป์ก็ได้ลงพื้นที่ไปที่ชายหาดจังหวัดใกล้ๆกรุงเทพเพื่อหารูปแบบหาดที่มีโขดหินเพราะว่าภายในบทแรกก่อนถ่ายทำจะมีSceneที่ตัวละครจำเป็นต้องใช้หินในการประกอบฉาก ฉะนั้นหาดที่เราเลือกใช้ต้องเป็นหาดที่มีหินเพื่อให้สมเหตุสมผลกับตัวบท

(ภาพประกอบ: Reference ทะเล)

ห้องพักในโรงแรมที่มีชายหาดอยู่ใกล้ จากภาพตัวอย่างที่ทางฝ่ายศิลป์ได้หามาจะมีรูปแบบคล้ายคลึงกับห้องพักในโรงแรมปกติแต่ที่จะมีแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจะเป็นหน้าต่างที่จะมีขนาดใหญ่กว่าปกติเพื่อให้ผู้พักได้มองออกไปด้านนอกเพื่อเห็นวิวทะเล

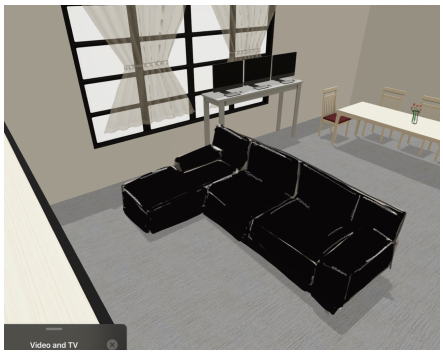

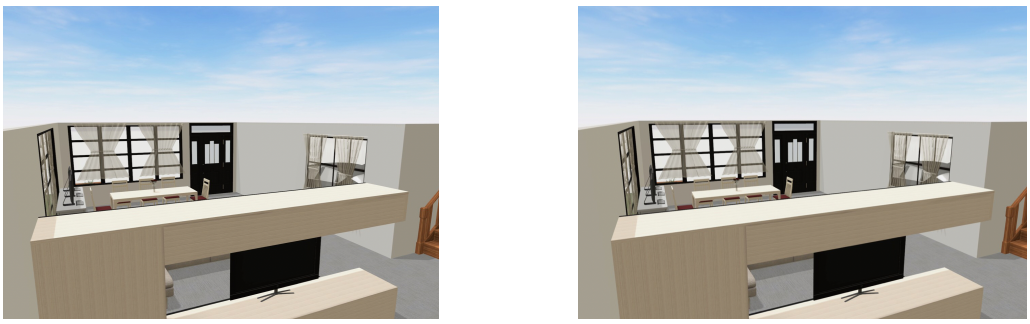

(ภาพประกอบ: Reference ห้องพักโรงแรม)

4.3.4.1 การออกแบบสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายภาพยนตร์

จาก Concept Design ที่ทางฝ่ายศิลป์ได้ตัดสินใจใช้คือคำว่า ‘Controlled’ หรือ ‘การถูกควบคุม’ ก็ได้ทำ Mood board ออกมาเพื่อช่วยในการกำหนดขอบเขตของงานศิลป์ โดยทีมงานศิลป์ก็ได้เอาข้อมูลเหล่านี้มาออกแบบสถานที่เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดบทบาทของภาพยนตร์ออกมาได้อย่างมากที่สุด ฝ่ายศิลป์จึงได้ออกแบบสถานที่ตามบริบทที่มีดังต่อไปนี้

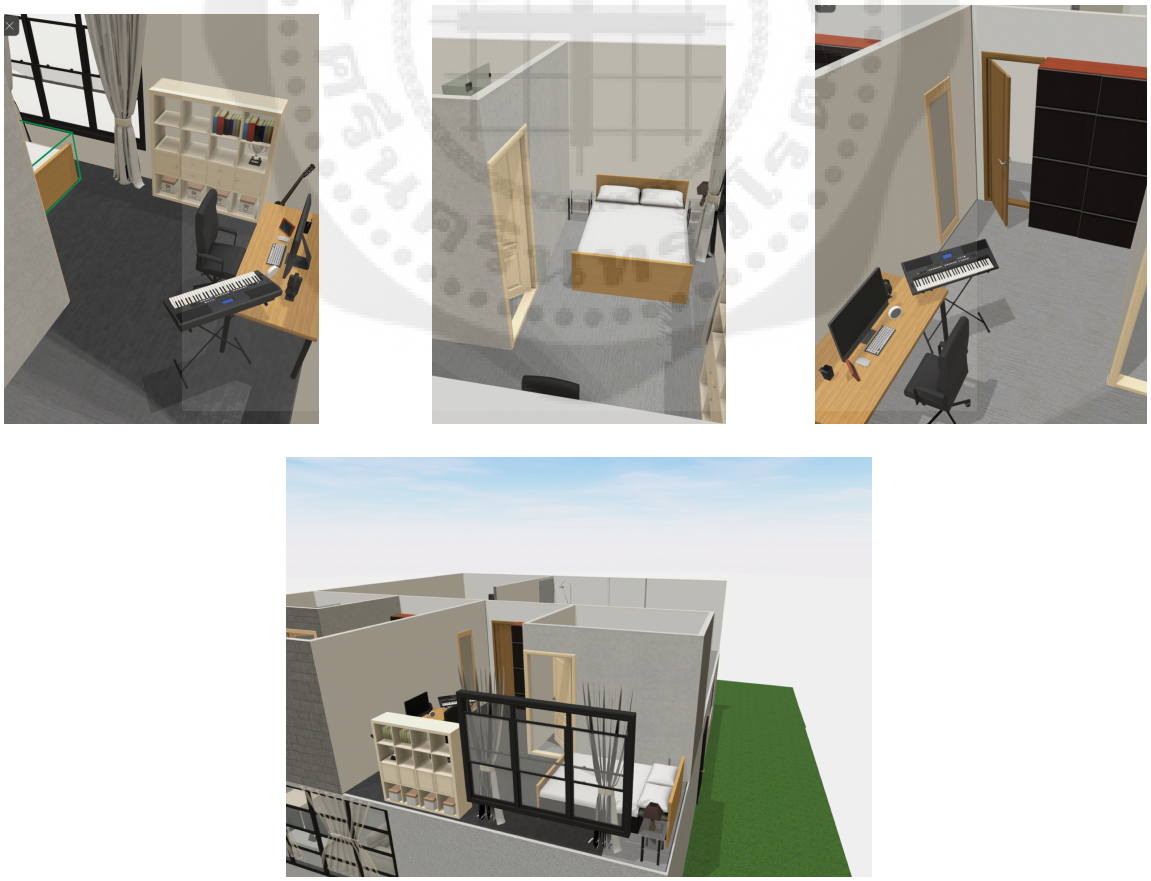

(ภาพประกอบ: Sketching ตัวบ้าน)

ตัวบ้านที่วางไว้จะเป็นบ้านสองชั้นสไตล์โมเดิร์น โดยการจัดวางของห้องนั่งเล่น คือจัดวางโต๊ะทานข้าวไว้ที่ส่วนหน้าของประตูบ้านเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นส่วนตัวซึ่งเป็นประเด็นรองที่ทางทีมงานมีความต้องการจะนำเสนอและเอาส่วนของโซนนั่งเล่นไว้ตรงกลางบ้านแล้วมีโทรทัศน์เพียงเครื่องเดียวเพื่อที่เวลารับประทานอาหารจะได้สามารถใช้โทรทัศน์เครื่องเดียวกันได้ และเนื่องจากที่บ้านหลังนี้มีอาชีพ Youtuber ก็จะมีการจัดวางให้มีส่วนของพื้นที่ทำงานเป็นสถานที่พักไฟล์โต๊ะที่จัดให้ก็จะเป็นโต๊ะแบบสูงเพื่อเอาไว้ยืนทำงานเนื่องจากหน้าที่ตรงนี้ไม่ใช่พื้นที่ทำงานประจำจึงไม่จำเป็นต้องเป็นแบบที่นั่งแบบเก้าอี้จริงจัง รอบตัวบ้านจะมีหน้าต่างอยู่ทุกมุมเพื่อแสดงถึงความไม่เป็นส่วนตัวเนื่องจากการที่มีหน้าต่างบานใหญ่รอบตัวบ้านผู้คนด้านนอกสามารถมองเข้ามาในตัวบ้านโดยง่าย

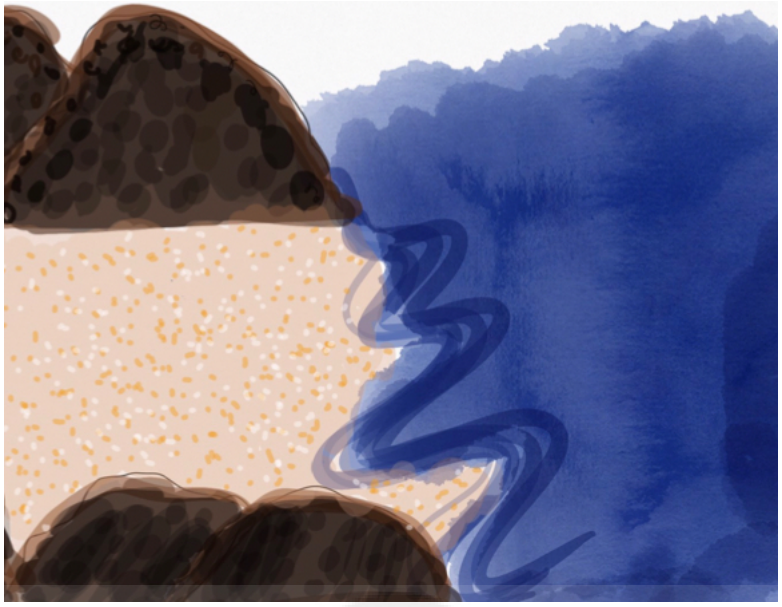
(ภาพประกอบ: Sketching ห้องนอนคอปเตอร์)

ห้องนอนคอปเตอร์เป็นห้องนอนแบบที่มีห้องน้ำในตัว เตียงขนาดใหญ่ตั้งอยู่ด้านใน โดยรอบๆห้องจะมีหน้าต่างบานใหญ่เพื่อแสดงถึงความไม่เป็นส่วนตัวเนื่องจากด้านนอกสามารถมองเข้ามาด้านในได้อย่างง่ายดาย ในตัวห้องจะมีชั้นวางของที่วางกล่องเก็บของที่ได้มาจากแฟนคลับมากมาย และตรงชั้นวางของจะเป็นขอบสีทองเพื่อแสดงถึงเงินทอง กรอบที่พ่อแม่เป็นคนสร้างให้ พื้นที่ส่วนตัวที่มีความเป็นคอปเตอร์ที่สุดจะเป็นโซนของโต๊ะทำงานเพราะจะรายล้อมไปด้วยเครื่องดนตรี ซึ่งเป็นงานอดิเรกที่คอปเตอร์ชื่นชอบเป็นอย่างมาก โดยเราจะวางโซนทำงานไว้ด้านหน้าเป็นโซนแรกที่เปิดประตูเข้ามาแล้วจะเจอเป็นอย่างแรกเพื่อแสดงถึงความที่จะถูกรุกล้ำอย่างง่ายดาย โดยบนโต๊ะทำงานจะมีภาพตนเองและน้องเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคูเปอร์น้องชายที่มีต่อคอปเตอร์

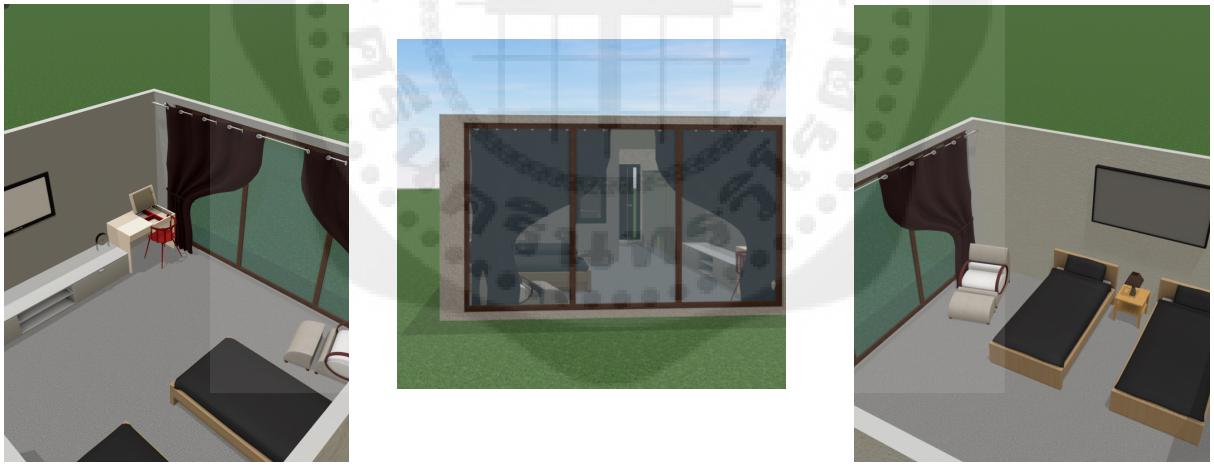
(ภาพประกอบ: Sketching ห้องทำงานพลอย)

ห้องทำงานของพลอยจาก Reference จะเป็นโต๊ะทำงานรวมกันโดยเราเลือกให้โต๊ะทำงานพลอยเป็นโต๊ะเดี่ยวเนื่องจากการเขียนคอนเทนต์ต้องใช้สมาธิบนโต๊ะทำงานพลอยจะมีนิตยสารเปิดวางอยู่เพื่อเอาไว้ดูหลักวิธีการเขียน มีโน๊ตบุ๊คที่เอาไว้ทำงาน มีแพลนเนอร์เปิดอยู่ข้างๆเพื่อเอาไว้ดูวันและเวลา ภายในห้องจะมีนาฬิกาติดผนังเพื่อให้ดูเวลาโต๊ะที่เราเลือกใช้จะใช้เป็นโต๊ะสีดำเพื่อแสดงถึงอำนาจมืดความครอบงำ ที่พลอยสามารถทำกับคอปเตอร์และคูเปอร์ผ่านสิ่งที่ทำบนโต๊ะนี้ได้

(ภาพประกอบ: Sketching ทะเล)

จากตัวบทเก่าจะเกิด Scene ฆาตกรรมที่ริมชายหาดทาฝ่ายศิลป์เลยได้ดีไซน์พื้นที่ตรงที่จะเกิดการฆาตกรรมขึ้นโดยให้มีโขดหินล้อมรอบเพื่อแสดงถึงการถูกควบคุม และเพื่อความสมเหตุสมผลกับในตัวบทที่จะมีการใช้หินเป็นอาวุธในการทำร้ายกัน

(ภาพประกอบ: Sketching ห้องพักโรงแรม)

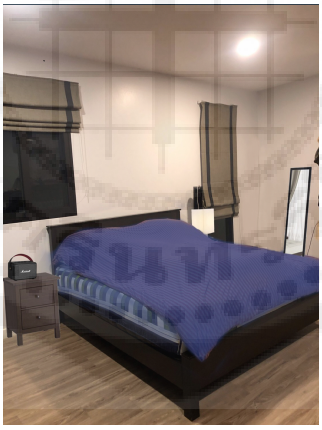
ห้องของคอปเตอร์และคูเปอร์ในรีสอร์ตบทแรกเราจะเลือกให้ในตัวห้องมีหน้าต่างขนาดใหญ่เพื่อมองเห็นวิวด้านนอกเปรียบเสมือนอิสระที่สามารถเห็นแต่ไม่สามารถได้รับได้ และจะมีผ้าม่านสีดำที่เปรียบเสมือนการควบคุมของพ่อและแม่ที่คอยปิดกั้นอิสระของลูก เตียงนอนในห้องจะแบ่งเป็นเตียงเดี่ยว2 เตียง กับผ้าปูที่นอนสีดำที่แสดงถึงการควบคุมของพ่อแม่เช่นเดียวกันกับผ้าม่าน

Key Visual : Location Set

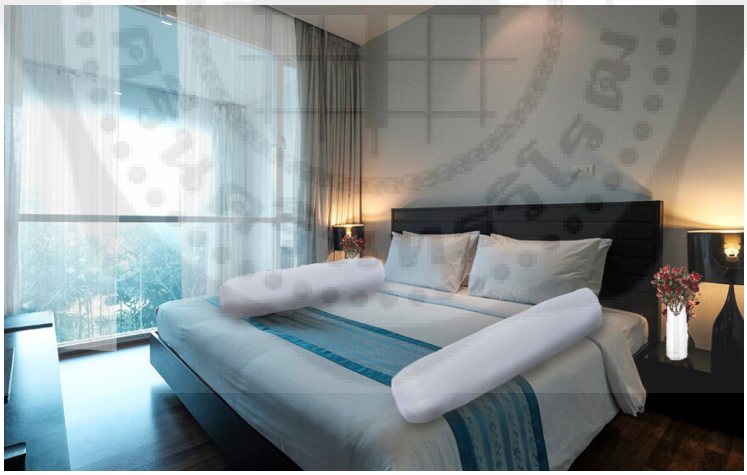
บริเวณโซนห้องนั่งเล่นและโซนทานอาหารในตัวบ้าน โดยที่จะมีโซฟาหันหน้าเข้ากับทีวี บนโซฟาจะมีหมอนที่ถูกตั้งเป็นระเบียบอยู่เสมอ บนโต๊ะอาหารจะมีดอกไม้ซึ่งจะเป็นดอกกุหลาบแห้งอยู่บนโต๊ะ เนื่องจากในเรื่องนี้ดอกกุหลาบจะมีความหมายถึงความโด่งดังและดอกไม้ก็เปรียบเสมือนความมีชีวิตชีวาแต่เราเลือกเป็นดอกไม้ที่ตายแล้วเปรียบเสมือนคอปเตอร์และคูเปอร์ที่ชีวิตนั้นถูกริดรอดความเป็นชีวิตชีวาออกเพราะพ่อและแม่ต้องการใช้สองคนนั้นเป็นเพียงเครื่องมือหากิน เก้าอี้ทานข้าวแบบที่ตั้งใจจะเป็นสีดำ และวางเรียงกัน สามตัวด้านหนึ่ง และหัวโต๊ะของแต่ละฝั่งอย่างละตัวเพื่อเป็นมุมที่นั่งแล้วจะสามารถมองโทรทัศน์ได้ทุกคน

ห้องนอนคอปเตอร์ที่วางไว้จะมีเตียงขนาดใหญ่และมีผ้าปูเตียงสีทึบที่จะถูกตรึงตลอดเวลาเพื่อเปรียบเสมือนสีของพ่อและแม่ที่คอยควบคุมคอปเตอร์ไว้ ปลายเตียงจะมีโต๊ะทำงานที่จะวางคอมเครื่องใหญ่เอาไว้ ด้านข้างจะมีนาฬิกาเข็มเอาไว้ดูเวลา และข้างๆโต๊ะทำงานจะมีคีย์บอร์ด กีต้าร์ไฟฟ้า กีตาร์โปร่ง วางอยู่เพื่อให้เห็นถึงความสนใจของตัวละคร ข้างๆคอมพิวเตอร์จะมีภาพน้องตัวเองตอนเด็กๆวางไว้เพื่อแสดงถึงความรักที่คอปเตอร์มีให้กับคูเปอร์คนน้อง หน้าต่างของห้องคอปเตอร์จะเป็นหน้าต่างบานใหญ่ที่จะมีผ้าม่านสีขาวบางปิดไว้ตลอดเวลาเปรียบเสมือนอิสรภาพที่เลือนราง ส่วนตัวผ้าม่านสีทุบจะถูกมัดไว้เปรียบเสมือนการโดนควบคุมในการใช้ชีวิต

ห้องทำงานพลอยจะเป็นโต๊ะสีดำเพื่อแสดงถึงความมืดมิดในตัวละครของพลอยที่สามารถทำบนโต๊ะแห่งนี้ บนโต๊ะจะมีโน๊ตบุ๊คที่พลอยเอาไว้ทำงาน และ นิตยสารที่เอาไว้ดูแนวทางในการเขียน แพลนเนอร์ และ ไอแพดที่เอาไว้ทำงาน ด้านหลังจะมีม่านสีขาวบางที่ติดอยู่เปรียบเสมือนการถูกควบคุมโดยความโลภในการอยากได้ของตัวเอง

ห้องนอนที่รีสอร์ตเป็นห้องนอนที่มีกระจกใหญ่มองออกไปเห็นวิวและจะมีผ้าม่านบางคอยปิดอยู่ซึ่งก็คืออิสรภาพของคอปเตอร์และคูเปอร์ บนเตียงจะมีหมอนข้างขนาบข้างไว้เพื่อแสดงถึงการถูกควบคุมเช่นเดียวกับตัวผ้าปูเตียงที่จะถูกตรึงไว้ตลอดเปรียบเสมือนการที่คอปเตอร์ถูกควบคุมโดยพ่อและแม่

ชายหาดที่จะใช้เป็นหาดโล่ง ด้านหลังจะเป็นเขาลูกใหญ่ให้เหมือนเป็นทางตัน บนหาดจะมีหินชิ้นเล็กอยู่ทั่วหาดเพื่อความสมเหตุสมผลของบทละครที่จะมีการหยิบหินขึ้นมาเป็นอาวุธ

4.3.4.2 การออกแบบอุปกรณ์การประกอบฉาก

บ้าน

(ภาพประกอบ: อุปกรณ์ประกอบฉากในบ้าน)

1.โต๊ะสูง

2.คอมพิวเตอร์เครื่องใหญ่

3.บอร์ดตารางงาน

4.โต๊ะรับประทานอาหาร

5.เก้าอี้รับประทานอาหาร

6.ดอกกุหลาบแห้งในแจกันสีทึบ

7.โทรทัศน์

ห้องนอนคอปเตอร์

(ภาพประกอบ: อุปกรณ์ประกอบฉากในห้องคอปเตอร์)

1.รูปภาพน้องชายในกรอบรูปสีดำ

2.ชั้นวางของที่แปะโพสอิทตารางงานสีเหลือง

3.กล่องเก็บของ

4.โต๊ะทำงาน

5.คอมพิวเตอร์

6.โคมไฟ

7.คีย์บอร์ด

8.นาฬิกาตั้งโต๊ะ

9.เตียง

10.โคมไฟข้างเตียง

11.กีตาร์โปร่ง

12.กีตาร์ไฟฟ้า

ที่ทำงานของพลอย

(ภาพประกอบ: อุปกรณ์ประกอบฉากที่ทำงานของพลอย)

1.โต๊ะทำงานสีดำ
2.โน๊ตบุ๊ค
3.เศษกระดาษเอาไว้จดงาน
4.นาฬิกาติดผนัง
5.กระเป๋า
6.เครื่องเขียน
7.ต้นไม้ในร่ม

อุปกรณ์ประกอบฉากอื่นๆ

(ภาพประกอบ: อุปกรณ์ประกอบฉากอื่นๆ)

1. หนังสือพิมพ์
2. รูปภาพเด็กผู้หญิง
3. แฟลชไดร์ฟ
4. กล่องของขวัญ

Location and Setting

สถานที่หลังจากการเปลี่ยนบทมาได้เป็นบ้านของเพื่อนภายในชั้นเรียนที่อยู่ระแวกพระราม2 เนื่องจากลักษณะบ้านมีรูปร่างคล้ายคลึงกับแบบบ้านที่ฝ่ายศิลป์ได้ทำงานออกแบบไว้ รวมถึงตัวFunctionห้องและพื้นที่ในการพื้นที่รวมถึงเนื่องจากวิกฤติไวรัสโควิด-19 ทำให้การหาสถานที่เป็นไปได้ยากแต่เพื่อนคนนี้ก็ได้ให้ความอนุเคราะห์สถานที่แห่งนี้มา ซึ่งจากตัวบ้านจะเป็นบ้านสองชั้น มีสวนกว้างบริเวณหน้าบ้าน โดยเราจะใช้ห้องภายในบ้านหลังนี้ในการจัดเป็นทุกเซต ทางทีมงานศิลป์มีเวลาเข้าไปจัดสถานที่ก่อนวันถ่ายล่วงหน้าเป็นเวลา1-2วันเนื่องจากสถานที่เป็นสถานที่ที่มีคนอาศัยอยู่จริง และเพื่อไม่ให้เป็นสิ่งลำบากสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยจึงต้องจัดล่วงหน้าก่อนถ่ายทำเพียงไม่กี่วัน

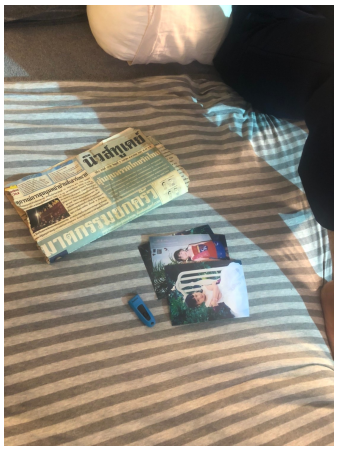
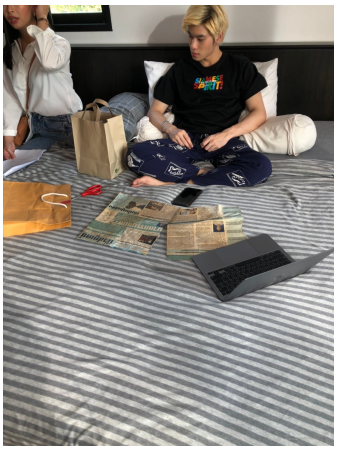
ห้องนั่งเล่นและโซนทานอาหาร

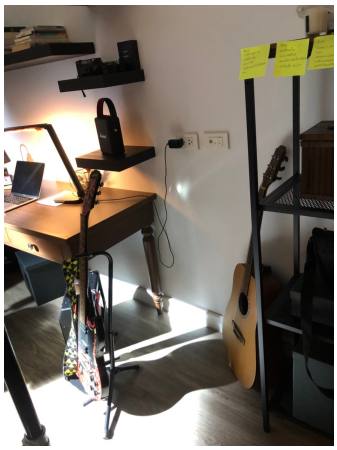
ทางทีมงานศิลป์ได้สามารถออกแบบและจัดวางตามรูปแบบที่ดีไซน์ไว้มีปรับเปลี่ยนเรื่องของสีของเก้าอี้ และสถานที่ตั้งของชั้นวางคอมพิวเตอร์ ปัญหาทางด้านสีของเก้าอี้เนื่องจากถ้าเก้าอี้เป็นสีดำคอสตูมของตัวละครนั้นจะกลืนกันเกินไปและสามารถทำให้ตัวนักแสดงจมได้ จึงเลือกเปลี่ยนมาใช้เก้าอี้สีขาวแทน ส่วนเรื่องการจัดวางของคอมพิวเตอร์คือเมื่อทำการย้ายของ และดูขนาดของพื้นที่และความเป็นจริง การที่วางคอมพิวเตอร์ข้างๆโซฟาดูเป็นจุดที่ไม่มีความสมเหตุสมผล ทางทีมงานศิลป์เลยได้ทำการวางคอมพิวเตอร์ได้ใกล้ๆประตูและจัดโซนนั้นให้เป็นโซนทำงานโดยการที่นำกระดานแปะตารางงานและปริ้นเตอร์อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน

(ภาพประกอบ: Location ห้องนั่งเล่นและโซนทานอาหาร)

ห้องนอนคอปเตอร์

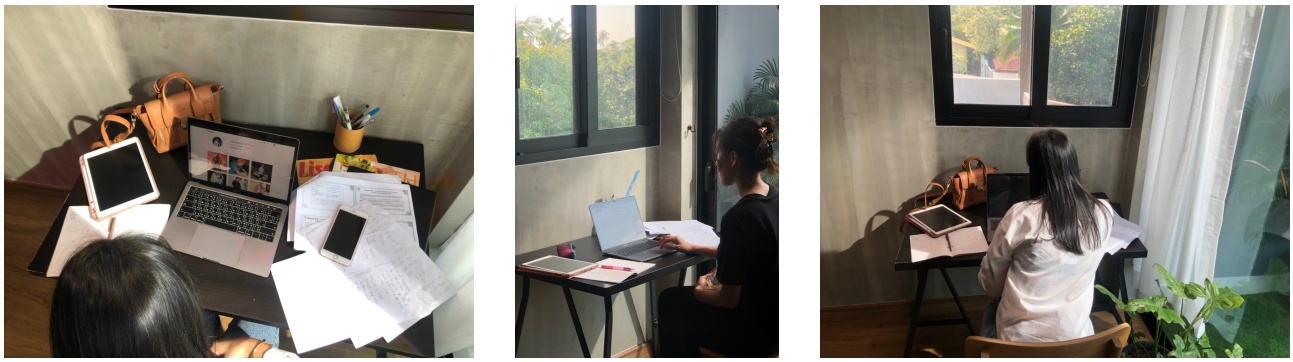

(ภาพประกอบ: Location ห้องนอนคอปเตอร์)

ในส่วนของห้องนอนคอปเตอร์องค์ประกอบโดยรวมทั้งหมดนั้นถูกจัดเป็นในแบบของที่ฝ่ายศิลป์ได้ออกแบบขึ้นมาแต่ได้ปรับเปลี่ยนการวางของพร็อพบางชนิดเนื่องจากต้องดูความสัมพันธ์กับตัว Location ที่เราได้มา เช่นตัวรูปภาพจากตอนแรกที่ตั้งใจไว้ว่าจะวางไว้บนโต๊ะคอมก็ได้เปลี่ยนไปวางไปในส่วนของทางเข้าหน้าห้องเนื่องจาก Location ได้มีภาพของห้องติดอยู่จริงๆและไม่สามารถแกะออกมาได้ ทางฝ่ายศิลป์จึงจำเป็นต้องใช้ภาพที่มีติดเข้ากับกรอบที่ทาง Location มีอยู่แล้วเพื่อบังภาพของเจ้าของห้องตัวจริง และตอนแรกได้วางให้คอปเตอร์ใช้คอมเครื่องใหญ่ที่ตั้งโต๊ะ แต่เพื่อความสมเหตุสมผลของตัวบทที่จะมีการเล่นคอมตรงเตียง จึงได้เปลี่ยนให้ใช้เป็นโน๊ตบุ๊คแทนเพื่อง่ายต่อการขยับเคลื่อนย้ายและเพื่อความสมเหตุสมผลตามตัวบท พร็อพอีกอย่างที่ได้ปรับเปลี่ยนการวางคือคีย์บอร์ดตอนแรกทางทีมศิลป์ได้ตั้งใจให้ตั้งไว้ด้านขวาของโต๊ะแต่เนื่องจากการที่วางแบบนั้นจะทำให้บังมุมกล้องและดีเทลต่างๆเยอะเลยจัดให้วางด้านซ้ายของโต๊ะแทนเพื่อความสมเหตุสมผลและเพื่อดีเทลต่างๆ พร็อพบนโต๊ะก็จะมีเพียงโน๊ตบุ๊คและสมุดจดอันเล็กเนื่องจากคนทำดนตรีจะทำงานส่วนใหญ่ในคอมพิวเตอร์เป็นหลักเนื่องจากจะได้สามารถส่งงานให้กับทีมได้

ที่ทำงานพลอย

(ภาพประกอบ: Location ที่ทำงานพลอย)

ห้องทำงานของพลอยเป็นเซตที่ได้รับการปรับเปลี่ยนมากที่สุดเนื่องจากเราต้องเปลี่ยนจากห้องนอนในบ้านเป็นห้องทำงาน แต่เนื่องจากเมื่อได้คุยกับทางดีพีก็ได้ข้อสรุปว่ามุมกล้องจะมีแค่อัดกับผนังมุมเดียวไม่ Pan ไปเยอะ ฉะนั้นเราจึงเลือกห้องที่มีผนังห้องที่แตกต่างจากห้องอื่นๆ และจัดโต๊ะอัดกับมุมห้องและวางพร็อพต่างๆแค่สำหรับโต๊ะพลอยอย่างเดียว แต่เนื่องจากระหว่างการถ่ายทำได้มีเหตุสุดวิสัยคือการที่ไฟหล่นลงโต๊ะทำงานทำให้พร็อพหลายชิ้นใช้การไม่ได้จึงได้นำเศษกระดาษมาวางเพิ่มทางด้านขวาและนำไอแพดมาวางเพิ่มเติม ในส่วนของพร็อพของถุงใส่หนังสือพิมพ์ได้เปลี่ยนเป็นวางไว้ด้านตรงพื้นแทนเนื่องจากทางฝ่ายศิลป์ได้ลืมวางตัวพร็อพในCutที่สามารถใช้งานได้ เลยแก้ปัญหาด้วยการวางไว้ในที่ๆCutที่ใช้งานได้มองไม่เห็นก็จะเป็นในส่วนของหลังเก้าอี้ตรงพื้น

4.3.5 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

วิเคราะห์ Character กับ การแต่งกายของตัวละคร

ภายในเรื่องราวของภาพยนตร์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหล่าบุคคลมีชื่อเสียงในวงการบันเทิง เราจึงได้ทำการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายของเหล่าคนมีชื่อเสียงแต่ละช่วงอายุที่มีอายุใกล้เคียงและมีไลฟ์สไตล์ที่คล้ายกับตัวละคร โดยเริ่มที่

(ภาพประกอบ : Reference การแต่งกายคอปเตอร์)

คอปเตอร์ คอปเตอร์ต้องการความอิสระในชีวิต อยากมีชีวิตเป็นของตัวเอง และมีความเป็นศิลปินสูง ครอบครัวต้องการดันให้ตนเข้าสู่วงการบันเทิงตั้งแต่เด็ก แต่คอปเตอร์ก็มีความต่อต้านอยู่ภายในจิตใจ การแต่งกายของคอปเตอร์จะมีความไม่ตามยุคสมัยมากนัก เพราะต้องการให้แสดงเห็นถึงความต้องการมีตัวตน แต่เมื่อต้องอยู่ต่อหน้าผู้คนจะสามารถเห็นได้ว่า คอปเตอร์จะมีความปิดกั้นตัวเองอยู่ระดับหนึ่ง ซึ่งจะแตกต่างกับการที่อยู่ในพื้นที่ของตัวเอง

(ภาพประกอบ : Reference การแต่งกายคูเปอร์)

คูเปอร์ คูเปอร์จะมีความเป็นเด็กที่กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเต็มตัว รู้สึกชอบ เอ็นจอยกับชีวิตที่พ่อแม่จัดเตรียมไว้ให้ ชอบที่จะเป็นคนมีชื่อเสียง ชอบที่ตัวตนเป็นที่รู้จัก การแต่งกายของเด็กวัยเดียวกับคูเปอร์ จะมีการใส่สีเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส เพื่อให้ดูว่าเป็นคนน่ารัก สดใส ส่วนมากแล้วเด็กวัยนี้ส่วนมากก็จะสนใจแต่เสื้อผ้าที่มีแบรนด์ ใส่แล้วตัวเองจะดูเท่ ดูคูล ก็แค่นั้น เพื่อให้ตัวเองดูโดดเด่นในขณะที่อยู่สถานที่ที่มีคนเยอะๆ

(ภาพประกอบ : Reference การแต่งกายพลอย)

พลอย พลอยจะต้องดูมีความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ มั่นใจในตัวเอง เก่ง และดูเป็นคนมีความน่าเชื่อถือสูง การแต่งกายสำหรับคนช่วงรุ่นพลอย โดยทำการค้นหาจากกลุ่มนักเขียนคอลัมน์ที่มีบุคลิกคล้ายกับตัวละคร โดยการแต่งกายของคนทำงานนี้จะมีการแต่งกายให้ถูกกาลเทศะเพื่อให้เกียรติกับงานและสถานที่ แต่ก็จะไม่ได้ดูล้าสมัย จะเป็นการแต่งกายที่ทันสมัย มีกิ่งแฟชั่น เพื่อให้ตัวเองดูดี ดูน่าเชื่อถือ

(ภาพประกอบ : Reference การแต่งกายแม่)

แม่ แม่จะต้องดูมีความเป็นผู้หญิงที่คนจะรู้จักกันในวงการบันเทิง แต่ในนามของ ‘แม่’ เมื่อเป็นที่รู้จัก แม่ก็จะต้องมี Character ที่ดูดี สุขุม มีอายุแต่ก็ยังดูสาว จะต้องเป็นผู้หญิงที่ขยันทำงาน เพื่อให้ดูสง่างามอยู่ตลอดเวลาเมื่อต้องออกไปพบเจอกับสังคมภายนอก การแต่งกายของแม่นั้นก็จะมีความดูเป็นผู้หญิงที่มีอายุหนึ่งระดับ สีของเสื้อผ้าก็จะไม่ฉูดฉาดมาก ส่วนใหญ่จะเป็นสีพื้น และมักจะใส่กางเกงหรือเดรสกระโปรง

(ภาพประกอบ : Reference การแต่งกายพ่อ)

พ่อ พ่อจะต้องดูมีความเป็นผู้ชายที่ดูอบอุ่น เป็น Comfort Zone ของลูกๆ จึงทำให้การแต่งกายของผู้ชายวัยช่วงนี้จะดูมีความสบายๆ เพื่อให้ดูวัยรุ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มักจะใส่เสื้อเชิ้ต กางเกงขาสั้น ผ้าใบ จะมีความดูกึ่งทางการเป็นการแต่งกายเพื่อทำให้ตัวเองดูดี ไม่ดูทางการจนเกินไป แต่ก็ดูดี มีภูมิฐานไปอีกแบบ

4.3.5.1 แนวคิดในการออกแบบ

ขั้นตอนแรกจากการตกลงกันในกลุ่ม จุดประสงค์ร่วมกันคืออยากให้ประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์มีความเป็น Realistic ด้วยความเป็นประเด็นเรื่องการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของตัวเยาวชน จึงจะ Base on ยุคปัจจุบันในประเทศไทยบริเวณชานเมืองในภาคกลาง

จาก Design Comcept ที่ว่า ‘ควบคุม (Controlled)’ เราจึงเลือกการใช้สีที่อยู่ใน Mood board มาใช้โดยหนักไปในโทนสีน้ำเงิน-โทนสีแดง และการใช้ Layer ของตัวเสื้อผ้าความหนา-บาง เพราะประเด็นในหนังพูดถึงเรื่องการโดนถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเด็ก และการใช้อำนาจของความเป็นพ่อ-แม่ในการใช้ลูกเพื่อทำมาหากิน และยังใช้สีที่มีความเข้ม ทึม หม่นหมอง ไม่สดใสมากนักในการออกแบบ โดยมีแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละคร ดังนี้

(ภาพประกอบ : การเลือกใช้โทนสีภายในภาพยนตร์)

ตัวละคร คอปเตอร์ พี่ชายคนโตสุดของบ้านที่ถูกสังคมภายนอกควบคุมชีวิตของเขา

ชุดนอน

เป็นชุดที่เราจะได้เห็นใน Scene แรกของตัวหนัง จะเป็นการแสดงถึงตัวตนของคอปเตอร์มากที่สุด โดยตัวของ คอปเตอร์นั้นไม่ต้องการข้าสู่วงการบันเทิง แต่เขาก็ถูกพ่อแม่บังคับอยู่เสมอ จนทำให้เขารู้สึกเขาสูญเสียความเป็นตัวตนไปเมื่อของออกจาก Safe zone ที่คือ 'ห้องนอน' จะเห็นได้ว่าเมื่อคอปเตอร์อยู่ในห้องจะมีการถอดเสื้อเพื่อแสดงถึงความเป็นตัวเอง และกางเกงที่เป็นลายสก๊อตทำให้แสดงถึงการต่อต้านโลกภายนอกที่จะเข้ามาในพื้นที่ของเขา

(ภาพประกอบ : Sketch คอปเตอร์ชุดนอน)

ชุดรับของปริศนาจาก Delivery

ในสถานการณ์นี้ คอปเตอร์ได้รับสิ่งของปริศนาจากคนส่งพัสดุที่หน้าบ้านของเขา เมื่อเขาได้เปิดดูเขาพบกับสิ่งของที่ทำให้เขาเกิดคำถามในหัวมากมาย เขารู้สึกสับสน แต่ยังคงคิดว่ามันเป็นเรื่องที่เพื่อนของเขาแกล้งเขา และมีการถูกรุกล้ำจากสื่อมวลชน จึงออกแบบให้คอปเตอร์ใส่เสื้อยืดสีดำที่มีตัวอักษรเขียนหลายๆสีอยู่ แสดงถึงการที่ถูกโลกภายนอกรุกล้ำเข้ามาในพื้นที่ของเขา

(ภาพประกอบ : Sketch คอปเตอร์ชุดรับของปริศนาจาก Delivery)

ชุดทานข้าวกับครอบครัวในวันเกิดคอปเตอร์ / แกะของขวัญจากแฟนคลับ

เนื่องในวันพิเศษวันเกิดของคอปเตอร์ ถ้าในความเป็นจริงทั่วไปทุกคนก็ต่างจะมีความสุขในวันเกิดของตัวเอง แต่ในเหตุการณ์เรื่องราวหลังจากที่คอปเตอร์ได้รับสิ่งของปริศนา ทำให้เขาเกิดความสงสัยภายในใจมากมาย แต่เนื่องด้วยวันนี้จะมีการถ่ายทอดสดเกิดขึ้น เขาจะต้องเก็บความรู้สึกต่างๆไว้กับตัวเอง ภาพที่ออกมาก็จะเห็นได้ว่า คอปเตอร์จะใส่ Sweater สีกรม ซึ่งจะให้ความรู้สึกที่ขุ่นมัว เหมือนปิดบังอะไรบางอย่างไว้ข้างใน โทนการแต่งกายของคอปเตอร์ Scene นี้จะรู้สึกได้ว่าหม่นหมอง ก็เหมือนกับความรู้สึกของเขาที่ทำได้แต่เก็บเรื่องราวต่างๆมาคิดภายในจิตใจ แต่ไม่สามารถแสดงออกได้ ไม่สามารถที่จะมีอิสระตามที่ตัวเองต้องการอยากจะรู้ อยากจะเป็นได้

(ภาพประกอบ : Sketchคอปเตอร์ชุดแกะของขวัญจากแฟนคลับ)

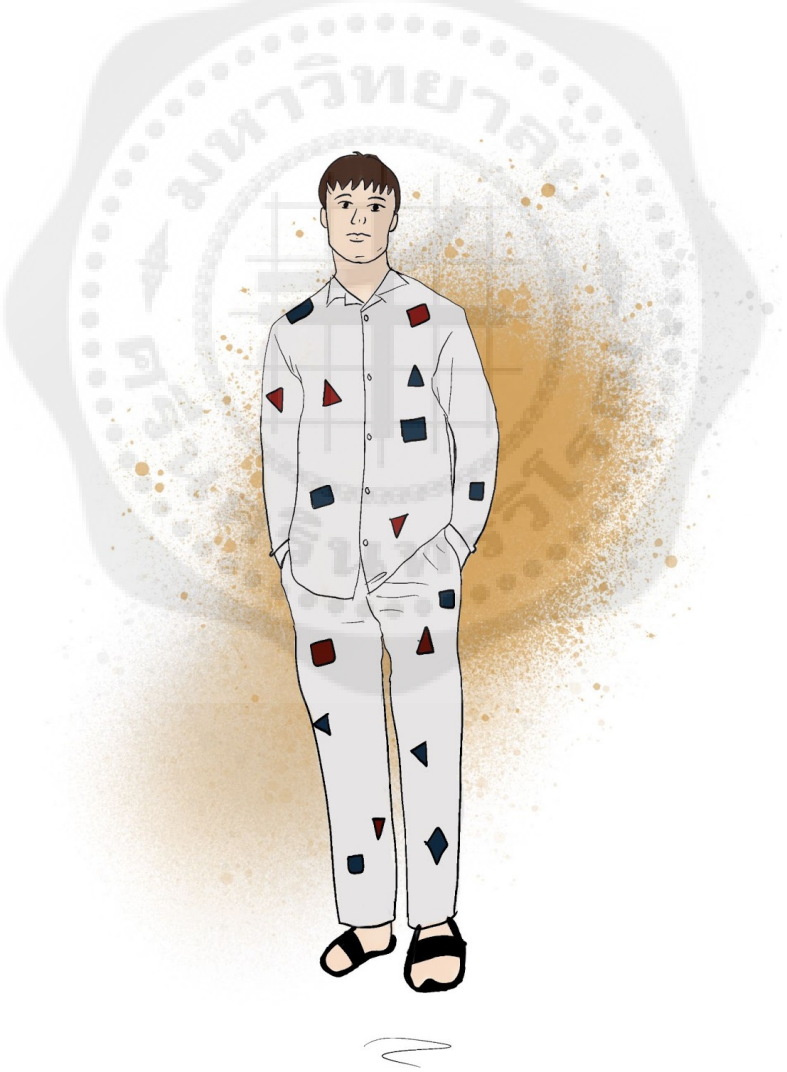
เครื่องประดับ

คอปเตอร์จะมีเครื่องประดับที่ใส่ติดตัวตลอดเวลานั่นก็คือ เลสข้อมือ ต่างหูเงินแบบห่วง แสดงให้เห็นถึงการที่ตัวละครได้ถูกควบคุมการใช้ชีวิตอยู่ตลอดเวลา เลสโซ่บนข้อมือเหมือนโซ่ตรวนที่คอยล่ามเขาไม่ให้มีชีวิตที่อิสระ

ตัวละคร คูปเปอร์ น้องชายคนเล็กที่ใช้ชีวิตแบบที่ตนต้องการ อย่างมีความสุข

ชุดนอน

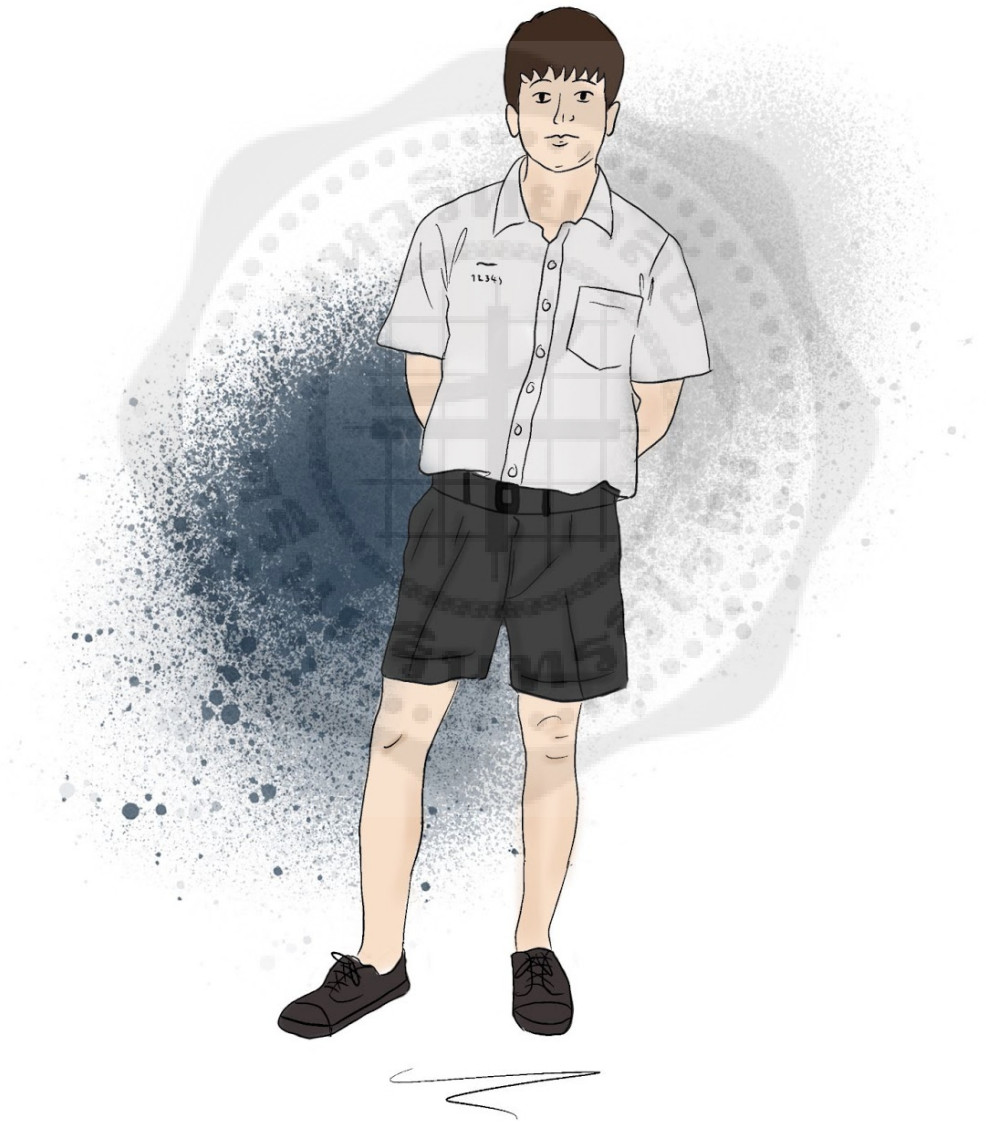
ชุดนอนของคูเปอร์จะเห็นได้ว่าจะเป็นสีฟ้าที่สว่าง และจะดูสดใสกว่าคอปเตอร์ ในSceneนี้เราต้องการให้คนดูรู้สึกถึงการที่คูเปอร์โดนปิดกั้นจากโลกภายนอก การตกอยู่ภายใต้การควบคุมของครอบครัว แต่ยังมีความเป็นสีโทนสว่างที่จะให้ความรู้สึกสดใส และมีความสุขกับสิ่งที่เป็นอยู่ โดยจะเห็นได้ว่า ทั้งเสื้อและกางเกงจะเป็นลายตารางซ้อนกันหลายๆชั้นจะให้ความรู้สึกที่โดนปิดกั้น แต่สีสว่างจะให้ความรู้สึกที่ไม่ได้ต่อต้านกับสิ่งนั้น ให้รู้สึกถึงความบริสุทธิ์

(ภาพประกอบ : Sketch คูเปอร์ชุดนอน)

ชุดกลับจากโรงเรียน

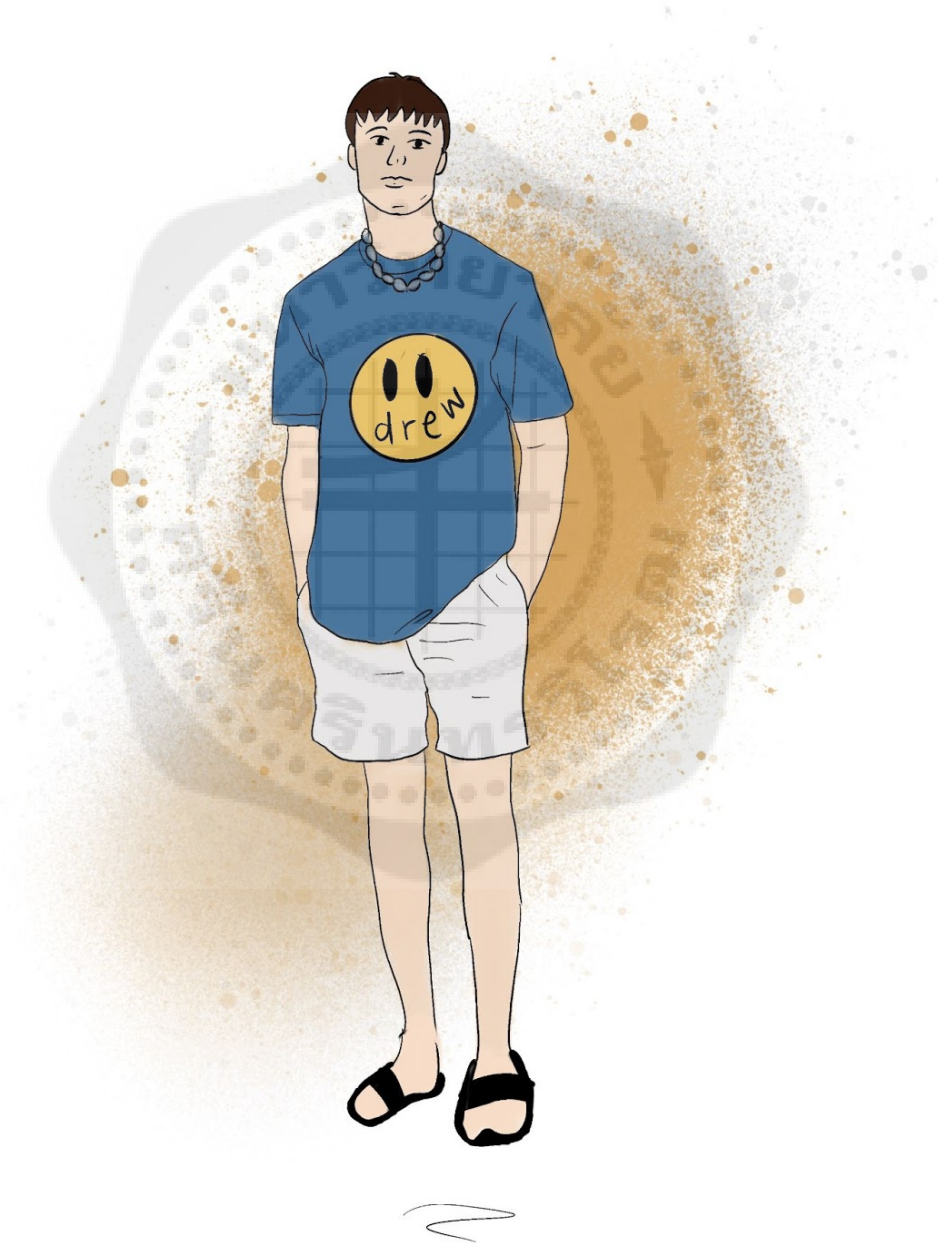
ในเหตุการณ์นี้คูปเปอร์จะกลับมาจากโรงเรียนโดยพลอยไปรับมา คูเปอร์และพลอยได้เดินเข้ามาในห้องของคอปเตอร์พร้อมกัน โดยคูเปอร์จะใส่เสื้อที่เป็น Hoodie คลุมทับเสื้อนักเรียนอีกชั้นหนึ่ง โดยต้องการให้บอกใบ้คนดูเล็กน้อยในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากนี้ โดยเสื้อจะมีข้อความเขียนไว้ว่า ‘Stranger Things’ แล้วจะสังเกตได้ว่าบริเวณตรงกลางของเสื้อ เสื้อจะมีสีแดงและสีฟ้าซึ่งเป็นสีโทนร้อนกับสีโทนเย็นจะได้ความรู้สึกของการขัดแย้งกัน

(ภาพประกอบ : Sketch คูเปอร์ชุดกลับจากโรงเรียน)

ชุดทานข้าวกับครอบครัวในวันเกิดคอปเตอร์ / ถ่ายทอดสดแกะถ้วยรางวัล

ในขณะที่เรื่องดำเนินมาถึงกลางเรื่อง เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในSceneนี้จะเห็นได้ว่า คูเปอร์ได้มีสีที่ค่อนข้างเป็น
กลาง อยากแสดงให้เห็นถึงความเป็นเด็ก ยังคงไม่ได้ต้องการมีชีวิตที่ตัวเองต้องการนัก ยังสามารถใช้ชีวิตแบบที่พ่อแม่ต้องการได้ ยังไม่เข้าใจอะไรหลายๆอย่าง ยังคงไร้เดียงสา สามารถเปลี่ยนทิศทางอยู่ได้ตลอดเสมอ จึงจะเห็นได้ว่าSceneนี้คูเปอร์มีทั้งสีของทั้งฝั่งคอปเตอร์ และ พ่อแม่ อยู่ในตัว

(ภาพประกอบ : Sketch คูเปอร์ชุดทานข้าวกับครอบครัววันเกิดคอปเตอร์)

ชุด Scene ฆาตกรรม

ใน Scene นี้คูเปอร์จะได้รับความกดดันค่อนข้างหนักจากทุกๆตัวละคร การได้รับรู้ความจริงหลายๆอย่างเข้ามาในหัวสมองของเขาทำให้เขาต้องตัดสินใจอะไรด้วยตัวเอง เรื่องราวต่างๆที่เขาได้ยินมาจากโลกภายนอกทำให้เขาต้องไตร่ตรองด้วยตัวเอง จะเห็นได้ว่า เสื้อผ้าจะมีความโดดเด่นออกมามีความฟุ้งของสี ลายของเสื้อผ้า ทำให้รู้สึกได้ถึงความพลุ่งพล่านของอารมณ์ของตัวละคร

(ภาพประกอบ : Sketch คูเปอร์ชุด Scene ฆาตกรรม)

ตัวละคร พลอย

ชุดพลอย

เรื่องราวที่ตัวละครพลอยได้เข้ามาจะมีระยะเวลาเพียงแค่ 1 วัน จึงต้องการทำให้ตัวละครพลอยมีเสน่ห์ ดูน่าเชื่อถือ และชวนหลงใหลกับตัวละครนี้มากที่สุด โทนสีของพลอยจะเป็นโทนสีขาวนวล และตัดด้วยความฟ้าของกางเกงยีน ซึ่งโทนฟ้านั้นก็จะไปผูกมัดกับโทนฝั่งของคอปเตอร์ ตัวละครพลอยเองก็มีความสนใจในตัวคอปเตอร์อยู่ภายใน การแต่งกายก็จะมีความเป็นดูวัยรุ่น ไม่ได้จะแก่เกินวัย

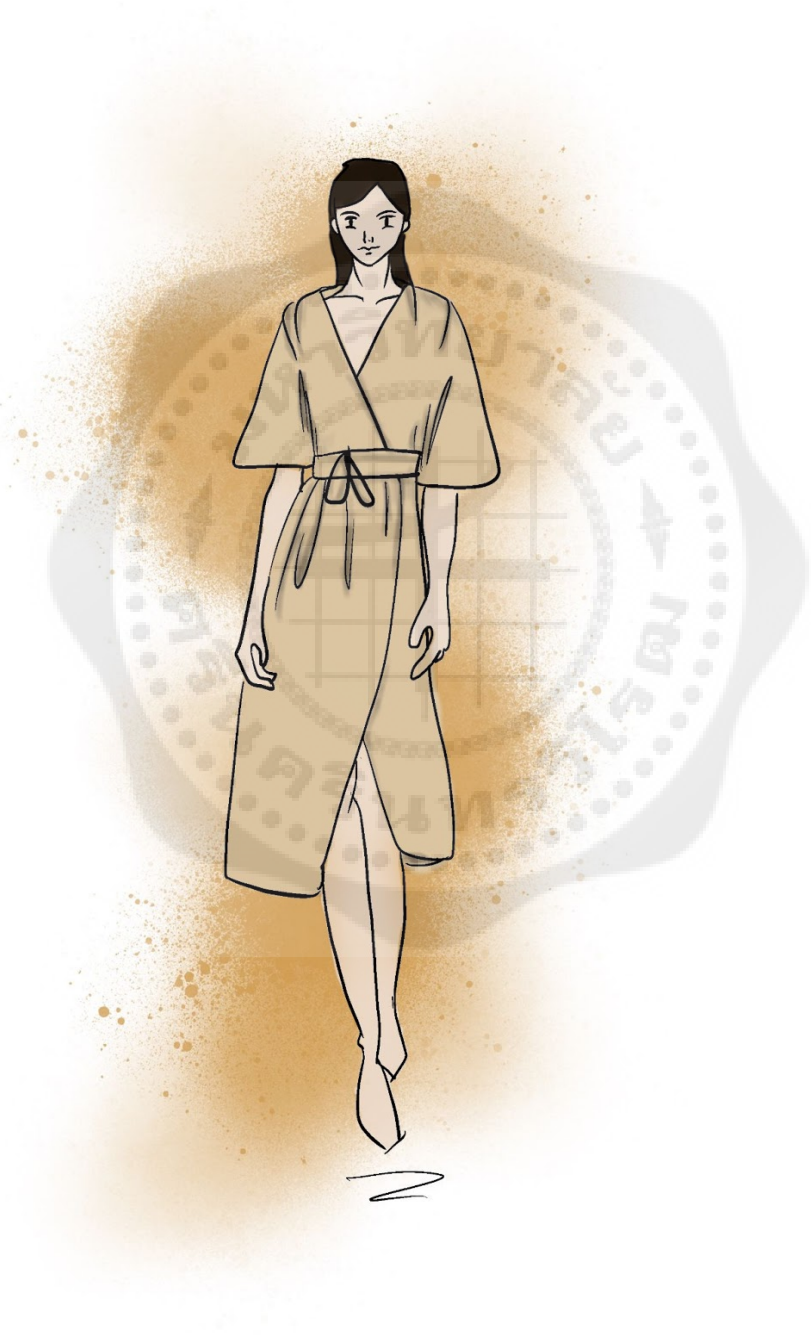

(ภาพประกอบ : Sketch พลอย)

ตัวละคร แม่

ชุดนอน

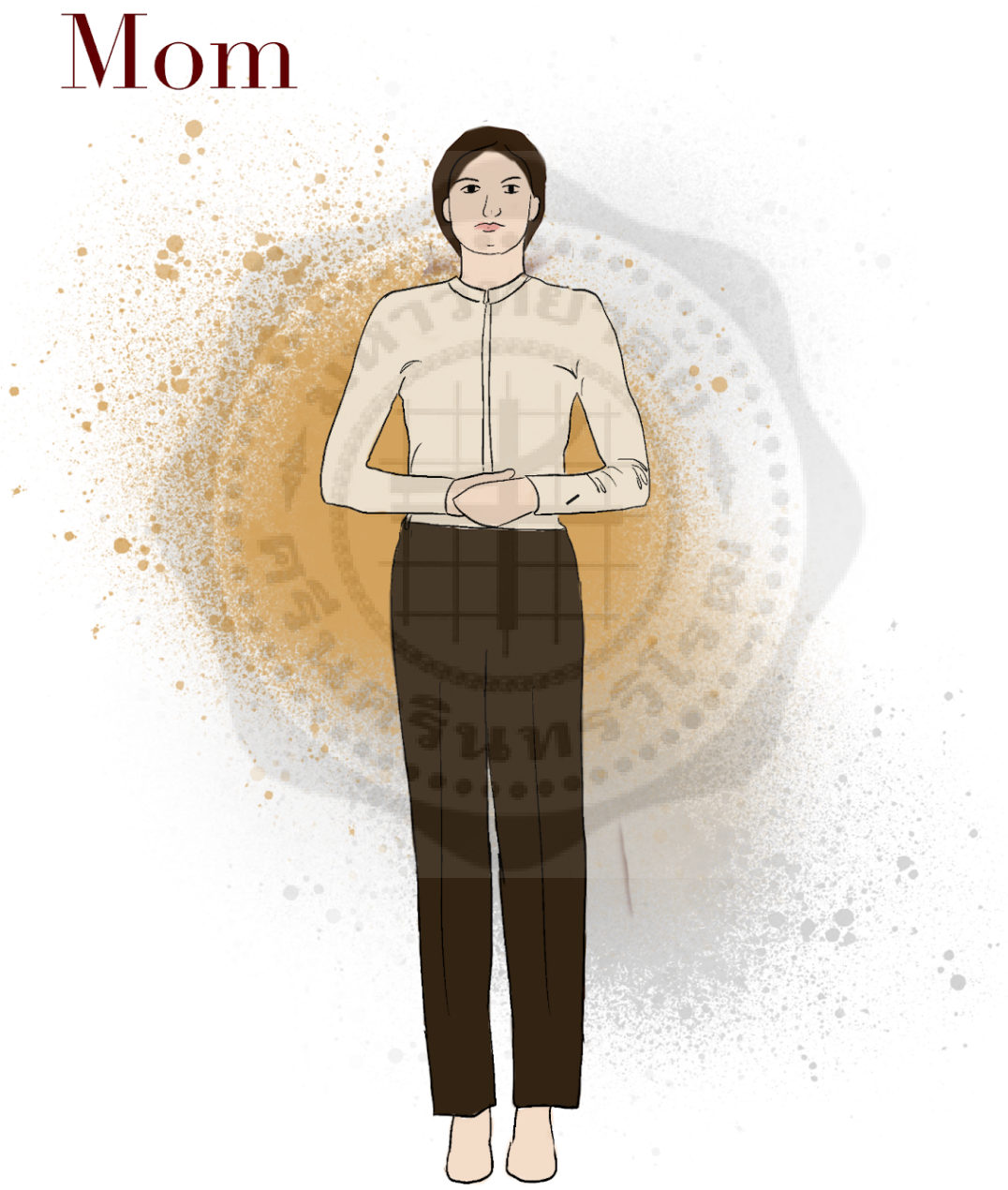
เป็นชุดที่เราจะได้เห็นใน Scene แรกของตัวหนัง จึงต้องการให้ชุดนอนเป็นชุดที่สามารถบอก Character ของตัวแม่ได้ดี เนื่องจากSceneนี้จะมีการอัดคลิปเกิดขึ้น ใน Scene นี้แม่จะต้องดูเป็นคนใจดี และดูผู้ดี เมื่ออยู่ต่อหน้ากล้อง (กล้องอัดคลิปลงโซเชียล) ต้องการให้แม่ดูเป็นบุคคลอบอุ่นเมื่ออยู่กับครอบครัว

(ภาพประกอบ : Sketch แม่ชุดนอน)

ชุดทานข้าวกับครอบครัวในวันเกิดคอปเตอร์

เมื่อเรื่องได้ดำเนินมาถึงช่วงกลางของเรื่อง คนดูจะเห็นได้ว่าสีเสื้อของแม่จะมีความเข้มมากขึ้น จากสีเนื้ออ่อนในตอนแรกจะเป็นสีโทนน้ำตาลมากขึ้น เนื่องจากตัวแม่ได้มีความคิดที่ไม่ดีอยู่ภายในจิตใจ ไม่ดีในที่นี้คือการที่จะบังคับลูก ขู่เข็ญ และเริ่มจะเผยตัวตนออกมาให้คนดูได้รับรู้มากขึ้นว่าตัวตนจริงๆของตนเป็นยังไง

(ภาพประกอบ : Sketch แม่ชุดทานข้าววันเกิดคอปเตอร์)

ชุด Scene ฆาตกรรม

ตัวตนจริงของแม่ได้ถูกเปิดเผยใน Scene นี้ ต้องการให้สีเสื้อผ้าของแม่มีความฉูดฉาดออกมาและเป็นสีที่สามารถข่มโทนสีฟ้าของคอปเตอร์ได้ ทำให้รู้ได้เลยว่าคนที่ควบคุมชีวิตของคอปเตอร์คูเปอร์นั้นก็ยังคงเป็นแม่อยู่ดี และการที่เลือกชุดกระโปรงมานั้นต้องการให้รู้สึกถึงตัวตนของผู้หญิงคนนี้ ภายนอกดูสวย สง่างาม แต่จริงๆแล้วมีจิตใจที่โหดเหี้ยม เหมือนกับโลกโซเชียลที่เราไม่ควรจะเลือกเชื่อ ตัดสินเพียงแค่สิ่งที่เราเห็นจากด้านเดียว

(ภาพประกอบ : Sketch แม่ชุด Scene ฆาตกรรม)

ตัวละคร พ่อ

ชุดนอน

Scene นี้จะเป็น Scene แรกที่ทำให้เราเห็นตัวละครพ่อ จาก Character ของพ่อจะเป็นผู้ชายที่ดูอบอุ่น รักครอบครัว จึงต้องการออกแบบการแต่งกายให้ลุคของพ่อเป็นผู้ชายที่สบายๆ แต่ก็ดูดี ดูหนุ่มอยู่ตลอดเวลา จึงเลือกให้พ่อใส่ชุดนอนที่เป็นผ้าซาติน และเลือกเป็นเสื้อแขนสั้น กางเกงขาสั้น ส่วนการเลือกโทนสีเสื้อผ้า ต้องการให้พ่อดูเป็นคนอบอุ่น และเป็นไปในโทนเดียวกันกับแม่

(ภาพประกอบ : Sketch พ่อชุดนอน)

ชุดทานข้าวกับครอบครัวในวันเกิดคอปเตอร์

ใน Scene นี้ต้องการให้พ่อเป็นผู้ชายอบอุ่นมาก และดูดีในเวลาเดียวกัน เนื่องจากตัวละครพ่อไม่ค่อยได้มีบทพูดมากนัก จึงอยากจะให้เห็นผ่านสไตล์การแต่งตัวมากที่สุด จะมีการใส่เสื้อเชิ้ตอยู่บ้าน แต่ก็จะไม่ให้รู้สึกอึดอัดจนเกินไปจึงให้ใส่กางเกงขาสั้น สบายๆ ชิลๆอยู่บ้าน โทนสีของพ่อก็จะเข้มขึ้นเริ่มมีความน้ำตาลเข้มมากขึ้นเช่นเดียวกันกับตัวละครแม่

(ภาพประกอบ : Sketch พ่อชุดทานข้าววันเกิดคอปเตอร์)

ชุด Scene ฆาตกรรม

ในช่วงท้ายเรื่องต้องการให้ตัวละครพ่อเริ่มเปิดเผยมากขึ้นว่าความจริงแล้วเขานั้นก็อยู่เบื้องหลังการควบคุมชีวิตลูกของเขาเช่นกัน ภายใต้ความดูดี ความสปอร์ตของเขา ก็มาจากการขายลูกกินเหมือนกัน โทนสีของพ่อก็จะโทนเดียวกับแม่ซึ่งเป็น โทนสีแดง แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ และความรุนแรงของตัวตนของเขาเอง

(ภาพประกอบ : Sketch พ่อชุด Scene ฆาตกรรม)

Besides today is Copter's birthday

Copter, are you okay ?

- hmm
- Are you recording ?

I appreciated it so much

Open it

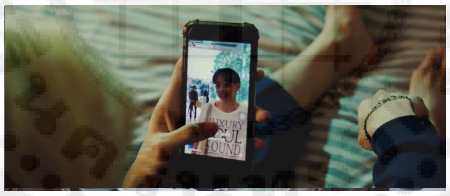

Dad mom, are you stalking me ?

but because of your own action

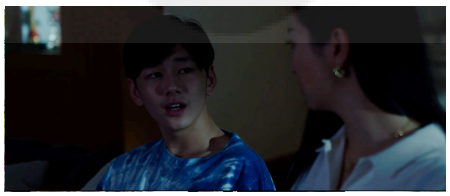

We're leaving tomorrow at 10

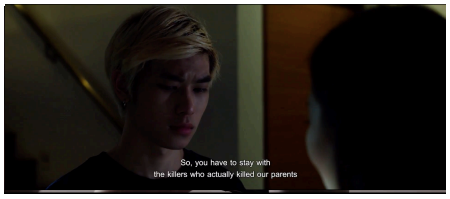

So, you have to stay with
the killers who actually killed our parents

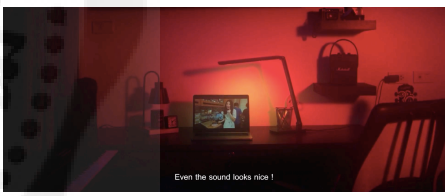

(ภาพประกอบ : การออกแบบเสื้อผ้าที่ปรากฏในภาพยนตร์)

การ Fitting นักแสดงครั้งที่ 1

PAINKILLER

(ภาพประกอบ: Fitting ตัวละครคอปเตอร์)

PAINKILLER
Atelier

(ภาพประกอบ: Fitting ตัวละครคูเปอร์ 'น้องอู๋')

(ภาพประกอบ: Fitting ตัวละครพลอย)

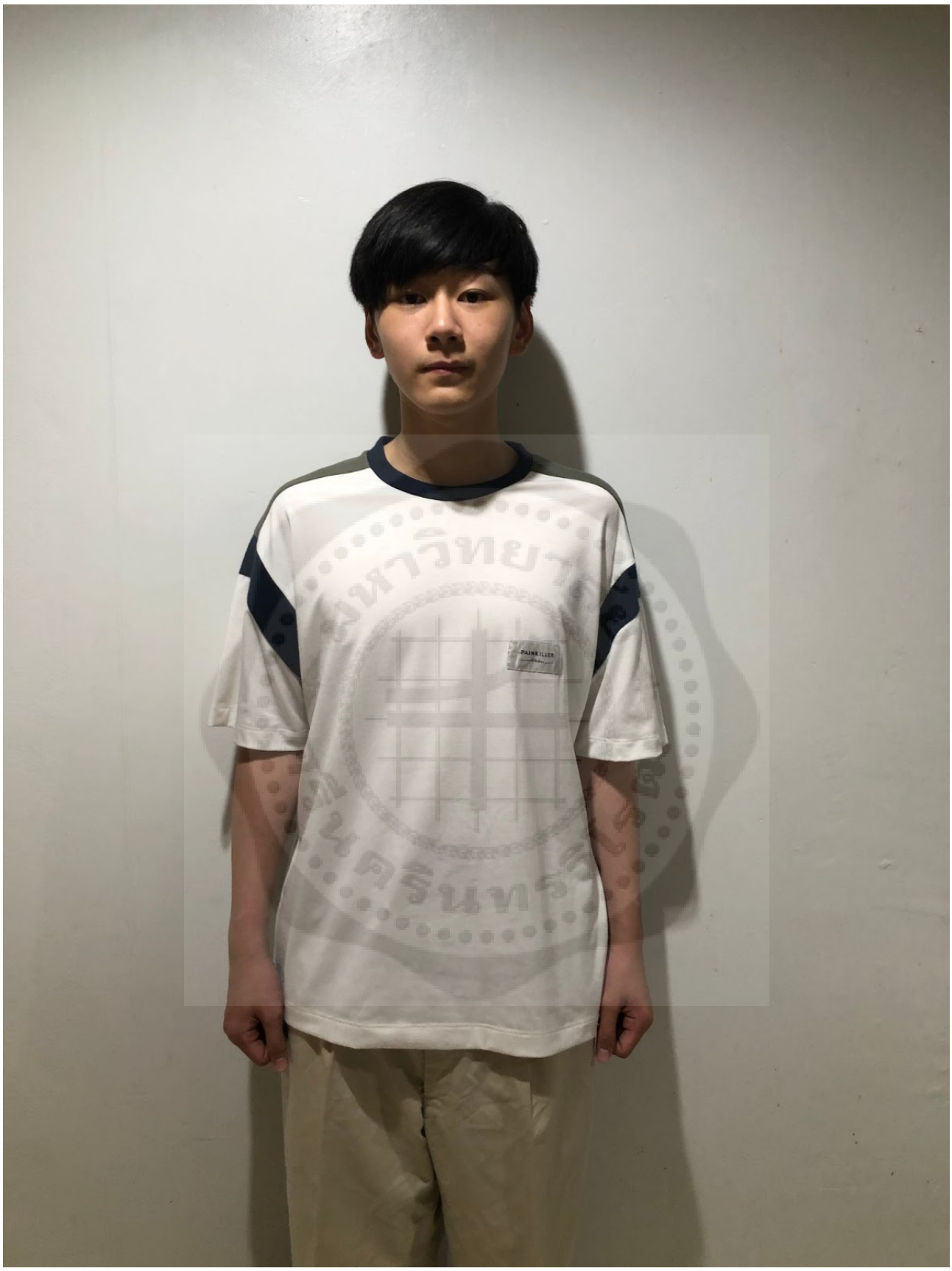

(ภาพประกอบ: Fitting ตัวละครแม่)

หลังจากการ Fitting นักแสดงครั้งที่1 สถานการณ์โควิด19 ได้กลับมาระบาดรอบที่2 ซึ่งส่งผลทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบทภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และส่งผลให้นักแสดง 'น้องอู๋' ที่รับบทเป็นคูเปอร์ต้องเปลี่ยนตัวนักแสดงเป็น 'น้องเอตั้น' ทำให้เสื้อผ้าบางชุดไม่ได้นำมาใช้แต่ได้รับการสนับสนุนจากแบรนด์ PAINKILLER จึงทำให้อาจมีเสื้อผ้าบาง Scene ที่ถูกลดทอนลงไป และนักแสดงที่รับบทเป็นพ่อไม่เคยมาเข้าร่วมการ Fitting แต่ได้มีการติดตามสอบถามข้อมูลสัดส่วนร่างกายอยู่บ่อยครั้ง

PAINKILLER

STRANGER
THINGS

PAINKILLER
Atelier

(ภาพประกอบ: Fitting ตัวละครคูเปอร์ ‘น้องเอตั้น’)

Makeup & Hair

การแต่งหน้า เนื่องจากคอปเตอร์เป็นเด็กวัยรุ่นที่มีชื่อเสียง จึงต้องดูดีอยู่ตลอดเวลา จึงได้มีการปรับการแต่งหน้าของนักแสดงให้รู้สึกมีชีวิตชีวาอยู่ตลอดเวลา ปัดแก้มอมชมพูเล็กน้อย และทาลิปกลอสเพิ่มความฉ่ำวาวของริมฝีปาก

เนื่องจากตัวละครคอปเตอร์ มีเหตุจำเป็นที่จะต้องทำสีผมเป็นสีทอง และผมยาว ทำให้เราต้องมีการเซตผมขึ้นไปเพื่อไม่ให้บังหน้า แต่เป็นการเซตแบบตามการเสยของเส้นผม เพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติมากที่สุด

(ภาพประกอบ : Makeup & Hair ตัวละครคอปเตอร์)

เนื่องจากตัวละครคูเปอร์ มีผมลงมาปิดหน้าจึงได้มีการปรับลุคของนักแสดงเพิ่มให้ดูมีวอลลุ่มมากขึ้น ให้รู้สึกมีชีวิตชีวา สดใส น่ารัก

(ภาพประกอบ : Makeup & Hair ตัวละครคูเปอร์)

ตัวละครพลอย โดยนักแสดงที่ได้รับบทพลอย มีความมีเสน่ห์ และหน้าเก๋อยู่แล้ว จึงทำให้เราต้องการให้ลุคจริงๆของตัวนักแสดงเลย ไม่ได้มีการปรับลุคหรือปรับการแต่งหน้าอะไรมากนัก

(ภาพประกอบ : Makeup & Hair ตัวละครพลอย)

ตัวละครแม่ ในเรื่องราวมีการไล่ระดับของอารมณ์ตัวละคร จึงทำให้การแต่งหน้าก็มีการไล่ระดับเช่นเดียวกันจากแต่งหน้าอ่อน - แต่งหน้าจัด และด้วยตัวนักแสดงมีเส้นผมที่ตรง, ลีบ ทำให้ต้องยีผมให้ฟูขึ้น ลอนผม เพื่อให้ดูตรงกับ Character ที่ดูสวย สง่า มีอายุแต่ไม่แก่

(ภาพประกอบ : Makeup & Hair ตัวละครแม่)

ตัวละครพ่อ นักแสดงที่รับบทเป็นพ่อมีความหน้าใส หน้าเด็กอยู่แล้ว จึงเพียงแค่เติมลิปกลอสเพิ่มความฉ่ำวาวของริมฝีปากเพื่อให้ดูมีชีวิตชีวาเท่านั้น

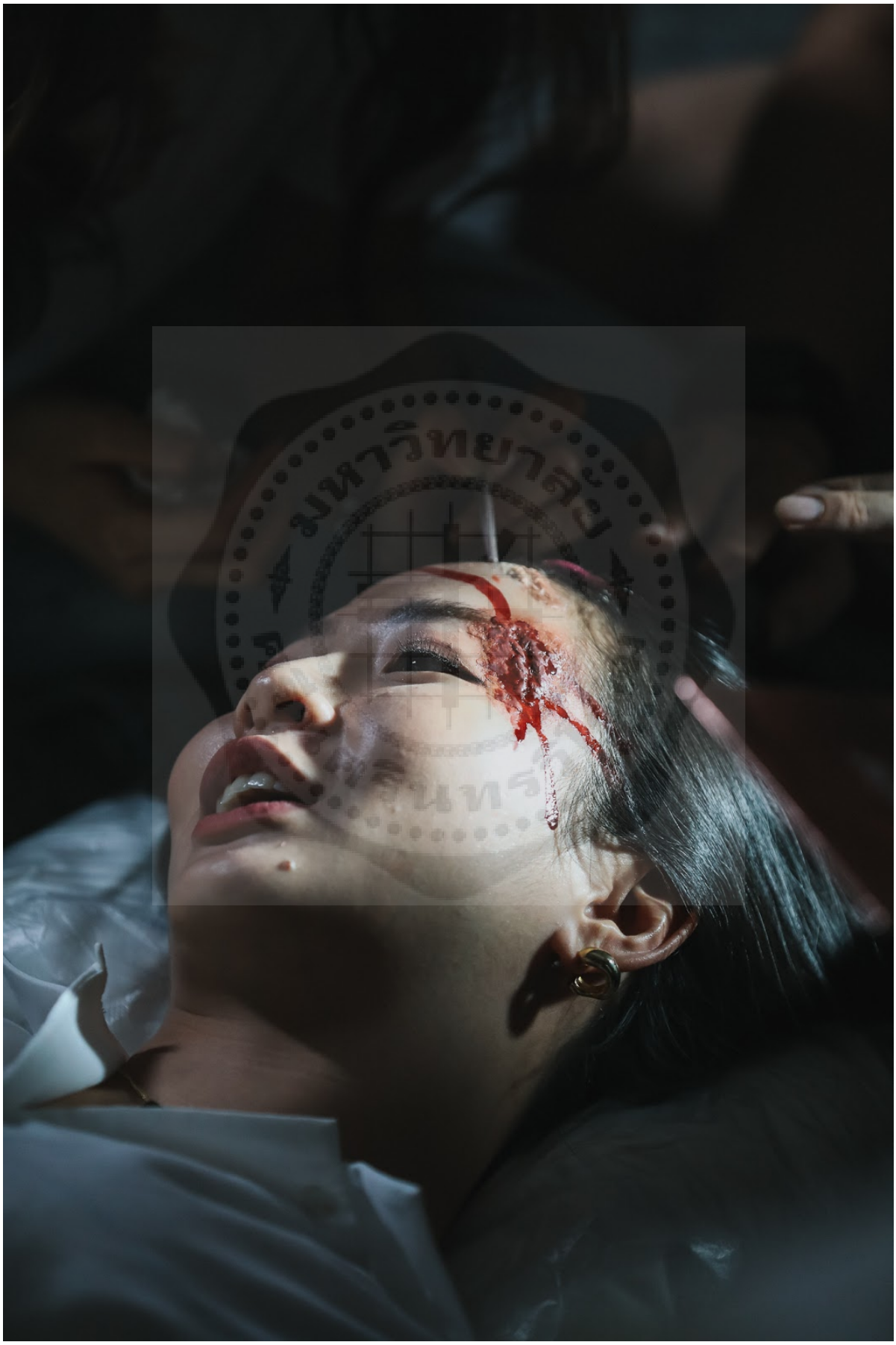

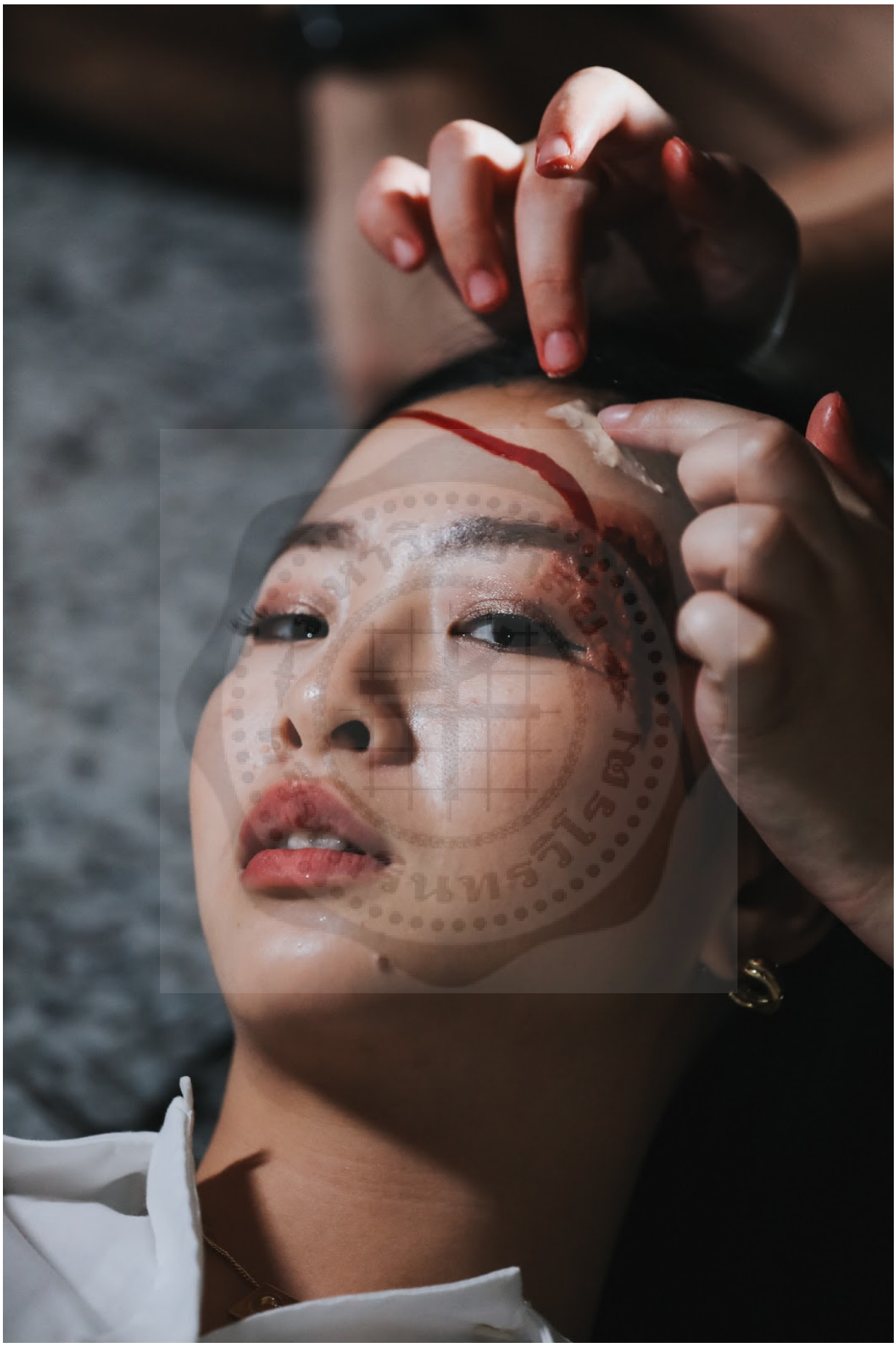
(ภาพประกอบ: Makeup & Hair ตัวละครพ่อ)

Special Effect Makeup

เป็นแผลที่เกิดจากการถูกถ้วยรางวัลทุบครั้งแรก

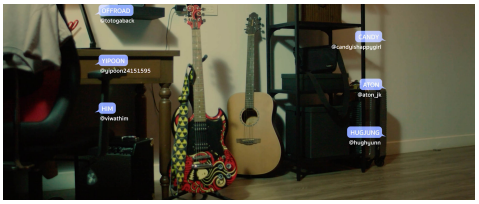

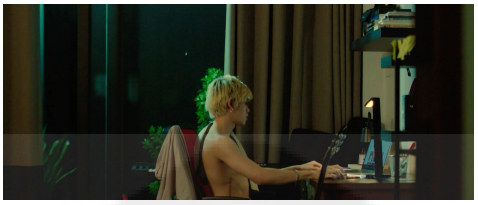
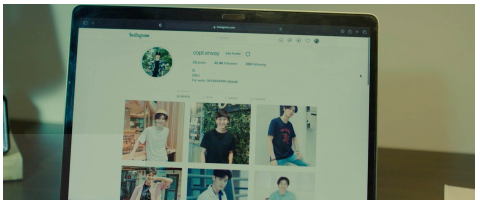
(ภาพประกอบ: Special Effect Makeup)

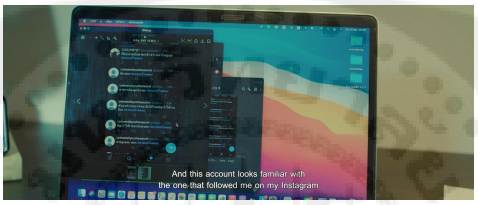
4.4 ผลงานสร้างสรรค์

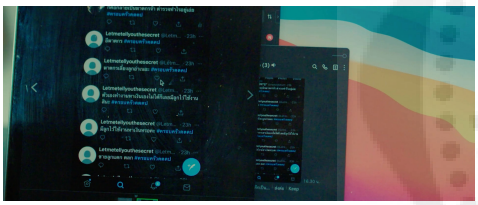
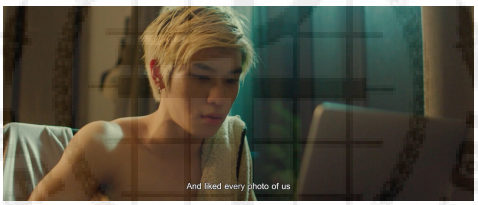
4.4.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

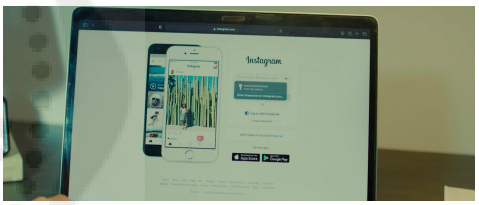

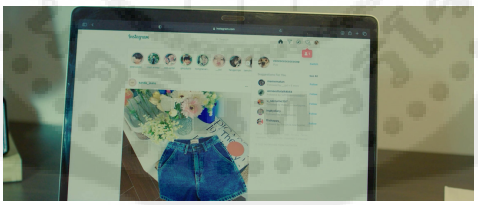

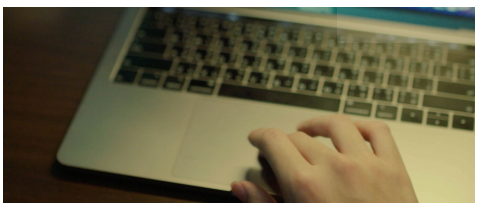
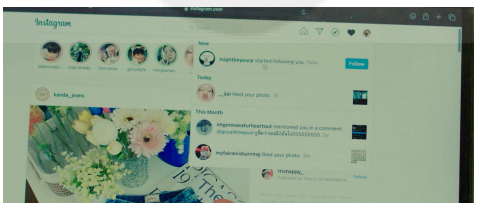

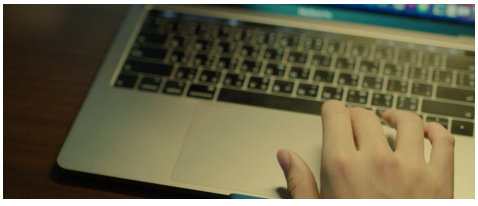

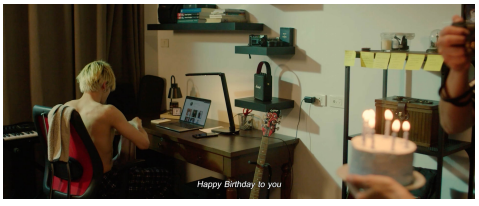

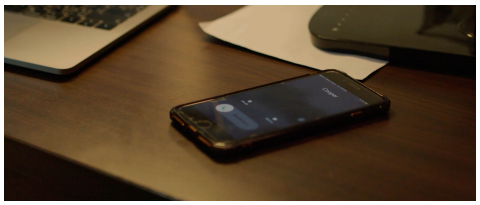

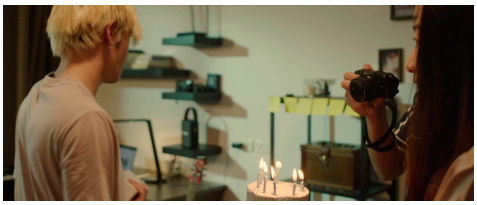

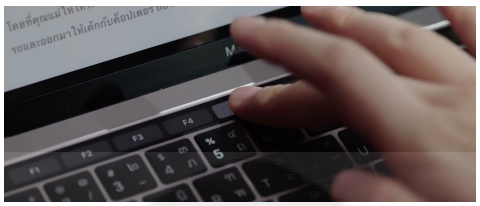

- Don't !
- Don't scold your brother, he did this just for you

I was worrying, damn

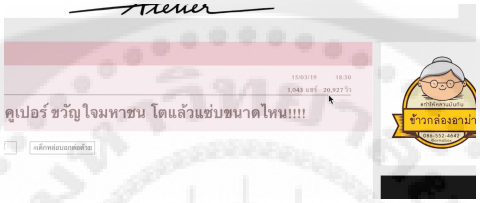

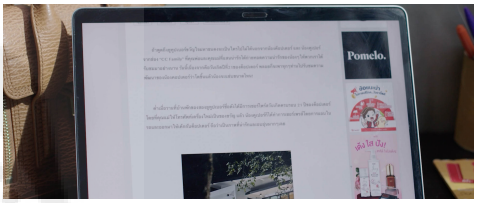

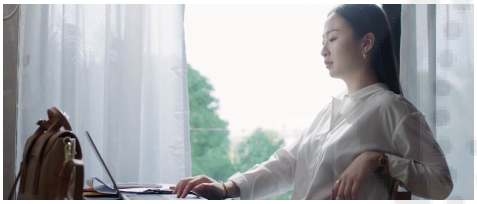

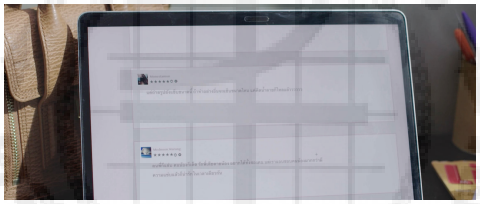

PAINKILLER
Atelier
ตามส่องน้องคือปเตอร์ คูเปอร์ ขวัญใจมหาชน โตแล้วแซ่บขนาดไหน!!!!
Pomelo.

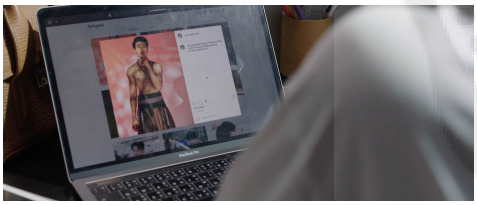

Atelier
คูเปอร์ ขวัญใจมหาชน โตแล้วแซ่บขนาดไหน!!!!

Pomelo.

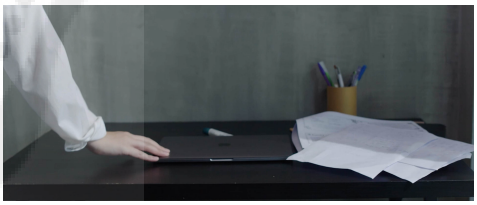

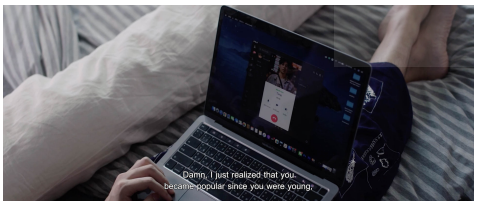

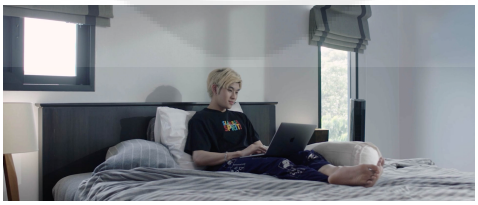

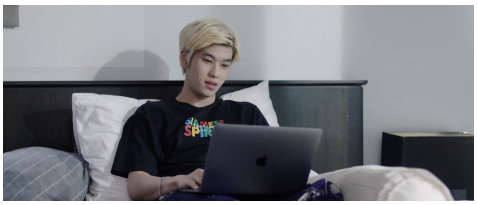

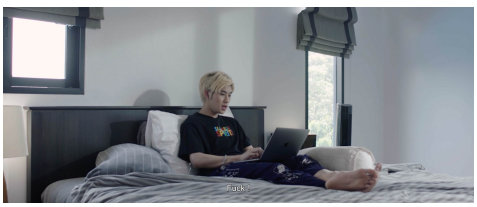

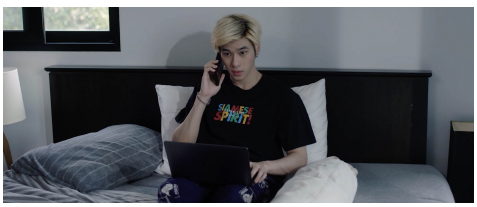

Damn, I just realized that you
became popular since you were young.

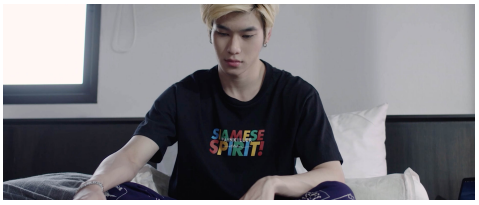

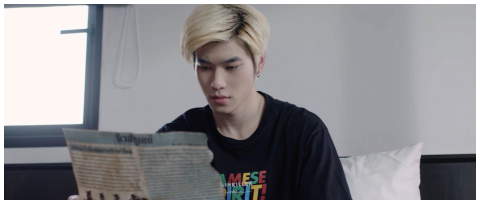
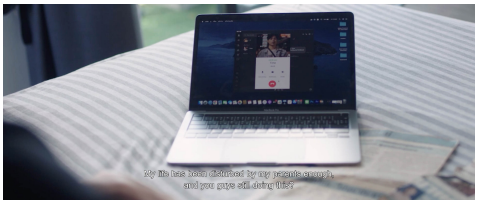

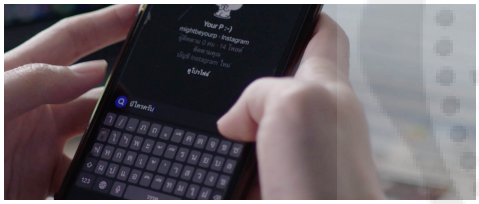
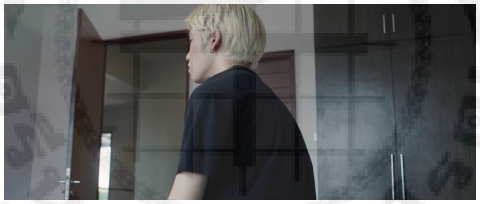
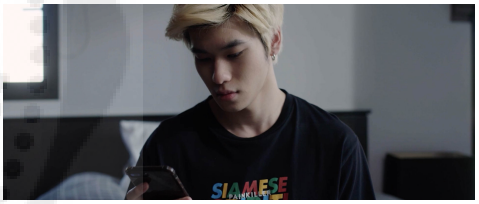
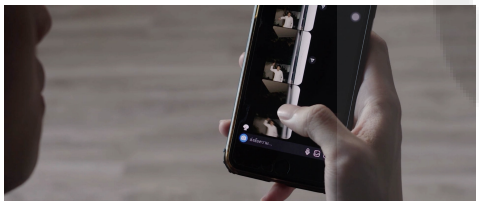
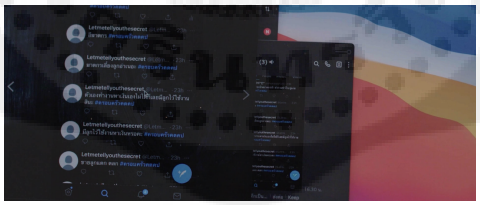

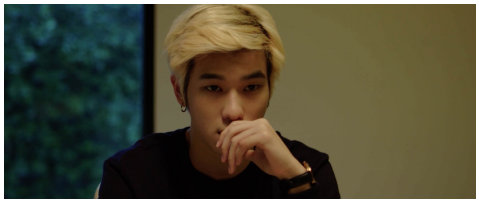

My life has been shattered by my parents secret
and you guys all laughter

Oh calling with your friends ? Time !

maybe your friends are just teasing you

Are we done ? Lets continuing

I appreciated it so much

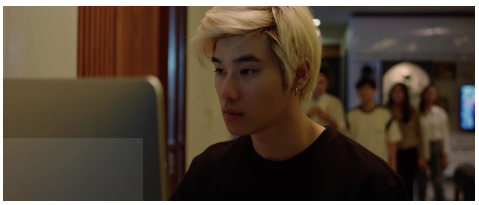
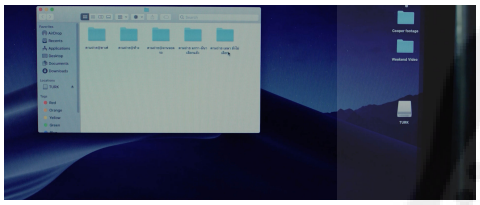
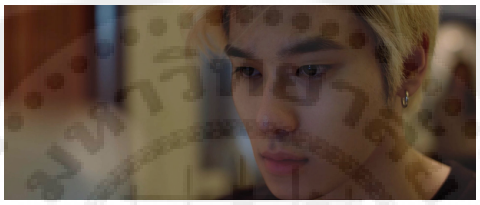
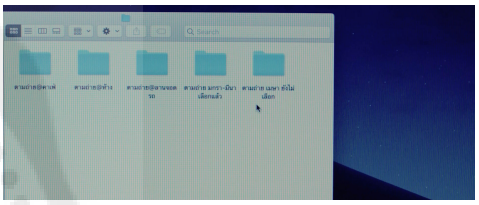
and next let see Copter unbox his presents

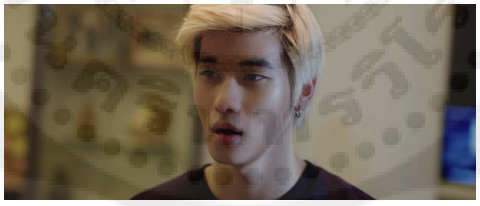

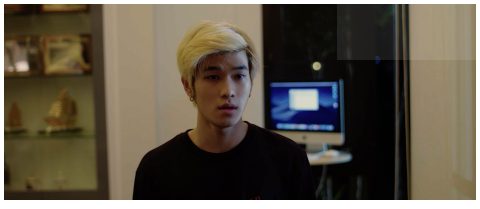

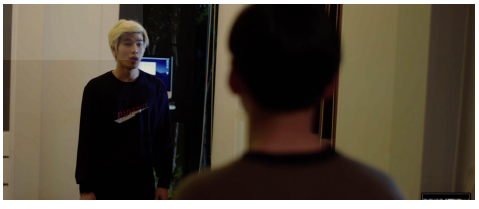

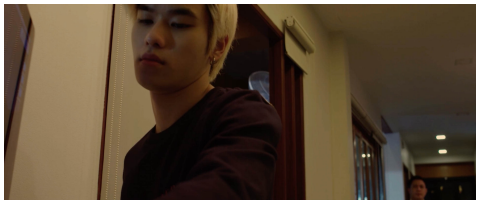
It just for fun, calm down

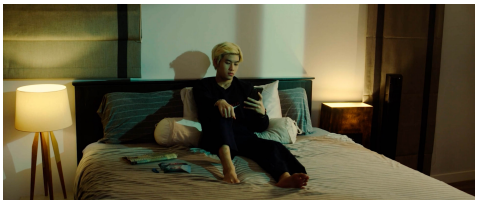

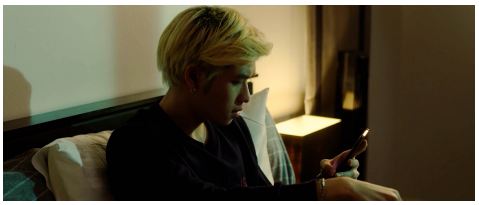
But this is our jobs.

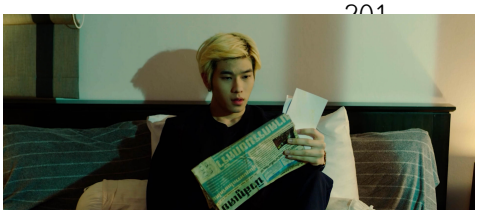
You guys never let me focus on what I want

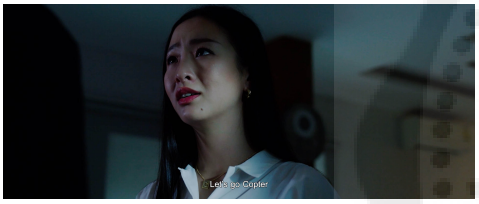

you don't want me to leave right ?

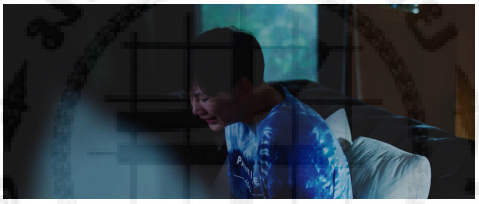

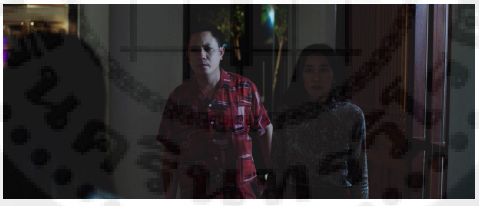

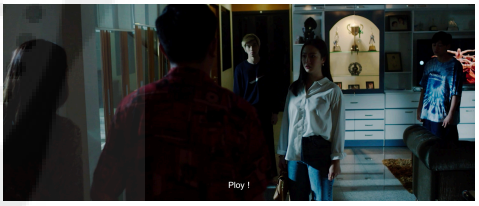

Let's go Copter

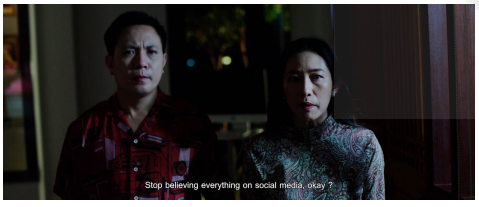

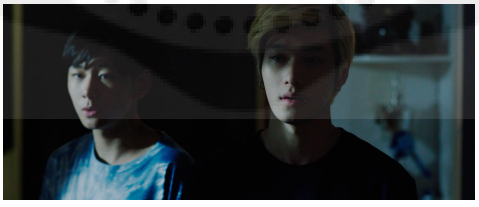

Ploy !

Stop believing everything on social media, okay ?

We are the one who made those proofs.

Those not true Copter ! Trust me!

that fact that you can't earn money yourself !

It's mine.

You think this will keep them with you ?

PAINKILLER

- We're doing spicy minced pork, oink oink
- That's right,

4.4.2 ภาพโปสเตอร์

(ภาพประกอบ: โปสเตอร์ภาพยนตร์)

ผู้ออกแบบมีแนวคิดในการออกแบบมาจาก คำว่า 'ควบคุม' ซึ่งมาจาก Design Concept ของภาพยนตร์ รวมถึงการนำ Mood and Tone มาใช้ด้วยเช่นกัน ในด้านของการคุมโทนสี เน้นสื่อในด้านของอารมณ์ความรู้สึกเป็นสำคัญ สีเขียวสื่อถึงอำนาจ สีฟ้าสื่อถึงความเยือกเย็น ไร้ความรู้สึก เนื่องจากภาพยนตร์เป็นแนว Drama, Suspense จึงต้องการให้โปสเตอร์เห็นใบหน้าของตัวละครหลักชัดๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของตัวละคร และจะเป็นการที่ตัวละครกำลังมีการกระทำอะไรบางอย่าง เพื่อให้มีความน่าสงสัย โดยจะเห็นได้จากใบหน้า สายตา ของนักแสดง และมีการจัดองค์ประกอบของภาพที่ไม่มีพื้นที่ Headroom และอยู่ด้านในโดยมีกรอบจากวัสดุโครงสร้างของบ้าน เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกถึงความอึดอัด การถูกควบคุมอยู่ในพื้นที่พื้นที่หนึ่ง ไม่มีการได้รับอิสระใดๆ

* เนื่องจากสถานการณ์โควิด19ที่หนักขึ้น ทำให้การนัดนักแสดงมาถ่าย Photoshoot เพื่อนำมาใช้ในโปสเตอร์นั้นเป็นไปได้ยาก จึงได้มีการแก้ไขปัญหาโดยการใช้ Silhouette ของนักแสดงแทน และนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในเรื่องมาใส่ไว้ในเงารูปทรงนั้น ซึ่งจะให้ความรู้สึกที่ชวนน่าสงสัยและมีเงื่อนงำ *

4.4.3 Standee

(ภาพประกอบ: Standee ภาพยนตร์)

โดย Standee ทางฝ่ายศิลป์ได้ทำการประเมินจากตัวเรื่องและได้ผลสรุปที่จะนำกรอบที่คล้ายกับกรอบ Youtube เนื่องจากครอบครัวของตัวละครนั้นทำชีพเป็น Youtube และเรื่องราวทุกอย่างเกิดขึ้นจากการทำอาชีพนี้ โดยทางฝ่ายศิลป์เลือกที่จะหยิบกรอบของYoutubeออกมานำเสนอและให้ภาพตัวละครจะอยู่ในกรอบเพื่อแสดงให้เห็นถึงการถูกควบคุม อยู่ภายในกรอบ และทำเป็น Standee ที่มีพื้นที่ Foreground และ Background เพื่อที่ผู้ชมสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการเข้าไปยืนตรงกลาง โดยภาพพื้นหลังจะเป็นภาพบ้านหลังที่เรื่องราวทุกอย่างนั้นเกิดขึ้นแล้วมีตัวเพลย์ที่แสดงความหมายว่ากำลังจะถูกเล่น ส่วนมุมด้านขวาจะเป็นวิดีโอการแสดงสั้นๆของตัวละครหลักทั้ง5ตัว เพื่อให้เห็น Character คร่าวๆโดยที่ผู้ชมจะสามารถเดาบุคลิกภาพของตัวละครได้ผ่าน Standee ของเรา

4.5 สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้คนในสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของเยาวชน
2. เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงผลกระทบของการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเยาวชน
3. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

สรุปผลการศึกษา

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ ผู้วิจัยได้มีการศึกษาทั้งในด้านของทฤษฎีเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และศึกษาจากตัวอย่างภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ เพื่อนำมาเขียนบทและวางเส้นเรื่อง เพื่อนำไปสู่การถ่ายทำต่อไป โดยมีการวางแผนการทำงาน และมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ เพื่อให้ภาพยนตร์ออกมาสมบูรณ์แบบมากที่สุด

โดยสุดท้ายแล้วลุ่มผู้วิจัยได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมด นั่นก็คือ 1. เพื่อให้คนในสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของเยาวชน 2. เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงผลกระทบของการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเยาวชน 3. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุปผลการศึกษาของผู้อำนวยการสร้าง (Producer / Assistant Editor / English Subtitle)

ปัญหา

ในตอนแรกที่เริ่มต้นการทำงานมีการประชุมกันอยู่บ่อยครั้ง มีบางครั้งที่ไอเดียหลุดออกจากประเด็นหลักที่ต้องการในตอนแรกอยู่บ้าง แต่ก็สามารถมาช่วยเหลือกันจนกลับมาจับประเด็นที่ต้องการจะสื่อผ่านทางภาพยนตร์ได้ ในช่วงแรกนั้นการทำงานของทีมเป็นไปได้อย่างราบรื่น แต่จะเริ่มมีปัญหาในส่วนที่ผู้กำกับไม่ค่อยฟังความคิดเห็นของคนในทีมที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ในหลายๆขั้นตอนทั้งตอนคัดเลือกนักแสดง ที่มีไอเดียเป็นสองฝั่งแต่กลับเลือกนักแสดงโดยที่เอาตนเองเป็นที่ตั้ง และทำให้มีปัญหาตามมาในส่วนของสัญญาของต้นสังกัดนักแสดง บทภาพยนตร์ที่ตอนแรกจะเป็นการจัดทีมช่วยกันเขียนก็กลายเป็นผู้กำกับนำไปเขียนเพียงลำพังและไม่รับฟังคำแย้งของทีมงานคนอื่นในทีมเท่าที่ควร ผู้กำกับไม่เชื่อใจคนในทีม มีความคิดว่าบางคนไม่สามารถทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ดีขนาดนั้น จึงมีการหาทีมงานในส่วนอื่นมาเพื่อให้รับผิดชอบในตำแหน่งนั้นๆแทน

เนื่องด้วยสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นจึงทำให้ต้องมีการพักการถ่ายทำไปเป็นเวลา1เดือน และมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่การถ่ายทำ รวมถึงบทภาพยนตร์ และนักแสดง จึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ค่อนข้างเยอะ และเวลาที่กระชั้นชิดเข้ามาทำให้มีการข้ามบางขั้นตอนในช่วงของการถ่ายทำไปบ้าง หรือมีการเร่งการทำงานในช่วงใกล้วันถ่ายทำ จนทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการทำงานด้วยเช่นเดียวกัน นอกเหนือจากนั้นในช่วงก่อนการถ่ายทำก็มีปัญหาเรื่องโควิด เพราะในทีมเรามีผู้กำกับภาพที่อาศัยอยู่ที่มหาชัย ที่ทำให้ไม่สามารถเดินทางออกมานอกจังหวัดได้ และผู้อำนวยการสร้างเองที่อยู่ในจุดเสี่ยงและมีการติดต่อกับกลุ่มเสี่ยงตลอดเวลา จนจะมีการเช่ายืมไลฟ์สตรีมภาพ

เพื่อจะให้ผู้กำกับภาพได้กำกับจากที่บ้านของตนเอง และจะมีการไลฟ์ระหว่างการออกกอง แต่ในช่วงวันที่ออกกองนั้นสถานการณ์โควิดก็ได้มีการคลี่คลายลง จนทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถมาออกกองได้ตามเดิม

ปัญหาเรื่องของกล้องที่ใช้ในการถ่ายทำเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้กำกับได้ไปขอคำปรึกษารุ่นพี่ท่านหนึ่ง จนทำให้เกิดความคิดว่าอยากจะเช่ายืมกล้องรุ่นอื่นที่วิทยาลัยไม่ได้มีให้และค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ซึ่งมันไม่สมเหตุสมผลเท่าที่ควรจะเป็น ด้วยสเกลงานของเราและงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่ผู้กำกับก็ยังยืนในความต้องการของตนเองจนทำให้เกิดปัญหากับทีมผลิตขึ้น ทั้งในส่วนของผู้กำกับภาพ ผู้ช่วยผู้กำกับ และตัวผู้อำนวยการสร้างเอง ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหมดคลี่คลายได้โดยการชี้แจงจากฝั่งผลิตและทีมงานในส่วนอื่นๆจนทำให้เราได้ใช้กล้องFS7ตามความต้องการแรกของทุกคนในทีมดังเดิม รวมถึงงบประมาณของกองเราที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงมีการช่วยเหลือในเรื่องของการหาเงินทุนเพิ่มเติมจากหลายๆฝ่าย ในช่วงเวลาดังกล่าวสมาชิกทุกๆคนก็ได้มีส่วนช่วยเหลือจนได้เงินสมทบทุนจำนวนหนึ่ง ในขณะที่ผู้กำกับไม่ได้มีส่วนช่วยเหลือเท่าที่ควร

ระหว่างการออกกองก็มีข้อผิดพลาดในหลายส่วนด้วยเช่นเดียวกัน เกิดจากการที่ฝ่ายศิลป์เตรียมพร็อพมาไม่พร้อม จึงทำให้ต้องมีการแก้ไขปัญหากันหน้างานอยู่หลายครั้งและมีการเสียเวลา ในส่วนของผู้ฝึกสอนการแสดงที่ Brief นักแสดงนานมากจนเสียเวลาและมีการ Brief ผิดพลาดด้วยการประสานงานที่เข้าใจไม่ตรงกัน ในคิวแรกนักแสดงมีอาการเจ็บป่วย ทำให้ไม่สามารถเล่นได้ในบางครั้ง และต้องมีพักให้อยู่เสมอ รวมถึงยาที่เตรียมมาอยู่แล้วนั้นไม่ได้ครอบคลุมถึงอาการป่วยของนักแสดง จึงทำให้ต้องมีการซื้อยาเพิ่มเติมในเวลากลางคืนที่ค่อนข้างเร่งรีบและกระชั้นชิด และจากสาเหตุการเจ็บป่วยของนักแสดงจึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนบทพูดในบางจุด และเปลี่ยนช็อตการถ่ายทำเช่นเดียวกัน รวมถึงเมื่อเกิดปัญหาต่างๆผู้กำกับภาพต้องเปลี่ยนการถ่ายทำ และคิดช็อตในการถ่ายทำใหม่หน้าสถานการณ์จึงทำให้บาง Scene ผิดไปจากความตั้งใจแรกของผู้กำกับภาพ แต่โดยรวมแล้วก็ไม่ได้มีปัญหาในเรื่องของการล่วงเวลากันเกิดขึ้น

นอกจากนั้นยังมีปัญหาในเรื่องของอุปกรณ์การถ่ายทำและรถที่จะต้องขนของและทีมงาน ด้วยความที่อุปกรณ์นั้นมีการยืมซ้อนกัน จึงทำให้ต้องมีการเวียนของกันเอง ทีมของเราจึงต้องไปรับของจากอีกทีมหนึ่งและนำไปคืนให้อีกทีม ซึ่งมีปัญหาในตอนคืนเพราะว่าไม่มีรถของทางทีมงานที่สามารถจุของเหล่านั้นไปได้ จึงต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างในการทำอุปกรณ์ไปส่งมอบต่อให้แทน มีการโยนงานกันในทีมงานบางครั้ง เช่นกรณีวันยืมของและคืนของ ผู้ช่วยผู้กำกับไม่เคยมีส่วนร่วมในวันดังกล่าวเลยแม้แต่ครั้งเดียว และรวมถึงผู้กำกับที่มีการนำของมาคืนและมาช่วยขนของในทุกรอบแต่ไม่เคยอยู่จนงานเสร็จสิ้น หรือนัดคุยงานกันแล้วกลับเลือกที่จะทำธุระส่วนตัวต่อจนทำให้การคุยงานโดนเลื่อนออกไปหรือมีการเร่งการทำงานจนเกิดความไม่เข้าใจกันในทีม มีการเบิกงบประมาณในบางส่วนโดยที่ไม่มีการตกลงกันก่อนล่วงหน้า หรือเป็นงบประมาณในส่วนที่ไม่มีความจำเป็น เพื่อนที่ไม่มีตำแหน่งในวันออกกองจึงมีการโยกย้ายให้ไปอยู่ในส่วนของผู้จัดการกองถ่าย แต่กลับไม่ทำหน้าที่ของตนเองเท่าที่ควร กลับโยนให้ผู้จัดการกองถ่ายคนอื่นเป็นคนจัดการให้ตนเอง หรือต้องเป็นการสั่งที่เจาะจงและระบุตัวตนจึงจะเริ่มทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย แต่ทำเพียงไม่กี่ครั้งและเป็นเวลาที่ไม่นานเท่าไหร่นัก จนเหมือนกับว่าไม่มีหน้าที่ในกองถ่ายจริงๆ ผู้ช่วยผู้กำกับมักจะมาเบิกเงินโดยไม่มีหลักฐานการชำระเงินที่น่าเชื่อถือเพียงพอ และในบางส่วนนั้นก็ดูเป็นการใช้งบประมาณอย่างสิ้นเปลืองจนเกินกว่าเหตุ แต่กลับตำหนิการใช้จ่ายของสมาชิกในทีมคนอื่นที่มีเหตุผลในการใช้จ่ายที่มากกว่าและมีหลักฐานของการใช้เงินที่น่าเชื่อถือ ซึ่งด้วยความที่ไม่มีหลักฐานในการใช้จ่ายเงินที่ชัดเจน ทำให้ทางเราไม่มั่นใจว่าการเบิกเงินนั้นเป็นการใช้จ่ายตามจริงหรือไม่ เพราะไม่มีหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนจนถึงตอนนี้ และในช่วงของการ

ทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์นั้นผู้ช่วยผู้กำกับไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานเท่าที่ควร ทำให้ผู้อำนวยการสร้างต้องทำงานในส่วนของผู้ช่วยผู้กำกับมากขึ้นในบางส่วน

ในส่วนของการตัดต่อหลังการถ่ายทำ มีปัญหาในเรื่องการสื่อสารในหลายครั้ง ด้วยที่เราไม่สามารถนัดเจอผู้ตัดต่อได้ จึงเกิดเป็นการสื่อสารผ่านข้อความ ในหลายๆครั้งจึงทำให้ผู้ตัดต่อไม่เข้าใจถึงเจตนาที่เราต้องการจะสื่อ และทำออกมาอย่างผิดพลาดไปจากความตั้งใจของเรา Acting ของนักแสดงไม่ค่อยส่งกับการแสดง มีการแสดงที่แข็งมาก, ฟุตเทจของภาพยนตร์ไม่คอนทินิว, บทภาพยนตร์บางส่วนที่ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงต้องทำให้เราต้องใช้การตัดต่อเข้ามาช่วยเหลือเป็นอย่างมาก ทั้งเปลี่ยนคัตติ้ง ยอมตัดCutที่สำคัญมากๆออก มีการเปลี่ยน Mood ในการตัดต่อ รวมถึงการหาเพลงประกอบภาพยนตร์ใหม่ทั้งหมด หรือบางครั้งเราได้รับการ Brief จากผู้กำกับมาในลักษณะที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมได้ ไม่มีแนวทางให้ชัดเจน และไม่สามารถอธิบายให้เราเข้าใจในสิ่งที่เจ้าตัวต้องการได้ จึงทำให้ผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับภาพต้องทำงานเพิ่มขึ้นเพื่อหาสิ่งที่ควรจะนำมาใส่ในภาพยนตร์ แต่กลับไม่ตรงกับความต้องการของผู้กำกับ จึงทำให้ต้องมีการทำงานเพิ่มอีกในหลายส่วนเพื่อหาสิ่งเหมาะสมที่สุดเพื่อพัฒนาภาพยนตร์ในเรื่องนี้ให้ออกมาดีขึ้น มีการแก้เรื่องเสียงอยู่หลายครั้งเพราะไมค์ไวเลสที่ติดนั้นมีเสียงของการเสียดสีเสื้อผ้านักแสดง มีการแก้เรื่องเสียงโฟเลย์เพื่อให้องค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ดูสมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้นอีกด้วย แต่โดยรวมแล้วสามารถผ่านไปได้ด้วยดี เพราะคนตัดต่อให้ความร่วมมือและพร้อมแก้ไขตามที่เราอธิบายไปในทุกๆครั้ง

ปัญหาอีกส่วนที่ส่วนตัวพบเจอเป็นในช่วงของการแปลซับไตเติ้ลให้กับภาพยนตร์ ด้วยความที่บทสนทนาของตัวละครในเรื่องนั้นเป็นคำสแลงที่ยากต่อการเข้าใจ จนเกิดเป็นความสับสนทางภาษา จึงทำให้เราเลือกใช้คำที่เหมาะสมในบริบทต่างๆได้ค่อนข้างยาก

การแก้ไขปัญหา

เป็นความโชคดีที่สถานที่ถ่ายทำค่อนข้างจะเป็นส่วนตัวและมีของครบครันอยู่แล้วเพราะเป็นบ้านพักอาศัย จึงได้รับความช่วยเหลือและการหยิบยืมอุปกรณ์ในหลายส่วนจากตัวของเจ้าของบ้าน และมีทีมงานช่วยเหลือเพิ่มเติมจากคนรอบข้างของเจ้าของบ้านเอง รวมถึงสถานที่ถ่ายทำสามารถเดินทางไปซื้ออุปกรณ์จากร้านสะดวกซื้อได้ จึงมีการซื้อของหน้ากองกันเกิดขึ้น ในส่วนของความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันก็เกิดเป็นการทำงานในส่วนของหน้าที่ตนเองเท่านั้น ทุกฝ่ายต่างสนใจในหน้าที่ของตนเองเป็นหลัก และทำออกมาให้ดีที่สุดโดยที่ไม่ได้มีการพูดถึงในช่วงของการทำงาน และจากความผิดพลาดหน้ากองต่างๆก็สามารถแก้ไขได้โดยผู้กำกับภาพตัดสินใจในการรวบช็อตการถ่ายทำ และมีการแก้ไขแผนการถ่ายทำใหม่ในวันสุดท้าย ทีมของเรายังมีมาตรการป้องกันโควิดและเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับเจ้าของสถานที่ถ่ายทำของทางทีมเรา โดยมีการวัดไข้ก่อนเข้าสถานที่ถ่ายทำ มีการไล่ทามไลน์ของทุกคนในกองถ่าย14วันก่อนการถ่ายทำจนถึงวันสุดท้ายของการถ่ายทำ สวมใส่หน้ากากอนามัยและเฟสชิล รวมถึงมีเจลล้างมือ และแอลกอฮอลตามจุดต่างๆในกองถ่าย มีการแยกอาหารและเครื่องดื่มของแต่ละบุคคลอย่างชัดเจน และมีการจำกัดจำนวนคนในกองให้มีทั้งหมดไม่เกิน30คน รวมนักแสดง

ในส่วนของการอธิบายการตัดต่อเราได้เปลี่ยนวิธีการติดต่อสื่อสารเป็นการอธิบายด้วยเสียง หรือเป็นการอัดคลิปอธิบายในสิ่งที่เราต้องการ และชี้ให้เห็นถึงจุดที่ผิดพลาดไม่ตรงกับความต้องการของเรา จึงทำให้เราสามารถสื่อสารกันได้รู้เรื่องยิ่งขึ้นและผ่านมาได้ด้วยดี

สิ่งที่ได้รับ

ได้เรียนรู้การทำงานกับคนมากยิ่งขึ้น ปกติโดยส่วนตัวแล้วมักจะไม่ใช่บุคคลที่ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นมากเท่าไหร่นัก แต่จากหน้าที่ที่ได้รับทำให้ต้องมีการติดต่อประสานงานกับบุคคลมากมายหลายรูปแบบ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการติดต่อประสานงานในหลายๆส่วน ทำให้เรียนรู้ที่จะมีความอดทน ความเสียสละ ไม่มีทางที่เราจะได้รับทุกอย่างตามที่เราต้องการ ก็ต้องมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน รวมถึงรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนเองได้รับให้ออกมาได้ดีที่สุด ได้เรียนรู้กับการร่วมงานกับบุคคลที่หลากหลาย เรียนรู้การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เป็นการทำงานที่ก้าวข้ามความกลัวของตนเอง และได้ท้าทายการทำงานของตนเองพอสมควร ถือว่าเป็นอีกงานที่ได้ทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ รวมถึงได้มิตรภาพที่ดีจากการทำงานในครั้งนี้ ได้สนิทกับคนที่ไม่เคยร่วมงานกันมาก่อน แต่เป็นการทำงานที่ช่วยเหลือกันมาจนสิ้นสุดงาน

สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพยนตร์ / เขียนบท (Director / Script writer)

ปัญหาที่พบ

ปัญหาหลักๆของการทำงานในครั้งนี้คือสิ่งที่ตัวผมต้องการเล่านั้นมีหลายประเด็นย่อยๆที่ต้องการเล่าออกมาพอนำมาพัฒนาเป็นบท ทำให้พบว่าการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นมันไม่ชัดไปในประเด็นไหนสักทาง และได้ตีมที่ไม่ชัดทำให้ไม่รู้ว่าหลังจากดูภาพยนตร์เรื่องนี้จบแล้วนั้นจะได้รับประเด็นไหนไป และเนื่องจากเป็นเพียงแค่ภาพยนตร์สั้นทำให้เราไม่มีเวลามากพอในการเรียบเรียงประเด็นต่างๆ ในช่วงแรกของการเขียนบทและพัฒนาเรื่องมีปัญหานี้เข้ามาพอสมควร และในเวลาต่อมายังมีในสถานการณ์โควิด19 ที่ทำให้เราต้องปรับเปลี่ยนบทให้มีความง่ายและเอื้อต่อการถ่ายทำในช่วงสถานการณ์นี้ให้มากขึ้น จึงต้องรื้อและปรับในช่วงกลางเรื่องไปจนถึงท้ายเรื่อง และเนื่องจากในการปรับบทครั้งนี้ไม่ได้มีเวลาพูดคุยและให้ความเห็นกับเพื่อนในกลุ่มมากพอสมควร และทำให้เกิดความขัดแย้งในด้านความเห็นของสมาชิกในกลุ่มกัน และเมื่อถึงวันถ่ายทำในบทที่ถูกปรับใหม่จึงต้องมีการไปบล็อคช็อตใหม่เกือบทั้งหมดนั่นเอง และเมื่อถึงวันถ่ายทำอาจมีปัญหาตรงที่พอมีสถานการณ์โควิดทำให้การ Workshop ในครั้งที่สอง นักแสดงไม่ได้ทำ จึงมีการ Brief การแสดงที่ช้าไปนิดหน่อย แต่โดยรวมในวันออกกองก็สามารถทำไปได้อย่างราบรื่นโดยไม่ได้พบปัญหาที่ยิ่งใหญ่อะไรและผ่านไปได้โดยดี ต่อมาในส่วนของการตัดต่อก็มีความราบรื่น ในส่วนของตัวผู้กำกับได้ Brief ไปว่าอยากได้แบบไหนแต่ไม่ได้ปิดกั้นความคิดของคนตัดต่อที่ทำกับงาน ซึ่งก็ไม่ได้พบปัญหาอะไรในขั้นตอนนี้

การแก้ไขปัญหา

เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากตัวผมที่อยากเล่าในประเด็นย่อยๆหลายๆอย่าง จึงมีการพูดคุยกันในกลุ่มว่าคิดว่าประเด็นมันจะส่งผลกระทบให้เรื่องของเราออกมาสนุกและไปสุดในทางของแนวเรื่องที่ควรจะเป็นไป เมื่อพูดคุยกันและลงความเห็นก็ได้ข้อตกลง และทำให้สามารถเขียนบทไปต่อได้โดยยึดสิ่งหลักที่ต้องการจะสื่อเพียงประเด็นเดียว และเมื่อเกิดสถานการณ์โควิด และเกิดการปรับบท เป็นในตัวของผมคนเดียวที่เป็นคนปรับบทหลังจากนั้นก็จะส่งให้เพื่อนอ่าน แล้วโหวตกันว่าชอบไม่ชอบตรงไหน ตรงไหนตัดออก ตรงไหนควรอยู่และยึดมั่นจากจำนวนเสียงข้างมากเพื่อความรวดเร็วในการทำงานที่จะทำให้บทเวอร์ชันใหม่เสร็จ และส่งไปให้หน้าที่อื่นๆได้ปรับแก้ตามหน้าที่ของตนเองกัน

สิ่งที่ได้รับ

การทำภาพยนตร์นิพนธ์ในครั้งนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวผมอยากทำเป็นอย่างมาก จากการทำภาพยนตร์มาทั้งหมดสี่ปี การทำธีสิสในครั้งนี้ทำให้ได้เรียนการทำงานจริงๆจังๆที่ต้องอยู่กับงานมาถึงประมาณครึ่งปี ทำให้เรียนรู้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ตัวผมเองคนเดียวไม่สามารถทำมันออกมาได้อย่างแน่นอน แต่สิ่งที่ทำให้เกิดมาเป็นงานผลลัพธ์อย่างนี้ก็เพราะเพื่อนๆในกลุ่มที่ร่วมกันพัฒนางานออกมาได้สมบูรณ์แบบ และทำให้เราเรียนในการคิดว่าภาพที่เรามองกับภาพที่คนอื่นมองนั้นมันไม่มีทางเหมือนกัน มันเกิดจากประสบการณ์แต่ละคนที่ต้องไปเจอมา ทำให้เมื่อเราทำหนังเรื่องหนึ่งที่ต้องการนำเสนอไปให้ผู้คนจำนวนมากรับชม เราต้องมาทำให้รู้ว่าส่วนมากนั้นรับรู้ถึงสิ่งที่ตัวผู้กำกับนั่นต้องการที่จะสื่อออกไป และได้เรียนรู้การทำงานอย่างมีความสุข เรียกได้การทำธีสิสในครั้งนี้เป็นการทำงานที่ตัวผมมีความสุขที่สุดแล้ว เนื่องจากทั้งตัวเพื่อนๆที่ตั้งใจและช่วยกันพัฒนางาน และจากอาจารย์ที่ช่วยชี้แนะให้งานออกมาได้สมบูรณ์แบบเท่าที่มันจะเป็นไปได้

สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพ (Director of photography)

ปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นทำให้ต้องพักการถ่ายทำไปเป็นเวลาเดือนกว่า ทำให้เกิดปัญหาตามมา ทั้งในส่วนที่เกิดจากตัวผู้กำกับภาพเอง ที่เป็นคนที่พักอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรสาครซึ่งพื้นที่สีแดงเข้ม และจังหวัดมีการ lock down เกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถเดินทางออกนอกจังหวัดได้ในช่วงแรกก่อนที่สถานการณ์จะผ่อนคลายลง อีกทั้งสถานการณ์โควิดยังส่งผลกระทบต่อการเดินทางไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดและการเข้าใช้สถานที่ต่างๆ ซึ่งเกิดความวุ่นวายและยากต่อการดำเนินงานด้วยแผนการเดิมที่ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์วางไว้เป็นอย่างมาก ดังนั้นมันควรจะมีแผนการใหม่มารองรับ เพราะเราไม่รู้ว่าสถานการณ์นี้จะเกิดขึ้นต่อไปในทิศทางไหนและสิ้นสุดลงเมื่อไหร่ แต่ผู้กำกับไม่เกิดการตกตะกอนได้อย่างเหมาะสมในเวลาที่ควรจะเป็น ทั้งที่สมาชิกในกลุ่มได้ช่วยกันออกความเห็นหลายรูปแบบที่สามารถทำได้ แต่ก็ไม่เป็นผลในช่วงแรก ผู้กำกับยังคงถือมั่นในแนวทางเดิมของตน ซึ่งทางผู้กำกับภาพก็เข้าใจในส่วนนี้ แต่ทางเรามองว่ามันไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอีกแล้ว และน่าจะส่งผลกระทบในทางลบมากกว่าหากยืดเวลาออกไป ท้ายที่สุดที่สถานการณ์โควิดก็ไม่คลี่คลายลง ผู้กำกับจึงยอมปรับเปลี่ยน แต่ด้วยเวลาที่ถูกปล่อยผ่านมามันส่งผลให้เหลือเวลาให้พัฒนางานในส่วนของเราต่อได้น้อยลงกว่าที่ควรจะเป็นมาก ซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดาย ถ้าหากมีเวลาพัฒนามากกว่านี้ อาจจะสามารถสร้างสรรค์งานได้อย่างแยบคายมากขึ้น อีกทั้งในช่วงแรกการปรับเปลี่ยนบทยังมีความบาลานซ์สเกลงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสถานที่ที่ถูกจำกัดไม่ได้ มันทำให้เราค่อนข้างทำงานได้ลำบากมากในช่วงแรก แต่เราก็พยายามพัฒนางานภาพให้ตอบโจทย์ผู้กำกับเท่าที่ทำได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นกัน

ปัญหาอีกเรื่องที่ค่อนข้างกระทบทางด้านอารมณ์ ก็คือ การที่ผู้กำกับต้องการใช้กล้อง Black magic ซึ่งเป็นกล้องที่มีราคาสูง และวิทยาลัยไม่มีให้นิสิตยืม มันจึงต้องมีการจ่ายเงินเพื่อเช่ามา ซึ่งมันไม่ได้อยู่ในการตกลงกันตั้งแต่ครั้งแรก มันเกิดจากการที่ผู้กำกับได้เข้ามาร่วมรับคำปรึกษาจากรุ่นพี่ท่านหนึ่งซึ่งเป็นผู้กำกับภาพจากภาพยนตร์ธีสิสเรื่องหนึ่ง ที่มีการจัดแสงที่สวยงาม ทางเราจึงต้องการขอคำปรึกษาเรื่องไฟ แต่รุ่นพี่ได้มีการสอบถามถึงกล้องที่ทางเราใช้ และมีการพูดว่าภาพยนตร์ของเรานั้นไม่เหมาะสมกับอุปกรณ์กล้องและเลนส์ของวิทยาลัย ภาพรวมของภาพยนตร์จะออกมาไม่ดีนัก รุ่นพี่ได้แนะนำให้ใช้กล้อง Black magic เหมือนที่รุ่นพี่ใช้ แต่ทางผู้กำกับภาพก็รับฟังมาเฉยๆ แต่

หลังจากการปรึกษารุ่นพี่ครั้งนี้ ผู้กำกับก็บอกว่ามีความต้องการจะใช้กล้อง Black magic ในการถ่ายทำ ซึ่งมันทำให้เกิดความวุ่นวายในการชี้แจงเรื่องนี้อยู่พอสมควร

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ การที่ผู้กำกับไม่ไว้ใจในความสามารถของคนในกลุ่ม มีการนำคนภายนอกมาทำหน้าที่แทน แต่สุดท้ายคนนอกก็ไม่ได้รู้เนื้องานของเราได้ดีไปกว่าคนในกลุ่มที่อยู่พัฒนางานกันมาตั้งแต่แรกอยู่ดี ถึงแม้ว่าผู้กำกับจะยืนยันว่าสามารถคุยกันได้และทำการบ้านกันมาเป็นอย่างดี ในทีแรกทางเราก็ให้ความเชื่อใจและเคารพการตัดสินใจ แต่ผลที่ออกมาก็มีปัญหามากระทบกับการทำงานของผู้กำกับภาพจนได้ เช่น การ Brief การแสดงหน้าเซต ซึ่งเข้าใจได้ว่ามันจะต้องเกิดขึ้น แต่ทางเราไม่ค่อยมั่นใจว่า ปกติที่ทางผู้ฝึกสอนนักแสดงทำกันนั้น มันต้องใช้เวลานานเท่าที่เกิดขึ้นในกองของเราหรือไม่ เพราะมันเป็นเวลานานจนกระทบเบรก หลายๆครั้งมันมักเป็นสถานการณ์ที่ทุกอย่างพร้อมถ่ายหมดแล้ว ทั้งทีมกล้อง ไฟ Sound แต่ไม่สามารถเริ่มถ่ายทำได้ เพราะยังไม่หยุดBrief ซึ่งมันสร้างความบั่นทอนทางอารมณ์ให้กับทีมงาน โดยเฉพาะทีมกล้องที่ต้องเซตต้องแบกอุปกรณ์รอเป็นเวลานาน และการ Brief ที่นานนี้ ก็ไม่มีใครสามารถควบคุมให้อยู่ในขอบเขตของเบรกได้ จนต้องเกิดการเร่งการถ่ายทำ ทางเราไม่สามารถ Craft งานได้มากเท่าที่ตั้งใจไว้ บาง Shot ที่อยาก Craft ก็ถูกบังคับให้เหลือได้แค่ Take เดียว หรือ 2 Take หรือแม้กระทั่งปัญหาของการสื่อสารผิดพลาด กล่าวคือ ในกองนี้ ผู้กำกับทำหน้าที่เขียนบทควบอยู่ด้วย แต่มีการหลงลืมรายละเอียดของภาพยนตร์ไปบ้างตอนอยู่หน้ากอง มีการ Brief Action ใน Shot สำคัญ Shot สุดท้ายของเรื่องผิด มันเป็น Shot ที่แม่ทุบพลอยแล้วเลือดพุ่งใส่หน้า ซึ่งมันควรจะต้องเป็น Take เดียว เพราะการ Reset ต้องใช้เวลามาก ซึ่งผู้กำกับได้มาบอกผู้กำกับภาพทีหลังว่าลืมบอกผู้ฝึกสอนนักแสดงเองว่าต้องจบ Action ของ Shot นี้อย่างไร ซึ่งทางเราค่อนข้างบั่นทอนในจุดนี้มาก เพราะ เราได้บอกไว้ตั้งแต่แรก ใน Storyboard ก็มีการระบุรายละเอียดของ Action ใน Shot ไว้อย่างชัดเจน

และอีก 1 ปัญหาที่เกิดขึ้นหน้ากองแล้วมีการกระทบการทำงานของผู้กำกับภาพ คือ ปัญหาจากฝ่าย Art ในเรื่องของ Set และ Props ที่มีความล่าช้าและหละหลวมมากหน้ากอง ทำให้เสียเวลาในการถ่ายทำค่อนข้างมาก

ในส่วนของปัญหาในขั้นตอนการตัดต่อ มีปัญหาที่ทำให้ต้องใช้การตัดต่อเข้ามาช่วยเป็นอย่างมาก ถึงจะทำให้ภาพยนตร์สำเร็จ ออกมาได้กระชับและดูลื่นไหล เช่น ปัญหาจากการ Acting ที่แปลกประหลาด ไม่ส่งเสริมซึ่งกันและกันของนักแสดง ปัญหาของความไม่ Continue ของเสื้อผ้า หน้าผม และ Props ไปจนถึงความไม่สมเหตุสมผลของบท และ Feedback ความชอบและไม่ชอบของผู้กำกับเกี่ยวกับ Cutting บางส่วน

การแก้ปัญหา

การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์โควิด ในส่วนของปัญหาส่วนตัวที่ในตอนที่สถานการณ์ยังไม่คลี่คลาย ที่ผู้กำกับภาพไม่สามารถไปกองถ่ายได้ ผู้กำกับภาพจึงหาทางแก้ปัญหาโดยการปรึกษาอาจารย์เพื่อหาทางออกให้กับกลุ่มจนได้ทางออกว่า สามารถเช่าเครื่อง Live Stream ที่ทำให้สามารถกำกับภาพจากที่บ้านได้ แต่พอสถานการณ์ผ่อนคลายขึ้นเริ่มเดินทางออกมาได้บ้าง ก็แก้ปัญหาที่ตัวเองด้วยการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยของโรคโควิด-19 ทุกอย่างที่มีในกอง เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยให้กับทีมงานและนักแสดงทุกคนในกอง

ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ในการถ่ายทำที่ผู้กำกับต้องการใช้กล้อง Black magic ในการถ่ายทำ โดยผู้กำกับบอกว่ามีการไปศึกษาถึงความแตกต่างของกล้อง Black magic และ กล้อง Sony PXW-FS7 ของวิทยาลัยมา 1 วัน ผู้กำกับบอกว่ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล้อง Black magic ดีกว่า จึงอยากใช้เพื่อให้ได้งานที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งสิ่งที่ผู้

กำกับพูดถูกต้องทุกอย่าง ในขณะที่ทางผู้กำกับภาพและสมาชิกในกลุ่มที่เรียนเอกผลิตมา เราได้เรียนรู้ความแตกต่างของคุณภาพกล้อง 2 ตัวนี้มาอย่างแน่นอน เป็นเวลา 4 ปี แต่ปัญหาคือมันไม่รับกับเงื่อนไขที่มีของกองเราเท่านั้นเอง เรามีงบประมาณอยู่เท่านี้ ซึ่งวางแผนไว้เพื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นกว่าอื่นๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว และก่อนหน้านี้ผู้กำกับภาพได้มีการประเมินเนื้องานมาเป็นอย่างดีแล้วว่า สเกลงานของเราทั้งเรื่อง Looks ของภาพและเรื่องงบประมาณ มันสมเหตุสมผลที่จะใช้อุปกรณ์กล้องและเลนส์ของวิทยาลัยอยู่แล้ว และผลที่ออกมาก็ไม่ได้แย่อย่างที่รุ่นพี่บอกอย่างแน่นอน และเคยมีการตกลงกับผู้กำกับไปแล้วและผู้กำกับก็เคยตกลงในทีแรก การแก้ปัญหาครั้งนี้จึงต้องใช้วิธีการชี้แจงเงื่อนไขให้ผู้กำกับเข้าใจตรงกันในเหตุและผลอีกครั้ง

ในส่วนของผลกระทบจากสถานการณ์โควิดที่ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปถ่ายทำในต่างจังหวัดหรือเข้าใช้สถานที่ที่เคยตกลงกันไว้ในตอนแรกได้อย่างสะดวกเหมือนเดิม และผู้กำกับไม่มีการกำหนดแนวทางแก้ปัญหา ที่จะนำมาเป็นแผนสำรอง เพื่อรองรับความเสี่ยงได้สักที กว่าจะตกลงกันในกลุ่มได้ และยอมปรับเปลี่ยนบทภาพยนตร์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ก็กินเวลาพัฒนางานไปมาก แต่นั่นก็อาจเกิดจากความเครียดจากสถานการณ์ไม่คาดฝัน และการสื่อสารที่ผิดพลาดกันภายในกลุ่มก็เป็นได้ ทางเราก็พยายามทำความเข้าใจ ผู้กำกับภาพจึงต้องแก้ปัญหาโดยการคิด Shot ใหม่ที่สามารถเก็บรายละเอียดที่เกิดขึ้นในเรื่องได้มากๆ ด้วยจำนวน Shot ที่น้อยลงกว่าแบบเดิม ด้วยเหตุผล คือเพื่อเอื้อต่อการถ่ายทำในสถานที่ใหม่ และอีกเหตุผลสำคัญคือ ต้องทำเพื่อให้คิด Shot ได้ทันเวลาเริ่มถ่ายทำ ซึ่งเหลือเวลาพัฒนา Shot น้อยกว่าที่ควรจะเป็นซึ่งเกิดจากเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้น

และจากปัญหาการ Brief นักแสดงหน้าเซตเป็นเวลานานที่เกิดขึ้น ผู้กำกับภาพจึงต้องมีการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถถ่ายทำได้ทันเบรกที่วางไว้ โดยใช้การรวบ Shot ที่ย่อยออกมา ให้รวมเป็น Master อยู่บ่อยครั้งเพราะเบรกแตก ซึ่งในความเป็นจริงเราเชื่อว่าไม่มีผู้กำกับภาพคนไหนอยากตัดหรือรวบ Shot ที่ตัวเองตั้งใจคิดมาดีแล้วออกไป แต่เราก็ต้องทำเพื่อประคองให้เบรกไม่แตก เพราะการที่เบรกแตกมันทำให้เสียเครดิตกอง และเสียเงินค่าโอทีเพิ่มอีกมาก ซึ่งเราไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นด้วยสาเหตุนี้ ส่วนปัญหาที่ผู้กำกับสื่อสารกับผู้ฝึกสอนการแสดงตกหล่นไป จนทำให้การถ่ายทำผิดคิว Action ไม่ตรงตามจังหวะที่วางไว้ ผู้กำกับภาพต้องแก้ปัญหาโดยการ คิด Shot และถ่ายเพิ่มเติมหน้างาน เพื่อเผื่อเอามาใช้ตอนตัดต่อ ถ้าหาก Shot เดิมที่คิดไว้ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกได้เท่าที่ควร

ในเรื่องของปัญหาการจัด Set และ Props ล่าช้านั้น ทางผู้กำกับศิลป์ได้แจ้งกับทางผู้กำกับภาพ ว่าความล่าช้าและหละหลวมที่เกิดขึ้น เกิดจากการ Recheck ตกหล่นของผู้กำกับกับฝ่าย Art ก่อนการถ่ายทำ ทำให้การทำงานล่าช้ามาก ทำให้ผู้กำกับภาพต้องแก้ปัญหาด้วยการเร่งถ่ายทำให้กระชับขึ้นใน Shot ที่ไม่เน้น Detail มาก เพื่อให้ถ่ายทันตามเวลาเบรกดาวน์ได้เหมือนเดิม

การแก้ปัญหาในส่วนของการตัดต่อ ก่อนอื่นต้องบอกก่อนว่างานในส่วนนี้ มีการจ้างวานรุ่นน้องจากมหาวิทยาลัยอื่นมาช่วยตัด แต่ไม่ใช่การโยนงานไปให้ตัดเลยตามใจชอบ ทุก Cutting ที่เกิดขึ้น เกิดจากการออกแบบและ Brief ของผู้กำกับภาพและผู้อำนวยการสร้าง การจ้างวานที่เกิดขึ้นเป็นเพียงแค่การช่วยร่นระยะเวลาในการทำงานเท่านั้น เพราะ ผู้กำกับภาพมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบในวิชาอื่นๆและภาระงานส่วนตัวค่อนข้างมาก ทำให้ไม่มีเวลาลงมือตัดต่อด้วยตนเอง จึงหาคนมาตัดต่อให้ โดยผู้กำกับภาพได้ออกแบบการตัดต่อเอาไว้โดยละเอียดใน Storyboard ใน Draft แรกจึงทำให้คนตัดสามารถตัดต่อตาม Storyboard ได้เลย หลังจากนั้นทางทีมตัดต่อ (ผู้กำกับภาพและผู้อำนวยการสร้าง) ก็ได้พบปัญหามากมายตามที่เขียนเอาไว้ในหัวข้อปัญหาข้างต้น จึงต้องหาทางแก้ปัญหา

หลายๆรูปแบบ ผู้กำกับภาพมีการทดลองตัดต่อในจุดที่มีปัญหาออกมาหลายๆ Version เพื่อหาสิ่งที่เหมาะสมกับเรื่องและลื่นไหลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีการทดลองเปลี่ยนเทคนิคการตัดต่อ ทั้งการเชื่อม Scene การใช้เสียงในการเล่าเรื่องแทนภาพที่มีปัญหา มีการสลับ Cut มีการตัดต่อ Dialogue เอาท่อนหลังสลับมาไว้ท่อนหน้า ท่อนหน้าไปไว้ท่อนหลังเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ที่ทำงานกับความรู้สึกมากกว่าเก่า ผู้อำนวยการสร้างช่วยออกไอเดียเกี่ยวกับเรื่อง Artwork ต่างๆในเรื่อง ช่วย Brief เรื่อง Sound Effect เพื่อให้มีความสมจริงในเรื่อง ไปจนถึงการเลือกเพลงประกอบที่มีการเปลี่ยนแปลงจากความต้องการแรกที่ออกแบบไว้ เพราะตัวเรื่องมี Mood ของการเล่าเรื่องที่เปลี่ยนไป และจากความต้องการของผู้กำกับที่ Brief มาว่าไม่ชอบในส่วนตรงนั้นในส่วนตรงนี้ แต่ไม่ได้มีเหตุผลเสริมมาให้ ว่าเพราะอะไร ต้องการอะไร ทำให้ทีมตัดต่อ (ผู้กำกับภาพและผู้อำนวยการสร้าง) ทำงานหนักในส่วนนี้ค่อนข้างมาก เพราะ เมื่อการแสดงมีปัญหา เราจึงนำเสียงเข้ามาช่วยเสริมให้คนดูพยายามมองข้ามปัญหาดังกล่าวไปได้ เป็นต้น ผู้กำกับภาพและผู้อำนวยการสร้างมีการติดต่อกับรุ่นน้องคนตัดต่อตลอดเวลาเพื่อให้เขาแก้ไขงานตามที่เราทั้งคู่ได้ Design ออกมา และเราสามารถ Brief ให้คนตัดมีความเข้าใจร่วมกับเราได้ดี ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ ทำให้ภาพยนตร์ดูรู้เรื่องและกระชับขึ้นมาได้อย่างเป็นที่ประจักษ์แก่ทีมงานคนอื่นๆและอาจารย์ได้สำเร็จ

สิ่งที่ได้รับ

การทำงานในธีสิสกลุ่มนี้ ทำให้ตัวผู้กำกับภาพได้เรียนรู้การอยู่รอดในการทำงานกับบุคคลที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันไปคนละทางกับตัวเรา ได้เรียนรู้การใช้ศิลปะในการพูด การอธิบาย หรือแม้กระทั่งการหว่านล้อมให้บุคคลที่มีการปิดกั้นการรับฟังความเห็นผู้อื่น หันมาให้ความสนใจและเชื่อมั่นในสิ่งที่เราพูดได้ และได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวในเรื่องของรสนิยมที่แตกต่างกันในแง่ของการมองเนื้องานและแนวทางของเรื่อง ซึ่งเป็นธรรมดาของงานศิลปะทุกแขนงที่ผู้ร่วมสร้างสรรค์จะมีรสนิยมที่ไม่ตรงกันและไม่ถูกจริตของเรา แต่ถ้าในเมื่อมันมาอยู่ในจุดนี้แล้ว สิ่งที่ทำได้ก็คือทำหน้าที่ตัวเองให้ได้ดีที่สุด โดยที่ไม่กระทบกับการทำงานของใคร เพราะถ้าหากทำให้ตัวเองไม่มีปัญหากับคนส่วนใหญ่ในทีมไม่ได้ สิ่งที่ควรพิจารณาก่อนการกล่าวโทษคนอื่นก็คือตัวเองไม่ใช่คนอื่นในทีม

ส่วนสิ่งที่ได้รับที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของตัวผู้กำกับภาพเอง ก็น่าจะเป็นการที่เราได้พิสูจน์ตัวเอง ว่าเราสามารถทำงานได้ดีในส่วนของเราเสมอ เราสามารถสื่อสารกับฝ่ายศิลป์และมีการทำงานร่วมกันได้ดีกว่าที่คาดไว้มาก ไม่มีอะไรที่เป็นปัญหาร้ายแรงจากงานของเราไปกระทบงานส่วนของคนอื่นๆ และคนส่วนมากในทีมก็ยอมรับในการทำงานของเรา และเข้าใจในเหตุผลต่างๆ ที่เราได้ให้ไปตลอดการทำงานที่ผ่านมา จนช่วยกันพางานนี้ให้สำเร็จไปได้อย่างน้อยก็ไปได้ดีกว่าที่คิดไว้ ถ้าเทียบกับปัญหาที่เราเจอมาตั้งขั้น Pre-Production จนถึงขั้น Production ที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อปัญหา

นอกจากนี้ ผลพลอยได้จากการทำงานนี้ ต้องยอมรับว่าตอนเข้ามาทีแรกนั้น ทางเรามีใจให้มากกว่าตอนนี้มาก เพราะมันถูกบั่นทอนไปเรื่อยๆ จากปัญหาที่เกิดการทำงานกับทั้งปัจจัยภายนอกและภายในทีม แต่จากเหตุกาณ์ที่ผ่านมา เราก็ได้รู้ว่าในทีมก็มีคนที่เข้าใจเรา พอได้ทำงานด้วยก็รู้สึกดีขึ้น ทำให้มีกำลังใจในการทำงานต่อไป และได้มิตรภาพที่ดีมากจากการอยู่ธีสิสกลุ่มนี้

สรุปผลการศึกษาของผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director)

ปัญหา

1. **การสื่อสารร่วมกัน** การทำงานในฐานะ '**ผู้ช่วยผู้กำกับ'** (Assistant Director) จำเป็นต้องประสานงานกับสมาชิกในกลุ่มค่อนข้างมาก ช่วงแรกของการทำงานอาจไม่เกิดปัญหามากนักเพราะกลุ่มสามารถทำงานได้อย่างใกล้ชิด เช่น การเขียนบทร่วมกัน แต่จากการระบาดของโควิดระลอกใหม่ (มกราคม) วิธีการทำงานจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน จากการเขียนบทร่วมกันกลายเป็น ผู้กำกับ รับผิดชอบเขียนคนเดียว ด้วยเหตุนี้ทำให้บทภาพยนตร์มีบาง Scene บางตอนที่ผู้วิจัยรู้สึกไม่จำเป็น จึงทำให้ขาดความเข้าใจร่วมกันและเกิดการไม่เห็นด้วยอยู่บ่อยครั้ง
2. **ปัญหาเรื่องการจัดตารางถ่ายทำ** เนื่องด้วยหนังเรื่องนี้มีนักแสดงหลักจำนวนมากถึง 5 คนซึ่งคิวงานของแต่ละคนมักว่างไม่ตรงกัน ความท้าทายจึงอยู่ที่การจัดตารางถ่ายทำให้ทุกคนสามารถมาถ่ายทำได้ โดยจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดและปัจจัยเรื่องสถานที่ถ่ายทำ
3. **ปัญหาการแก้ไขสถานการณ์หลังการระบาดของโควิด 19 ระลอกใหม่ (มกราคม)** ก่อนการระบาดทางกลุ่มได้วางแผนทุกอย่างเป็นที่เรียบร้อยแต่เนื่องด้วยการแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้กลุ่มต้องหยุดพักการทำงาน และ กลุ่มจำเป็นต้องปรับบทภาพยนตร์ทั้งหมดไปอีกทิศทางหนึ่ง กลุ่มยังคงยึดแนวทางตามเรื่องเดิมแต่ต้องปรับเปลี่ยนหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็น ตัวละครและสถานที่ถ่ายทำ ซึ่งนี่ถือเป็นปัญหาที่หนักที่สุดของการถ่ายทำครั้งนี้
4. **ปัญหาขณะถ่ายทำ** การทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับจำเป็นต้องอยู่หน้า set และต้องทำงานกับคนทุกฝ่ายตลอดเวลา จึงตามมาด้วยปัญหาเฉพาะหน้าจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น เรื่องอุปกรณ์การถ่ายทำ นักแสดง ทีมงาน รวบไปถึงการปรับช็อตหน้า set ที่ต้องแข่งขันกับเวลาที่จำกัด

การแก้ปัญหา

แก้ปัญหาที่ 1 (การสื่อสารร่วมกัน)

แก้ปัญหาโดยวิธี **'หันมาคุยกันให้มากขึ้น'** เนื่องจากหยุดจากการระบาดของโควิด 19 เป็นเวลานาน ทำให้การติดต่อ ขาดช่วงกัน ช่วงก่อนถ่ายทำจึงมีการประชุมกลุ่มกันมากยิ่งขึ้นโดยนัดประชุม **วันเว้นวัน** เพื่อการทำงานอย่างไร้รอยต่อจากการประชุมบ่อยขึ้นทำให้เป็นโอกาสในการพูดคุยถึงปัญหาส่วนตัวเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ไม่เข้าใจกันก่อนการทำงาน ซึ่งสุดท้ายทุกปัญหาก็สามารถจัดการได้ก่อนการทำงาน

แก้ปัญหาที่ 2 (การจัดตารางถ่ายทำ)

แก้ปัญหาโดย **'วางแผนถ่ายทำให้ชัดเจน'** คุยกับฝ่ายจัดการนักแสดงว่านักแสดงคนไหนว่างตรงกันบ้างและไม่ใช้นักแสดงทุกคนในทุก Scene (เรียกนักแสดงมาเฉพาะวันที่มี Scene ถ่ายทำเท่านั้น) จึงสามารถประหยัดงบประมาณได้อีกด้วย

แก้ปัญหาที่ 3 (การระบาดของโควิด 19 ระลอกใหม่ (มกราคม))

วิธีแก้ไขปัญหาคือ **'รีบเร่งประชุมปรับแผนต่างๆ'** จาก **การสื่อสารที่มากขึ้น** ทำให้สามารถถ่ายทำได้ทันตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ โดยปรับทั้งนักแสดงหนึ่งคน (ที่รับบท คูปเปอร์) ปรับพื้นที่การถ่ายทำจากแรกเริ่มวางไว้บ้าน 30% ทะเล 70% เป็นภายในบ้าน 100% ซึ่งการปรับบท ปรับนักแสดง ปรับพื้นที่การถ่ายทำและการพูดคุยกันที่มากขึ้น ทำให้การถ่ายทำวันจริงเป็นไปได้อย่างราบรื่น

แก้ไขปัญหาที่ 4 (ปัญหาขณะถ่ายทำ)

วิธีการแก้ไขปัญหานี้คือ **'สติและวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของปัญหา'** หากเป็นปัญหายิบย่อยอาจจะให้คนอื่นจัดการไปก่อน แต่หากเป็นปัญหาสำคัญที่อาจจะส่งผลกระทบต่อตารางการถ่ายทำ ผู้วิจัยก็จะลงไปจัดการปัญหาด้วยตนเอง เช่น **ปัญหาเรื่องอุปกรณ์** ช่วงแรกการรับอุปกรณ์มามีความผิดพลาด ผู้วิจัยจึงต้องให้คนที่รู้จักอุปกรณ์ดีไปจัดการ **ปัญหาของนักแสดง** ทั้งที่เป็นหน้าที่ของฝ่ายนักแสดง แต่ผู้วิจัยต้องลงไปดูเพราะ ผู้วิจัยและหน้าแสดงเป็นด่านหน้าของ Set มากที่สุดหากนักแสดงติดปัญหาก็อาจจะกระทบต่อตารางการถ่ายทำทั้งหมดได้ **ปัญหาทีมงาน** ในระหว่างการถ่ายทำคิว 2 กองถ่ายพึ่งทราบว่า Cameraman ของกองไม่สามารถอยู่ครบจนจบคิวได้ในคิวที่ 3 ผู้วิจัยจึงต้องปรับเบรกและตารางการถ่ายทำปรับช็อตไม่มีความจำเป็นออก แต่ต้องคำนึงถึงการถ่ายทำที่ครบ โดยรีบประชุมกับทุกฝ่ายโดยด่วน ไม่ว่าจะเป็น ผู้กำกับ (วินเนอร์) ผู้กำกับภาพ (มาย) และ Casting (เม็ดนุ่น) ซึ่งจากการรีบตัดสินใจคุยกันทำให้ คิวที่ 3 จบได้สมบูรณ์ทันเวลาและสามารถควบคุมการถ่ายทำได้อย่างดีไม่เกินตารางเวลาเดิมแม้แต่น้อย

สิ่งที่ได้รับ

จากการทำงานครั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ว่าในการทำงานสิ่งสำคัญที่สุดคือ **'การวางแผน'** เพราะแผนถ่ายทำที่ดีย่อมเกิดผลลัพธ์ที่ดีตามมา แต่ในขณะเดียวกันแม้จะวางแผนทำงานดีขนาดไหนก็ต้องมี **'ความยืดหยุ่น'** เพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ไม่ได้คาดคิด จากการทำงานครั้งนี้นับเป็นโชคดีของผู้วิจัยที่สมาชิกในกลุ่มมี **'ความเข้าใจกัน'** อาจมีปัญหาระหว่างทางกันบ้าง แต่ก็สามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน และ แก้ไข กันมาได้ด้วยดี นอกจากนี้ ในการรับหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับของผู้วิจัยในครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่สองในรั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนตัวหลังจากจบงานครั้งนี้ผู้วิจัยรู้สึกดีมาก เหมือนการทำงานครั้งนี้ได้แก้ไขข้อผิดพลาด และ ปิดฉากการศึกษาในหลักสูตรนี้ได้อย่างสมบูรณ์

สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง (Casting)

ปัญหาที่พบเจอ

ปัญหาในด้านนี้ มีปริมาณที่มากจริงๆ มากเสียจนบางทีเรายั้งคิดไม่ได้เลยว่า เพื่อนธีสิสกลุ่มอื่นจะเจอปัญหาแบบเราไหม และในชีวิตจริงปัญหามันมีมากขนาดนี้เชียวหรอ หากไม่มีธีสิสเราก็คงไม่ทราบจริงๆว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงภายในกองเป็นอย่างไรบ้าง นั่งพิมพ์ปัญหาทั้งวันคงไม่หมดจริงๆ สิ่งที่เห็นคงเพียงส่วนหนึ่งที่เราพบเจอเท่านั้นเท่าที่จำได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นเราคิดว่าสิ่งที่เราเจอมันส่งผลดีต่อเราเองมาก ทำให้เรารอบคอบยิ่งขึ้น พร้อมรับมือกับทุกปัญหา ขอบคุณธีสิสที่ทำให้ได้เรียนรู้ปัญหาด้วยตัวเอง ซึ่งส่วนหนึ่งของปัญหา มีดังนี้

1. ปัญหาด้านคิวนักแสดง

ด้วยความที่นักแสดงหลักของกลุ่มเรา มีหลากหลายสถานภาพหรืออาชีพมาก ทั้งนักเรียน นักศึกษา นักแสดงอิสระ รวมถึงพนักงานทำงานฟรีแลนซ์ตามอีเว้นท์ต่างๆ ด้วยความที่บางคนเป็นนักแสดงอิสระอยู่แล้ว ทำให้มีวันว่างกันน้อยมาก วันว่างว่าหายากแล้ว วันที่ตรงกันยิ่งยากเสียเข้าไปใหญ่ และสามารถเกิดเหตุ accident ได้ตลอดเวลา ยกตัวอย่างเช่น

1.1 ออฟโรด นักแสดงที่รับบทเป็นคอปเตอร์ สังกัด GMM ตอนแรกในวันมาทำ Scene Test ธีสิสยังไม่ได้เข้าสังกัด GMM เขาเรียนอยู่มศว คณะบริหาร จากการสอบถาม งานนอกหรืองานในมหาวิทยาลัยไม่ได้มีมาก

เท่าที่ควร ยังไม่มีผลงานการแสดงในวงการบันเทิง แต่วันดีคืนดีดวงออฟโรดมาแรงจังหวะชีวิตที่เหมาะเจาะ ออฟโรดCastเป็นนักแสดงสังกัด GMM ผ่าน (ผ่านหลังจากธีสิสเรา ตัวเราเองก็พึ่งทราบในวันFitting) รวมถึงการCastธีสิสของกลุ่มเราด้วย พอเราตัดสินใจเลือกเขาแล้ว เขากลับมีวันเวลาที่จำกัดมากๆ ต่างจากวันมาCastสิ้นเชิง เรายังคงจำคำตอบเขาได้อยู่เลย 'ว่างตลอดเลยครับ ได้หมดครับพี่ งบกี่บาทก็ได้' ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในเหตุผลที่เราตัดสินใจเลือก ที่นอกจากการแสดงที่ธรรมชาติ แต่ตอนนี้ถามคิววันไหนไป ตอบเพียงแต่ว่า 'ไม่ว่างครับ ไม่ทราบเลยครับ บอกไม่ได้เลยครับ ต้องรอทางสังกัดอย่างเดียวเลยครับ' ทำให้เราต้องรอวันว่างจากทางสังกัดเขาที่แน่นอน บางทีเราลงวันที่ถ่ายเรียบร้อยแล้ว แทนที่จะได้รีบคอนเฟิร์มให้แก่นักแสดงคนอื่นอีกสี่คนได้ล็อคคิวให้เลย ไม่งั้นถ้าเฟิร์มช้า นักแสดงคนอื่นคงปล่อยคิววันนั้นไป (ซึ่งคิวคนอื่นก็ได้ยากเหมือนกัน แต่คงน้อยกว่าออฟโรด) แต่ก็ต้องมารอว่าออฟโรดคิวจะได้ไหม ในขณะที่ ณ ตอนนั้น คนอื่นว่างหมด เราทั้งทักไปถามผู้จัดการออฟโรดตลอด แต่วันที่ออฟโรดว่าง หนึ่งหรือสองในนักแสดงเราก็จะไม่ว่าง ซึ่งเรามีการเปลี่ยนวันถ่าย 2 รอบ

รอบแรก เนื่องจากพิษของโควิด โดยตอนแรกมีการถ่ายทำที่ต่างจังหวัด ถ่ายที่หัวหิน แต่คงเข้าจังหวัดอย่างยากลำบาก รวมถึงข่าวคนติดเชื้อโควิด-19 ที่หัวหินก็เริ่มมีปริมาณที่มากขึ้นเรื่อยๆ

รอบสอง เพราะมีหนึ่งในนักแสดง ที่รับบทพลอย มีงานประจำกะทันหัน เป็นของแบรนด์ดังที่ต้องทำทั้งเดือนก.พ. ทำทุกวัน มีวันหยุดเพียงสองวันเท่านั้น ซึ่งเราและเขาก็ไม่สามารถรู้ได้เลยว่าคือวันไหนบ้าง เพราะตารางการทำงานยังไม่ออก จากเดิมคิวถ่ายมี 4 วันจากถ่ายเดือนกุมภาพันธ์ จึงต้องเลื่อนเป็นเดือนมีนาคมหมด แต่ออฟโรดนักแสดงสังกัด GMM ช่วงมีนาคมต้องถ่ายซีรีส์ รวมถึงอยู่ในระหว่างปั้น งานอีเว้นท์มีปริมาณมาก ไม่มีเวลาให้เราตามที่กำหนดได้ ตอนแรกเราวางคิวถ่ายไว้ 4 คิว ลดคิวให้เหลือ 3 คิวเพื่อให้ตรงกับวันที่เขาว่าง และจากพิษโควิดเองด้วย (ณ ตอนนั้น คิดในใจว่าเราต้องมีการเปลี่ยนนักแสดงแน่ๆ) เนื่องจากผู้จัดการเขาได้ยื่นคำมาว่า ให้ถ่ายเพียงสองวันได้ไหม ซึ่งสองวันไม่ได้จริงๆ สุดท้ายเขาก็ให้คิวออฟโรดที่สามารถให้มาถ่ายเพียง 3 วัน ยังถือเป็นความโชคดีที่ได้ปรับเปลี่ยนLocation จากต่างจังหวัดมาถ่ายทำที่กรุงเทพ ระแวกพระรามสอง ถ่ายในLocationเดียว ถ่ายเพียงสามวันก็น่าจะเพียงพอ (ฝ่าย AD ได้จัดเบรคมาสามวันอยู่แล้ว) พอเราได้คิวเขา แต่คิวที่ออฟโรดมาได้ กลับไม่ตรงกับนักแสดงอีกสองคน ซึ่งส่วนใหญ่Sceneที่แสดงจะเห็นเกือบทุกคนในScene การจัดการวันทำให้ปวดหัวมากๆ ด้วยการเปลี่ยนคิวสองรอบ เราจึงโดนผู้จัดการคนนี้เล่นงาน ว่าเราว่าเลื่อนแบบนี้มันส่งผลต่องานของเขา ไม่ควรเลื่อนเกินรอบเดียว ให้เราทำให้เป็นมืออาชีพหน่อย (ณ ตอนนั้น คิดในใจเห้อ ชีวิตรับใช้กรรม ทำหน้าที่นี้ต้องอดทนมากๆ ทั้งๆที่เหตุผลการเลื่อนครั้งที่สองวันมันไม่ใช่ปัญหาในส่วนของคิวนักแสดง แต่เป็นปัญหาของโควิดที่เราไม่สามารถเลี่ยงได้ เพื่อนในกลุ่มบางคนอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นสถานที่ที่ระบาดหนักมากที่สุด กว่าจะออกจากจังหวัดได้มันต้องทำเรื่องยุ่งยาก รวมถึงทุกคนทีมงานในกลุ่มคิดว่าการเลื่อนครั้งนี้ คงเป็นผลดี ในอนาคตจำนวนยอดผู้ติดเชื้อจากโควิดอาจเบาทุเลาลงกว่าสถานการณ์ปัจจุบัน อย่างแน่นอน) แต่ฟ้ายังเห็นใจเราบ้าง อยู่ๆ นักแสดงบทพลอยที่ต้องทำงานประจำกะทันหัน ก็ได้ส่งข้อความมาหาเรา บอกว่า 'ไม่ได้ทำงานประจำแล้วนะเพราะโควิด' (งานนี้เป็นงานที่เขารับมายาวนาน ก่อนที่เราจะทักไปคอนเฟิร์มเลือกเขาให้มาแสดง แต่ด้วยโควิดทำให้โดนเลื่อนงานเขามาตรงกับช่วงที่เราจะถ่าย เขาเลยขอยกเลิกงานเองไม่ได้ หาคนแทนไม่ได้ อีกทั้งคงเหตุผลที่ว่าด้วยความที่เรทงานนี้ที่เขาได้รับมากกว่าเรทงานธีสิสที่เราให้เขาอยู่แล้วด้วย) แต่ที่ทักมาก็ช่วงประมาณกลางเดือนเกือบปลายเดือน เพราะฉะนั้นช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์เขาว่างแล้ว พวกเรายังคงมีเวลาถ่ายทำบ้าง ไม่อยากให้คิวถ่ายไปเดือนมีนาคมหมด เพราะติดปัญหาคิวนักแสดงของออฟโรดนักแสดงหลักของเรื่อง เราโล่งใจแล้วเพราะออฟโรด นักแสดง GMM เดือนกุมภาพันธ์ไม่ค่อยมีงาน

เหมือนเดือนมีนาคม แต่ดีใจได้ไม่นานเราเพิ่งได้รับข้อความจาก ออฟโรดมาว่า 'พี่ครับรับโทรศัพท์ผมหน่อยครับ พอดีผู้จัดการเขาไม่ให้สีผมผมดำ ต้องย้อมสีผมนะครับ' ใจเราตกถึงตาตุ่ม นี่มันอะไรกันฟ้าแกล้งกันใช่ไหม เดือนกุมภาพันธ์สีแรกที่ทำคือสีแดงแป๊ดแบบแสบตา พระอาทิตย์ยังต้องยอมลดแสง สีที่สองทำสีในช่วงเดือนมีนาคม คือสีน้ำตาล (หากถ่ายปลายกุมภาพันธ์ และรวบมายังมีนาคมคงมีปัญหาเรื่องสีผมแน่ๆ ไม่งั้นไม่คอนทินิว ส่งผลกระทบต่อฝ่ายออกแบบเป็นอย่างมาก ด้วยความที่นักแสดงคนนี้ปัญหามีมากพอสมควร เรากับเพื่อนมีความคิดอยากจะเปลี่ยนนักแสดง แต่ด้วยเวลาที่จำกัด และทำการ Workshop รวมถึง Fitting ไปแล้ว ถ้าจะ Workshop ใหม่ในการหานักแสดงไม่ทันแน่ๆ ไหนจะส่วนของเสื้อผ้าที่เป็นสปอนเซอร์ให้เรายืมอีก สัดส่วนของแต่ละคนไม่เท่ากัน ต้องยุ่งยาก บางชุดขนาดก็ไม่มีไซส์ของนักแสดง เกรงว่าฝ่ายออกแบบจะหาชุดไม่ทันด้วย รวมถึงตัวนักแสดงได้โทรมาคุย ว่าอยากแสดงเรื่องนี้จริงๆ เดี๋ยวเขาช่วยคุยกับผู้จัดการเรื่องสีผมให้) ตอนแรกเราก็คิดว่าน้ำตาลที่เขาว่าคงเป็นสีเข้มธรรมชาติแน่ๆ ปรากฏว่าเป็นสีทอง (มันสีน้ำตาลตรงไหนเนี่ย!) แต่ด้วยเวลาต้องเข้า Scene แสดงถ้าฉีดสเปรย์ให้เป็นสีดำธรรมชาติตลอดทุกคิวถ่ายทำปัญหาคงมีให้พบไม่ขาดสายมากแน่ ด้วยเสื้อผ้าที่เราขอยืมจากแบรนด์ Painkiller ที่แสนจะแพง (เขาใจดีที่เป็นสปอนเซอร์ให้ เราต้องทักไปอ้อนวอน ช่วยประหยัดในส่วนนี้ได้) คงต้องเป็นสีสเปรย์แน่ๆ ยิ่งใน Scene มันต้องให้นักแสดงผมเปียก อารมณ์เพิ่งอาบน้ำสระผมเสร็จเดินออกมาจากห้องน้ำ และพอเห็นพ่อแม่เข้าห้องนอนตัวเองต้องรีบใส่เสื้อ คงไม่รอดกับการสัมผัสที่บริเวณผมแน่ๆ คงไม่มีเรี่ยวแรงในการชดใช้ เพราะเพียงเท่านี้งบก็แทบไม่เหลือ เพราะไปลงกับโปรดักชั่นด้วย ในส่วนอื่นเลยโดยลดทอนเหลือน้อยมากๆ (เพราะผู้กำกับ มีตรรกะที่ว่า ฝ่ายโปรดักชั่นสำคัญกว่านักแสดงและออกแบบ ให้นำเงินไปลงที่โปรดักชั่นแล้ว แล้วตัดงบในส่วนอื่นๆออกไป รวมถึงตัดงบฝ่ายแสดงไปมาก ยิ่งถ้าการตัดงบมันส่งผลกระทบต่อความอยากแสดงของนักแสดงเองได้ด้วยซ้ำ ยิ่งถ้าให้งบน้อยไป เราเป็นนักแสดงเราก็ไม่อยากมา แต่โชคดีสุดท้ายโปรดิวเซอร์เข้าใจและได้เพิ่มค่าตัวให้นักแสดงทำให้ค่าตัวนักแสดงไม่น่าเกลียดมาก) รวมถึงการฉีดสีสเปรย์มันทำให้ไม่ค่อยธรรมชาติ มันจะแข็งๆที่อๆอีกด้วย แต่ยังโชคดีที่ในบทของเรา เป็นเน็ตไอดอลที่โดนแม่บังคับเข้าวงการบันเทิง ก็ถือว่ารอดตัวไปเพราะในสมัยนี้คนในวงการบันเทิงอย่างนักแสดงก็ย้อมสีผมกันทั้งนั้น ซึ่งสีที่ใช้ในการถ่ายทำคือสีทอง เราได้มีการเจรจาให้เขาได้ย้อมสีดำ แต่ไม่มีความเป็นไปได้ เนื่องจากผู้จัดการได้กล่าวว่าหลังจากวันที่ถ่ายธีสิส น้องเขาต้องมีถ่ายซีรีส์ รวมถึงออกงานอีเว้นท์ ผมต้องสีนี้เท่านั้น ให้น้องย้อมผมไปมาไม่ได้ น้องไม่ยอมเพราะผมจะเสียอีกด้วย

1.2 นักแสดงที่รับบทแม่ คิวล่าสุดที่จะถ่ายทำ 3 วัน เป็นวันที่นักแสดงส่วนใหญ่และเพื่อนทีมงานว่างพร้อมกันยกเว้นบทแม่และบทพลอยคิวไม่ว่าง (แต่สุดท้ายเหลือแม่คนเดียว เนื่องจากเราได้มีการเจรจาขอความเห็นใจกับนักแสดงบทพลอยสำเร็จแล้ว) โดยคิวแม่ที่ไม่ว่าง เนื่องจากติดถ่ายธีสิสให้กับอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งของศิลปากร เราจึงมีการขอความเห็นใจ

1.3 นักแสดงที่สนใจคัดเลือกนักแสดงบทพ่อ ตอนแรกมีคนส่งโปรไฟล์เพื่อที่มาCast รวมถึงส่งคลิปCastในระดับหนึ่ง แต่ด้วยความที่ตัดสินใจเลือกนักแสดงช้าไป คอนเฟิร์มตัวนักแสดงช้าไป ทำให้ทุกคนไปรับงานอื่นแล้ว ซึ่งมันตรงกับวันที่เราจะถ่ายเกือบทุกคิว ด้วยเงื่อนไขที่จำกัดว่าต้องเป็นวันนั้น เท่านั้น จึงทำให้เสียโอกาสไป โดยเราอาจจะได้นักแสดงบทพ่อที่ดีกว่านี้ หรือรวมถึงหากมีเวลามากกว่านี้ก็คงจะดี และที่สำคัญไปกว่านั้นคือ หากทุกคนมีวันเวลาที่ตรงกัน เชื่อว่างานที่ออกมาจะต้องดีกว่านี้แน่นอน

1.4 คุณฮิม นักแสดงบทพ่อ 'ฉายา จอมเทจอมแก่น'

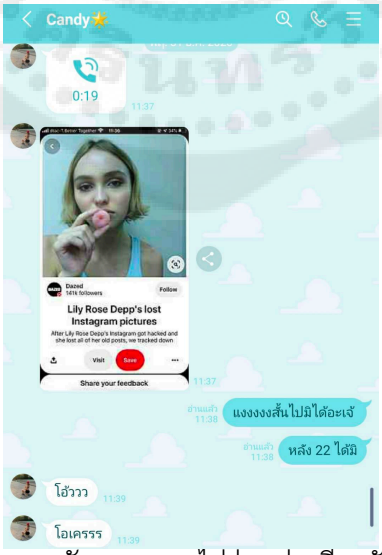
เทแรกคือวันที่นัดทำคลิป Scene Test ใหม่ เนื่องจากเขาส่งคลิปCastการแสดงมา แต่เสียงภายนอกรบกวนมาก รวมถึงสภาพแวดล้อม (เขาถ่ายคลิปCastวันที่เขาถ่ายละคร) โดยที่วันนั้นเรานั่งรอทั้งวัน ตื่นแต่เช้า เตรียมอุปกรณ์มาทำ Scene Test ขายงานใหม่ วันนั้นเรานัดกับเพื่อนชื่อจูน ฝ่ายออกแบบที่เตรียมชุดที่จะให้นักแสดงใส่วันนี้ จึงทำให้เสียเวลา โดยการเดินทางจากบ้านมาแถวมอคือไกลมาก สุดท้ายตอนเช้าในวันนั้นส่งข้อความหาเรามาว่า 'โทษทีครับผมลืมบอก วันนี้ผมต้องมาถ่ายละคร เพราะเป็นคิวคอนทินิว ขอโทษจริงๆนะครับ' ทั้งๆที่ก่อนวันทำ Scene Test ใหม่หนึ่งวัน เราได้มีการทักไปย้ำเตือนตอนเย็น ว่าอย่าลืมนัดวันพรุ่งนี้ ส่งแบบ Ref.เสื้อผ้าแต่งตัวว่าต้องแต่งตัวอย่างไร พบเจอกันที่ไหน ส่ง Location ไปให้ พร้อมเบอร์โทรติดต่อ เขาก็ตอบว่า 'ได้ครับ' ตอนเช้าตรู่เราก็ทักไปเตือนอีกที ทั้งโทรทั้งส่งข้อความหา แต่โทรไปไม่รับ ตอนแรกเราคิดว่าเขาคงยังไม่ตื่น

เทต่อมาเทวัน Workshop วันแรก ซึ่งเราจะทำการ Fitting เสื้อผ้านักแสดงบทพ่อในวันนี้ด้วย (นักแสดงบทอื่นได้ทำการ Fitting เรียบร้อยแล้ว) โดยเรามีการทำ Workshop สองวัน โดยอ้างเหตุผลเดิมอีกว่า ต้องถ่ายละคร แต่เป็นคอนทินิวเช่นเดียวกันกับคราวก่อนแต่คนละเรื่อง คราวนี้แคปหลักฐานการคุยกับโมเดลลิ่ง รวมทั้งเบอร์โทร

โมเดลลิ่งมาให้เรา คงกลัวเราไม่เชื่อ เราเลยเริ่มหวั่น คุยกับเพื่อนว่าอาจจะมีการเปลี่ยนตัวละครพ่อ แต่เนื่องจากใกล้วันถ่ายมากๆ ทำให้บุคคลที่เราทักไปมากระดับหนึ่ง ไม่มีใครว่างตามเวลาที่กำหนดได้เลย รวมถึงเลื่อนวันไม่ได้อีกด้วย เพราะเงื่อนไขวันว่างแต่ละคนไม่ตรงกัน บางคนบทพ่อว่างเพียงคิวเดียว แต่วันถัดมาต้องมีงานละครต่อ ก็ไม่ได้อยู่ดี เนื่องจากเป็นธีสิสของเรา คิวถ่ายกลางคืนยันโต้รุ่ง ซึ่งผลกระทบจึงทำให้ส่งผล กระทบต่อฝ่ายออกแบบ ที่หาเสื้อผ้ามามากๆ เพื่อนอุตส่าห์รีบหาเสื้อผ้ามาให้

1.5 นักแสดงบทพลอย

1.5.1 ก่อนวันถ่าย ส่งข้อความมาบอกว่า จะตัดผมสั้นติ่ง ทำสีผม (จากผมยาว) ซึ่งยังดีที่เราสามารถผ่อนผันความอยากของเขาได้ ทำให้เขาตัดผมหลังจากถ่ายทำธีสิสเสร็จ

1.5.2 คิววันถ่ายแรกนักแสดงรับบทพลอยไม่ว่างเช่นเดียวกับนักแสดงบทแม่ เหตุผลเพราะวันถ่ายวันนั้นตรงกับงานแต่งเพื่อนสนิท เป็นวันพิเศษวันเดียวของเพื่อน จนสุดท้ายตัดสินใจไม่ได้ไปงานแต่ง มาถ่ายธีสิสเนื่องจากเห็นใจทีมงานเรา

1.5.3 ตอนแรกมีรุ่นน้องปีหนึ่ง มาช่วยทำตำแหน่ง Make Up สองคน แต่นักแสดงบทพลอย รวมถึงนักแสดงบทแม่ ไม่ค่อยพึงพอใจกับผลงานการแต่งหน้าของรุ่นน้อง (โดยในวันFittingเสื้อผ้านักแสดง เพื่อนได้ให้รุ่นน้องดังกล่าว มาแต่งหน้าให้นักแสดงจริงเลย ในวันถ่ายทำจะได้รวดเร็ว เนื่องจากรู้ Ref. ในการแต่ง รวมถึงได้ลองแต่งซึ่งจะได้รู้ใบหน้าของแต่ละคนว่ามีจุดบกพร่องตรงไหนไหม) แต่สุดท้ายน้องทีม Make up ไม่ว่างตรงกับวันที่เราจะถ่าย รวมถึง Location ที่เราใช้ถ่ายทำ เป็นบ้านเพื่อน มีการคุมเข้มจำกัดคนเข้า ห้ามเกิน 20 คนสืบเนื่องมาจากพิษของโควิด

1.6 นักแสดงที่รับบทคูเปอร์ ตอนแรกไม่ใช่คนนี้ที่จะมาเล่น เป็นอีกคนชื่อ 'อู๋' ด้วยความที่เรามีการเปลี่ยนคิวเกิดขึ้น เราต้องตัดสินใจกะทันหันให้แน่วแน่ ขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้เราเลือกถูกในการเปลี่ยนตัวนักแสดง เนื่องจากหากเราเปลี่ยนนักแสดงคนนี้ เราก็จะสามารถถ่ายทำตามวันที่กำหนดได้ สืบเนื่องมาจากการที่เราไม่สามารถเลื่อนวันถ่ายทำได้อีกแล้ว โดยวันที่เราจะถ่าย เป็นวันที่น้องอู๋ (นักแสดงคนเก่า) มีการสอบเข้าม.4 โรงเรียนชายล้วนชื่อดัง ด้วยความที่ต้องสอบเข้า มันไม่สามารถขอผัดเปลี่ยนวันสอบได้ ไม่เหมือนกับสอบเก็บคะแนนกลางภาคหรือปลายภาคที่โรงเรียนที่ศึกษาอยู่ เนื่องจากยังสามารถเลื่อนสอบ เพียงแค่คุยกับคุณครู พอเรามีการเปลี่ยนตัว จากน้องอู๋เปลี่ยนเป็นน้องเอตั้นแทน ส่งผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากอู๋ (นักแสดงเดิม) เราได้มีการจัดทำกิจกรรมเวิร์กชอปในด้านการแสดงและแก้ไขปัญหาในด้านการใช้รูปปากในการออกเสียงไปแล้ว ส่งผลให้เราต้องมีการทำWorkshopแยกอีกหนึ่งวันให้สำหรับน้องเอตั้น (นักแสดงใหม่) เหมือนเป็นทำซ้ำทำใหม่ แต่โชคดีที่น้องเอตั้นมีพื้นฐานการแสดง มีประสบการณ์การแสดงซีรีส์มาก่อน ทำให้ด้านการแสดงไม่ห่วงเลย ติดอย่างเดียวตรงที่ ในช่วงแรกเอตั้นจะเขิน ไม่กล้าแสดงความเป็นตัวตนออกมาได้อย่างเต็มที่ ตอนแรกเหมือนเป็นเด็กที่เรียบร้อยน่ารัก พอได้ละลายพฤติกรรมมีกิจกรรมให้เล่นร่วมกัน ทำให้แก้ไขได้เป็นอย่างดี

อู๋ ——> เอตั้น

รวมถึงคิวแรกที่ถ่ายทำ เป็นวันที่ 28 กุมภาพันธ์ วันถัดจากถ่ายทำคิวแรกคือวันที่ 1 มีนาคม ซึ่งน้องเอตั้นต้องไปโรงเรียน ตอนแรกมีการคุยกับน้องกับคุณพ่อ คุณพ่อบอกว่าไม่อยากให้น้องหยุดเรียนแล้ว เพราะว่าน้องเกเร ชอบโดดเรียนไปกับเพื่อน เกรงว่าถ้าถ่ายคิวกลางคืนจนโต้รุ่ง น้องจะไปโรงเรียนไม่ทัน จึงขอให้ทางเราปรับเปลี่ยนเบรคดาวน์ให้เลิกไวขึ้น แต่ก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากกระทบต่อทุกฝ่าย อาทิ ฝ่าย Art ที่จำเป็นต้องเปิดผ้าม่านตลอดเวลาในการถ่าย (เป็นคอปเซปดีไซน์ที่เพื่อนผ่านการนำเสนอจากอาจารย์) จึงจำเป็นที่ต้องเห็นแสงจริง เนื่องจาก Location

ที่ถ่ายทำ บ้านเพื่อนเป็นกระจกทั้งหลัง ดังนั้นแสงจึงเห็นชัดเจนมาก โดยปกติแล้ว น้องเอตั้นต้องออกจากบ้านเวลา 06.00 น. เราจึงแก้ไขปัญหาโดย เราเจรจากับคุณพ่อ คุณแม่ ในการอนุญาตให้เอตั้นพักอาศัยที่สถานที่ถ่ายทำ โดยเรามีการจัดหาที่นอนให้นักแสดง รวมถึงมีการวางแผนให้เพื่อนผู้ชายมานอนเป็นเพื่อนน้อง และในตอนเช้าที่จะไปโรงเรียน เราจะให้เพื่อน (นอกกลุ่มที่สนิทกับแบงค์ ไปส่งน้องที่โรงเรียน เนื่องจากสถานที่ทำงานเขาอยู่ใกล้โรงเรียนน้อง แล้วจะมีการถ่ายรูปรายงานคุณพ่อตลอด ตั้งแต่นอนหลับ ตื่นนอน จนถึงน้องเดินเข้าโรงเรียน) ปกติคุณพ่อหวงลูกมากสุดท้ายพ่ออนุญาตให้นอน วางแผนเป็นอย่างดีใช้วาทศิลป์นานา จิตตัง แต่พอ ณ วันถ่ายจริงคุณพ่อเพิ่งบอกว่า 'ไม่เป็นไรดีกว่าครับ เกรงใจ น้องดื้อกลัวทีมงานเราลำบากเข้าไปใหญ่ เนื่องจากว่าอีกวันไม่ต้องไปโรงเรียนแล้ว ผมขอลาครูให้แล้วครับ'

2 ปัญหาการตัดสินใจเลือกนักแสดง

การตัดสินใจเลือกนักแสดงไม่ตรงกับที่ผู้กำกับต้องการ จุดอ่อนของกลุ่มธีสิสนี้คือการสื่อสาร รวมไปถึงการสื่อสารระหว่างเราสองคน ไม่รู้ว่าเป็นเพราะเพื่อนสนิทมากๆด้วยหรือเปล่า เราเลยยิ่งน้อยใจ ตอนแรกเราสองคนไปด้วยกันดีมาก จนเรามีความรู้สึกว่าไหนใครบอกว่าเป็นเพื่อนสนิทกันจะทำงานด้วยกันไม่ได้ ไม่เห็นจริงเลย เนอร์ทำงานดีออก เนอร์ช่วยหาคนที่เนอร์อยากได้ให้มาCastมาเยอะ คือต่างคนต่างหาแล้วส่งมาให้ดูกัน แลกเปลี่ยนกันว่าคนนี้เป็นไง คนนี้อยากได้ คนที่เนอร์อยากได้เราก็พยายามทักไปเรียกมา Cast คนนั้นอาจจะตอบเราบ้างไม่ตอบเราบ้าง รู้ไหมพอใครไม่ตอบ เราทักซ้ำ Reply Story ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้คนที่เนอร์ต้องการ คิดว่าเราต้องทำให้เขาตอบเราให้ได้ (ยิ่งตอนพรีเซ้น เพื่อนเอกแสดงถามกันเยอะมากติดต่อมาอย่างไร ก็เพราะเราทำแบบนี้แหละ ทักไปหมดทั้งผู้จัดการ โมเดลลิ่ง แกล้งๆมือลั่นกดฟอลไป) อาจจะตรงกับ Character เรื่องเราบ้าง ไม่มากก็น้อย แต่พอมาในวันCast วันท Scene Test เราผิดเอง ด้วยความที่เราไม่ได้ให้เพื่อนนอกกลุ่มมาช่วย เราทักไปถามแต่เพื่อนที่เราสนิทเอกเดียวกันให้มาช่วย (แต่ในวันที่เราทำCast ส่วนใหญ่กลุ่มอื่นก็ทำการCastเช่นเดียวกันตรงกับวันเดียวกันที่เราทำ) ด้วยความที่นักแสดงหลักในเรื่องที่มาก รวมถึงคัดเลือกนักแสดงให้มาCastบทละ 5-6 คน เราต้องคอยรับโทรศัพท์ เดินลงไปรับนักแสดง แจกน้ำ ให้กรอกประวัติ แจกบท Brief นักแสดงเกี่ยวกับตัวละคร และSceneที่ต้องท Scene Test ทั้งๆที่เราก็จัดตารางเวลา บางคนมาใกล้เคียงกันก็ Brief พร้อมกัน บางคนอาจจะมาก่อนมาหลังเวลาที่กำหนด Brief คนนี้เสร็จ ก็ต้องเข้าห้องถ่ายCast ไปต่อบทให้นักแสดงต่อซึ่งต่อหลายบทพอสมควรและหลายเทคมาก เนื่องจากแทบทุกบทบาทต้องมีคนต่อบทที่รับบทเป็นผู้หญิงสนทนาด้วย บทหนึ่งก็หลาย take ต่อบทเสร็จกลับมาBrief ต่อ วนลูปไปเรื่อยๆ เพราะเวลาที่เรานัดมาเราไม่ได้นัดเวลามาเวลาเดียวกัน เพื่อไม่ให้รอนาน ซึ่งผู้กำกับกลับบอกกับเพื่อนหลายคนทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่มว่า เราไบแอส ลำเอียง Brief นักแสดงคนที่ผู้กำกับชอบเห็นว่าดี Brief น้อยไป Brief ไม่ดีเท่าคนอื่น อยากหา Acting Coach คนอื่นให้มาช่วย ผู้กำกับเลยไม่ไว้ใจให้เรา Brief และทำหน้าที่ Acting Coach เลย เพียงเพราะความคิดไม่ตรงกันในด้านการเลือกนักแสดง (ผู้กำกับชอบน้องมีนและตงตง เราเห็นชอบน้องเอตั้น สามารถดูรูปประกอบได้จากด้านบนส่วนของการคัดเลือกนักแสดงทั้งๆที่เพื่อนในกลุ่มเห็นตรงกับเรา รวมถึงการจับคู่แสดง โดยเรามีการให้Castingคู่พี่ชาย น้องชายเพื่อดูเคมีความเข้ากัน ผู้กำกับชอบเคี้ยงนักแสดงบทคอปเตอร์ ซึ่งการแสดงเขาไม่ได้ดี Character ก็ยังไม่ใช่เท่าที่ควร หากมาจับคู่กับนักแสดงที่เล่นเก่ง คนนั้นอาจจะมองข้ามไป เราจึงมีการสลับคู่หน้างาน) ตอนแรกเราเสียความรู้สึกมาก แอบรู้สึกบั่นทอนจิตใจ แต่เราก็เข้าใจแหละว่าเพื่อนเป็นคนนิสัยส่วนตัวแบบ

นี้อยู่แล้ว ในใจคงไม่ได้คิดอะไรกับเรา แต่เผลอพูดไม่ทันคิดออกมา ไม่ใช่แค่กับเรา กับเพื่อนฝ่ายอื่นด้วย เพื่อนน้ำตาไหลกันเป็นแถบๆ ซึ่งเราพูดตามตรงเลยว่าตอนนั้นเราไม่รู้ตัวจริงๆ เราขอโทษจริงๆนะถ้าสมมุติการกระทำเรามันทำให้เพื่อนต้องคิดแบบนั้น แต่เราไม่ได้ลำเอียง เรา Brief เหมือนกันหมด ซึ่งคนที่ผู้กำกับชอบ น้องเขาแสดงดีก็จริงแต่ลุคไม่ได้เขาดูโตไป มันต้องดูหลายๆอย่าง เช่นความสูง ของบทน้องอย่างคูเปอร์ ถ้าเอามาเข้ากับบทพี่อย่างคอปเตอร์คนนี้ความสูงเท่ากัน การแสดงออกคล้ายกัน มันไม่เหมือนพี่น้องแต่เหมือนเพื่อนกันมากกว่า บางคนที่เนอร์ชอบแสดงดีแต่น้องเป็น LGBTQ พอแสดงออกมามันเลยยิ่งเด่นชัด หรืออาจจะเป็นเราที่เราผิดที่ไม่รู้ไทป์ที่ผู้กำกับชอบอยากได้จริงๆ (ถ้าถึงเป็นอย่างงั้นก็น่าจะเข้าใจผิดทั้งกลุ่ม เพราะทุกคนวัน Cast เห็นเหมือนกับเรา) น้อยใจมากๆ ในวันทำ Cast เราทำดีที่สุดในแบบเรา แต่เพื่อนไม่ฟังเราเลย ทั้งๆเพื่อนในกลุ่มคนอื่นก็ความเห็นตรงกับเราว่าคนนี้ดี ควรสลับคู่ นักแสดงคนไหนพอมีแววว่าได้ เราจะใช้เวลามากกว่าคนอื่น ส่วนคนอื่นที่ไม่ตรงตาม Character หรือมีการพื้นฐานการแสดงที่น้อย เราจะให้เวลาเขาแสดง มากสุดคือ 2-3 take เท่านั้น โดยเฉพาะการจับคู่แสดงของตัวพี่ชายน้องชาย บทCastคู่ที่มีการสลับเปลี่ยนหน้างาน เนื่องจากเราจะดูที่ภายนอกก่อน แล้วใครที่แสดงดี เราจะจับมาแสดงคู่กัน บางคนแสดงไม่ดี ให้มาจับเล่นคู่กับคนแสดงดี ผลงานออกมามันก็แปลกเพราะขาดคนส่งอารมณ์ที่ดี อาจทำให้เราเสียนักแสดงที่ดีไปได้ แต่ความคิดเรากับผู้กำกับไม่ตรงกัน แต่พอมีเพื่อนออกแบบช่วยไปคุยกับผู้กำกับจึงยอม คงเพราะผู้กำกับไว้ใจคนนี้คนเดียวในกลุ่มในการทำงาน เพราะกับเพื่อนคนอื่นไม่ฟังเลย เพื่อนคนอื่นจึงรู้สึกเสียความรู้สึกกันไปมากรวมถึงเพื่อนออกแบบคนที่ผู้กำกับไว้ใจก็ร้องไห้เพราะคำพูดผู้กำกับเหมือนกัน หรือไม่ก็เป็นเพราะเรากับผู้กำกับเรียนเอกการแสดง ผ่านการเรียนมาเหมือนกัน เลยคิดว่าความคิดเขาถูก ทั้งๆที่เราก็ตั้งใจเรียนมากเหมือนกัน ตั้งแต่ช่วงก่อนวันทำCast เราได้เสนอผู้กำกับว่าให้Castเล่นคู่กันดูเคมี หน้าตา ผู้กำกับบอกจะ Cast คู่ทำไมเสียเวลา มันไม่ดีหรอก และตอนที่ดูคลิปCastร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม มองภาพเดียวกันหมดยกเว้นบทคูเปอร์ แต่เพื่อนหลายคนในกลุ่มก็มีความเห็นเดียวกับเราที่ชอบเอตั้น ที่ชอบน้องเอตั้น เพราะน้องน่ารักหน้าตาดีสดใสเหมาะกับบทเน็ตไอดอลที่มีผู้ติดตามมากมีพื้นฐานการแสดง ไม่ใช่แค่เพื่อนในกลุ่ม ตอนขายกับเพื่อนเอกแสดง เพื่อนกลุ่มอื่นก็ชอบ ไม่รู้ว่าเราคง Brief ไม่ดีจริงหรือไทป์ผู้ชายที่เนอร์ชอบมันไม่เหมือนกับเรา สงสัยคงเป็นเราแหละที่ไม่สามารถดึงศักยภาพของน้องมาให้เนอร์เห็นได้ เลยอาจทำให้ดูเด็กไป ไม่เหมาะกับบท แต่พอสุดท้ายเกิด accident ขึ้นมาทำให้ต้องเลือกน้องเอตั้นมาแสดง ผู้กำกับกลับชมน้องมาก บอกว่าน้องดีมากเพราะพี่พะเพื่อนผู้ทำ Acting Coach เลย ก็ถือเป็นการโชคดีของเรา ที่ได้พี่พะเพื่อนพี่เทควินเนอร์มาเป็น Acting Coach ดูแลการแสดงให้หมด การแสดงถึงได้ออกมาดีตามที่เนอร์คาดไว้ แต่สุดท้ายพอมาพูดคุยกันตรงๆ ทำให้หลายๆอย่างดีขึ้นอย่างเห็นชัด การสื่อสารสำคัญมากจริงๆ ต้องคุยให้เยอะคุยให้บ่อยไม่ต้องเกรงใจกัน และตอนนี้ไม่มีอะไรคาใจกัน เพื่อนก็ยังเป็นเพื่อน การทำงานอาจมีการผิดใจกันคงเป็นเรื่องธรรมดา

3. ปัญหานักแสดงในวันถ่ายทำ

3.1. นักแสดงบทพ่อทำเราจิตใจไม่อยู่กับตัว การทำงานนี้มันทำให้ลุ้นตลอดเวลาจริงๆ เนื่องจากในวันออกกอง คนที่รับบทเป็นพ่อ จะขับรถมอเตอร์ไซต์มาจากลำลูกกา มาถ่ายธีสิสที่พระรามสอง ซึ่งใช้เวลาขั้นต่ำที่เขาได้ส่งแผนที่มาให้ดู ประมาณเกือบสองชั่วโมง เราก็เป็นห่วงเขา กลัวเขาจะเกิดอุบัติเหตุหรือเปล่า เพราะที่ผ่านไม่ถึงสองอาทิตย์ ญาติของเราพึ่งเกิดอุบัติเหตุแล้วเสียชีวิตไปสามคน มันทำให้เรากังวลตลอดเวลา ว่าเขาจะขับถึงไหม ถ้า

เกิดอะไรขึ้นเราจะทำยังไง ต้องเตรียมแผนสำรอง มันเป็นความคิดที่วนอยู่ในหัวเสมอ ในระหว่างที่เราต้องแต่งหน้าให้นักแสดงคนอื่น เราก็คิดแต่แผนสำรองตลอดเวลา โดยนักแสดงบทพ่อมาช้ากว่านักแสดงคนอื่น เนื่องจากนักแสดงคนอื่นจะมาพร้อมทีมงาน เราบอกนักแสดงที่รับบทเป็นพ่อว่าให้นั่งแท็กซี่มา เดี๋ยวเราอาสาจ่ายเงินให้เองไม่เก็บเงินกอง ราคาประมาณห้าร้อยกว่าบาท แต่เขาก็ปฏิเสธ เขาบอกว่าเนื่องจากวันถัดไปเขาต้องไปถ่ายละครตอนเช้า จึงต้องขี่มอเตอร์ไซต์ไปเลย ไม่งั้นไปไม่ทัน พอเราบอกว่าขับรถมาได้นะคะ ที่นี่มีที่จอดรถรองรับ ค่าน้ำมันมีให้เบิกด้วยค่ะ เขาปฏิเสธอีก โดยให้เหตุผลที่ว่า ภรรยาใกล้คลอด ไม่รู้ว่าจะคลอดตอนไหน เลยต้องเอารถไว้ที่บ้าน เผื่อเขาปวดท้องจะได้มีขับไปโรงพยาบาล ไม่มีทางเลือกได้แต่สวดมนต์ขอพรขอให้อย่าเกิดอะไรไม่ดีเลย

3.2 น้องเอตั้น นักแสดงบทคูเปอร์ ปวดท้อง เนื่องจากอาหารเป็นพิษ โดยอาการนี้มีมาตั้งแต่ก่อนวันถ่ายทำเพียง 1 วัน (สอบถามน้อง น้องจำได้แค่รับประทานขนมของแฟนคลับ) โดยในวันถ่ายจริง น้องเอตั้นเข้าห้องน้ำทั้งวัน หน้าแดง อ่อนเพลีย พอผู้กำกับกำลังจะสั่งแอคชั่น น้องขอเข้าห้องน้ำ มีอาการอาเจียนร่วมด้วย ยาที่ทางเราเป็นสปอนให้ เรามีแต่เพียงยาที่เป็นยาสามัญประจำบ้าน แต่สิ่งที่เขาเป็นมันยิ่งกว่ายาธรรมดาทั่วไปเพราะทานแล้วไม่ดีขึ้น ยาทั่วไป เช่น ปวดท้องก็กระต่ายบิน ท้องเสียเกลือแร่หรือคาร์บอน และยาเม็ดที่หมอจัดไว้ให้ แต่สุดท้ายน้องเอตั้นกินไปไม่หาย

3.3 นักแสดงบทแม่ มีอาการอ่อนเพลีย หน้ามืด เนื่องจากความดันต่ำ จึงต้องให้รับประทานยาหอมชง เพื่อบรรเทาอาการให้ดีขึ้น จากการที่ได้พูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ได้ผลลัพธ์มาว่า เนื่องจากทางกลุ่มธีสิสของเราได้สปอนเซอร์เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอาหารและอาหารว่าง ทางเรามีห้องพักไว้ให้นักแสดงอยู่ เป็นห้องเดียวกับที่ใช้แต่งหน้าแต่งตัว แต่นักแสดงบทแม่จะอยู่แต่ในห้องครัว ทานแต่ของกิน ถ้าหายไปที่ไรเราสามารถตามตัวได้ที่ห้องครัวได้เลย หาของทานตลอดเวลา ส่งผลให้หน้ามันเยิ้ม และมีทรงผมที่ยุ่ง ก่อนเข้าเซตจึงต้องรีบมาซับหน้าทำเซตผมใหม่ นอกจากนี้เพื่อนได้พูดคุยกันไปในทางเดียวกันว่า แม่ดีดเกิน เป็นคนมีเอนเนอร์จี้ที่ล้นหลาม (ยกเว้นช่วงที่ความดันต่ำซึ่งนับเป็นช่วงที่น้อยมากๆ) ทำให้เพื่อนบางคนทำงานไม่ได้ หรือเกิดความหงุดหงิดใจ เช่น ฝ่าย Art กำลังทำกล่องของขวัญเพื่อเข้าเซต แม่ก็จะมานั่งมาขอทำด้วย โดยทางเราได้ปฏิเสธแล้วแต่ก็ไม่เป็นผล หรือพอขนมที่ได้จากสปอนมาส่งแทนที่ทีมงานทุกคนจะรีบรับรีบถ่ายรูปลงสตอรี่ช่วยรีวิว รีบทานแล้วทำหน้าที่ตัวเองต่อไป แต่แม่จะกล่าวว่าอย่าเพิ่งๆ แม่ขอถ่ายรูปลงก่อน (ถือว่าเป็นสีสันในกองมาก) แม้แต่Sceneที่ต้องใช้อาหารอย่างสเต็ก ระหว่างช่วงที่รอการยืนยันจากเพื่อนว่าสามารถเคลียเซตได้หรือยัง แม่จะถามเสมอว่าถ่ายเสร็จหรือยัง แม่จะเอาไปเวฟให้คนอื่น ให้ลูกๆได้รับประทาน (มีความใจดีมากๆ) พอต้องรีเซตจะถ่ายใหม่สเต็กหาย เนื่องจากแม่เอาไป ยังดีที่สามารถนำกลับมาเต็มปริมาณได้ เป็นต้น โดยวันออกกอง มันแก้ไขอะไรได้ไม่มาก อย่างที่ทราบกันดีว่าด้วยโควิดทำให้Locationถ่ายทำธีสิสต้องจำกัดจำนวนคนเข้าได้เพียง 20 คน ซึ่งแสดงว่าทีมงานในกลุ่มต้องมีคนทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งหน้าที่แน่นอน ซึ่งวันนั้นเราเองเป็นCasting คอยดูแลนักแสดงถึงห้าคน รวมไปถึงต้องแต่งหน้านักแสดง และตามถ่ายรีวิวอีก (เนื่องจากการขอสปอนทุกร้าน เราได้ใช้โปรไฟล์เรารีวิวแลกผลิตภัณฑ์) และคอยช่วยเพื่อนรีเช็คการถ่ายทำอื่นๆอีกด้วย ทำให้เราตามดูแลทุกเวลาไม่ได้

4. งบประมาณของนักแสดง

ด้วยความที่นักแสดงหลักห้าคน มีงบมาจำกัดมากๆ ในงบสองหมื่นบาท ซึ่งในตอนแรกคิวถ่ายมี 4 วัน ถ่ายที่ตจว เราต้องใช้ทักษะการเจรจาต่อรองแบบมากๆ

4.1 ค่าตัวนักแสดง จากงบสองหมื่น มีการเพิ่มมาให้เป็นสามหมื่นบาท ตอนแรกนักแสดงออฟโรด (ที่รับบทเป็นคอปเตอร์) ตอนก่อนCastธีสิสผ่าน ได้คุยกับเราเรื่องค่าตัว บอกเราว่า 'บัทเจทยังไงก็ได้เลยพี่ ผมได้หมด เราอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน' แต่พอได้เป็นนักแสดงสังกัดดัง อยู่ๆเรียกค่าตัวคิวละ 5,000 บาท เรายังเก็บแชทหลักฐานอยู่เลย

จากคิวละ 5,000 บาท เราขอต่อรองราคา เขาบอกลดให้เหลือคิวละ 4,000 บาท

จาก 4,000 เราต่ออีกเหลือ คิวละ 3, 000

จาก 3,000 เราต่อเหลือ คิวละ 1,500 บาท (ถ่ายกทม) และ 2,000 บาท (ถ่ายตจวที่หัวหิน)

สกิลการต่อราคา จาก 5,000 เหลือ 1,500 บาท แต่ด้วยความที่เรามีการปรับเปลี่ยนคิว จากสี่คิว เป็นสามคิว ออฟโรดขอค่าตัวเพิ่ม จาก 1,500 บาท เป็น 2,000 บาท (การเดินทางพร้อมทีมงาน)

4.1.1 ค่าตัวถ่ายโปสเตอร์ เจรจายากมาก นอกจากหาคิวที่ว่างว่ายากแล้ว งบประมาณก็ยากเช่นกัน เนื่องจากงบจำกัด เราจะได้เจรจาให้มาถ่ายโปสเตอร์ ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง คิดไม่เกินหนึ่งพันบาทได้ไหม นักแสดงให้มากสุดคือสองพัน เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มไม่โอเคกับการกระทำและจำนวนเงินดังกล่าว

4.2 บทพ่อทวงเงิน ขอให้เราจ่ายเงินก่อน ตอนแรกคุยกันว่าจะจ่ายเงินให้ทุกคนหลังถ่ายเสร็จ แต่นักแสดงพ่อพูดกับเราว่า ภรรยาของเขา อยู่ในภาวะที่กำลังจะคลอดลูกได้ทุกชั่วโมง ต้องเอาเงินไปสำรอง เราก็เกรงกลัวว่าถ้าเขาได้เงินไปต่อวัน ซึ่งเขาก็มีสิทธิ์เทเราทุกเมื่อ เพราะก่อนหน้านี้คือเทหลายรอบมาก แต่เราก็หานักแสดงสำรองไว้เผื่อกรณีเขาเทเป็นตัวเลือกสุดท้าย แต่ก็อย่าให้เกิดขึ้น ไม่งั้นถ้าเขาถ่ายวันหนึ่ง และคิวถ่ายต่อมาเทเท่ากับว่าเราต้องถ่ายใหม่ตั้งแต่แรกงบประมาณก็จะบานปลาย

5. ปัญหาของนักแสดง ในส่วนที่มีผู้จัดการนักแสดงตามมากองถ่าย มาสอดส่องและดูแล

ในวันก่อนถ่าย นักแสดงได้มีการสอบถามกับเราแล้วว่า สามารถนำผู้จัดการมาได้ไหม เราได้ตอบกลับไปว่า ไม่สามารถมาได้ เนื่องจากLocationจำกัดบุคคลในการเข้า (มาตรการความปลอดภัยจากโควิด) ให้เข้าเพียง 20 คนเท่านั้น ซึ่ง ณ ตอนนี้ก็ครบจำนวนแล้ว แต่พอในวันถ่ายทำจริง มีผู้จัดการ/ผู้ดูแล แอบตามมาสอดส่องดูแลตอนแรกเขาขอมาดูบรรยากาศการถ่ายทำด้วย แต่ยังดีที่เจรจาได้

การแก้ไขปัญหา

1 ในด้านของคิวนักแสดง และเหตุการณ์ accident ในการถ่ายทำ

1.1 ในส่วนของออฟโรด ผู้ซึ่งรับบทคอปเตอร์ นักแสดงนำ เราจัดการปัญหาที่จากเดิมรอการยืนยันคิวถ่ายทำที่นาน เราจึงมีการกำหนด Dead line วันมาให้ หากเขาและผู้จัดการยังไม่สามารถให้คำตอบเราภายในวันที่เรากำหนด เราจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวนักแสดงจริงๆ แล้วอธิบายเหตุผลให้เขาทราบ โดยเขาได้มีความเข้าใจและเป็นกำลังใจให้เรา หลังจากที่ว่าชี้แจงแล้ว ซึ่งถือเป็นแรงขับเคลื่อนให้เขาช่วยดูคิวให้อย่างรวดเร็ว สุดท้ายเห็นผลเนื่องจากเราสามารถรับรู้ถึงคิวที่ว่างของนักแสดงคนนี้ได้ทันเวลา ไม่เช่นนั้นหากเราไม่กำหนดระยะเวลา เราคงต้องรอนาน ด้วยพิษโควิด อาจส่งผลทำให้เพื่อนในกลุ่มหลายๆคนหมด passion ในการทำด้วย จึงมีกำหนดวันถ่ายที่แน่วแน่ฝ่ายอื่นจะได้ทำงานต่อได้ และในวันที่ออฟโรดว่าง เพื่อนในกลุ่มเราติดเรียนติดสอบบ้าง รวมถึงคิวนักแสดงท่านอื่นที่ไม่ตรง เราแก้ไขปัญหาโดยการวางแผนและรีบจัดหาวันที่ว่างให้เร็วที่สุด ใครที่ไม่ว่างในวันดังกล่าว กิจกรรมอะไรที่พอเลื่อนได้ เราจะใช้วิธีการเจรจาให้กับนักแสดงท่านอื่น

1.2 ส่วนในด้านของผู้จัดการออฟโรดมีการต่อว่าเล็กน้อย เราแก้ไขปัญหาโดยการได้อธิบายและชี้แจงอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถึงปัญหาภายในกองที่เราพบเจอ เขาก็เข้าใจเรามาก

1.3 ค่าตัวถ่ายโปสเตอร์ เนื่องจากที่เพื่อนไม่โอเคกับการกระทำดังกล่าวของออฟโรดที่คิดราคาที่แพงไป ไม่สามารถให้งบประมาณมากเท่านี้ได้ เพื่อนเลยแก้ปัญหาโดยการ ใช้รูปภาพที่มี จากสติลที่พี่อาร์ม มือฉมังถ่ายให้ มาปรับแต่ง ครีเอทสร้างใหม่แทน เพราะเงินส่วนใหญ่หมดไปกับค่าโปรดักชั่น

1.4 คิวนักแสดงบทแม่ ที่คิวไม่ว่าง 1 ใน 3 วันของคิวการถ่ายทำ มีการแก้ไข คือ มีการเจรจาให้แม่ได้เข้าใจ ชี้แจงเหตุผล และหว่านล้อมโดยการจะให้ค่าตัวที่เพิ่มขึ้น และลองคุยเจรจากับอีกเพื่อนอีกมหาวิทยาลัย ในการเลื่อนวันถ่ายเขา ซึ่งเราเองรู้สึกผิดมากๆ แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องวันเวลาว่าต้องเป็นวันนี้เท่านั้น ต้องใช้ทักษะการพูดมากๆ สุดท้ายก็สามารถทำให้แม่และเพื่อนมหาวิทยาลัยนั้นยอมใจอ่อน และเลื่อนวันให้ได้ จนสุดท้ายเราก็ได้คิวทุกคนตรงกันสักที

1.5 คิวนักแสดงบทพลอยก็เช่นกัน ใช้วิธีการเจรจา ชี้แจงเหตุผล และเงื่อนไขที่จำกัดให้เขาได้เห็นใจ และเข้าใจ

1.6 เอตั้น ที่มีอาการอาหารเป็นพิษ เนื่องจากคิวการถ่ายทำเป็นยามดึกมาก ร้านขายยาแทบทุกร้านปิดทำการ จึงต้องหาร้านขายยาที่เปิด 24 ชม. แก้ไขโดยการเรียกแกร็บไปซื้อยาที่เฉพาะอาหารเป็นพิษ ยาแก้อักเสบ อาจจะเสียค่ารถเพิ่มขึ้นนิดเล็กน้อย แต่ก็ถือว่าเป็นการตัดสินใจที่ดี ด้วยความที่ทีมงานของเรามีจำกัดมาก ถ่ายทำไม่ถึง 20 คน แค่นักแสดงก็มากถึง 5 คนแล้ว ทีมงานในกลุ่มอีก 8 คน เพียงเท่านั้นทีมงานหนึ่งคนทำหน้าที่มากกว่าหน้าที่เดียว ไม่มีใครที่สามารถออกไปซื้อให้ได้ ช่วยในด้านประหยัดเวลาอีกด้วย ระหว่างที่ได้รับยาจากร้านยาเราเองและเพื่อนในกลุ่มต่างดูแลเอตั้นให้ดีที่สุด เพราะอาการน้องไม่โอเค รวมถึงเจ้าบ้านที่นี่ด้วย ต่างพากันดูแลให้น้องดื่มน้ำแดง เกลือแร่ และมีการจิบน้ำอุ่นตลอดเวลา รวมถึงเวลาไหนที่สามารถให้นักแสดงพักได้ ถึงแม้จะช่วงเวลานิดเดียว เราก็จะให้นักแสดงนั่งพัก รวมถึงพัดให้นักแสดง

2. จากปัญหาที่ให้รุ่นน้องมาช่วยแต่งหน้าให้นักแสดง ทำให้นักแสดงเกิดความไม่พอใจกับผลงาน เราจึงแก้ปัญหาโดยการ ตอนแรกมีการ Brief น้องให้แก้ไขปัญหาในด้านการแต่งหน้าอย่างไรบ้าง อาทิ น้องแต่งคิ้วเข้มไป รวมถึงบล็อคตาที่เลยออกมา และสีชัดไป จึงทำให้นักแสดงดูเหมือนตาเขลอะ เหมือนเป็นรอยเปื้อน หน้าหม่นหมอง ต่อมาจึงได้มีการเปลี่ยนคนแต่งหน้า จากรุ่นน้อง เปลี่ยนเป็นเม็ดนุ่นแต่งหน้าแทน แล้วในวันออกกอง แต่งหน้าไปเราก็ชมนักแสดง ใช้วาทศิลป์ไป ว่าสวยมาก หล่อมาก เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับนักแสดง โดยส่วนตัวเราคิดว่าสำคัญมากๆ ซึ่งถ้าหากนักแสดงไม่มีความมั่นใจในรูปลักษณ์ตัวเอง อาจส่งผลทำให้มีสีหน้าที่กังวลและแสดง performance ออกมาได้ไม่ดี เนื่องจากในวันFittingเราเห็นได้เด่นชัด ในช่วงถ่ายรูป นักแสดงบทพลอยมีสีหน้าไม่มั่นใจ แล้วหันมาถามเราอยู่ตลอดเวลา ว่าน่าเกลียดมากไหม คิดว่าแต่งหน้าวันนี้เป็นไงบ้างคิดเหมือนกันไหม รวมถึงสอบถามเราว่าในวันออกกองจะใช้ทีม Make up ทีมนี้ด้วยไหม ขอแต่งหน้ามาเองได้หรือเปล่า

3. ปัญหาในด้านการตัดสินใจเลือกนักแสดงที่มีการคิดต่างกับเพื่อน ทำให้ผิดใจกัน แก้ไขโดยการปรับความเข้าใจกัน พูดตรงๆ รวมถึงมีการพูดคุยที่บ่อยขึ้นจากเดิมตอนแรกบ่อยอยู่แล้ว แต่พอมีเหตุการณ์ไม่ไว้ใจเราเกิดขึ้น จากการที่เรารู้จากเพื่อนและรุ่นพี่ เพราะเพื่อนไม่ยอมมาพูดกับเราตรงๆ เราผิดเองที่ตอนแรกแก้ไขปัญหาโดยกายเริ่มคุยกันน้อยลง แต่พอเห็นปัญหาว่าต้องบานปลายแน่ๆ และด้วยความเพื่อนสนิทในกลุ่มเดียวกันอยู่แล้ว จึงต้องรีบเคลียและพากันแก้ไขปัญหา แต่ยังดีที่เพื่อนอย่างผู้กำกับ แยกงานกับเรื่องส่วนตัวได้เป็น

อย่างดี จึงไม่ค่อยมีปัญหาในส่วนของการใช้ชีวิตในชีวิตจริง และเราทั้งสองต่างคนต่างเชื่อว่าต่างผิดกันทั้งคู่ ไม่มีใครถูก พอได้ขอโทษซึ่งกันและกัน รวมถึงพูดคุยกัน ความไม่สมานฉันท์ก็หายไป

4. ปัญหาที่มีผู้ติดตามนักแสดงมาในกองถ่ายด้วย แก้ไขโดยการ มีสถานที่ ที่นั่งที่ให้เขานั่ง กล่าว คือเราให้เขาอยู่ภายในบ้านแต่เป็นด้านนอก ด้วยเงื่อนไขของเจ้าบ้านบ้านที่จำกัดคน และเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนการทำงานของแต่ละฝ่าย

สิ่งที่ได้รับจากการทำธีสิส

จากการทำธีสิส เราได้พัฒนาทักษะต่างๆมากมาย ฝึกความอดทน การวางแผน ได้รู้วิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้รู้จักการแก้ปัญหา ทักษะการพูด การเจรจาต่อรอง ได้คอนเนคชั่นต่างๆ จากรุ่นพี่สาขาเดียวกันจากที่ไม่เคยคุยมาก่อนก็ได้คุยเป็นครั้งแรก ถึงแม้เขาจะไม่ว่างมาถ่ายทำให้แต่อย่างน้อยก็ทำให้เราได้รู้จักพี่รุ่นอื่นมากขึ้นที่ไม่ใช่ปีก่อนหน้าเรา หรือรุ่นน้อง ซึ่งอนาคตอาจจะได้ร่วมงานกันอีกก็เป็นได้ ธีสิสเปรียบเหมือนเป็นประตูสู่โลกแห่งการทำงาน ทำให้เห็นทุกปัญหาที่เกิดขึ้น ยิ่งปัญหายิ่งมากเท่าไหร่ เรายิ่งได้เปรียบคนอื่น เราสามารถเผชิญและรับมือกับมันได้อย่างรวดเร็ว แล้วเราจะได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งทำให้เราเห็นว่าการสื่อสารคือสิ่งที่สำคัญที่สุด เราต้องมีการพูดคุยกับเพื่อนให้มาก พูดตรงๆ ห้ามมัวเกรงใจกัน หากมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นเราต้องรีบปรับความเข้าใจเข้าหากันอย่าปล่อยไว้ อีกทั้งการแสดงความไว้ใจเพื่อนก็ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากๆเช่นกัน ไม่ใช่แค่กับเรา แต่ต้องไว้ใจเพื่อนทุกคนในกลุ่มทั้งฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต อย่างแบงค์แสดงศักยภาพออกมาได้ดีจากเดิมที่สมาชิกบางส่วนไม่ไว้ใจ รวมถึงเคยมีประวัติการทำงานต่างๆ แต่พอพวกเราได้ไว้ใจให้แบงค์ที่เป็นเอดี แบงค์ก็ทำออกมาดี รันกองได้แบบที่ทุกคนไม่เคยได้เห็น ทำให้เซอไพรส์มากเราชื่นชมมากๆ หรือแม้กระทั่งจูน ฝั่งออกแบบ ผู้กำกับไม่ไว้ใจให้ทำคอนทินิว แต่พอให้ลองทำ เพื่อนก็ทำออกมาได้ดี หากไม่ว่าเป็นใครในกลุ่มมารู้ทีหลังจะเสียความรู้สึกเป็นอย่างมาก หากเป็นเราเองถูกเพื่อนไม่ไว้ใจ สิ่งที่เราต้องทำคือต้องแสดงศักยภาพของเราให้เพื่อนได้เห็น แต่เราก็ผิดเองที่กลับเลือกการนิ่งเฉย และให้คนนอกมาทำหน้าที่แทน แทนที่จะฝึกฝนตัวเอง ให้เพื่อนได้ปรับเปลี่ยนความคิด จากเดิมที่เพื่อนพูดกับเพื่อนคนอื่นว่าเห็นเราไม่มีประสบการณ์ในการแสดง อยากจะบอกว่าคนแสดงเก่งไม่ใช่คนที่โค้ชดีเสมอไป มันยิ่งผลักดันให้เรารู้สึกเดี๋ยวสักวันเราจะเป็นนักแสดง เป็น Acting Coach ที่มีชื่อเสียงให้ได้ เราเศร้าที่ว่าเพื่อนคนเดียวในกลุ่มไม่ไว้ใจ แต่เรารู้สึกดีที่มีเพื่อนอีกหลายคนที่เข้าใจ มาปลอบและปกป้อง รวมถึงเพื่อนกลุ่มอื่นด้วย ที่เห็นคุณค่าในตัวเรา รู้สึกดีมากที่มีเพื่อนหลายคนชวนเราทำงานด้วย ถึงเราจะว่างบ้างไม่ว่างบ้างก็ตาม ดีใจที่เพื่อนพูดว่า ขนาดกลุ่มอื่นยังอยากให้เราไปช่วยทำงานในหน้าที่นี้เลย จะสนใจทำไมเราทำดีที่สุดแล้ว ถ้าเขาไม่อยากให้ทำก็ช่างเขา งั้นเราไปช่วยเพื่อนฝ่ายอื่นละกันนอกเหนือจากการเป็นCasting ไดเรคเตอร์ ดูแลนักแสดง ช่วยหาสปอนเซอร์ให้มากที่สุด เพื่อประหยัดงบให้มากที่สุด ซึ่งมันเกิดผลดีต่อเราเองมากๆ ทำให้เราได้มีทักษะการพูดโน้มน้าว การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง บางร้านที่เราติดต่อไปเราขอผลิตภัณฑ์สามคิวสามวัน แต่ทางร้านสะดวกให้แค่มื้อเดียว เราก็ใช้ทักษะเจรจาขอเป็นสามวันให้ได้ รวมถึงคอนเนคชั่นต่างๆ โชคดีที่เรากับฮักจัง ที่ฝ่ายProducerทำงานเข้ากันได้ดี ฮักจังเป็นคนละเอียดในเอกสารมาก เราให้เปลี่ยนชื่อ สปอนแก้กี่ครั้งก็ส่งมาให้ตลอด เราเป็นคนติดต่อขอสปอนเซอร์โดยใช้โปรไฟล์เราแลกรีวิว ส่วนฮักจังเป็นคนจัดการฝ่ายเอกสาร จึงขอได้เงินสมทบถึงแม้จะไม่มาก แต่ก็ทำอะไรได้หลายอย่าง รวมถึงของในส่วนอื่นๆ ทั้งอาหารฟรีทั้งสามมื้อทุกคิว น้ำเปล่า ชานม dakasi, ชาตรามือ อาหารว่างจากพิซซ่า, ขนมจีบ, ซาลาเปา, นมปังไส้กรอก, ขนมไทย, ขนมปังสังขยา, ช็อกสติ๊ก, เสื้อผ้าก็แทบไม่ได้ซื้อ ได้ทั้งเสื้อผู้หญิงจาก pomelo และเสื้อผู้ชายจาก painkiller ,

เครื่องสำอาง Mti, ยาสามัญ , ที่ตรวจอุณหภูมิขาตั้ง, แอลกอฮอล์ เฟซชิวล์และหน้ากากอนามัยจากเพื่อนกันเอง หลังจากจบธีสิสไป เราก็ยังใช้ทักษะนี้ในการขอสปอนได้ที่ไม่ใช่แค่งานธีสิส จากร้านเดิมหรือร้านอื่นๆ รวมถึงเรายังได้เป็นคนแต่งหน้าให้นักแสดงทั้งสามคิว ซึ่งมันทำให้เรามีรูป มีผลงานด้วย เผื่อในอนาคตเราฝึกสกิลได้เป็นช่างแต่งหน้าขึ้นนี่มาจากธีสิสเลยนะ และเราได้ความสุขจากการทำงาน เราต้องรักษาความสะอาด ล้างมือก่อนจับหน้านักแสดงและทำให้เขาเชื่อมั่นในการแต่งหน้าของเรา เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องกังวลเรื่องนี้ ต้องรู้กลวิธีในการพูดยังไงให้เสริมความมั่นใจให้แก่นักแสดง เขาจะได้โฟกัสแต่แค่บทที่ต้องเล่น ได้ฝึกความอดทนด้วย ธีสิสเป็นงานที่ทำให้เรานอนน้อยที่สุดแทบไม่ได้นอน ทำการบ้านทั้งฝ่ายเรา คอยเช็คว่าSceneไหนให้ระวังเรื่องอะไร นักแสดงคนไหนเข้าบ้าง คนไหนพักได้ ต้องเตรียมอุปกรณ์ที่เซฟนักแสดงอะไรบ้าง ไม่ว่าจะเป็นเบาะให้นักแสดงทุบกับเบาะ ร่ม กันยุง พัด ผ้าห่มในกรณีหนาว ผ้าคลุมอาบน้ำ (ใน Scene มีถอดเสื้อ) เป็นต้น และช่วยเพื่อนเช็คในเบรคว่าแต่ละSceneเตือนเพื่อนเรื่องอะไรบ้าง เช่น นาฬิกาต้องเป็นเวลาอะไรในScene พร็อพต่างๆที่จะเห็น เขียนใส่เบรคดาวน์ของเราอีกที คอยรีเช็คเพราะในเบรคดาวน์ ไม่มีเขียนแจกแจง จริงๆต้องเขียนระบุด้วย ในส่วนของเบรคดาวน์อาจจะไม่ละเอียดมาก แต่เนื่องจากArt (ม่อน) คุยกับเอดี (แบงค์) ว่าไม่เป็นไรไม่ต้องเขียนก็ได้ เราไม่ได้ไว้ใจเพื่อนแต่เราแค่ต้องการให้งานออกมาเร็ว มาช่วยกันรีเซคตอนออกกอง ซึ่งมันได้ผลจริงๆ เพราะตอนออกกองมีบางอุปกรณ์ที่ต้องเตรียม แต่เพื่อนลืมมา (ของขวัญของพ่อยื่นให้แม่) อย่างน้อยก็ทำให้ได้หาได้ทัน รวมทั้งดูบล็อคกิ้งตามที่เพื่อนได้ออกแบบให้จำให้ได้ว่าใครยืนตรงไหนตามที่เพื่อนคิดมา เผื่อบางทีเราอาจจะช่วยเพื่อนได้ และที่สำคัญทุกคนต้องมีสมาธิตลอดเวลาในการทำงาน ห้ามลน

ได้มิตรภาพที่ดีจากเพื่อนๆ ได้เรียนรู้การทำงานแต่ละคน ถ้าเปรียบเหมือนกำลังฉายภาพยนตร์ เราก็เหมือนมุมมองที่สาม เป็นคนดูที่ได้ดูและรู้จักทุกคนในทุกๆฝ่าย มาถึงพาร์ทให้กำลังใจแล้ว อยากชื่มชมเพื่อนทุกๆคนในกลุ่มทุกคนทำหน้าที่ตัวเองออกมาได้ดีมาก เห็นความตั้งใจกันมาก วินเนอร์ผู้กำกับก็เป็นคนมีความคิดที่มาก เนื่องจากโควิดทำให้กระทบต่อการถ่ายทำ ผู้กำกับก็สามารถแก้บทให้เหมาะสมกับสถานการณ์ภายในเวลาอันน้อยนิดได้สำเร็จ เป็นเสมือนทั้งหัวหน้าทั้งเลขา มีการจดบันทึกทุกครั้งที่ได้ประชุมงานกัน รวมถึงเป็นการคอยเตือนว่าวันนี้มีประชุมในทุกครั้งๆ แต่ไม่ติดเรื่องความคิดไม่ตรงกัน ที่เหลือก็ถือว่าดี รวมถึงหน้าที่อื่นๆผู้ช่วยผู้กำกับก็รันกองได้ดี ฝ่ายออกแบบก็เก่งอยู่แล้วในส่วนของครีเอทีพ, DP ขอชื่นชมเป็นพิเศษ เป็นคนแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างยอดเยี่ยม เบรคแตกดีพีก็มีการให้รวบช็อตเพื่อให้ถ่ายทำตามเวลาได้ เป็นคนขยันมากความคิดดีมาก นึกภาพไม่ออกเลยถ้าไม่ได้ DPคนนี้มาจะเป็นอย่างไร, Producer ก็บริหารจัดการดีและละเอียดรอบคอบ มิตรภาพนี้ไม่ใช่แค่กับเพื่อนกันเอง แต่รวมไปถึงรุ่นน้องที่มาช่วยด้วย ทั้งรุ่นน้องปีหนึ่ง ปีสอง ซึ่งเราไม่รู้จักมาก่อน แต่พอได้ทำงานร่วมกัน ได้พูดคุยกัน ทำให้เราได้รู้ว่าจริงๆ ที่มศวเราก็มีคนที่ทำงานเก่งมากทั้งด้านไฟ ฝ่ายSound, Focus Puller โดยที่ไม่ต้องไปจ้างเลย

และสิ่งที่ภูมิใจที่สุด คือการได้คอนเนคชั่นต่างๆ จากนักแสดงเอง ได้รู้จักผู้คนมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนักแสดงที่มาCastingทุกคน เผื่อในอนาคตเราต้องการหา Character คล้ายแบบนี้ก็สามารถมีประวัติและข้อมูลติดต่อได้เลย หรือแม้แต่นักแสดงที่มาแสดงให้ ไม่คิดว่าจะสนิทกันได้ อยู่ๆนักแสดงบทพลอยซื้อเค้กวันเกิดมาให้ คือมันมากกว่าการทำงานจริงๆ เราได้ความรู้สึกที่ดีต่อกันมากๆ หรือแม้กระทั่งผู้จัดการออฟโรด ที่ตอนแรกดูเหมือนไม่พอใจกับการเลื่อนวันถ่ายทำ แต่จริงๆแล้วเขาเป็นคนใจดีมาก เราไม่สามารถตัดสินเขาได้จากคำพูดเพียงไม่กี่คำ ซึ่งคำพูดของเขาทำให้เราได้ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไปได้ รวมถึงเขายังมีการชักชวนให้เราไปฝึกงานทำงานที่บริษัทเขาด้วย และสุดท้ายเราค้นพบความชอบของเราอย่างหนึ่ง คือเราชอบพูดหว่านล้อมคน ในเรื่องต่างๆ พูดยังไงให้เขาได้ตอบรับเราในทางที่ดีอย่างพ่อของเอตั้น นักแสดงคูเปอร์ เรารู้สึกมีความสุขทุกครั้ง ที่พ่อน้องพูดว่า ขอบคุณเม็ดนุ่นนะครับดูแลน้องเอตั้นดี

มาก อยากยกให้เลย หรือ เพราะเป็นเม็ดนุ่น พ่อเลยไว้ใจ คนอื่นพ่อไม่อนุญาตเลยนะ และที่ชอบที่สุดคือ เฟิร์สอิมเพรสชั่นที่พ่อเห็นเม็ดนุ่นวัน Casting เป็นคนขยันและพูดตรงมาก มองแล้วรู้เลยว่ามีความตั้งใจมากๆ เหมือนถูกดวงชะตา อยากขอบคุณธีสิสที่ทำให้เราได้เรียนรู้ทุกๆปัญหาที่เกิด ได้เก็บประสบการณ์ และเจอผู้คนมากมาย ทำให้เราได้โตขึ้น มีการวางแผนที่ละเอียดมากขึ้น และใช้ชีวิตด้วยความรอบคอบ

ปัญหาในด้านการควบคุมการแสดง

ในส่วนของ Acting Coach เรามีการให้รุ่นพี่ที่เป็นนักแสดง เนื่องจากประสบการณ์ที่เขามี และเป็นคนที่เพื่อนรู้จักเป็นอย่างดี ได้มีการโค้ชการแสดงที่นานมาก ส่งผลให้ต้องใช้เวลาการถ่ายทำที่นานกว่าปกติ ทั้งๆที่ก่อนเริ่มถ่าย เรามีการนัดพี่พะเพื่อนมา ผู้เป็น Acting Coach มาพร้อมทีมงาน แล้วผู้กำกับเป็นคน Brief กับ Acting Coach คนนี้เอง รวมถึง Acting Coach คนนี้ก็ได้มีการฝึกการแสดง ในช่วงวันWorkshopด้วย ทำให้เพื่อนหลายฝ่ายได้หงุดหงิดเป็นอย่างมาก อย่าง AD ที่ต้องทำหน้าที่รันกอง เดินไปบอก Acting Coach แล้วว่าให้หยุด Brief ได้แล้ว เดี๋ยวจะเริ่มถ่ายแล้ว เพราะเพื่อนก็เห็นแล้วว่านักแสดงก็แสดงได้ แต่พี่พะเพื่อนไม่หยุด Brief ยังมีการ Brief ต่อ รวมถึงให้นักแสดงกับตัวเอง ต่อบทเล่นกัน พอไม่ฟัง จึงให้เพื่อนคนอื่นไปพูดอีกรอบ ก็ไม่ฟังอีก จนผู้กำกับต้องไปเดินไปบอกเอง ก็ยังไม่ฟัง เพื่อนหลายคนจึงไม่พอใจที่เขาไม่ฟังรุ่นน้องเลย และเป็นทุกคิวการถ่ายทำ เรื่องต่อมาคือการรับส่งนักแสดง แท้จริงแล้วทางทีมงานของเราได้วางแผนให้เพื่อนในกลุ่มขับรถไปรับส่งนักแสดงถึงบ้าน เนื่องจากคิวถ่ายที่ดึก แต่ Acting Coach ท่านนี้คุยกับฝ่าย Art และ Producer ว่าขออาสาไปส่งนักแสดง (ออฟโรดและเอตั้น) เองได้ไหม เพราะใกล้กัน เพื่อนๆจึงเห็นพ้องตกลง แต่เขามาพูดต่อหน้านักแสดงและทีมงานทุกคนว่า 'มันใช่หน้าที่ของฉันไหม ไม่ได้อยู่กลุ่มนี้แต่ต้องไปส่งนักแสดงให้ที่บ้าน' ทำเอาทุกคนงงไปตามๆกัน อีกทั้งในส่วนของสปอนเซอร์ที่เราได้มา เราได้มีการให้ทีมงานทุกคนช่วยลงสตอรี่แล้วแท็กไปยังร้านค้าในสื่อSocial mediaให้ ด้วยความ Acting Coach คนนี้สนิทกับฝ่าย Art ฝ่าย Art มีการพูดคุย ตั้งแต่วันก่อนถ่ายทำเป็นอาทิตย์ ด้วยความเขาเป็นนักแสดงด้วย เพื่อน Art ได้ถามแล้วว่าสามารถลงแล้วแท็กสปอนเซอร์ให้หน่อยได้ไหม เขาตอบว่า ได้สิ ยังมีหลักฐานการตอบในไลน์ แต่พอวันถ่ายทำ เขาพูดต่อหน้านักแสดงว่า เขาเป็นดาราช่องสาม ใช่หน้าที่เขาอีกไหม ที่ต้องมาถ่ายลงแล้วแท็กให้ แล้วมีสีหน้าและไม่น้ำเสียงที่ไม่พอใจใส่เพื่อนที่เป็น Producer พวกเราต่างพากันสับสนแล้วสับสนอีก และอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้เพื่อนในกลุ่มเรามีน้ำตาและจุกที่กลางอกกัน คือ หลังจากวันถ่ายทำวันแรก เขามีการต่อว่าทีมงานของเรา โดยเฉพาะฝ่าย Art ซึ่งอันนี้พอรับได้ ต่อมาอีกวัน เขาพูดกลางการถ่ายทำว่า Art ห่วย แย่มาก ต่อหน้าทุกคน และยังมีการไปถามฝ่าย Art ว่า DP ไม่ชอบหน้าเขาหรอ เห็นสีหน้าไม่โอเค ซึ่งเพื่อนไม่ได้ไม่ชอบเขา แต่ไม่ชอบการกระทำที่ไม่ฟังทีมงานให้หยุด Brief อีกทั้งมีเรื่องยิบย่อยอีกหลายอย่างมาก (ตอนแรกเราติดต่อรุ่นพี่อีกคนหนึ่งไป แต่เนื่องจากวันถ่ายทำตรงกับวันที่เขาไม่สามารถมาได้ อยู่ในระหว่างการซ้อมเต้น เพื่อถ่าย mv เพลง จึงจำเป็นต้องให้ Acting Coach ท่านนี้มาทำหน้าที่นี้แทน)

ด้วยความที่นักแสดงบทพ่อคงมีความกังวลถึงภรรยาตลอดเวลา เนื่องจากภรรยาจะคลอดลูก ไม่รู้จะเจ็บท้องตอนไหน ในวันถ่ายทำดูเหมือนว่าเขาไม่มีสมาธิเลย เล่นแข็งไม่เป็นธรรมชาติ (ด้วยศักยภาพที่เขาแสดงละครในวันนั้นเรานึกคิดเหมือนกันว่าทำไมเขาจึงมีงานละครที่มาก) ด้วยความที่เขาเล่นไม่ดี ทำให้เกิดความหงุดหงิดใจต่อเพื่อนทีมงาน และส่งผลกระทบต่อการถ่ายทำเนื่องจากต้องหลายเทคมาก โดยเฉพาะผู้กำกับ ที่มีการพูดเสียงดังกับเพื่อนกันเอง

แต่ประตูยังเปิดอยู่ มีเพื่อนนอกกลุ่มแจ้งมาว่านักแสดงพ่อได้ยิน โดยมีการกล่าวว่าเล่นแย่มาก (แย่ที่เป็นคำหยาบ) ด้วยความที่เขาไม่ได้ให้ใจเราร้อยเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว ทำให้เขาอาจยิ่งน้อยเนื้อต่ำใจไม่อยากเล่นก็เป็นได้

การแก้ไขปัญหา

ในส่วนของ Acting Coach คือ มีการให้เพื่อนที่เป็นผู้กำกับที่สนิทกับ Acting Coachท่านนี้พอสมควร ไปเจรจาพูดคุยให้ ในส่วนของการ Brief ช้า แต่เจรจาแล้ววันถ่ายทำถัดมาก็ยังไม่เป็นผลอยู่ดี

ในส่วนของการแสดงบทพ่อ แก้ไขโดยการให้ ปรับบทให้เขาพูดให้น้อยที่สุด ตอนแรกบทยาวและมีหลายครั้งมาก เช่น จากเดิม สิบกว่าประโยค ปรับเหลือห้าประโยค เป็นต้น รวมถึง บางประโยคที่เขาพูดติดขัด จากเดิมบทพ่อต้องเป็นคนพูด เราจึงเปลี่ยนบทหน้างานกะทันหัน ให้นักแสดงแม่พูดประโยคนี้แทน

สิ่งที่ได้รับ

กิจกรรม Workshop สำคัญมาก หลายคนคงคิดว่าเป็นวันที่เสมือนเป็นการเล่นเกม แต่จริงๆคือทำให้เราได้รู้ตัวตนของนักแสดง ได้สนิทกัน สามารถทลายกำแพงของนักแสดงออกได้ การแก้ปัญหาจุดบกพร่องของเขา และก่อนที่จะให้ใครมาทำงานร่วมกับทีมงานเรา ควรเป็นบุคคลที่สามารถทำงานกับเพื่อนเราได้อย่างสบายใจ ซึ่งก่อนหน้าที่มีรุ่นพี่มาเตือนว่า อย่าให้ Acting Coach คนนี้มาเลย ให้หาคนอื่นแทน แต่เราก็ยังยืนหยัดเลือก Acting Coachท่านนี้มา ไม่เลือกเชื่อบุคคลที่เคยผ่านมาก่อน ทำให้เพื่อนหลายคนต้องหงุดหงิดใจกันและมีเสียน้ำตาร่วมด้วย

สรุปผลของการศึกษาของผู้ออกแบบงานสร้างร่วม และ อุปกรณ์ประกอบฉาก (Co-Art Director/ Prop Master)

ปัญหา

1. ปัญหาเรื่องไวรัสโควิด-19 ที่ทำให้การถ่ายทำของภาพยนตร์ถูกเลื่อนออกไปรวมถึงสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำ ตัวบทที่ถูกเปลี่ยนไป มุมกล้องที่จะต้องเปลี่ยนไปตามตัวบททำให้เวลาในการเตรียมการหลักตัวบทเสร็จนั้นมีไม่มากนัก
2. เนื่องด้วยเวลาในการเตรียมการมีไม่มากนักทำให้คิวแรกของการถ่ายทำมีการเตรียมของที่ไม่เพียงพอต่อการถ่ายทำ
3. ปัญหาของการที่มีฝ่ายศิลป์เพียงสองคนและช่วยกันทำตำแหน่ง Art director รวมถึงการที่ถูกจำกัดจำนวนคนในกองทำให้วันจริงแต่ละคนมีหน้าที่ที่ต้องดูแลมากกว่าหนึ่งอย่างทำให้งานของฝ่ายศิลป์หน้ากองเป็นไปได้ช้ากว่าเดิม
4. มีการที่บุคคลนอกที่มาช่วยในเรื่องของ Coaching นักแสดง แสดงความไม่พอใจออกมาเป็นอย่างไม่เป็นมืออาชีพใส่ทีมงานพร็อพเซ็ทภายในกองต่อหน้าทีมงานและนักแสดงคนอื่นเพียงเพราะว่าการเตรียมของของฝ่ายพร็อพนั้นไม่พอใจเขา แต่เนื่องจากการดูแลพร็อพชิ้นนั้นจำเป็นต้องมีความระมัดระวัง และจำเป็นต้องใช้การดูแลมากกว่าพร็อพชนิดอื่นเลยอาจทำให้เกิดความล่าช้าไปบ้าง จึงทำให้ฝ่าย Acting Coach ไม่พอใจและตะโกนออกมาอย่างไม่เป็นมืออาชีพ ทั้งนี้ทั้งนั้นฝ่ายศิลป์สามารถยืนยันได้ว่าการล่าช้าครั้งนั้นยังคงอยู่ในเวลาที่ผู้ช่วยผู้กำกับกำหนดไม่ได้ทำให้ตารางล่าช้าแต่อย่างใด
5. เนื่องจากการที่ทำงานเป็น Art director ร่วมกันหน้ากองจึงมีการที่ต้องช่วยกันทำหน้าที่ และได้มีSceneใหญ่Sceneใหญ่ที่จำเป็นต้องรีเซ็ทSceneใหญ่ โดยผู้กำกับให้เหตุผลกับฝ่าย Art ว่า ฝ่าย Art ผิดคิว แต่

ได้มารู้ในภายหลังว่า ผู้กำกับนั้นมายอมรับทีหลังว่าในSceneนั้นฝ่าย Art ไม่ได้ทำผิดแต่อย่างไร แต่เป็น Acting Coach ที่ Coaching การแสดงของนักแสดงผิด

การแก้ไขปัญหา

1. จากปัญหาเรื่องไวรัสโควิด-19 และบทที่เปลี่ยนไปเพื่อเอื้อต่อความปลอดภัยของทีมงานและนักแสดงรวมถึงการเปลี่ยน Location ที่ต้องใช้ภายในกรุงเทพเท่านั้นเนื่องจากปัญหาเรื่องการเดินทางข้ามจังหวัดในช่วงเวลานั้น และบทสุดท้ายที่ถูกเคาะก็ถูกใช้เวลาค่อนข้างนานกว่าจะได้ผลสรุป การแก้ไขปัญหาคือการที่เราจะคอยอัปเดทความเปลี่ยนแปลงของบททุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงผ่านการคอลไลน์เนื่องจากสถานการณ์ตอนนั้นทำให้เราไม่สามารถออกมาเจอกันได้การคอลไลน์จึงเป็นสิ่งเดียวที่เราทำได้ในขณะนั้น
2. สืบเนื่องมาจากข้อแรกว่าการประชุมของเรานั้นถูกมีขึ้นผ่านโทรศัพท์มือถือตลอดการเปลี่ยนแปลงบททำให้ช่วงเวลาที่จะมาเจอกันตัวต่อตัวกันน้อยมากทำให้เกิดการเข้าใจที่ไม่ตรงกันทำให้คิวแรกมีการเตรียมของไม่ครบและความไม่พร้อมในด้านของการจัดเตรียมหน้าสนามจริงก็ได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าของ Location รวมถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆและทำให้ภาพรวมออกมาใช้ได้ในคิวแรก จึงทำการแก้ไขเพิ่มเติมคือการนัดคุยกับผู้กำกับก่อนที่จะเริ่มคิวสองแต่ก็ยังมีปัญหาหน้ากองอยู่เนื่องจากบางอย่างที่คอนเฟิร์มว่าไม่มียังคงมีอยู่ในคิวสอง
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นหน้ากองหลักๆจากฝ่ายศิลป์คือเนื่องจากที่ผู้ดูแลงานศิลป์กลุ่มเรามีเพียงสองคนและทำหน้าที่ผู้ออกแบบงานสร้างร่วมกันแต่ในช่วงนั้นฝ่ายศิลป์ทั้งสองคนมีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันน้อยมากทำให้หน้ากองข้อมูลบางส่วนจะตกอยู่ที่ใครคนใดคนหนึ่งแต่ด้วยความสนิทของฝ่ายศิลป์ทั้งสองคนอยู่แล้ว และการแก้ปัญหาโดยการที่โปรดิวเซอร์นั้นได้จัดเตรียมวอให้กับทุกฝ่ายจังเป็นตัวช่วยยอดเยี่ยมในการรันงานศิลป์ภายในเนื่องจากฝ่ายศิลป์แต่ละคนนั้นก็มีหน้าที่อื่นเช่นเดียวกันจึงทำเราทั้งสองคนต้องโฟกัสมากกว่าหนึ่งสิ่งตลอดระยะเวลาการถ่ายทำ อีกหนึ่งการแก้ปัญหาของฝ่ายศิลป์ทั้งสองก็คือได้นำพาคนที่ไว้ใจและรู้ข้อมูลมาช่วยตรวจเช็คในสิ่งที่พวกเราทำและช่วยเป็นกำลังใจร่วมไปกับสมาชิกในทีมจึงสามารถทำให้งานศิลป์ในเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและปัญหาหน้ากองสามารถแก้ไขออกไปได้อย่างรวดเร็วและไม่เสียสุขภาพจิตเท่าไหร่
4. หลังจากการที่โดนความไม่เป็นมืออาชีพในด้านการควบคุมอารมณ์ของ Acting Coach แล้ว นักแสดงจึงมีความเกร็งมากขึ้น บรรยากาศในกองมีการเปลี่ยนไปเล็กน้อย สิ่งที่ทีมงานศิลป์ได้ทำการแก้คือการแสดงให้นักแสดงทุกท่านเห็นว่าเรานั้นไม่เป็นไรและพยายามทำหน้าที่ของเราได้อย่างมากที่สุด โดยทีมงานภายในกลุ่มคนอื่นๆก็ได้พยายามทำอย่างนั้นเช่นเดียวกันเนื่องจากทีมงานภายในกลุ่มไม่ได้มองเห็นว่าการกระทำของฝ่ายพร็อพนั้นล่าช้าแต่อย่างไร
5. หลังจากการที่ผู้กำกับได้บอกว่า Art ทำงานพลาด ทางทีมงาน Art ก็ได้ทำการรีเซ็ทฉากและทำความสะอาดฉากทั้งหมดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้เพื่อให้กระทบกับเบรคที่ผู้ช่วยผู้กำกับจัดออกมา แต่สุดท้ายก็มีกระทบเวลาไปเพียงเล็กน้อยแต่ผู้กำกับภาพและผู้ช่วยผู้กำกับก็ได้ทำการปรึกษาและทำให้การทำงานในวันนั้นไม่สายเกินกว่าที่กำหนดมากนัก และหลังจากที่ได้รู้ว่าจริงๆแล้วเป็นความผิดของฝ่าย Acting Coach ที่ได้รับ Brief ที่ผิดจากผู้กำกับก็เกิดอารมณ์ขุ่นมัวแต่ก็ทำได้เพียงแค่คิดว่า เรื่องมันผ่านไปแล้ว แก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว ทีม Art ณ ตอนนั้นก็ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและพยายามแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้นอย่างดีที่สุดแล้ว

สิ่งที่ได้รับ

สิ่งที่ได้รับจากการทำงานในครั้งนี้คือเห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารแบบเห็นหน้าหรือเจอกันตัวต่อตัวเป็นอย่างมาก ในบางครั้งเราคิดว่าการสื่อสารเพียงแค่ผ่านเสียงนั้นเพียงพอแต่เนื่องจากการทำอย่างนั้นทำให้มีสิ่งเร้าและรบกวนเยอะมาก รวมถึงได้รับรู้ว่าการตรวจสอบข้อมูลและสิ่งของอย่างบ่อยครั้งก็เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างมากสำหรับฝ่ายศิลป์เพราะในบางครั้งถ้าเราประมาทเกินไปปัญหาข้างต้นที่ได้จะสามารถเกิดขึ้นอีกไม่ว่าตอนนั้นเราจะอยู่ในจุดไหนของสายอาชีพก็ตาม อีกทั้งได้เห็นข้อสำคัญของการวางแผนที่เรานั้นต้องเผื่อไว้หลายแผนหากเกิดปัญหาสุดวิสัยไม่ว่าจะเป็นอย่างเรื่องไวรัสโควิด-19 หรือจะเป็นปัญหาการเปลี่ยนบทหรือแม้กระทั่งปัญหาหน้ากองต่างๆ ถ้าเราคิดถึงแผนสำรองเผื่อไว้เป็นโครงตั้งแต่แรกเชื่อว่าการตั้งตัวของเราจะเป็นไปอย่างราบรื่นมากกว่าที่เป็นอยู่แต่เนื่องจากปัญหานี้ทำให้เราได้รับความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพิ่มด้วยอีกเช่นกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องการติดต่อประสานงานการวางแผนในระยะประชิดการกล้าที่จะตัดสินใจเพื่อให้งานได้เดินต่อ รวมถึงได้เรียนรู้ที่จะปล่อยวางปัญหาต่างๆที่ไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขได้ อย่ายึดติด อย่าเจ้าคิดเจ้าแค้น ให้รู้จักปลงเพราะทุกคนคือเพื่อนมนุษย์ ชีวิตเราต้องเดินต่อไป เพราะไม่ว่าปัญหาใดจะเกิดขึ้น ปัญหาเหล่านั้นจะให้บทเรียนกับเราเสมอการทำวิทยานิพนธ์ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกัน

สรุปผลของการศึกษาของผู้ออกแบบงานสร้างร่วม / ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย และ แต่งหน้าเอฟเฟค (Co-Art Director / Costume Designer and Special Effect Makeup)

ปัญหา

ปัญหาในช่วง Pre-Production

- ได้มีสถานการณ์ Covid19 มาใกล้กับวันที่จะต้องถ่าย ทำให้การถ่ายทำถูกเลื่อนออกไป ทำให้ปัญหาหลายๆอย่างตามมา เช่น การต้องเปลี่ยนเนื้อเรื่องเพื่อให้ไม่ส่งผลถึงความอันตรายในการที่จะต้องไปออกกอง เมื่อเนื้อเรื่องถูกเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำที่คิดไว้ ก็ต้องเปลี่ยนไปตามกัน เมื่อสถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้าที่ถูกคิดและซื้อไว้แล้วก็ต้องเปลี่ยน จากงบที่ทางเราพยายามจะประหยัดก็ต้องใช้จ่ายเพิ่มไป
- เมื่อสถานการณ์ Covid19 ยังไม่ดีขึ้นทำให้การคุยงาน การทำงานของเราถูกกระจายมากขึ้น ไม่ค่อยได้คุยกันสักเท่าไหร่ ต้องเป็นการ Work From Home จึงทำให้บางทีสิ่งที่เราต้องการจะสื่อสารออกไปมันยังไม่ได้ชัดเจนมากพอ
- มีการเปลี่ยนนักแสดงเกิดขึ้น ทำให้เสื้อผ้าที่มีตอนแรกและที่เคยFittingไปแล้ว ต้องFittingใหม่อีกรอบ และหาเสื้อผ้าที่เข้ากับนักแสดงใหม่อีกรอบ
- นักแสดงพ่อ ไม่เคยมาFitting
- ไม่มีการนัดFittingรอบที่สอง หลังจากที่เปลี่ยนเนื้อเรื่องทำให้เสื้อผ้าที่ถูกเปลี่ยนไม่ได้Fitting
- สุดท้ายปัญหาที่พบเจอแล้วรู้สึกทำให้เราเหนื่อย และเสียน้ำตากับมันคือการที่ผู้กำกับ ' ไม่เชื่อใจ ' แต่ทำต่อหน้า ' เหมือนไว้ใจเรา '

ปัญหาในช่วง Production

- เนื่องจาก Location ต้องจำกัดคน สมาชิกภายในกลุ่มบางคนจึงต้องทำมากกว่าหนึ่งหน้าที่ ในส่วนนี้จึงอาจทำให้งานล่าช้ากว่าที่ตั้งไว้

- Camera Operator มีงานต่อตลอด จึงทำให้การทำงานต้องเร่งรีบ ส่วนนี้ก่อให้เกิดความเครียดและกดดันภายในกอง
- วันแรกของการออกกอง ห้องมอนิเตอร์อยู่ห้องเดียวกับห้องพักนักแสดง ทำให้เกิดการรบกวนสมาธิในการทำงาน
- เนื่องจากต้องมีการประหยัดงบ ทำให้ต้องมีเพื่อนไปฝ่าย Art ไปส่งคนเท่ากับจะต้องเหลือ Art เพียงคนเดียวที่ต้องเก็บเซต เก็บพร็อบ ยกของกลับเข้าที่เดิม และเคลียร์งานส่วนตัวเองต่อ รวมๆ ก็คือ Location จำกัดคนคนมาช่วยน้อย
- เกิดปัญหาการให้คิวนักแสดงผิด ใน Scene ที่ต้องมีการใช้ Special Effect ทำให้เลือดที่เตรียมมาไม่พอใช้

การแก้ไขปัญหา

การแก้ไขปัญหาช่วง Pre-Production

- พยายามปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่ตัวเองเป็นปัญหา เช่น ตามงานเพื่อนไม่ค่อยทัน ส่วนตัวเป็นคนที่ไม่ได้หัวสมองไวขนาดนั้น
- พยายามที่จะคอยทักไปถามเพื่อนฝ่ายๆต่างๆเพื่อให้งานส่วนของ Art ไปในทิศทางเดียวกับเนื้อเรื่องมากที่สุด
- เป็นคนที่รู้จักคนค่อนข้างเยอะ จึงใช้ส่วนที่ตัวเองถนัดในการทักไปคุยกับคนอื่น ช่วยหาคนมาช่วยภายในกอง
- สอบถามรายละเอียดนักแสดงที่ไม่เคยมา Fitting ให้ดูแบบหมั่นสอบถามเรื่อยๆ ซึ่งผลก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรนักแสดงสามารถใส่ได้ปกติ
- หายืมเสื้อผ้ากับสปอนเซอร์ เพื่อประหยัดงบส่วนเสื้อผ้า แม้อาจจะต้องมีการลดถอนนิดหน่อยแต่ไม่หลุดกับโทนหรือสิ่งที่ Sketch ไว้ตอนแรก
- เปิดใจ พูดคุยกัน พูดถึงปัญหาที่เรากำลังพบเจอตอนนี้ การคุยกันเป็นทางออกที่ดีที่สุด
- ห้ามเหนื่อย
- สุดท้ายทำในส่วนของตัวเองให้ดีที่สุด เพื่อให้คนที่มองเราไม่ดี เปลี่ยนความคิดว่าเราก็มีดีเหมือนกัน และเมื่อใครต้องการความช่วยเหลือ หรือเราเห็นปัญหาส่วนไหนก็พยายามจะเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหาในจุดนั้นเท่าที่เราจะทำได้

การแก้ไขปัญหาช่วง Production

- ต้อง Check List และหมั่น Re-check ก่อนออกกองเสมอ จะทำให้เราได้ทบทวนในตัวเองไปด้วยว่าเราต้องทำอะไรบ้างในแต่ละตอนๆ และทำให้งานของเราจะไม่ล่าช้า
- เพื่อนๆภายในกองให้ความช่วยเหลือ และช่วยกันคิดแก้ไขปัญหาหน้ากองกันดี
- แยกห้องนักแสดง และ ห้องมอนิเตอร์ ทำให้การนั่งดูมอนิเตอร์ไม่ถูกรบกวน มีสมาธิมากขึ้น
- ทำเลือดขึ้นมาใหม่ โดยการใช้ของสวัสดิการที่มีอยู่

สิ่งที่ได้รับ

ทำให้ได้ประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น ได้รับประสบการณ์ในการทำงานกับคนจำนวนมาก รวมทั้งวิธีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก สอนให้เป็นคนคิดรอบคอบ และทำงานอย่างมีระบบระเบียบ สอนให้รู้ว่าทุกปัญหามันก็มีทางออกของมัน เราควรเลือกที่จะแก้ไขปัญหาดีกว่าที่จะหนีปัญหา

สรุปการศึกษาของ เขียนบท / PM (ผู้จัดการกองถ่าย)

ปัญหา

ด้านเขียนบทโดยรวมก็ผ่านไปได้ไม่พบปัญหาอะไรมาก หลักๆก็มีปรับเปลี่ยนแก้ไขบทตามสถานการณ์โควิดที่กำลังระบาด และด้วยโควิดนั่นเองก็ทำให้มีปัญหาอื่นๆตามมาด้วย เช่นเรื่องโล เพราะโลที่ใช้เป็นบ้านเพื่อนและบ้านเพื่อนก็มีผู้ใหญ่ คนแก่ด้วย เลยกลัวเรื่องนี้ กลัวจะมีปัญหาตามมาทีหลังถ้าคนในบ้านเค้าป่วย ก็เลยแก้ไขด้วยการบังคับให้ทุกคนเขียนไทม์ไลน์ของตัวเองทุกวันในระยะเวลา14วันก่อนออกกอง และระหว่างวันที่ถ่ายทำ และให้ทุกคนใส่maskตลอดเวลา และก็มีการรักษาความสะอาดมีเจลล้างมือ และวัดอุณหภูมิ ปัญหาต่อมาก็คือเรื่องอาหารบูด เพราะเราได้อาหารจากสปอนเซอร์มาเยอะเกินความต้องการไปพอสมควร ทำให้มันเหลือและไม่มีที่เก็บ ตู้เย็นในบ้านก็ไม่มีที่มากพอจะเก็บไว้ได้ทุกอย่าง และก็เรื่องความล่าช้าในการชงน้ำดื่ม จำนวนทีมงานในกองรวมๆมีเยอะ เลยเกิดความล่าช้าในการชงน้ำดื่มให้รวดเร็วพอที่จะให้กินกันทันทุกคนระหว่าง Cut แต่ดูแลนักแสดงได้ดีไม่มีปัญหาอะไร ต่อมาก็เจอปัญหาในเรื่องของยาที่มีไม่ครอบคลุมกับโรคที่เจอ เช่นน้องนักแสดงคนหนึ่งท้องเสีย เราไม่มียาแก้ท้องเสียเลย มีแต่ยาสามัญแก้ปวด อักเสบ และยาทำแผล จึงต้องรีบหาวิธีที่จะให้ได้ยามาให้นักแสดง และก็เจอปัญหาการโดนเทจากรุ่นน้องที่ตกลงกันว่าจะมาช่วยเรื่อง Sound ทำให้ต้องลดทอนเพื่อปรับเปลี่ยนตำแหน่งกันชั่วคราว และก็มีเรื่องการจอดรถนิดหน่อย เพราะเราไม่ได้บอกไว้ว่าควรจะจอดไว้ตรงไหนถึงจะไม่ชนกับมุมที่เราจะถ่าย ทำให้ต้องมีการย้ายรถนิดหน่อย แต่ปัญหารวมๆก็อยู่ในภาวะที่รับมือได้ไม่มีอะไรมาก

สิ่งที่ได้รับ

จากการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จนจบก็ได้เรียนรู้ในการปรับเข้าหากับเพื่อน ปัญหาต่างๆที่เจอก็ต่างผ่านไปได้ด้วยดี เพื่อนๆพร้อมช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอด แม้บางทีอาจจะมีไม่เข้าใจกันบ้าง เราก็คุยกันจนเข้าใจและไปด้วยกันต่อจนจบ ถ้าเราผิดเราก็เพียงขอโทษ และทุกๆเรื่องก็จะผ่านไปได้ดีเราก็ให้อภัยกัน ปรับและแก้ไขสิ่งที่รู้ว่าผิดพลาด แม้บางอย่างมันจะพลาดไปแล้วเราก็เอาข้อผิดพลาดไปแก้ไขต่อไปในอนาคต แน่นอนว่าบางทีก็มีเหนื่อยล้าและไม่พอใจกันบ้าง แต่ก็รู้สึกไม่เสียแรงที่เราทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ออกมาได้พร้อมกับเพื่อนๆในกลุ่มทุกคน รู้สึกขอบคุณทุกคนที่เดินทางกันมาไกลจนถึงขนาดนี้ ทุกคนเก่งมาก ที่ก้าวผ่านเรื่องราวทุกอย่างกันมาจนถึงช่วงสุดท้ายของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และรู้สึกขอบคุณทุกๆคนที่เข้ามามีส่วนร่วมกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งอาจารย์ ทีมงาน นักแสดง สปอนเซอร์ อุปกรณ์และส่วนอื่นๆ ณ ที่นี้ ขอบคุณทุกๆอย่างที่ทำให้มีภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดขึ้นมา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทภาพยนตร์สั้นเรื่อง Hello Strangers

hello strangers

บทภาพยนตร์โดยทีมเขียนบท

บทร่างที่ 12 ver. COVID19

22 กุมภาพันธ์ 2564

ติดต่อ pravinvit.19@gmail.com

1.ภายใน. บ้านคอปเตอร์ - กลางคืน (00.00)

ในเวลาเที่ยงคืน ห้องนอนของคอปเตอร์ที่ไม่ค่อยเป็นระเบียบมากเท่าไร และมีเสียงเพลงที่ออกมาจากลำโพงบลูธูทที่เขาเชื่อมไว้กับโทรศัพท์มือถือ

ทันใดนั้นเองเสียงเพลงก็ดับไปแล้วเป็นเสียงโทรศัพท์ของคอปเตอร์เข้ามาแทน คอปเตอร์เดินออกมาจากห้องน้ำหลังอาบน้ำเสร็จแล้วกดรับโทรศัพท์

ไทม์

กว่าจะรับ กูนึกว่ามึงโดนฆ่าตายไปแล้ว

คอปเตอร์

มึงโทรมามีไร เมื่อกี้ที่คุยกันเรื่องเพลงใหม่ก็เคลียร์แล้วไม่ใช่หรอวะ

ไทม์

ไม่ใช่เรื่องนั้นเว้ย นี่มึงยังไม่อ่านที่กูเพิ่งส่งไปหรอวะ

คอปเตอร์นั่งลงหน้าคอมปิดหน้าแชแนลYoutubeของตัวเองแล้วเปิดลิงค์ที่ไทม์ส่งมาให้เป็นรูปภาพ Account ทวิตเตอร์ทวิตพูดถึง ‘ครอบครัว Youtuber ที่แท้จริงแล้วเป็นพ่อแม่บุญธรรมและยังเคยเป็นฆาตกรฆ่าพ่อแม่แท้อีกด้วย'

ไทม์

แล้วกูก็คุ้นๆว่ามันมี Account ชื่อเดียวกันเลยเว้ยมาฟอลกูในไอจี
แถมยังกดไลค์รูปที่ลงกับมึง ทุกรูปเลยนะเว้ย

คอปเตอร์มาเข้าไอจีสาธารณะแล้วกดเปลี่ยนเป็นแอคส่วนตัวในคอมพิวเตอร์แล้วเห็น Account นั้นมาขอ Follow เขาในแอคส่วนตัวของเขา เขากดเข้าไปส่องแอคนั้นว่าเป็นใคร

ทันใดนั้นเองแม่เดินนำพร้อมเค้กวันเกิด ส่วนพ่อถือกล้องตามถ่าย พร้อมร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ทเดย์เข้ามาในห้อง คอปเตอร์ตกใจรีบปิดคอมแล้วหยิบเสื้อมาใส่

คอปเตอร์มองหน้าแม่แล้วไปเห็นกล้องในมือของพ่อทำให้เขาต้องแสร้งยิ้มทำเป็นดีใจออกมา

พ่อ

สุขสันต์วันเกิดนะครับลูกพ่อ ขอให้ลูกดังๆขึ้นไปอีก
มีแต่คนรักคนหลง มีเงินเยอะๆ
ถ้าไม่มีลูก ครอบครัวเราคงไม่ดังกันขนาดนี้หรอก

อะนี่ พ่อกับแม่ซื้อโทรศัพท์เครื่องใหม่มาให้

แม่

ขอพรแล้วเป่าเค้กสิลูก

หลังจากคอปเตอร์เป่าเค้กเสร็จพ่อหยิบของขวัญมาอีกชิ้นแล้วยื่นให้แม่

พ่อ

ส่วนนี่ของแม่นะครับ

สุขสันต์วันครบรอบแต่งงานของเราสองคนนะครับคุณ

เสียงโทรศัพท์คอปเตอร์ดังขึ้นซึ่งเป็นสายของคูเปอร์ คอปเตอร์หน้าเครียดเพราะคูเปอร์บอกว่าเขาขับรถชน คอปเตอร์หยิบกุญแจรถวิ่งลงไปด้านล่าง พร้อมพ่อแม่ที่วิ่งตามลงมา

2.ภายนอก. บ้านคอปเตอร์ - กลางคืน (00.30)

คอปเตอร์วิ่งลงมาที่หน้าบ้านแล้วจะเปิดประตูรถยนต์ น้องคูเปอร์โผล่ออกมาพร้อมเค้กวันเกิดอีกก้อนแปะไปที่หน้าของคอปเตอร์

คูเปอร์

เซอร์ไพรส์!

คอปเตอร์

มึงทำเชี่ยไรเนี่ย

แม่

อย่าว่าน้องสิลูก น้องตั้งใจเซอร์ไพรส์เลยนะ

ทุกคนหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน

เสียงชัตเตอร์เข้าดำ

3.ภายใน. ที่ทำงานพลอย - กลางวัน (15.00)

Content 'ส่องภาพวัยเด็กคอปเตอร์ ครบรอบ20ปี โตแล้วน่ากินมาก' มียอดแชร์และคนกล่าวถึงเป็นจำนวนมาก ทำให้ยอดคนดูคลิปนั้นสูงขึ้นมาก เธอดูรูปของคอปเตอร์ที่เธอเขียนขึ้นมาแล้วยิ้มหลังจากนั้นเธอเข้าไปส่องคอมเมนท์ที่จำนวนมากคนที่พูดถึงคอปเตอร์ในทางลวนลามในกระทู้ข่าว เธอก็กดเข้าไปดู Facebook แฟนเพจของครอบครัวคอปเตอร์ พวกเขาเลื่อนไปดูรูปภาพต่างๆทั้งรูปวัยเด็ก รูปที่คอปเตอร์ไปออกรายการทีวีต่างๆ รูปที่โดนแอบ

ถ่ายตามมหาวิทยาลัยที่พวกเขาอยู่ด้วยนั้น ที่แฟนเพจเอามาลงแล้วดู จากนั้นเธอก็โพสต์รูปภาพที่คอปเตอร์โดนเซอร์ไพรส์วันเกิดลงไปใน Facebook แฟนเพจ จากนั้นก็มีเสียงโทรศัพท์เข้ามา เธอรีบเก็บของต่างๆและถือของขวัญลุกออกไปจากโต๊ะทำงาน แล้วกดรับโทรศัพท์

4.ภายใน. ห้องคอปเตอร์ - กลางวัน (16.00)

คอปเตอร์ที่กำลังดู Content ที่แฟนเพจใน Facebook แอบถ่ายครอบครัวเขาเมื่อคืน จากนั้นจู่ๆเสียงแจ้งเตือนก็ขึ้นว่าเฟิร์สโทรเข้ามาหาเขา เขากดรับสายในคอมพิวเตอร์

เฟิร์ส

ว่าไงครับดาราใหญ่

ไทม์

กูเพิ่งรู้นะเนี่ยว่ามึงเป็นดาราตั้งแต่เด็ก
ตื่นเต้นว่ะ กูมีเพื่อนเป็นคนดัง

คอปเตอร์

มึงหยุดล้อกูได้แล้ว กูไม่ได้อยากทำสักหน่อย
สรุปมึงคิดว่าเพลงที่กูทำมาต้องแก้ตรงไหนอีกบ้าง

เฟิร์ส

ทำมาเป็นเปลี่ยนเรื่อง เออ เดี๋ยวกูเอาไปทำต่อให้
แล้วพรุ่งนี้รีบลงเลย

ไทม์

เนี่ย ถ้ามึงมาเช่าคอนโดอยู่กับกู
ก็ไม่ต้องลำบากแบบนี้หรอก

เฟิร์ส

เออ พรุ่งนี้ปล่อย แล้วเรามาไลฟ์เล่นดนตรีสดเลย
เรียกยอดวิวหน่อย

คอปเตอร์

เชี่ย พรุ่งนี้กูต้องไปถ่ายคลิปกับที่บ้านว่ะ

ในขณะนั้นเองก็มีเสียงโทรศัพท์เข้ามา เป็นเบอร์แปลก คอปเตอร์กดรับสายโทรศัพท์

คอปเตอร์

หวัดดีครับ อ๋อ โอเครครับ

คอปเตอร์เปิดหน้าต่างเห็นคนส่งของมาส่งอยู่ข้างหน้าบ้าน

คอปเตอร์

รอแปปนึงนะครับ เดี๋ยวผมลงไป

เฟิร์ส

ใครวะมึง

คอปเตอร์ออกไปจากห้อง

5.ภายนอก. หน้าบ้านคอปเตอร์ - กลางวัน (16.30)

คอปเตอร์เดินออกมารับที่หน้าบ้านของตัวเองแล้วพยายามมองว่ามีใครคนอื่นที่ตามมาอีกหรือป่าว เขารับของแล้วเขาก็หยิบของแล้วดูชื่อที่ของว่าส่งมาจากใคร แล้วเขาเดินกลับเข้าไปที่บ้าน

6.ภายใน. ห้องคอปเตอร์ - กลางวัน (16.40)

คอปเตอรกำลังแกะกล่องของที่ส่งมา ในขณะที่เขาก็ยังไม่ได้วางสายจากเพื่อน

คอปเตอร์

พวกมึงส่งของขวัญแกล้งกูปะเนี่ย

ไทม์

น้ำหน้าอย่างพวกกูนี่นะ จะส่งของขวัญให้มึง

คอปเตอร์

เคๆ กูเชื่อมึง

คอปเตอร์แกะของขวัญออกมาเจอกับหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวฆาตกรรมที่พ่อแม่ตาย เหลือเด็กทารกผู้ชายสองคน แล้วลูกสาวหายตัวไป

คอปเตอร์

พวกมึงเล่นเหี้ยไรเนี่ย

เฟิร์ส

ด่ากูทำไมวะ

คอปเตอร์

ก็พวกมึงส่งอะไรก็ไม่รู้มาให้กู
กูรู้ตั้งแต่เห็นชื่อคอนโดพวกมึงละ
มันเขียนว่าส่งมาจากคอนโดมึงอะ

ไทม์

ก็เหี้ยละไอคอป พวกกูไม่ได้ส่งอะไรไปเลย
กูไม่เกี่ยวเหี้ยไรเลย

คอปเตอร์

ไอไทม์ เมื่อวานมึงก็พูดถึงเรื่องนี้
พวกมึงกำลังวางแผนแกล้งกูใช่ปะ
ชีวิตกูก็มีContentจากพ่อแม่มากเกินไปอยู่แล้วนะเว้ย

ทันใดนั้นเองพลอยก็เปิดประตูเข้ามาในห้องของคอปเตอร์

พลอย

คอปเตอร์ คูเปอร์กลับมาแล้วนะ

พลอยเดินเข้ามาหาคอปเตอร์

พลอย

คุยกับเพื่อนๆกันอยู่หรอ
สวัสดีนะไทม์ เฟิร์ส เป็นไงบ้างเนี่ย ไม่ได้เจอกันเลย

คอปเตอร์พับหน้าจอโน้ตบุ้คลงไป

คอปเตอร์

พี่พลอยนี่มันห้องผมนะพี่ ออกไปก่อนนะครับ

พลอย

เดี๋ยวนี้ อ่านหนังสือพิมพ์ด้วยหรอคอป
ไหนพี่ขอดูหน่อยดิ อ่านเรื่องอะไร

พลอยเดินไปข้างหลังคอปเตอร์แล้วมองหนังสือพิมพ์ที่คอปเตอร์อ่านอยู่ คูเปอร์เดินเข้ามาดูพร้อมพลอย คอปเตอร์หยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่น

พลอย

ข่าวนี้ดังมากเลยนะ ตอนนั้นพี่อายุเท่าเด็กผู้หญิงที่หายตัวไปเลย
น่าสงสารลูกอีกสองคนมาก ยังไม่ทันได้รู้จักพ่อแม่เลย ก็โดนฆ่าไปแล้ว
แล้วนี่คอปเตอร์ไปเอาข่าวมาจากไหนหรอ

คูเปอร์

พี่แม่งคิดมาก เพื่อนมันแกล้งขำๆปะ

คอปเตอร์หยิบโทรศัพท์ขึ้นมาแล้วเปิดไอจีกดส่งข้อความไปหา Account นั้นว่า Account นั้นเป็นใคร เสียงแจ้งเตือนโทรศัพท์สักคนดังขึ้น คอปเตอร์หันไปมองเห็นคูเปอร์หยิบโทรศัพท์มาพอดี คอปเตอร์นั่งอ่านข้อความในทวิตนั้น

คูเปอร์

ลงไปข้างล่างกันพี่ พ่อกับแม่มาแล้ว

คูเปอร์และพลอยเดินออกไปจากห้องคอปเตอร์ แล้วทันใดนั้นเอง Account นั้นก็ส่งข้อความกลับมา เป็นรูปของพ่อในอดีตที่กำลังถือมีดชี้ใครบางคนอยู่ Account ขึ้นว่าอ่านแต่ไม่มีข้อความตอบมาที่คอปเตอร์ คอปเตอร์เก็บมือถือแล้วเดินออกจากห้อง จากนั้นเสียงโทรศัพท์คอปเตอร์ก็ดังขึ้น เป็นไทม์ที่โทรมา

ไทม์

มึงเห็นในทวิตยังวะ

ครอบครัวพวกมึงดังอีกละ

คอปเตอร์

อะไรวะมึง

ไทม์

เรื่องที่กูส่งให้มึงเมื่อคืน
คนรีมันเป็นพันละ

คอปเตอร์เปิดทวิตเตอร์ พร้อมเห็นแฮชแท็กที่ด่าครอบครัวของเขาถูกคนพูดถึงในทางแย่เป็นจำนวนมาก

7.ภายใน. บ้านคอปเตอร์ - กลางคืน (19.00)

พ่อแม่ คูเปอร์และพลอย กำลังกินข้าวกันอย่างมีความสุข แต่คอปเตอร์กำลังนั่งคิดอะไรบางอย่างอยู่ไม่ค่อยมีความสุขบนโต๊ะอาหารในวันนี้

พ่อ

นอกจากวันนี้เราจะฉลองวันเกิดคอปเตอร์แล้ว
เรายังฉลองที่ครอบครัวของเรา
มีคนติดตามช่องYoutubeถึง 10ล้านคนกันด้วย

พลอย

ขอบคุณคุณพ่อคุณแม่นะคะ ที่ชวนพลอยมาร่วมโต๊ะด้วย

พ่อ

ไม่เป็นไรลูก ก็ถือว่าขอบคุณพลอยด้วยไง
ที่ช่วยเขียนข่าวให้พวกเรามาสองปี
แล้วยังมาช่วยดูแลไอสองพี่น้องอีก

แม่

คอปเตอร์เป็นอะไรเปล่า?
เดี๋ยวไลฟ์แกะของขวัญจากแฟนๆนะลูก
รีบจัดการตัวเองให้เรียบร้อย

พ่อลุกออกไปตั้งกล้องแล้วมองของขวัญ

พ่อ

แฟนๆส่งของขวัญมาให้เยอะเลย สมัยพ่อวัยรุ่น
ไม่มีแบบนี้เลยนะเนี่ย

สายตาของคอปเตอร์มองพ่อด้วยสายตาหวาดระแวง

คูเปอร์

แล้วตอนพ่อวัยรุ่น พ่อดังเหมือนพวกผมเลยหรอครับ (หัวเราะ)

แม่

จะไลฟ์ได้รึยังพ่อ

พลอยและพ่อหยิบของขวัญเอามาเรียงให้คอปเตอร์ คูเปอร์และคอปเตอร์เริ่มแกะที่ของขวัญจากYoutubeที่เป็นโล่รางวัลครบ10ล้านผู้ติดตาม

คูเปอร์

วันนี้ก่อนที่จะให้พี่คอปแกะของขวัญของตัวเอง
ผมจะมาโชว์ของขวัญจากทุกคนก่อนครับ
นั่นก็คือโล่รางวัลครบ10ล้านซับนั่นเอง
ขอบคุณทุกคนมากเลยนะครับ

คอปเตอร์หยิบโล่มาโชว์แฟนคลับทุกคน

คูเปอร์

ต่อไปเป็นพี่แล้ว เรามาเริ่มแกะของขวัญ
ของพี่คอปกันดีกว่า งั้นมาเริ่มกันเลย

คอปเตอร์เริ่มแกะของขวัญไปเรื่อยๆ จนไปเจอของขวัญชิ้นหนึ่ง ทำให้เขางง เขาเจอเป็นแฟลชไดรฟ์กับรูปเด็กผู้หญิงจำนวนหนึ่งที่ส่งมา

คูเปอร์

เปิดเลยๆพี่

คอปเตอร์มองหน้าแม่

แม่

เปิดเลยลูก จะได้ดูไปพร้อมๆกันเลย

คอปเตอร์ลุกขึ้นเอาแฟลชไดรฟ์ไปเสียบที่คอมพิวเตอร์ของที่บ้าน ส่วนคูเปอร์ถือกล้องตามไปที่โต๊ะคอม แต่ทันใดนั้นเมื่อเขาเปิดคอม คอปเตอร์เห็นโฟลเดอร์ 'ฟุตเทจตามคอปเตอร์และคูเปอร์' เขาก็ได้กดโฟลเดอร์นั้น

คอปเตอร์เห็นคลิปตัวเองโดยแอบถ่ายชีวิตเค้าในหลายๆวัน

คอปเตอร์

นี่พ่อกับแม่แอบตามถ่ายผมหรอครับ

แม่เดินมาหาคูเปอร์พร้อมเอาโทรศัพท์มากดปิดไลฟ์ไปก่อน

คอปเตอร์

ไม่มีใครจะพูดอะไรหน่อยหรอครับ

พ่อ

ก็แค่ถ่ายเก็บไว้ทำคลิปเล่นๆเองน่ะลูก ใจเย็นๆก่อน

คอปเตอร์

ผมเคยบอกไปแล้ว ถ้าจะทำอะไรให้บอกกันก่อน
แค่มีพี่พลอยมาตามอยู่ตลอดแค่นี้ผมก็รู้สึกอึดอัดมากพอแล้ว
แล้ววันที่ผมไปกับเพื่อน แม่ถามไอเฟิร์สไอไทม์แล้วหรอ
ว่ามันให้ถ่ายหรือเปล่า

คอปเตอร์นิ่งไปสักพัก

คอปเตอร์

ผมลืมไป เกิดในครอบครัวนี้
มันไม่มีคำว่าส่วนตัวอยู่แล้ว

พ่อ

ก็เป็นอาชีพของพ่อแม่ เงินที่คอปเตอร์ใช้อยู่
มันก็มาจากสิ่งที่พ่อแม่ทำทั้งนั้นนะลูก

คูเปอร์

พี่ใจเย็นๆก่อนเดะ พี่ก็ไม่ได้ไปทำอะไรผิด
แค่โดนถ่ายเอง ผมก็ยังโดนเลย
ก่อนจะลงคลิปเดี๋ยวพ่อกับแม่ก็เอาให้เราดูอยู่แล้ว จะซีเรียสทำไมเนี่ยพี่

คอปเตอร์

เปอร์ ถ้ามึงยังโอเค ก็เรื่องของมึง
แล้วมึงรู้ปะว่าตอนนี้มีคนว่าพ่อแม่ว่าเป็นฆาตกร มึงยังไม่รู้อีกหรอ
มึงดูพ่อแม่เราดิ ไม่เห็นจะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย

คูเปอร์เปิดโทรศัพท์แล้วเข้าไปเห็นในทวิตเตอร์มีคนพูดถึงครอบครัวเขาว่าเป็นฆาตกรจำนวนมาก

คูเปอร์

เรื่องมันยังไงหรอครับแม่

พ่อ

คูเปอร์ไม่ต้องไปสนใจหรอก
คนในเน็ตจะพูดอะไร มันไม่เห็นมีหลักฐานเลย

คูเปอร์

โอเคครับพ่อ

คอปเตอร์

ไม่ต้องไปสนใจหรอครับ
ในทวิตเตอร์เค้าบอกกันว่าพ่อกับแม่ไม่ใช่พ่อแม่แท้ๆของผม
แถมยังเป็นฆาตกรอีก ตอนแรกผมก็ไม่เชื่อหรอกครับแม่

จนมีใครก็ไม่รู้ส่งพวกหลักฐานบ้าบอนี่มาให้ผมเต็มไปหมด

คอปเตอร์

พ่อแม่ไม่เคยให้พวกผมสนใจอะไรหรอกครับ
ให้ผมสนใจแค่สิ่งที่พ่อแม่ต้องการให้ผมสนใจเท่านั้นแหละ
ตอนนี้ผมเริ่มเชื่อที่ในเน็ตเค้าพูดกันแล้วแหละ
ไม่ใช่จากหลักฐานนะครับ แต่เป็นจากสิ่งที่พ่อกับแม่ทำ
ไม่รู้ว่ามองว่าผมเป็นลูกหรือว่าเป็นแค่ตัวหาเงินมาให้พ่อกับแม่อะ

คูเปอร์

พี่แม่งก็หยุดทำตัวมีปัญหาได้แล้ว

คอปเตอร์กระชากคอเสื้อคูเปอร์

คอปเตอร์

ไอเหี้ยเปอร์ ถ้ามึงเห็นกูเป็นตัวปัญหา
มึงก็อย่ามายุ่งกับกูดิ

คอปเตอร์หันไปมองคูเปอร์ แล้วเดินไปหยิบแฟลชไดรฟ์และรูปเด็กผู้หญิงขึ้นไปบนห้องของเขา

แม่

พรุ่งนี้10โมงออกจากบ้านนะ

8.ภายใน. ห้องคอปเตอร์ - กลางคืน (23.00)

คอปเตอร์หยิบโทรศัพท์ขึ้นมา แจ้งเตือนมีเพื่อนๆส่งมาสุขสันต์วันเกิดเขา และเขาก็กดเข้าไปดูสตอรี่ไอจีของเฟิร์ส ในช่วงที่เขาถ่ายสตอรี่ในตอนที่ไทม์มาหาเฟิร์สที่คอนโด แต่บังเอิญไปติดผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังส่งของให้เมซเซนเจอร์อยู่ ซึ่งแต่งตัวคล้ายกับว่าเป็นพลอย ทันใดนั้นเองไลน์กลุ่มเพื่อนก็เด้งขึ้น เฟิร์สส่งรูปพลอยวัยเด็กที่พลอยลงไอจีมาในกลุ่มไลน์ คอปเตอร์หยิบหนังสือพิมพ์ออกมาแล้วเขาพบว่าเด็กผู้หญิงในข่าว กับรูปเด็กผู้หญิงที่เขาได้มาหน้าเหมือนกันและยังเป็นคนเดียวกันกับพลอย ทำให้เขารู้แล้วว่าพลอยเป็นคนอันตราย

9.ภายใน. บ้านคอปเตอร์ - กลางคืน (00.00)

เวลาเที่ยงคืน คอปเตอร์ออกมาจากห้องเดินไปห้องคูเปอร์ก็ไม่เจอใครอยู่ เขาเดินไปเคาะห้องพ่อแม่ก็ไม่มีใครออกมาเปิด เขาจึงลงไปที่ชั้นหนึ่งของบ้านอย่างรวดเร็ว

10.ภายใน. บ้านคอปเตอร์ - กลางคืน (00.30)

เสียงภาพยนตร์ที่คูเปอร์เปิดดูดังอยู่พร้อมเสียงโทรศัพท์ของคูเปอร์ที่ดังขึ้นมา คูเปอร์นั่งไถหน้าจอโทรศัพท์พลอยเพื่อดูหลักฐาน พร้อมกับพลอยที่นั่งบนโซฟาข้างๆกับคูเปอร์

คูเปอร์

นี่พี่จะบอกว่าพี่เป็นพี่สาวแท้ๆของผมเนี่ยนะ
แล้วผมยังเป็นลูกบุญธรรมอีก แล้วพ่อแม่ผมเป็นฆาตกร
ที่ฆ่าพ่อแม่จริงๆผมอีก

พลอย

แกเชื่อพี่นะคูเปอร์ คูเปอร์เห็นหลักฐานทั้งหมดในเน็ตแล้วใช่ไหม
พี่เป็นคนหามาให้เลยนะ

คอปเตอร์

ทำไมพี่พลอยยังไม่กลับบ้านอีก

พลอย

ก็พี่ช่วยอยู่ดูแลคูเปอร์ไง คูเปอร์ยังไม่อยากให้พี่กลับใช่ป่าว

คอปเตอร์

แล้วพ่อกับแม่ไปไหน ทำไมไม่อยู่บนห้อง

พลอย

พ่อกับแม่เค้าก็ออกไปข้างนอกกันสองคนไง
วันนี้วันครบรอบแต่งงานของพ่อกับแม่นะ

คอปเตอร์เดินไปหาคูเปอร์พร้อมดึงคูเปอร์ขึ้นมา แต่คูเปอร์สะบัดมือหนี

คูเปอร์

ไหนพี่บอกอย่ามายุ่งกับพี่ไง
แล้วพี่จะมายุ่งกับผมทำไม

พลอย

คุยกันดีๆนะ เราเป็นพี่น้องกัน

คอปเตอร์

พี่ทำแบบนี้ไปเพื่ออะไร

พลอย

เพราะว่าฉันเป็นห่วงพวกแกไง
นั่นไม่ใช่พ่อแม่ของแกนะคอปเตอร์
แกจำไม่ได้เลยหรอ ตอนที่มีคนเข้ามาที่บ้านเราแล้วฆ่าพ่อแม่เรา
ฉันขอโทษนะที่ตอนนั้นพาแกหนีออกมาไม่ได้
จนพวกแกต้องทนอยู่กับฆาตกรที่ฆ่าพ่อแม่พวกเรา

คอปเตอร์พยายามนึกเรื่องที่พลอยเล่า แต่เขากลับจำอะไรไม่ได้เลย

พลอย

ไปด้วยกันเถอะคอปเตอร์
หนีจากครอบครัวที่ไม่เคยเห็นแกเป็นลูก

คูเปอร์เริ่มกลัวและกังวลกับสิ่งที่พลอยพูดทำให้เขาเริ่มร้องไห้ออกมา

พลอย

คูเปอร์ตั้งแต่แกเกิดมา แกเคยได้ลองทำอะไรตามใจตัวเองไหม
สุดท้ายแล้วไม่พวกมันเลือกให้ ก็แฟนคลับแกเลือกให้อยู่ดี

คูเปอร์

แต่ผมก็มีความสุขนะครับพี่

คอปเตอร์

พี่ก็รู้ผมรู้สึกยังไงมาตลอด
ทำไมเพิ่งมาเอาตอนนี้

พลอย

หนีจากพวกมันไปกับพี่นะคอปเตอร์ นะคูเปอร์
พี่จะพาพวกแกไปบ้านจริงๆของพ่อแม่เรานะ

พลอยเดินไปเก็บของแล้วจะพาคูเปอร์และคอปเตอร์หนีไป แต่เมื่อเธอจะไปเปิดประตูก็เจอกับพ่อแม่ของคอปเตอร์ที่เปิดเข้ามาในบ้านพอดี ทำให้พลอยตกใจเป็นอย่างมาก พลอยจึงเดินกลับเข้ามาอยู่ในบ้าน

พ่อ

อ้าว ลูกๆยังไม่นอนกันอีกหรอ ดึกแล้วนะ
แล้วทำไมพลอยยังไม้กลับอีก

พ่อแม่เดินเข้ามาในบ้าน แม่มองไปที่คอปเตอร์และคูเปอร์ เห็นสภาพทั้งสองคนที่อยู่ในอาการเสียใจและตกใจกับสิ่งตรงหน้า

แม่

พลอย แกพูดอะไรกับคอปเตอร์คูเปอร์

คอปเตอร์

แม่ครับ เรื่องที่พี่พลอยบอกว่าแม่กับพ่อเป็นฆาตกรมันคือยังไงหรอครับ

แม่

แกอย่าไปเชื่อคนในโซเชียลได้มั้ยคอป

คอปเตอร์

จะไม่ให้ผมเชื่อได้ไง ก็หลักฐานมันชัดขนาดนี้

พ่อ

หลักฐานที่ลูกเห็น พวกเราร่วมกันทำขึ้นกับพลอยเองลูก
พ่อกับแม่วางแผนจะทำคลิปแกล้งลูก เลยขอให้พลอยมาร่วมมือ

พลอย

ไม่จริงนะคอปเตอร์ แกต้องเชื่อพี่
พี่เป็นพี่สาวของแกจริงๆนะ
แกอย่าไปเชื่อพวกคนแปลกหน้าที่หลอกแกดิ

พ่อเดินเข้าไปตบหน้าพลอยจนพลอยล้มลงไป

พ่อ

แกหยุดบ้าได้แล้ว!

พลอยสะบัดหน้ากลับมาเห็นเลือดที่ไหลออกมาจากที่ปากพลอย

พลอย

มันคือเรื่องจริง
เรื่องจริงที่พวกแกไม่มีปัญหาเงินเอง

แม่เดินเข้าไปใกล้หน้าพลอย แล้วจับไปที่แขนพลอย

แม่

ก็นี่มันของของฉัน ฉันจะใช้หาเงินหรือจะใช้ทำอะไรก็ได้
แกคิดว่าทำแบบนี้แล้วจะเอาลูกไปจากฉันได้หรอ

พลอย

สองคนนั้นไม่ใช่ลูกแก

พลอยพูดไม่ทันจบ แม่ถ้วยรางวัลกันที่อยู่ข้างๆแล้วฟาดไปที่หน้าพลอยจนทำให้พลอยเสียชีวิต

คูเปอร์และคอปเตอร์ตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะตอนนี้พ่อแม่ของเขาได้กลายเป็นฆาตกร ทำให้พวกเขาเริ่มคิดแล้วว่าสิ่งที่พลอยพูดอาจเป็นเรื่องจริง

11.ภายใน. ห้องคอปเตอร์- กลางคืน (02.00)

ภาพห้องคอปเตอร์ที่เละเทะ ข้าวของกระจัดกระจายอยู่เต็มพื้น และคลิปYoutubeที่พวกเขากำลังทำอาหารกันกับครอบครัวกันอย่างมีความสุข คงเล่นอยู่ในคอมพิวเตอร์ของคอปเตอร์ และเสียงคอปเตอร์ที่ตะโกนออกมาอย่างเจ็บใจ

ภาคผนวก ข

ส่วนของ Casting Director

- บทสัมภาษณ์และบทแสดงที่ใช้สำหรับ วัน 'Scene Test'

1. บทสัมภาษณ์ตัวละคร 'คอปเตอร์'

1. คิดยังไงกับการที่เรามีชื่อเสียง ชอบหรือไม่ชอบ มันมีผลดีผลเสียต่อเรายังไง

2. ตั้งแต่เด็กจนโต เคยมีคนแอบซื้อน้ำ ซื้อของมาให้ไหม ถ้ามีเราจะตามหาไหมว่าใครเป็นคนซื้อให้ หรือจะไม่สนใจแค่ได้กินก็พอ

3. พ่อแม่เคยให้เราทำในสิ่งที่ไม่ชอบไหม ถ้าเคยเราแสดงออกยังไง ทำไมเราถึงยอมทำตามที่เขาบอก หรือถ้าเราปฏิเสธ จะปฏิเสธยังไง

4. ถ้าสมมุติมีคนกล่าวหาว่าพ่อแม่ เป็นฆาตกร เราใช้ชีวิตอยู่เฉยๆ แต่อยู่ๆหลักฐานที่เกี่ยวกับครอบครัวเราก็โผล่มาให้เราได้เห็นตงิดใจ รวมถึงมีคนที่เรารู้จักก็เห็นด้วยกับสถานการณ์ดังกล่าว แต่พ่อแม่บอกไม่ได้ทำ เราจะเชื่อใคร

5. พ่อแม่สนับสนุนหรือชอบให้เราทำในวงการบันเทิงไหม

2. 'Scene Test' บทคอปเตอร์ เล่น 2 บท

2.1 Scene Test ที่ 1 บทคอปเตอร์ (Castเดี่ยว มีทีมงานต่อบทให้)

Situation : ในขณะที่พ่อแม่กำลังอัดคลิปรีวิวโรงแรม คอปเตอร์ไม่สนใจใครทั้งนั้น สนใจแต่โทรศัพท์ในมือ ที่กำลังอ่านเมนชั่นที่พูดถึงพ่อแม่ตัวเองว่าเป็นฆาตกรในเทรนด์ทวิตเตอร์

ความต้องการของคอปเตอร์ในSceneนี้ : ต้องการอยากรู้ความจริง แต่แม่กลับไม่อธิบายอะไรเลย (คอปเตอร์ไม่พอใจที่แม่พูดจาเหมือนไม่มีไรเกิดขึ้น อึดอัด)

ความต้องการของแม่ในSceneนี้ : ต้องการรีวิวโรงแรม ไม่อยากให้ลูกสนใจเรื่องข่าว (เนื่องจากเป็นข่าวปลอมที่ตัวเองจับมือกับพลอยสร้างขึ้นมา)

คูเปอร์

ตอนนี้แฮชแท็กว่าครอบครัวเราขึ้นอันดับหนึ่งในทวิตเตอร์เลย มีคนรุมด่าพวกเราเยอะมากเลยครับแม่

แม่

อย่าไปสนใจเลยลูก ไม่ต้องไปอ่านให้ปวดหัวด้วยนะ

คอปเตอร์

ไม่ต้องไปสนใจหรอครับแม่ ผมทำแบบแม่ไม่ได้หรอกครับ ในทวิตเตอร์เค้าบอกกันว่าพ่อกับแม่ ไม่ใช่พ่อแม่แท้ๆของผม แถมยังเป็นฆาตกรอีก ตอนแรกผมก็ไม่เชื่อหรอกครับ จนมีใครก็ไม่รู้ส่งพวกหลักฐานบ้าบอนี่มาให้ผมเต็มไปหมด

แม่

แกหยุดทำตัวมีปัญหาได้แล้วคอป เลิกพูดจาเพ้อเจ้อสักที

คอปเตอร์

ตอนนี้ผมเริ่มเชื่อที่ในเน็ตเค้าพูดกันแล้วแหละ ไม่ใช่จากหลักฐานนะครับ แต่เป็นจากสิ่งที่พ่อกับแม่ทำ ไม่รู้ว่ามองว่าผมเป็นลูกหรือว่าเป็นแค่คนหาเงินมาให้พ่อกับแม่กันแน่ ไม่เคยสนใจความรู้สึกของพวกผมเลยสักนิด

Improvise

2.2 Scene Test ที่ 2 บทคอปเตอร์ โดยการCastคู่กับคูเปอร์ (พี่ชายน้องชาย ดูเคมีความเข้ากัน โดยมีการให้ประโยคเริ่มมาสองประโยค จะได้ดูไหวพริบและการแก้ปัญหาของตัวละคร และความเข้าใจในบทมากยิ่งขึ้น)

Situation : วันเกิดคอปเตอร์ กำลังแกะกล่องของขวัญที่เหล่าบรรดาแฟนคลับคอปเตอร์ส่งมา คูเปอร์ช่วยแกะของขวัญด้วยความตื่นเต้น

ความต้องการของคอปเตอร์ : แกะของขวัญ

ความต้องการของคูเปอร์ : ต้องการช่วยพี่แกะ เผื่ออยากได้ของในกล่อง

คูเปอร์

โห.....แฟนๆส่งของขวัญมาให้เยอะเลยอะพี่คอป งั้นผมขอช่วยแกะของขวัญละกันนะ

เยอะขนาดนี้พี่คอปแกะคนเดียวไม่ไหวหรอก เนาะ มาๆผมเป็นห่วง (พูดด้วยน้ำเสียงร่าเริง ตื่นเต้น)

คอปเตอร์

ไม่ต้องมาพูดเลยไอคอป อยากได้ของในกล่องก็บอกมาตรงๆ

อ้าปากที พี่ก็เห็นลิ้นไก่แกและ....

อยากได้อะไรก็บอกละกัน

Improvise

---

3. เสื้อผ้าและ Make up ของคอปเตอร์ ที่ใช้ในวันทำ 'Scene Test' (ในส่วนของกางเกงจะให้นักแสดงเตรียมมา ส่วนเสื้อทางเราจัดเตรียมไว้ให้) ส่วนการแต่งหน้า ไม่ต้องมีการแต่งหน้าใดๆ ทางเราจัดเตรียม Standby ไว้เรียบร้อย อาจจะเป็นการทาคอนซิลเลอร์บริเวณสิว รอยดำรอยแดง รวมถึงใต้ตา และจัดแต่งทรงผมให้ดูดี เนื่องจากในบทนี้ต้องหน้าตาดีแต่งตัวดี

4. บทสัมภาษณ์ตัวละคร 'คูเปอร์'

4.1 ปกติเป็นคนแบบไหน ร่าเริง เข้ากับคนง่ายมั้ย ? จุดอ่อนในตัวเองคืออะไร ขี้เล่นเป็นยังไงแสดงเล่นๆให้ดูหน่อย

4.2 เวลาที่เราไม่พอใจมากๆ เรามีวิธีจัดการกับอารมณ์ตัวเองยังไง เช่น อยู่คนเดียวเงียบๆ หรือทำอะไร

4.3 คิดยังไงกับการที่เรามีชื่อเสียง มันมีผลดีต่อเรายังไง

4.4 ถ้าพ่อแม่ให้เราทำอะไร เราจะทำตามไหม

4.5 ถ้าเราได้ข่าวว่าพ่อแม่เคยทำร้ายหรือฆ่าคน ทั้งๆที่เราคิดว่าเขาไม่น่าเป็นคนแบบนั้น แล้ววันหนึ่งเรากลับเห็นพ่อแม่ทำร้ายคนต่อหน้าเรา เราจะคิดว่าข่าวที่เราได้ยินมาเป็นเรื่องจริงมั้ย จะทำตัวยังไงต่อไป ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นมั้ย

4.6 รู้สึกยังไงถ้ามีคนด่าหรือพูดถึงครอบครัวเราในสื่อโซเชียลเป็นจำนวนมาก สนใจมั้ย? มันมีผลกระทบต่อจิตใจเราเปล่า

5. 'Scene Test' บทคูเปอร์

5.1 Scene Test ที่ 1 เล่นเดี่ยว โดยทีมงานเป็นผู้ต่อบทให้

Situation : หลังจากที่คูเปอร์ได้รู้ความจริง จึงไม่พอใจพ่อแม่เป็นอย่างมาก รีบหนีออกมาคนเดียวเงียบๆ และโทรหาพลอยให้พลอยมารับ พลอยมาถึง จึงเกลี้ยกล่อมให้คูเปอร์หลงเชื่อเรื่องที่ตัวเองสร้าง

ความต้องการของคูเปอร์ : ไม่อยากอยู่ที่รีสอร์ต จึงโทรเรียกพลอยมารับกลับบ้าน แต่พลอยกลับเล่าเรื่องบางอย่างที่ตนไม่เคยรู้มาก่อน ไม่เข้าใจในสิ่งที่พลอยกำลังพูด

ความต้องการของพลอย : ต้องการให้คูเปอร์ยิ่งไม่พอใจพ่อแม่ ให้เชื่อในสิ่งที่ตนสร้าง

พลอย

คูเปอร์เชื่อพี่สิ ไม่ต้องอยู่แล้วบ้านหลังนี้อะ

คูเปอร์

พี่พลอยทำไมพูดแบบนี้อะ

พลอย

ตั้งแต่แกเกิดมา แกเคยได้ลองทำอะไรตามใจตัวเองไหม นอกจากทำตามพวกมัน

คูเปอร์

แต่ผมก็มีความสุขดีนะครับพี่

และที่พี่บอกว่าพี่เป็นพี่สาวแท้ๆของผม แล้วผมยังเป็นลูกบุญธรรมอีก

ที่ผ่านมาผมอยู่กับครอบครัวที่ฆ่าพ่อแม่จริงๆของผมงั้นหรอครับ

นี่พี่กำลังล้อผมเล่นใช่ไหมครับ (พูดไปหัวเราะแบบเจื่อน)

Improvise

สายตามองไปเห็นแม่ กำลังยืนอยู่ (ดูสีหน้าแววตา)

5.2 Scene Test ที่ 2 บทCastคู่กับคอปเตอร์ (พี่ชายน้องชาย ดูเคมีความเข้ากัน ที่ให้ประโยคเริ่มมาสองประโยค จะได้ดูไหวพริบและการแก้ปัญหาของตัวละคร และความเข้าใจในบท)

Situation : วันเกิดคอปเตอร์พี่ชายตัวเอง พี่กำลังแกะกล่องของขวัญที่เหล่าบรรดาแฟนคลับส่งมา คูเปอร์ช่วยแกะของขวัญด้วยความตื่นเต้น ลุ้นว่าของขวัญข้างในเป็นอะไรบ้าง

ความต้องการของคอปเตอร์ : แกะของขวัญ

ความต้องการของคูเปอร์ : ต้องการช่วยพี่แกะ เพื่ออยากได้ของในกล่อง

คูเปอร์

โห.....แฟนๆส่งของขวัญมาให้เยอะเลยอะพี่คอป งั้นผมขอช่วยแกะของขวัญละกันนะ

เยอะขนาดนี้พี่คอปแกะคนเดียวไม่ไหวหรอก เนาะ มาๆผมเป็นห่วง (พูดด้วยน้ำเสียงร่าเริง ตื่นเต้น)

คอปเตอร์

ไม่ต้องมาพูดเลยไอคอป อยากได้ของในกล่องก็บอกมาตรงๆ

อ้าปากที พี่ก็เห็นลิ้นไก่แกและ....

อยากได้อะไรก็บอกละกัน

Improvise

6. **เสื้อผ้าและ Make up ของคูเปอร์** ที่ใช้ในวันทำ 'Scene Test' (ในส่วนของกางเกงจะให้นักแสดงเตรียมมา ส่วนเสื้อทางเราจัดเตรียมไว้ให้) ส่วนการแต่งหน้าเราจะทำมาแต่งหน้าให้นักแสดง เนื่องจากเป็นนักแสดงผู้ชาย Make up ไม่ต้องมากเหมือนผู้หญิง เพียงแค่ทาคอนซิลเลอร์และแป้งฝุ่น เติมลิปมันเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้น ทำผมธรรมชาติเท่านั้น

7. บทสัมภาษณ์ตัวละคร 'พลอย'

7.1 ปกติเคยเขียนกระทู้ออนไลน์หรือว่าเขียนแต่งนิยายเล่นๆอะไรไหม คิดว่าคนที่ชอบเขียนเป็นคนยังไง

7.2 เคยคลั่งไคล้ดาราหรือแอบชอบใครสักคนมากๆไหม ปกติเป็นคนชอบแล้วจะเปิดเผย หรือว่าแอบชอบเขาเงียบๆ

7.3 เคยมีสถานการณ์ที่ทำให้ตัวเองสติหลุด ไม่ว่าจะเป็นการทะเลาะหรือมีปากเสียง จนถึงขั้นควบคุมสติไม่ได้ไหม

7.4 ถ้าสมมุติเคยมี ให้เลือกพร้อมเหตุผล ถ้าทะเลาะถึงขั้นเขามาทำร้ายร่างกายเรา เราจะเลือกสู้กลับไหม หรือว่าจะใช้คำพูดเป็นอาวุธ

7.5 ปกติเป็นคนชอบวางแผนไหม

8. 'Screen Test' บทพลอย

Situation : พลอยกำลังบอกเรื่องที่ตัวเองแต่งขึ้น พยายามพูดโน้มน้าวหาเหตุการณ์ในอดีต รวมถึงหลักฐานต่างๆให้คอปเตอร์เชื่อ

ความต้องการของพลอย : ต้องการแสร้งบอกเรื่องที่ตัวเองแต่งขึ้น พูดให้คอปเตอร์เชื่อ

ความต้องการของคอปเตอร์ : ต้องการอยากรู้ว่าพลอยทำทั้งหมดไปทำไม ที่คอยตาม ส่งหลักฐานต่างๆมาให้ดู

ความต้องการของแม่ : ต้องการให้พลอยหยุดพูด

พลอย

คอปเตอร์เห็นหลักฐานทั้งหมดในเน็ตแล้วใช่ไหม พี่เป็นคนหามาเองกับมือเลยนะ

พลอยเปิดภาพหนังสือพิมพ์ ภาพพ่อถือมีด รูปภาพวัยเด็กของพลอยและคอปเตอร์ มาให้คอปเตอร์

พลอย

ที่ชั้นทำแบบนี้ ก็เพราะว่าฉันเป็นห่วงพวกแกไงคอป
นั่นไม่ใช่พ่อแม่ของแกนะคอปเตอร์ แกจำไม่ได้เลยหรอ
ตอนที่มีคนเข้ามาที่บ้านเราแล้วฆ่าพ่อแม่เรา ฉันขอโทษนะที่ตอนนั้นพาแกหนีออกมาไม่ได้
จนพวกแกต้องทนอยู่กับฆาตกรที่ฆ่าพ่อแม่พวกเรา ต้องทำในสิ่งที่แกไม่อยากทำ

แม่

ไม่จริงนะคอปเตอร์ อย่าไปเชื่อมัน

พลอย

ไอฆาตรกร สงสัยพวกแกมันไม่มีปัญญาหาเงินเอง

ดังด้วยตัวเองไม่ได้ ก็เลยต้องขายลูกกิน

แม่เดินเข้าไปใกล้หน้าพลอย แล้วตบพลอย

9. เสื้อผ้าและ Make up ของพลอย ที่ใช้ในวันทำ 'Scene Test' (ในส่วนของกางเกงจะให้นักแสดงเตรียมมา ส่วนเสื้อทางเราจัดเตรียมไว้ให้) ส่วนการแต่งหน้าทำผม หากนักแสดงคนไหนสะดวกแต่งหน้ามาเองก็ได้แบบ Everyday look แต่งเบาๆ ข้อดีคือสะดวกรวดเร็ว รวมถึงปลอดภัยต่อนักแสดงเอง เนื่องจากเรายังไม่ทราบว่านักแสดงที่จะมา Casting แต่ละคนแพ้เครื่องสำอางอะไรหรือไม่ หรือถ้านักแสดงคนไหนไม่สะดวกแต่งหน้ามาเอง ทางทีมงานของเรามี Standby ไว้สำหรับแต่งให้กับทุกคน

10. บทสัมภาษณ์ ตัวละครพ่อ

10.1 ครอบครัวมีกี่คน (ให้ถามถึงลูกทางอ้อม ไม่ใช่มาปุ๊บถามว่ามีลูกไหม55555555 ละค่อยถามเรื่องลูก ปกติเป็นคนหวงลูกไหม เคยให้ลูกทำอะไรลูกไม่ทำตามไหม หรือปกติเวลาใช้ลูกให้ทำอะไรมักจะใช้ให้เกี่ยวกับอะไร)

10.2 ปกติสนับสนุนลูกไหม เห็นด้วยมั้ยถ้าลูกจะเข้าวงการบันเทิง

10.3 คิดว่าการมีชื่อเสียง มันเป็นผลดีต่อตัวเรามากน้อยแค่ไหน ยังไงบ้าง

10.4 แล้วปกติเป็นคนยังไง ให้นิยามความเป็นตัวเองออกมา

10.5 คิดยังไงกับคนที่เป็นYoutuber เขาเป็นคนยังไง

10.6 ถ้าวันหนึ่งเราไม่มีงานทำ สมมุติเรามีลูกและลูกเราดังมาก เราจะหันมาหาช่องทางหรือโอกาสในการทำมาหากินให้ลูกไหม หรือว่าจะปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตเอง

11. 'Scene Test' พ่อพัฒน์

Situation : พ่อและแม่ขับรถมาหาคูเปอร์ที่หนีหายตัวไป แต่ดันกลับเจอคูเปอร์อยู่กับพลอย ซึ่งพลอยกำลังแต่งเรื่องใส่ร้ายตัวเองและภรรยา

ความต้องการของพ่อพัฒน์ในScene : ต้องการบอกความจริงกับลูก

ความต้องการของพลอย : ต้องการใส่ร้ายพ่อแม่คอปเตอร์ พยายามพูดให้คอปเตอร์และคูเปอร์เชื่อ

คอปเตอร์

พ่อครับ เรื่องที่พี่พลอยบอกว่าแม่กับพ่อเป็นฆาตกรมันคืออยังไงหรอครับ บอกพวกผมสิครับ

พ่อ

หลักฐานที่ลูกเห็น พวกเราร่วมกันทำขึ้นกับพลอยเองลูก พ่อกับแม่วางแผนจะทำคลิปแกล้งลูก เลยขอให้พลอยมาร่วมมือ พ่อแม่เสียเงินจ้างตั้งไม่รู้กี่บาท แต่กลับโดนหมามันลอบกัดซะงั้น

พ่อหันหน้าไปพูดกับพลอย

พ่อ

แกคิดว่าทำแบบนี้แล้วจะเอาคอปเตอร์กับคูเปอร์ไปได้หรอ

พลอย

ไม่จริงนะอย่าไปเชื่อมัน พวกมันแค่ต้องการใช้ชีวิตพวกแกหาเงินเท่านั้นอะ
อยากดังเหมือนลูกจัด ถึงขั้นแต่งเรื่องให้ชั้นลงว่าตัวเองเป็นฆาตกร

พ่อเดินเข้าไปตบหน้าพลอย

Improvise

12. เสื้อผ้าและ Make up พ่อ ที่ใช้ในวันทำ 'Scene Test' (ในส่วนของกางเกงจะให้นักแสดงเตรียมมาส่วนเสื้อทางเราจัดเตรียมไว้ให้) ส่วนเรื่องการแต่งหน้า บทนี้ไม่ต้องมีการแต่งหน้าทำผมมากเท่าไหร่ เราจะมีการซับหน้า แป้งฝุ่น และเติมลิปมันให้กับนักแสดงเท่านั้น

13. บทสัมภาษณ์ ตัวละครบทแม่นัญ

13.1 ครอบครัวมีกี่คน (ให้ถามถึงลูกทางอ้อม ไม่ใช่มาปุ๊บถามว่ามีลูกไหม55555555 ละค่อยถามเรื่องลูก ปกติเป็นคนหวงลูกไหม เคยให้ลูกทำอะไรลูกไม่ทำตามไหม...)

13.2 ปกติสนับสนุนลูกไหม เห็นด้วยมั้ยถ้าลูกจะเข้าวงการบันเทิง

13.3 คิดว่าการมีชื่อเสียง มันเป็นผลดีต่อตัวเรามากน้อยแค่ไหน ยังไงบ้าง

13.4 แล้วปกติเป็นคนยังไง ให้นิยามตัวเองออกมา (ถามเชื่อมว่าเคยมั้ยอารมณ์ร้อนจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้ หลังจากนั้นทำอะไร และเคยเผลอพลั้งทำอะไรโดยที่เราเองคาดไม่ถึงมั้ย หรืออาจจะถามว่าทำอะไรผิดแต่เราไม่รู้สึกผิด)

13.5 คิดยังไงกับคนที่เป็นYoutuber เขาเป็นคนยังไง

3.8.4.13.6 ถ้าวันหนึ่งเราไม่มีงานทำ สมมุติเรามีลูกและลูกเราดังมาก เราจะหันมาหาช่องทางหรือโอกาสในการทำมาหากินให้ลูกไหม หรือว่าจะปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตเอง

14. 'Scene Test' แม่นัญ มี 2 บทให้เล่น

14.1 Scene Test ที่ 1 (ให้เห็นความพูดเก่งของแม่ และลักษณะนิสัยที่คอยบงการลูก รวมถึงความไม่สนใจข่าว)

Situation **:** พ่อแม่ คูเปอร์ กำลังถ่ายคลิปรีวิวโรงแรมอยู่ที่ตรงหน้าหาด แต่คอปเตอร์มัวสนใจอยู่แต่กับมือถือ

ความต้องการของแม่ : ต้องการรีวิวโรงแรม โดยใช้ลูกๆมาทักทาย เพื่อเรียกคนดู และต้องการให้ลูกหยุดอ่านข่าว

ความต้องการของคูเปอร์ : ต้องการถามแม่เกี่ยวกับข่าวในทวิตเตอร์

แม่

สวัสดีทุกคนเลยนะคะ วันนี้อากาศดีมาก พวกเราอยู่กันที่โรงแรม Good View Hotel เป็นโรงแรมที่มองไปเห็นชายหาดวิวดีมากจริงๆ พนักงานก็ต้อนรับดูแลดี อยู่กับสองหนุ่มด้วย คอปเตอร์คูเปอร์มาทักทายแฟนคลับหน่อยสิลูก

คูเปอร์

สวัสดีค้าบ ใครที่อยากพักผ่อน เปอร์แนะนำที่นี่เลยครับ

แม่

พี่คอปเตอร์มาทักทายหน่อย แม่บอกอะไรก็รีบทำหน่อยลูก

คอปเตอร์ยังคงไม่สนใจ มัวแต่เล่นโทรศัพท์มือถือ

แม่

คอปเตอร์คงไม่ได้ยิน งั้นเดี๋ยวตอนได้เข้าห้องพัก จะรีวิวให้เห็นอีกทีพร้อมกันนะคะ ว่าห้องเป็นยังไง

แม่เลิกไลฟ์สดแล้วหันมาคุยกับคอปเตอร์

แม่

คอปเตอร์ แม่บอกแล้วใช่มั้ย ว่าตอนถ่ายอย่าเอามือถือขึ้นมาเล่น

หยุดทำตัวมีปัญหาได้แล้วคอป เลิกเสพสื่ออ่านข่าวในทวิตเตอร์ได้และ

Improvise ช่วงท้าย

14.2 Scene Test ที่ 2 บทแม่

Situation : แม่กำลังมีปากเสียงกับพลอย (ในขณะที่พ่อแม่พูดความจริงกับลูก แต่พลอยแต่งเรื่อง)

ความต้องการของแม่นัญ : ต้องการให้พลอยหยุดพูด (จึงฆ่า)

ความต้องการของพลอย : พูดความจริง โดยการปั่นประสาทยั่วโมโหแม่

แม่

แกคิดว่าทำแบบนี้แล้วจะเอาคอปเตอร์กับคูเปอร์ไปได้หรอ

พลอย

อย่างน้อยเขาก็ได้รู้ว่า พวกแกไม่มีปัญญาหาเงินเอง ก็เลยต้องขายลูกกิน

อยากดังมากถึงขั้นจ้างทำข่าวตัวเอง

แม่

มันมากไปละนะ ชั้นกะแล้วไม่มีผิดว่าแกมันไม่ต่างอะไรจากคนโรคจิต

แกคิดว่าลูกชั้นจะเชื่อแกมั้ย

แม่เดินเข้าใกล้พลอยเรื่อยๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหยิบมีดในกระเป๋าตัวเองอย่างลับๆ แล้วเอามือจับแขนพลอยเบาๆ

แม่

แต่ชั้นไม่โกรธหรอกนะ ต้องขอบคุณที่ผ่านมาด้วยซ้ำที่ทำให้ครอบครัวชั้นดังเป็นพลุแตกขนาดนี้

ระวังที่พลอยเผลอแม่ใช้มีดแทงพลอย

แม่

ลูกชั้นมันเป็นของของฉัน ฉันจะใช้หาเงินหรือจะใช้ทำอะไรก็ได้

15. เสื้อผ้าและ Make up ของแม่ ที่ใช้ในวันทำ 'Scene Test' (ในส่วนของกางเกงจะให้นักแสดงเตรียมมาส่วนเสื้อทางเราจัดเตรียมไว้ให้) ส่วนการแต่งหน้าทำผม หากนักแสดงคนไหนสะดวกแต่งหน้ามาเองก็ได้แบบ Everyday look แต่งเบาๆ ข้อดีคือสะดวกรวดเร็ว รวมถึงปลอดภัยต่อนักแสดงเอง เนื่องจากเรายังไม่ทราบว่านักแสดงที่จะมาCastingแต่ละคนแพ้เครื่องสำอางอะไรหรือไม่ หรือถ้านักแสดงคนไหนไม่สะดวกแต่งหน้ามาเอง ทางทีมงานของเรามี Standby ไว้สำหรับแต่งให้กับทุกคน

3.8.5 ใบกรอกประวัตินักแสดง ใช้สำหรับวันทำ 'Scene Test' เพื่อให้ทราบประวัติ สัดส่วน ข้อบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงความสามารถในแบบที่เราต้องการและช่องทางการติดต่อทาง Social media

ลำดับที่ .....

ใบประวัตินักแสดง

ชื่อ(ไทย)_____ (อังกฤษ)_____

ชื่อเล่น _____ เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ _____ปี น้ำหนัก / ส่วนสูง_____

SIZE อก / เอว /สะโพก _____ความยาวขา _____ รองเท้า _____

เสื้อ _____ กางเกง _____

Modeling (ชื่อ/เบอร์โทร) _____ส่วนตัว (เบอร์โทร)_____

ID LINE _____ IG _____ Email _____

ความสามารถพิเศษ _____

ผลงานที่ผ่านมา

_____

คิวถ่าย (28 กุมภาพันธ์ และ 5,6 มีนาคม พ.ศ.2564) ณ ช่วงดังกล่าว สามารถมาถ่ายทำ ครบวันตามที่กำหนด

ได้ ☐ ไม่ได้ ☐

ระบุ วันและ timing ที่ไม่สามารถมาถ่ายทำได้_____

สามารถตัดผมได้ ไม่ได้ ☐ ได้ ☐

ขับรถ ไม่เป็น ☐ เป็น ☐

รอยสัก ไม่มี ☐ มี ☐ หากมี ระบุตำแหน่ง _____

สามารถนอนค้างคืนได้ ไม่ได้ ☐ ได้ ☐

สามารถกลับบ้านมืดได้ ไม่ได้ ☐ ได้ ☐

ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ / ขอบคุณค่ะ

ตารางเวลานัดทำ 'Scene Test'

Castบท	นักแสดงCast	เบอร์โทร	22 พ.ย.	23 พ.ย.	24 พ.ย.	26 พ.ย.	27 พ.ย.
คอปเตอร์	ออฟโรด	094-0492624	13.00 น.				
	ตี๋	064-9455494	15.00 น.				
	แก็บ	063-3249339		13.00 น.			
	พีท	087-5138888				14.00 น.	
	เคี้ยง	095-8601166				15.00 น	
	ละเมอ/ปัน	095-8828181					13.00 น.
คูเปอร์	มีน	085-5722601	13.30 น.				
	เส่ง	063-7803460	14.30 น.				
	มีโอ					14.30 น.	
	เอตั้น	061-0231696				13.30 น.	
	ตงตง	089-1130354				15.30 น.	
	เบนซ์	094-6904652	Castแยก ตามวันเวลาที่น้องว่าง				
	เบสท์	063-4241914					
	อู๋	094-6904652					
พลอย	ตุ๊กตา	099-0798666				13.00 น.	
	แคนดี้	080-4561646			16.00 น.		
	แนนซี่	064-9632461				12.00 น.	
	เม็ดนุ่น	061-6959244					16.00 น.
พ่อ	เพชร	090-7219323	16.00 น.				
	แทม	092-6297822			13.00 น.		
	เล็ก	096-9854380			13.30 น.		
	โอ๋	094-5421505			14.00 น.		
	สุธี	098-9561949			15.30 น.		

Castบท	นักแสดงCast	เบอร์โทร	22 พ.ย.	23 พ.ย.	24 พ.ย.	26 พ.ย.	27 พ.ย.
	ฮิม	083-9918673	Castแยก ตามวันเวลาที่นักแสดงว่าง				
แม่	กิ๊ก	061-4021514			15.00 น.		
	ญี่ปุ่น	094-2659241			14.30 น.		
	จ๊ะเอ๋						
	สุ่ย	081-8076633					14.00 น.
	นิตยา (ออน)	061-9796231			12.00 น.		

วัน Casting มีทั้งหมด 22,23,24,26,27 ห้าครั้ง นอกเหนือจากนี้จะเป็นการ Cast แยก ตามวันเวลาที่นักแสดงสะดวก เฉพาะบทที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกนักแสดง

โดย 22 มีนักแสดงมา Cast 6 คน บทพ่อ 2 คน คือ เล็ก, เพชร (ไม่เลือกใส่ขาย เนื่องจากเขาเป็น LGBTQ ลืมถามก่อน ได้คำแนะนำมาจากรุ่นน้องงาน Assignment เห็นเล่นบทพ่อพอดี)
วันที่ 23 มี 1 คน Cast บทคอปเตอร์ เนื่องจากเขาเป็นคนเดียวที่ไม่ว่างทั้ง 22,24,26,27 เลย
วันที่ 24 มี 7 คน ส่วนใหญ่จะเป็น Cast บทพ่อแม่
วันที่ 26 มี 7 คน เป็นการ Cast ของคอปเตอร์ คูเปอร์
วันที่ 27 4 คน พ่อแม่พลอย
และมีการ Cast บทคูเปอร์เพิ่ม 3 คน

- รูปภาพเพิ่มเติม ตัวอย่างจากCastingคู่ ของนักแสดงคอปเตอร์และคูเปอร์ อันดับแรกเลือกโดยการดูวันว่างที่ตรงกัน จากนั้นดูจากลักษณะภายนอกที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด

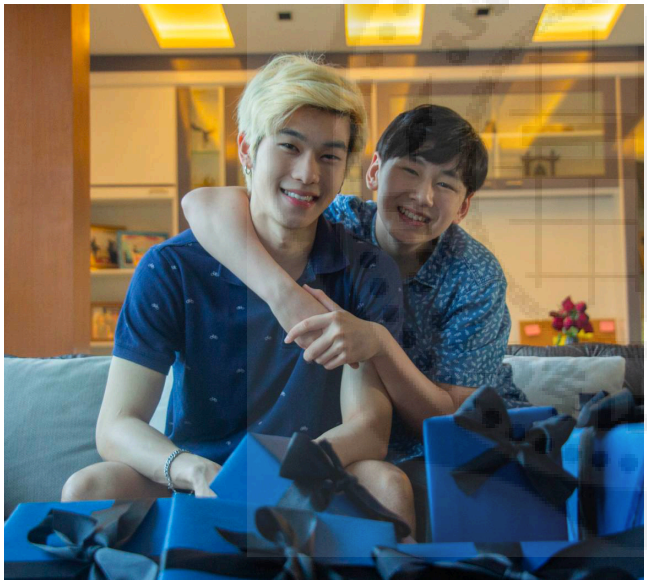

- ภาพครอบครัว

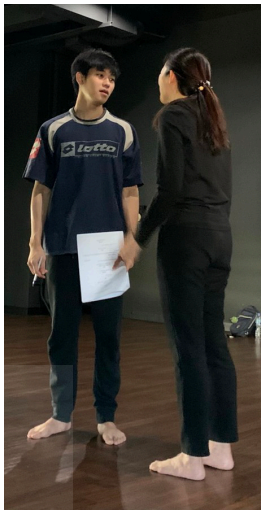
- ภาพเพิ่มเติมพลอย (ในเรื่องหลอกคนดูว่าพลอยเป็นพี่สาวแท้ๆของสองพี่น้องคอปเตอร์ คูเปอร์ ตามเรื่องที่พลอยแต่งขึ้น จึงต้องหานักแสดงบทพลอยที่มีใบหน้าที่คล้ายเคียงกับนักแสดงท่านอื่น)

- รูปภาพเพิ่มเติมจากวัน Workshop

ภาคผนวก ค

เอกสารประกอบการพิจารณาขอรับทุน

เอกสารประกอบการพิจารณาขอรับทุน
สนับสนุนงานสร้างภาพยนตร์สั้นของนิสิต

รายละเอียดการขอรับทุน

ผู้กำกับภาพยนตร์
นายปวีณวิทย์ พุฒสง่า
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชั้นปีที่4 เอกการแสดงและการกำกับการแสดง
สาขาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
ติดต่อ 081-898-6953

รายชื่อทีมงาน

นายปวีณวิทย์	พุฒสง่า	Director
นางสาวบุณยวีร์	ประสิทธิ์สัมฤทธิ์	Producer
นางสาววรางค์ศิริ	ธนจรัสวรภัทร์	Casting and Acting Coach
นางสาววรนิษฐา	วรรณโกวัฒน์	Director of Photography
นายวีรวิท	เมลืองนนท์	Assistant Director
นางสาวชนากานต์	อ่อนศรี	Art Director / Setting and Props
นางสาวศิริรัตน์	อัครสกุลวงศ์	Art Director / Make-up and Costume
นายอมร	เจาลา	Script Writer

รายละเอียดภาพยนตร์

ชื่อเรื่อง : Hello Strangers
ประเภทของภาพยนตร์ : ภาพยนตร์ขนาดสั้น
ความยาว : 30 – 45 นาที
แนวภาพยนตร์ : Suspense

ที่มาของเรื่อง

ในปัจจุบันพูดได้เลยว่าการใช้ Social media นั้นเป็นเครื่องมือหลักที่เราใช้กัน ซึ่งคนไทยใช้เวลาบนโลกออนไลน์ต่อวันกว่า9ชั่วโมง ซึ่งเป็นอันดับที่5ของโลก (globalwebindex , 2020) แล้วคนไทยมีความใส่ใจเรื่องการถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิดสูงถึง59% (analytist , 2020) ทั้งใช้เล่นเพื่อความสนุก ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน หรือสามารถใช้เป็นช่องทางในการหารายได้ จนกระทั่งช่วงที่ผ่านมาที่มีการแพร่ระบาด
ของโควิด Social media นั้นยิ่งถูกเพิ่มความสำคัญมากขึ้น จนเราลืมไปว่ายิ่งชีวิตเราผูกติดกับ Social media มากเท่าไร ข้อมูลส่วนตัวของเราก็จะยิ่งผูกกับมันมากขึ้นไปเท่านั้น จะเห็นข่าวการทำข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้หลุดของ Facebook อยู่เรื่อยๆ หรือข่าวที่การCheck Inไทยชนะนำมาซึ่งการส่งข้อความเข้ามาสู่โทรศัพท์ของเราโดยไม่ยินยอม หรือ Application ที่เราใช้กันมากขึ้นอย่าง zoom ก็มีข่าวว่ามันมารุกล้ำข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้
จนบริษัทหลายๆที่ปฏิเสธการใช้

ความเป็นส่วนตัวหรือ Privacy หลายๆคนก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตรงนี้มากเท่าไร อย่างเช่นการแลกเลขรหัสประจำตัวประชาชนกับไวไฟฟรีในร้านกาแฟ เราก็ยินยอมโดยไม่อ่านข้อตกลงใดๆ อย่างที่กล่าวไปว่าในปัจจุบันก็มีกลุ่มคนที่ใช้ Social media ในการหารายได้ อย่างการลงรูปรีวิวที่ต่างๆ หรือการทำ Content
ไม่ว่าจะเป็นการพา home tour การรีวิวร้านอาหารลง Instagram Stories ในขณะนั้นว่าตัวเองอยู่ที่ไหนต่างๆ หรือที่เป็นที่ฮิตกันตอนนี้คือการถ่ายเด็กลงโซเชียลต่างๆเพื่อแลกกับความดังหรืออาจรวมไปถึงรายได้จากยอดวิว
ซึ่งการกระทำเหล่านี้พวกเขาต้องเอารายได้หรือความดังแลกกับ Privacy ที่ต้องเสียไป

ทางผู้เขียนได้ดูคลิปเด็กต่างๆอย่างน้องสายฟ้าพายุ น้องเรซซิ่ง น้องอลินอลัน ที่ถูกถ่ายลง Social media จนรู้สึกว่าหากเราเป็นเด็กคนนั้นแล้วเติบโตมาอยากเป็นคนธรรมดาที่ไม่มีใครรู้จักจะทำได้หรือไม่ เพราะการเป็นคนดังมันจะต้องแลกกับ Privacy ที่ต้องเสียไป ผู้ใหญ่ที่ทำเขายินยอมที่จะเสีย Privacy
แต่กลับกัน Content ถ่ายเด็กลงโซเชียล บางครั้งหากเด็กเหล่านั้นโตขึ้นแล้วเขาไม่ต้องการเป็นคนดัง แต่เขาต้องการเป็นแค่คนธรรมดาในสังคม เขาอาจรู้สึกถูกลุกล้ำ Privacy จากใครก็ไม่รู้โดยที่เขาไม่ได้ยินยอมตั้งแต่แรก แต่มันเป็นผลจากกระทำของผู้ปกครองที่ใช้เด็กเป็นช่องทางในการหารายได้หรือความดังที่ตัวเองต้องการ

เรื่องย่อ (Synopsis)

คอปเตอร์และคูเปอร์ลูกชายทั้งสองคนของ Youtuber ชื่อดัง คอปเตอร์ไม่ชอบชื่อเสียงที่ตัวเองได้รับเพราะเขารู้สึกโดนรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวอยู่ตลอดเวลา ทั้งการมีอยู่ของพลอยนักข่าวที่คอยเข้ามาตามเขียนข่าวของครอบครัวนี้อยู่ตลอด คอปเตอร์พยายามให้พ่อแม่หยุดทำ Content เกี่ยวกับตัวเขาแต่พ่อแม่ไม่ยอมเพราะการทำ Youtube กลายเป็นช่องทางหาเงินหลักของครอบครัวเขาไปแล้ว จนกระทั่งเขาได้รับข้อความกล่าวหาว่าจริงๆแล้วเขาเป็นลูกบุญธรรมและพ่อแม่เขาเป็นฆาตกรที่ฆ่าพ่อแม่แท้ๆของเขา ทำให้เขาต้องพยายามสืบว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่

Log Line

จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเด็กที่เป็นคนดัง แต่โตมาเขากลับไม่ชอบความดังที่ตัวเองได้รับแล้วยังรู้อีกว่าพ่อแม่ที่เลี้ยงเขามาเป็นฆาตกร

วัตถุประสงค์ของภาพยนตร์

1. เพื่อให้คนในสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของเยาวชน
2. เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงผลกระทบของการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเยาวชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมจะตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวของเยาวชนและรู้ผลลัพธ์ของการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวลงSocial mediaที่มากเกินไป
2. ผู้ชมจะตระหนักถึงการใช้Social mediaของตัวเองในปัจจุบันว่าไปรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของคนอื่นมากเกินไปหรือไม่ หรือการเล่นSocial mediaของตนกำลังเป็นช่องทางให้คนอื่นเข้ามารุกล้ำพื้นที่ส่วนตัวของเราเอง
3. ความบันเทิงจากการรับชม

** โดยจะมีการจัดฉายภาพยนตร์สั้นภายในงาน Keep Rolling Thesis Exhibition ที่เปิดให้นิสิตทุกคณะและทุกชั้นปี รวมถึงบุคลากรภายนอกได้เข้ามาร่วมรับชม ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 โดยภาพยนตร์เรื่องนี้จะได้ทำการจัดฉายร่วมกับภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ วันละรอบ เป็นเวลา2วัน และจะยังมีรอบภายใน ซึ่งเป็นการจัดฉายให้กับบุคลากรภายในสาขาภาพยนตร์ ทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันให้ได้รับชม อีก1รอบ ซึ่งจะมีการจัดฉายที่หอดนตรี ศิลปะและการแสดง (Music and Performing Art Hall : MPA Hall) ณ อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี SWUNIPLEX ซึ่งภายในห้องฉายใหญ่ประมาณ 300ที่นั่ง และจากสถิติที่ผ่านมานั้น ได้มีผู้ให้ความสนใจและรับชมเป็นจำนวน 250-300 คนต่อรอบ รวมถึงจะมีการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ตามช่องทางออนไลน์ต่างๆ ทั้งทาง Facebook, Youtube, Instagram, และ Twitter อีกด้วย

ในการจัดงานที่ผ่านมานั้น มีกลุ่มผู้เข้าร่วมชมงานในหลากหลายสาขาอาชีพ โดยมีทั้งกลุ่มเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา และวัยทำงานทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาร่วมเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้กลุ่มผู้ชมดังกล่าวได้รู้จักสินค้า บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรของท่านผ่านการประชาสัมพันธ์ของงานนี้

ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์งบประมาณสนับสนุนเพื่อการจัดทำภาพยนตร์สั้นของนิสิต จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง ตามอีเมล หรือเบอร์โทรศัพท์ที่ได้ให้ไว้

ทางคณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณล่วงหน้าไว้ ณ โอกาสนี้ สำหรับการสนับสนุนโครงการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวบุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์)
ผู้อำนวยการสร้าง

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

Director: นายปวีณวิทย์ พุฒสง่า

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกการแสดงและการกำกับการแสดง สาขาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

- เจ้าของเพจ go together / ไปด้วยกัน ยอดกดไลค์เพจ 746คน และ ผู้ติดตาม 751คน
- Instagram ส่วนตัวยอด Followers 3,634 คน

ผลงานที่ผ่านมา

- ผู้กำกับสารคดี 'เที่ยวยังไงให้ได้เงิน' สัมภาษณ์เพจอาสาพาไปหลง เกี่ยวกับการทำแชแนลท่องเที่ยวในยุคนี้
- ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ Home to House เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นทางครอบครัวในสังคมไทย
- ผู้กำกับภาพยนตร์ Masculine เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็น feminism ในสังคมไทย
- ผู้กำกับภาพยนตร์ Autism Project เนื้อหาเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของเด็กออทิสติกในโรงเรียน
- โปรดิวเซอร์ภาพยนตร์เรื่อง Believe it or not เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นความเชื่อต่างๆในวัยเด็ก

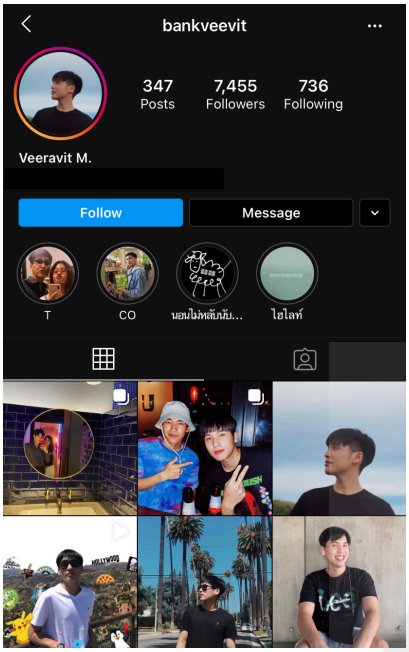

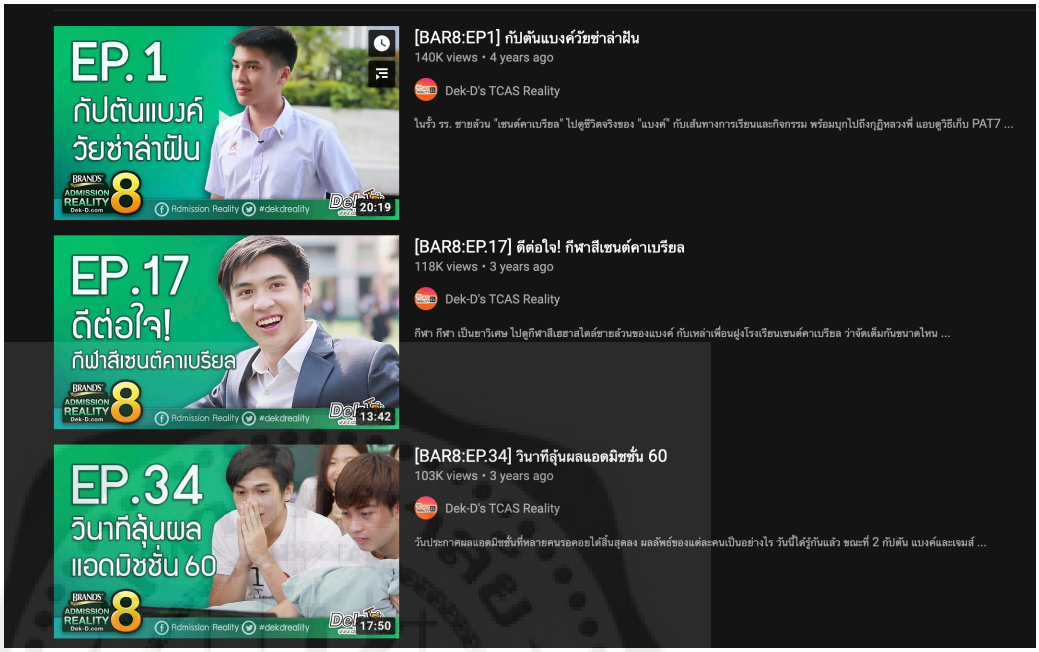

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

Assistant Director: นายวีรวิท เมลืองนนท์

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกการผลิตภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล

สาขาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

and **883 others**

bankveevit กรมอนามัย รณรงค์ให้วัยรุ่นไทย ไม่มี sex ก่อนวัย ไม่ท้อง100 % ไม่มีการป้องกันใดปลอดภัย เท่าการยับยั้งชั่งใจเพื่อรอเวลาที่ควร #ไม่มีsexก่อนวัยไม่ท้อง100% #อนามัยหวังดี

bankveevit เห็นว่า Lasada เขามีแคมเปญลดราคาสินค้ากระหน่ำ ก็อยากจะมาเล่าเหตุการ first beauty moment กันหน่อย ไอเราเป็นผู้ชาย ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องหนวดๆ เคราๆ จะไว้ยาวๆเป็นโจรป่าก็ไม่ใช่ พอโกนแล้วความมั่นใจก็กลับมาทันที ละก็อย่างลืมไปช้อบกันนะครับ https://c.lazada.co.th/t/c.rUf?sub_aff_id=Bankveevit ลิ้งอยู่ในไบโออีกทีน้า

bankveevit รู้ยังสหาย..!!ว่าตอนนี้ Oriental Princess เขาออกผลิตภัณฑ์ไลน์ใหม่สำหรับผู้ชายโดยเฉพาะ ด้วยความที่ออกแบบมาเฉพาะตัว จึงรู้สึกว่ามันใช่อะ มันคือแบบนี้เลยที่รอมาเนิ่นนาน
-For Men Ultra Fresh Deo Spray สเปรย์ระงับกลิ่นกายที่ออกแบบ

ตัวอย่างบริษัทหรือหน่วยงานที่เคยให้การสนับสนุน นายวีรวิท เมลืองนนท์

Dek-D
JAMESON IRISH WHISKEY
NIVEA MEN
แบรนด์
Spotify
SangSom
ธนาคารกรุงไทย KRUNGTHAI BANK
เปปเปอร์ ลันช์
ORIENTAL PRINCESS

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

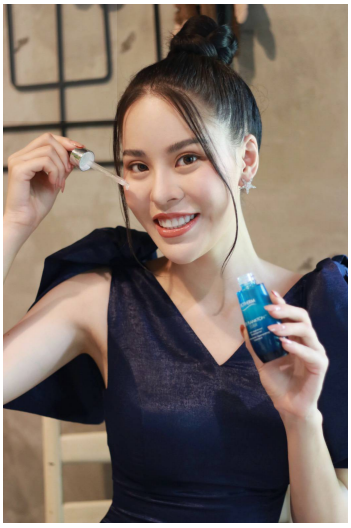
Casting and Acting Coach: นางสาววรางค์ศิริ ธนจรัสวรภัทร์

ผลงานการประกวดและเดินแบบ

- Supermodel Thailand2016
- Miss Supranational Buriram2017
- รองอันดับ2 Miss International Thailand 2018
- รองอันดับ 1 Miss Grand Nonthaburi2020 และ beauty face
- Miss Grand Singburi 2020
- Miss Nav ของมิสมอเตอร์โชว์
- เดินแบบ Wow Fashion week Show ช่อง7
- แฟชั่นโชว์ เสื้อผ้าชั้นนำ Black sugar หน้าพระพักตร์ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิรา เทพยวดี กรมหลวงราชสาริณี สิริพัชร มหาวัชรราชธิดา
- Fashion Show นิสิตของ RMUTT
- Fashion Show นิสิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Fashion show Sunsun brand
- Wedding Fashion Show โรบินสันกาญจนบุรี
- Wedding Fashion show ห้องเสื้อรดา รร.ริชมอนอ์ รัตนาธิเบศน์
- ตัวแทนเดินแบบของมศว ในการเดินแบบเข้าร่วมโครงการ Apye สู่สายตาเพื่อนต่างชาติ
- Fashion Show Asni
- เดินแบบเปิดตัวภาพยนตร์ แสงสุดท้ายของอีเหี่ยน
- เชิญรางวัลนาคราช
- เชิญรางวัลมิสแกรนด์สุพรรณบุรี
- เดินแบบ Sport fashion show ที่ Centara grand ,Central World
- และผลงานรีวิวสินค้ามากกว่า 50 สินค้า

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

Director of Photography: นางสาววรนิษฐา วรรณโกวัฒน์
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกการผลิตภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล
สาขาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

<u>ผลงานที่ผ่านมา</u>

ปี 2017

- Cumulonimbus (เมฆฝนในใจฉัน) หน้าที่ DP, Colorist, Editor

ปี 2018

- Run Away หน้าที่ DP, Colorist, Editor
- 4.00 หน้าที่ DP, Colorist, Editor
- BEAN POLE OUTDOOR (Cover Version) หน้าที่ Colorist, Editor

ปี 2019

- Blind blind conversation with a monologue from nowhere หน้าที่ Camera Operator
- Hear me out หน้าที่ DP, Colorist
- Cold open of Cosci breakout Yes chef x แมลงวัน หน้าที่ Writer, DP, Colorist, Editor
- Four Friends หน้าที่ 2nd Camera Operator
- Grandma หน้าที่ DP, Colorist

หรือสามารถรับชมตัวอย่างผลงานได้ที่

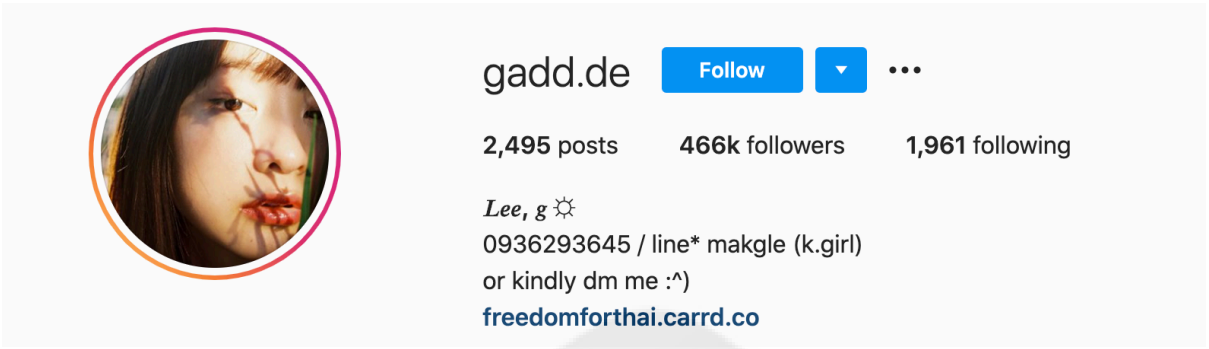

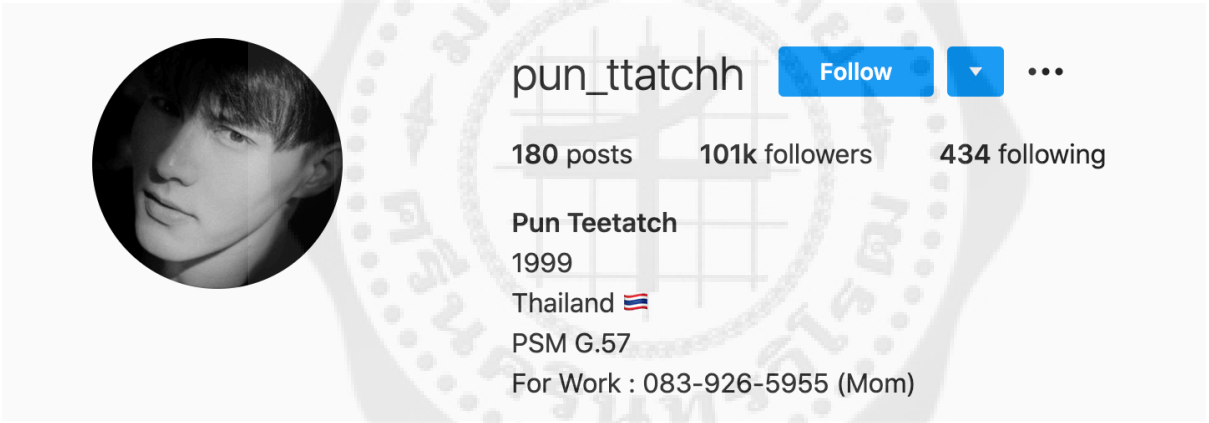
ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

อินฟลูเอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุน

Macro influencers (บุคคลที่มีจำนวนผู้ติดตามระหว่าง 100,000 - 1,000,000 คน)

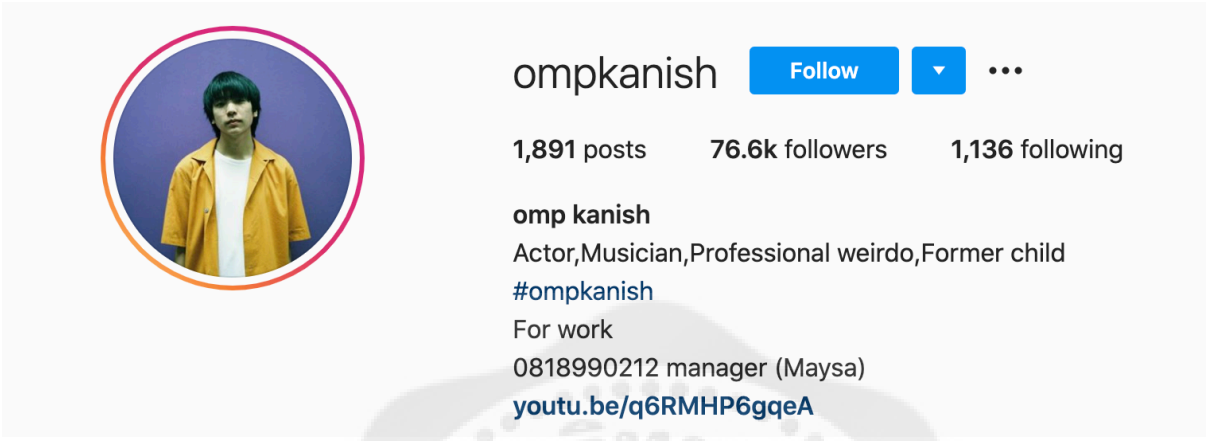
ศุภวัลย์ พูลเจริญ (ลีเกด) **จำนวนผู้ติดตาม 466K คน**

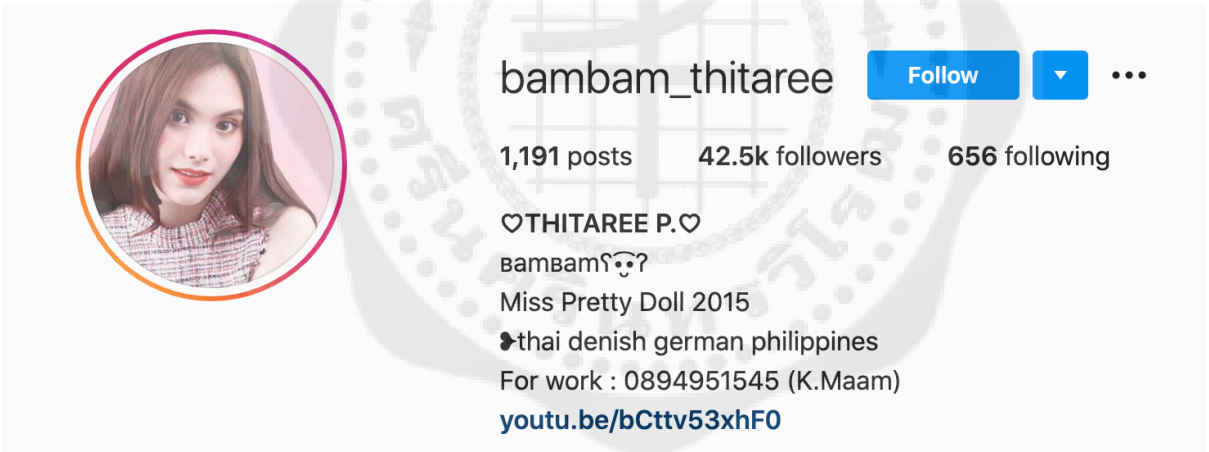
ธีธัช รัตนศรีทัย (ข้าวปั้น) **จำนวนผู้ติดตาม 101K คน**

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ
อินฟลูเอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุน

Micro influencers (บุคคลที่มีจำนวนคนติดตามอยู่ในระหว่าง 1,000 - 100,000 คน)

กณิศ วิเชียรวนิชกุล (อ๊อม) จำนวนผู้ติดตาม 76.6K คน

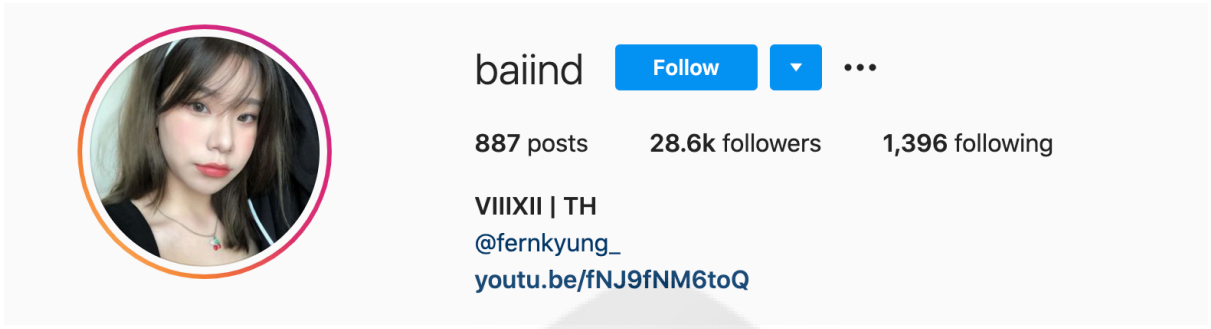

ฐิตารีย์ ภัคศิริชยานนท์ (แบมแบม) จำนวนผู้ติดตาม 42.5K คน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

อินฟลูเอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุน

Micro influencers (บุคคลที่มีจำนวนคนติดตามอยู่ในระหว่าง 1,000 - 100,000 คน)

มนปรียา แต่งศรี (เฟินคยอง) **จำนวนผู้ติดตาม 28.6K คน**

รัฐพร สุขพันธ์ (แพรว AF) **จำนวนผู้ติดตาม 21.5K คน**

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

อินฟลูเอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุน

Micro influencers (บุคคลที่มีจำนวนคนติดตามอยู่ในระหว่าง 1,000 - 100,000 คน)

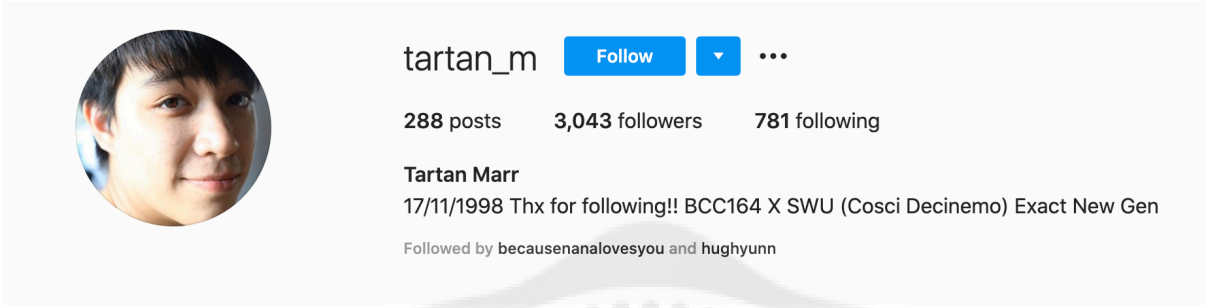

สุทินา เหล่าอำนวยชัย (ไกด์) จำนวนผู้ติดตาม 12.3K คน

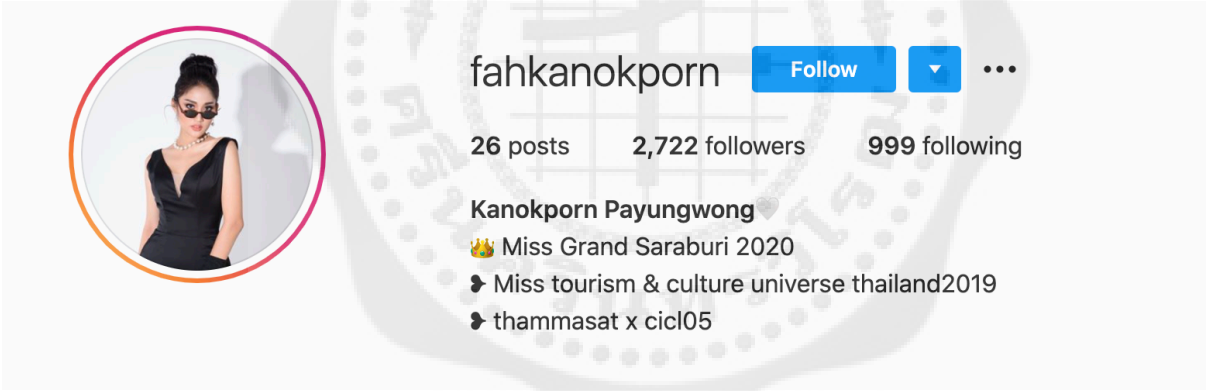
ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

อินฟลูเอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุน

Micro influencers (บุคคลที่มีจำนวนคนติดตามอยู่ในระหว่าง 1,000 - 100,000 คน)

ตาธาร มาร์ (ตาตั้น) จำนวนผู้ติดตาม 3,043 คน

กนกพร พยุงวงศ์ (ฟ้า มิสแกรนด์สระบุรี) จำนวนผู้ติดตาม 2,722 คน

รายละเอียดค่าใช้จ่ายตลอดโครงการ / แผนการใช้จ่ายเงินตลอดโครงการ

ตอนนี้ภาพยนตร์อยู่ในขั้นตอนเขียนบทและพัฒนาบท
จึงขอรับเงินทุนสนับสนุนในกระบวนการถ่ายทำ (PRODUCTION)
โดยมีค่าใช้จ่ายดังนี้

Pre – Production

	Cost (THB)
Research / Script Development	10,000
Screenplay	10,000
Scouting Location	10,000
Food & Drink	5,500
Gasoline	5,000
Casting	5,000
Fitting & Workshop	5,000

Pre – Production Total 50,500 Baht

Production

	Cost (THB)
Production crew - **Director** - **Producer** - **Director of Photography** - **Assistant Director** - **Casting & Acting Coach** - **Props & Setting** - **Costume & Make-up** - **Script Writer** **2nd Assistant Director** **Camera Operator** **Sound Recordist**	-
Main Cast (3)	25,000
Supporting Cast (2)	15,000
Extra Cast (2)	5,000
Costume Cost	10,000
Setting Art and Props	10,000
Location - **Location rentals** - **Repair and Maintenance**	25,000
Camera and Lens - **Sony FS7 Package** - **Lens Samyang**	55,000
Lighting and Grips	20,000
Sound	15,000
Daily Production Expenses - **Gasoline** - **Food and Drink**	 5,000 20,000
Total	195,000
Contingency (10%)	19,500
Production Total	214,500 Baht

Post – Production

	Cost (THB)
Editing & Colorist	15,000
Sound Design and Music / Mixing	15,000
Subtitles	5,000

Post – Production Total 35,000 Baht

Grand Total 300,000 baht

ระยะเวลาในการทำงาน

Production Schedule	ระยะเวลาในการดำเนินงาน
Pre – Production	กันยายน - ธันวาคม 2563
Production	มกราคม 2564
Post – Production	กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2564

จำนวนเงินทั้งโครงการและวงเงินที่ขอรับการสนับสนุน

จำนวนเงินทั้งหมดของโครงการอยู่ที่ 300,000 บาท (โดยประมาณ)

ชื่อผู้สนับสนุนทางการเงินอื่นๆ

เป็นเงินจากทีมงานซึ่งเป็นนักศึกษาทั้งหมด เป็นจำนวนเงิน 136,000 บาท

หมายเหตุ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

ติดต่อ 083-136-1367 หรือ 096-354-7860 (บุณยวีร์) : Producer
นางสาวบุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์
Line: hugjeehugjung
E-mail: bxxnyaveep@gmail.com

ข้อเสนอและรูปแบบการสนับสนุน

** ขอรับการสนับสนุนแบบให้เปล่าเป็นเงินสดหรือสินค้าจำพวกอาหาร, ขนมเครื่องดื่ม, และเครื่องสำอาง ตามจำนวนเงินที่ทางแบรนด์ประสงค์จะอนุเคราะห์รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเช่น ให้ยืม/เช่าพาหนะสำหรับการเดินทางเคลื่อนย้ายอุปกรณ์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือ สนับสนุนสถานที่สำหรับการถ่ายทำ แต่หากมีความจำเป็นในกรณีต้องการรับการส่งเสริมแบบมีเงื่อนไขโดยมีข้อเสนอดังนี้

	โลโก้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์		โลโก้ในภาพยนตร์			Tie - In สินค้า	
	โลโก้ในโปสเตอร์หนัง	โลโก้ทุกครั้งที่มีการประชาสัมพันธ์	End Credit ร่วมกับแบรนด์อื่นๆ	End Credit เดี่ยวๆ ไม่ร่วมกับแบรนด์ใดๆ	โลโก้ขึ้นตอนต้นและท้ายเรื่องแบบเดี่ยวๆ	Tie - In สินค้าในเบื้องหลังภาพยนตร์ (ขึ้นคู่กับEnd-credit)	Tie - In สินค้าในภาพยนตร์ (3-5วิ)
100,000 บาทขึ้นไป	✓	✓	–	–	✓	✓	✓
50,000 บาทขึ้นไป	✓	✓	–	✓	–	✓	–
30,000 บาทขึ้นไป	✓	✓	✓	–	–	✓	–
10,000 บาทขึ้นไป	✓	✓	–	–	–	–	–
5,000 บาทขึ้นไป	✓	–	–	–	–	–	–

- 100,000 บาทขึ้นไปจะได้รับ: โลโก้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์, โลโก้ตอนต้นและตอนท้ายของภาพยนตร์ End credit แบบเดี่ยวๆ, Tie – In สินค้าในเบื้องหลังภาพยนตร์ (ฉายคู่กับ end credit),
  Tie – In สินค้าในภาพยนตร์
- 50,000 บาทขึ้นไปจะได้รับ: โลโก้ในทุกครั้งที่มีการประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น โปสเตอร์ภาพยนตร์/ตัวอย่างภาพยนตร์/คอนเทนต์สื่อออนไลน์ต่างๆ, โลโก้ตอนท้ายของภาพยนตร์ End credit แบบเดี่ยวๆ, Tie – In สินค้าในเบื้องหลังภาพยนตร์ (ฉายคู่กับ End credit)
- 30,000 บาทขึ้นไปจะได้รับ: โลโก้ในทุกครั้งที่มีการประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น โปสเตอร์ภาพยนตร์/ตัวอย่างภาพยนตร์/คอนเทนต์ออนไลน์ต่างๆ, โลโก้ตอนท้ายของภาพยนตร์ End credit
  ร่วมกับแบรนด์สินค้าอื่นๆ, Tie - In สินค้าในเบื้องหลังภาพยนตร์ (ฉายคู่กับ End Credit)
- 10,000 บาทขึ้นไป : โลโก้ในทุกครั้งที่มีการประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น โปสเตอร์ภาพยนตร์/ตัวอย่างภาพยนตร์/คอนเทนต์สื่อออนไลน์ต่างๆ
- 5,000 บาทขึ้นไป : โลโก้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์

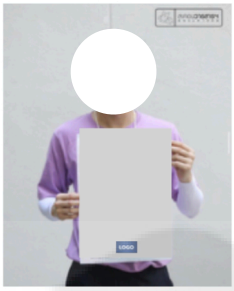
ตัวอย่างการขึ้นสัญลักษณ์ (LOGO) บริษัท / องค์กร / หน่วยงาน

- โลโก้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์

** จะมีการติดต่อให้ศิลปินดารา/นักแสดง/อินฟลูเอนเซอร์ ที่มีจำนวนผู้ติดตาม 10K ขึ้นไป ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักในกลุ่มคนขั้นต่ำ 10 คน สำหรับการประชาสัมพันธ์ให้ภาพยนตร์ และผู้สนับสนุนภาพยนตร์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยเป็นการโพสรูปโปสเตอร์ภาพยนตร์หรือเป็นการถ่ายคู่กับโปสเตอร์ภาพยนตร์และลงผ่านช่องทาง Instagram

แบบจำลองโปสเตอร์ภาพยนตร์

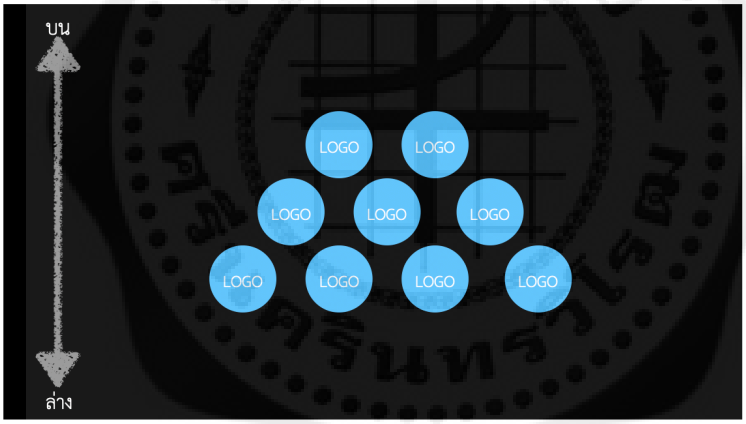

แบบจำลองภาพถ่ายศิลปิน ดารา/นักแสดง หรือ influencer ถ่ายคู่กับโปสเตอร์

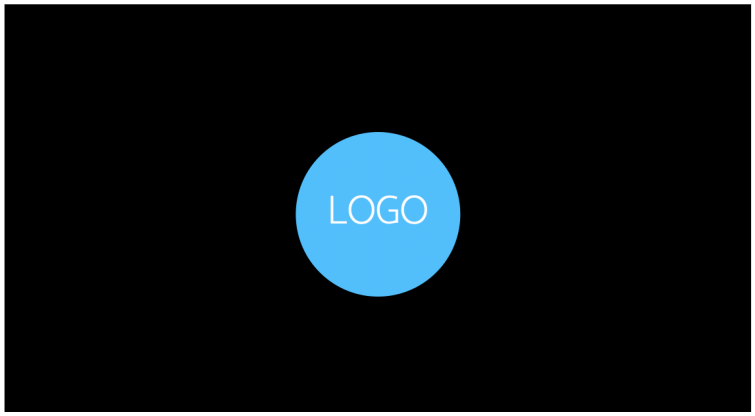

Instagram : Application แชร์รูปภาพ ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมมาก โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น

โลโก้ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ และ โลโก้ในภาพยนตร์ในบทสนทนา

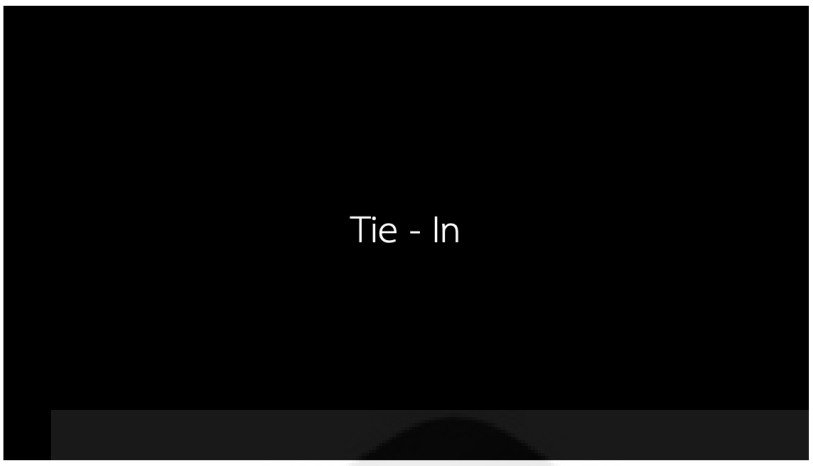

โลโก้ขนาดเล็ก ขึ้นตอนท้าย (ปิด) อยู่ร่วมกับแบรนด์อื่นๆ

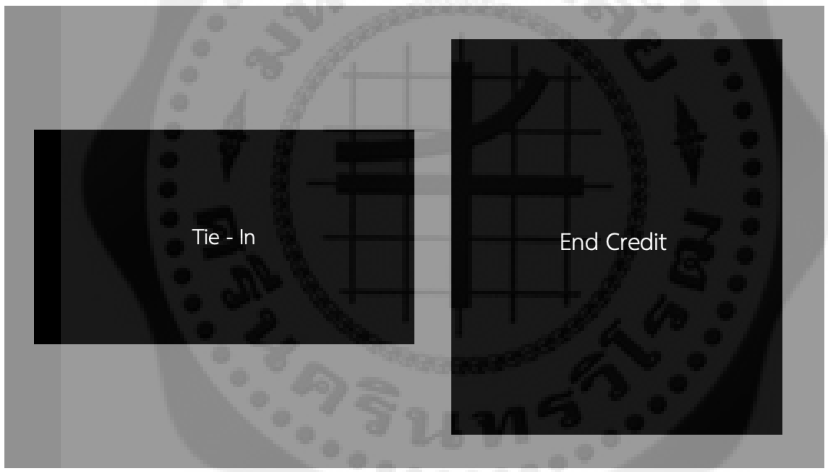

โลโก้ขนาดใหญ่ ขึ้นตอนท้าย (ปิด) อยู่เดี่ยวๆ เด่นๆ

Tie – In สินค้าในภาพยนตร์และเบื้องหลังภาพยนตร์ในบาง Scene เป็นเวลา 3-5 วินาทีต่อช็อต

การ Tie – In สินค้าในภาพยนตร์

การ Tie- In สินค้าในเบื้องหลังภาพยนตร์ (ฉายคู่กับ End Credit)

ทั้งนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามที่ตกลงกันระหว่างคณะผู้จัดทำและทางบริษัท/องค์กร/หน่วยงาน

ใบตอบรับการสนับสนุนงานสร้างภาพยนตร์สั้นของนิสิต

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)_____
ตำแหน่ง_____
ในนามของบริษัท/องค์กร/หน่วยงาน_____
เบอร์โทรศัพท์มือถือ_____
LineID_____

มีความประสงค์สนับสนุนการสร้างภาพยนตร์สั้นของนิสิตดังนี้

( ) จำนวนเงิน 100,000 บาทขึ้นไป ระบุ_____บาท
( ) จำนวนเงิน 50,000 บาทขึ้นไป ระบุ_____บาท
( ) จำนวนเงิน 30,000 บาทขึ้นไป ระบุ_____บาท
( ) จำนวนเงิน 10,000 บาทขึ้นไป ระบุ_____บาท
( ) จำนวนเงิน 5,000 บาทขึ้นไป ระบุ_____บาท

โดยมอบเป็น

( ) เงินสด
โดยโอนเข้าบัญชี ธนาคารไทยพาณิชย์
ชื่อบัญชี **'นางสาวบุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์'**
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 408-287346-5

( ) สิ่งของ ได้แก่_____
โดยส่งมาที่ บุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์
506/31 หมู่บ้านกลางเมือง แกรนด์ เด ปารีส รัชดา ซ.โรจนมิน ถ.ประชาอุทิศ แขวง วังทองหลาง เขต วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310

_____

(_____)
ชื่อผู้ตอบรับ
_____/_____/2563

กรุณา E-mail หรือส่งใบตอบรับพร้อมสำเนาการโอนมาที่
Line ID: hugjeehugjung
E-mail: bxxnyaveep@gmail.com
ผู้ประสานงาน: นางสาวบุณยวีร์ ประสิทธิ์สัมฤทธิ์ (ติดต่อ 083-136-1367 หรือ 096-354-7860)

*มีการใส่งบประมาณในการถ่ายทำมากกว่าความเป็นจริงเพื่อทำเอกสารส่งสปอนเซอร์

ภาคผนวก ง
ภาพเบื้องหลังภาพยนตร์

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ. (2556). **สื่อสารมวลชนทฤษฎีและแนวทางการศึกษา** พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.

เครือข่ายพลเมืองเน็ต.(2556). การละเมิดความเป็นส่วนตัวออนไลน์ในสังคมไทย พ.ศ. 2556. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://thainetizen.org/wp-content/uploads/2014/03/thainetizen-Privacy-report-2013.pdf

จิตแพทย์ชี้ เด็กไทย ติดหน้าจอมือถือติดอันดับโลก แนะรัฐออก กม.ควบคุม. (2562). สืบค้น 2 พฤษภาคม, จาก https://www.springnews.co.th/news/493790

จิตติมา กุลประเสริฐรัตน์. (2562). *สิทธิของเด็กในยุคSocial media*. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.thaipost.net/main/detail/28212

ทัชชกร. (2559). *พ่อแม่!ยิ่งต้องรู้ สิทธิเด็กโลกออนไลน์.* สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.thairath.co.th/news/local/785621

พงษ์ธวัฒน์ บุญพิทักษ์. (ม.ป.ป). *สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=1728

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2563). สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.etda.or.th/th/ETA/about-ETA/History.aspx

โพสต์รูปลูกลง Social media แน่ใจหรือยัง?. (2561). สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.komchadluek.net/news/regional/328940

พัชรี บอนคำ. (2561). เด็กยุคใหม่รู้เท่าทันสื่อ'ดิจิทัล'. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก https://www.hfocus.org/content/2018/01/15288

รัตนวดี นาควานิช. (2554). ดารา-บุคคลสาธารณะ: เส้นบางๆ ระหว่าง “ข่าว” กับ “การรุกล้ำสิทธิ” โดยสื่อมวลชนในธุรกิจบันเทิง. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://utcc2.utcc.ac.th/utccjournal/311

วรพงษ์ กาแก้ว. (2546). *เทคโนโลยีคอมฯกับเยาวชนไทย*. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.nectec.or.th/schoolnet/library/create-web/10000/generality/10000-10409.html

อิศราวุฒิ กิจเจริญ. (2559). กลยุทธ์การสื่อสารช่อง Gutumdai เพื่อสร้างรายได้ ผ่านเว็บไซต์ YouTube ในรูปแบบรายการโทรทัศน์. วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมนิด้า, 2(2), 56-77.

อุไรพร ชลสิริรุ่งสกุล. (2555). Digital Commerce: Turn buyers to buyers. กรุงเทพฯ: ดับพลิวบีเอส.

Admin. (2015). *Suspense Film.* สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.filmtheory.org/suspense-film/

Admin P. (2019). ทำไม! ชั่วโมงนี้ “ดารา” ขอโดดแจมเป็น “Youtuber”. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://marketeeronline.co/archives/91436

Analytist. (2020). จริงหรือไม่? คนไทยเริ่มห่วงความปลอดภัยในข้อมูลมากขึ้น. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.analytist.co/blog/personal-privacy-concerned/

Bartsch, A., & Viehoff, R. (2010). **The Use of Media Entertainment and Emotional Gratification**. Procedia Social and Behavioral Sciences. pp. 2247-2255.

BrandInside admin. (2021). เปิดผลสำรวจวันเด็กปี64 หมอยังเป็นอาชีพในฝัน BLACKPINK ไอดอลขวัญใจเด็กไทย. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://brandinside.asia/adecco-children-survey-2021/

Donnaya Suvetwethin. (2562). *เมื่อ...เด็กไทยใช้มือถือ-เน็ตมากที่สุดในโลก*. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.thaihealth.or.th/Content/49389.html

Globalwebindex. (n.d.). สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.globalwebindex.com/

Hayward, S. (2006). **Cinema Studies: The Key Concepts.** (n.d.) London: Routledge.

Kamolwan Korphaisarn. (2015*). Generations Marketing.* สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.slideshare.net/Kamolwankorphaisarn/generations-marketing

Minnie C. (2562). *สิทธิเด็ก: คิดก่อนโพสต์เพื่อความเป็นส่วนตัวของลูก.* สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://story.motherhood.co.th

Miss arisa. (2018). ดารา นักแสดง กับการผันตัวมาเป็น Youtuber. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.rainmaker.in.th/celeb-to-youtuber/

Screenagers. (n.d.). สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://michels-lew.com/news/articles/screenagers/

Sirapassorn Thongyu. (ม.ป.ป). *เทคโนโลยีสารสนเทศกับสังคม.* สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://sites.google.com/site/fongnum101/khwam-ru-beuxng-tn-keiyw-kab-thekhnoloyi-sarsnthes/thekhnoloyi

Unknown. (2556). *การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล*. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
http://katethanpitcha.blogspot.com/2013/08/blog-post_9949.html

Wittawin.A (2019). Infographic : สถิติผู้ใช้ และเรื่องที่น่าสนใจบนแพลตฟอร์ม Youtube ในปี2019. สืบค้น 2 พฤษภาคม 2564, จาก
https://www.thumbsup.in.th/youtube-stats-2019